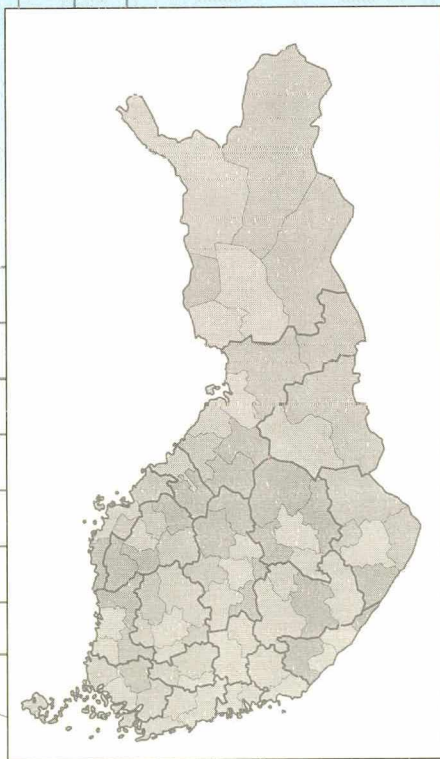

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2002

1600
1400
1200
1100
1000
900
800

Tilastokeskus

Seutukunta- ja maakuntakatsaus

Tiedustelut:

Esko Syrjäkari (08) 535 1414
Sirkku Hiltunen (08) 535 1412
Leena Jäntti (08) 535 1411

oulu@tilastokeskus.fi

Kannen kuvat: Leena Jäntti ja Esko Syrjäkari

ISSN 1456-2480
ISBN 952-467-008-9

© 2002 *Tilastokeskus*

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Multiprint, Oulu 2002

ESIPUHE

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2002 on seutukunnalliseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu, joka ilmestyy nyt seitsemännen kerran. Julkaisussa eri ilmiöitä ja niissä esiintyviä alueellisia eroja pyritään kuvaamaan mahdollisimman helposti havaittavassa muodossa. Katsaus ei sisällä perinteisiä numeromatriiseja, vaan tiedot on valmiiksi muokattu ja esitetty visuaalisesti seutukunnittaisina ja maakunnittaisina teemakarttoina ja diagrammeina.

Seutukuntajako (NUTS 4) luotiin aluekehityslakien perusjaoksi ja otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Päätös perustuu alueiden kehittämisestä annettuun lakiin, jonka Sisäasiainministeriö on vahvistanut. Seutukuntien muodostamisen kriteereinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä. Seutukuntajaon käyttöönoton jälkeen rajoja on jonkin verran korjailtu vastaamaan paremmin alueiden sisäistä yhtenäisyyttä. Viimeksi seutukuntien lukumäärä muuttui vuonna 2001, jolloin seutukuntien määräksi tuli 82. Näistä 79 sijaitsee Manner-Suomessa ja 3 Ahvenanmaalla.

Seutukunnittainen tarkastelu soveltuu alueellisten erojen tarkasteluun usein paremmin kuin perinteiset kunta-, maakunta- ja läänijaot. Kaupunkikeskukset eroavat naapurikunnistaan usein selvästi. Kuntarajat eivät kuitenkaan juuri koskaan rajaa ihmistoimintaa. Ihmiset käyvät töissä, opiskelevat ja tekevät ostoksiaan hallinnollisista rajoista riippumatta.

Katsauksen tietosisältö on pyritty pitämään kutakuinkin samanlaisena edellisten julkaisujen kanssa, jotta ajallinen vertailtavuus säilyisi. Tämänvuotisessa katsauksessa on 216 diagrammia tai teemakarttaa. Julkaisun tietolähteenä on käytetty myös Tilastokeskuksen ulkopuolisia tiedontuottajia.

Internetin avulla Aluekatsauskuvien hyödyntäminen on helpottunut entisestään. Vuodesta 2000 lähtien julkaisujen koko sisältö on ollut saatavissa myös AlueOnline-internetpalveluna (www.tilastokeskus.fi/alueonline). Itse julkaisujen pdf-muotoisten tekstitiedostojen lisäksi tarjolla on kaikki katsausten teemakartat ja diagrammit PowerPoint-kuvina. Paperijulkaisuista poiketen internetpalvelun koko kuvamateriaali on värillistä. Se on myös tietosisällöltään selvästi paperijulkaisuja laajempi. Internetpalveluun kuvia päivitetään jatkuvasti ja saatavilla on aina tuorein tieto.

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2002 on tehty Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelussa. Sen toteutuksesta ovat vastanneet suunnittelijat Leena Jännti ja Sirkku Hiltunen.

Helsingissä ja Oulussa, marraskuussa 2002

Jussi Melkas
Tietopalvelujohtaja

Esko Syrjäkari
Aluepäällikkö

SISÄLLYSLUETTELO

SIVU

SEUTUKUNNAT.....	7
MAAKUNNAT.....	7
VÄESTÖ.....	13
Ikä- ja sukupuolirakenne sekä siviilisääty.....	13
Syntyvyys ja kuolleisuus	26
Muutot.....	30
Ulkomaalaisväestö.....	30
Väestöennuste.....	37
ELINKEINOELÄMÄ.....	40
Yritykset ja toimipaikat.....	40
Työpaikat ja työllinen työvoima.....	46
Alkutuotanto.....	47
Jalostus.....	55
Korkea teknologia.....	65
Informaatioalat.....	70
Palvelut.....	70
TULONSAAJIEN TULOT.....	74
BRUTTOKANSANTUOTE JA ALUETILINPITO.....	79
TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS.....	89
KOULUTUS.....	98
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT.....	103
ASUMINEN JA RAKENNUKSET.....	109
LIIKENNE JA MATKAILU.....	117
ENERGIATALOUS.....	125
YMPÄRISTÖN TILA.....	130
OIKEUSTILASTOT.....	134
KUNNALLISTALOUS.....	137
ALUEPOLITIIKKA.....	143
<i>KÄYTETYT KÄSITTEET JA LYHENTEET.....</i>	<i>148</i>
KUVALUETTELO.....	150

LIITTEET

SEUTUKUNNAT

Seutukunnat ovat yhden tai useamman kunnan muodostamia alueita, joiden muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä. Seutukuntajako otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Silloisen päätöksen mukaan Suomi jaettiin 88 seutukuntaan. Tämän jälkeen seutukuntajakoa on tarkistettu ja vuoden 2001 muutosten jälkeen seutukuntien lukumäärä on 82 (liite 1).

Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee yhdestä seitsemääntoista. Eniten kuntia on Turun seutukunnassa. Maarianhaminan kaupunki erkaantui omaksi seutukunnakseen vuoden 2001 alussa. Vuoden 2002 ainoa seutukuntamuutos tapahtui Kangaslammen kunnan muuttaessa Juvan seutukunnasta Varkauden seutukuntaan.

Seutukunnat ovat eri kokoisia niin väestöltään kuin pinta-alaltaankin. Koko Suomen väestöstä vajaa neljännes (23 %) asuu Helsingin seutukunnassa (1,2 milj. asukasta). Muita yli 100 000 asukkaan seutukuntia on 7. Alle 10 000 asukkaan seutukuntia on 4. Pienin niistä on Ahvenanmaalla sijaitseva Ålands skärgårdin seutukunta, jossa asukkaita oli vuoden 2001 lopussa 2 318. Pinta-alaltaan suurimmat seutukunnat ovat Lapissa, niistä suurimpana Pohjois-Lapin seutukunta, joka kattaa 10,5 % koko maan pinta-alasta. Pohjoisen seutukunnat ovat harvaanasuttuja. Suurin keskimääräinen asukastiheys on Helsingin seutukunnassa.

Sisäasiainministeriö on määritellyt seutukunnat aluepoliittisen tukialuejaon perusalueeksi. Euroopan unionin hierarkisessa NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) -alueluokitusjärjestelmässä seutukuntataso on NUTS 4 -taso. Vain kuudella EU:n jäsenvaltiolla on vastaavia aluetasoja.

MAAKUNNAT

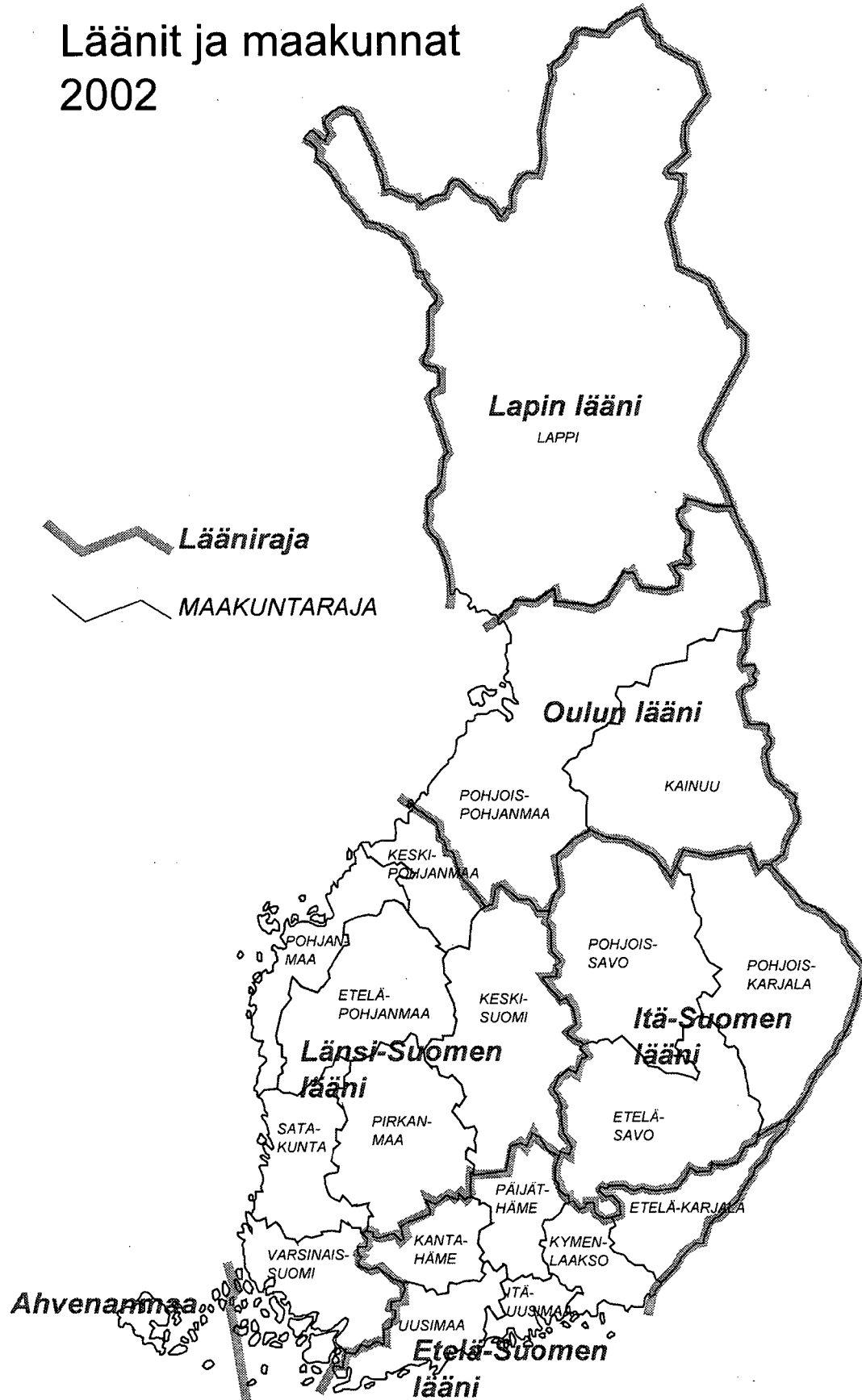
Maakuntataso on Euroopan unionin NUTS -alueluokitusjärjestelmässä NUTS 3 -taso. Maakuntien tarkoituksena on muodostaa toiminnallistoloudellisia alueita valtion aluejakojen yhtenäistämiseksi. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan maakunnan liittojen aluejako otetaan valtion aluehallintoviranomaisten aluejakojen pohjaksi.

Maakuntia on nykyään 20 kappaletta, joista Itä-Uudenmaan maakunta on uusin. Se perustettiin syyskuussa 1997. Sen jälkeen Hämeen ja Vaasan rannikkoseudun maakunnat ovat muuttaneet nimeä. Hämeen uusi nimi on Kanta-Häme ja Vaasan rannikkoseudun nimi on nyt Pohjanmaa.

Seutukuntien määrä vaihtelee maakunnittain kahdesta kahdeksaan. Kahden seutukunnan maakuntia ovat Päijät-Häme, Kymenlaakso, Keski-Pohjanmaa, Kainuu ja Itä-Uusimaa. Eniten seutukuntia on Keski-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa. Kuntien määrä vaihtelee maakunnissa Kainuun ja Itä-Uudenmaan kymmenestä Varsinais-Suomen 56:een.

Uudenmaan asukasluku on maakuntien suurin. Siellä asui vuoden 2001 lopussa 1,3 miljoonaa asukasta. Ahvenanmaalla, Keski-Pohjanmaalla, Itä-Uudellamaalla ja Kainuussa asukasluku oli alle 100 000. Tiheintä asutus on Uudellamaalla, jossa asuu 207 ihmistä neliökilometrillä. Harvinta asutus on Pohjois-Suomen maakunnissa.

Läänit ja maakunnat 2002

Lähde: Tilastokeskus :

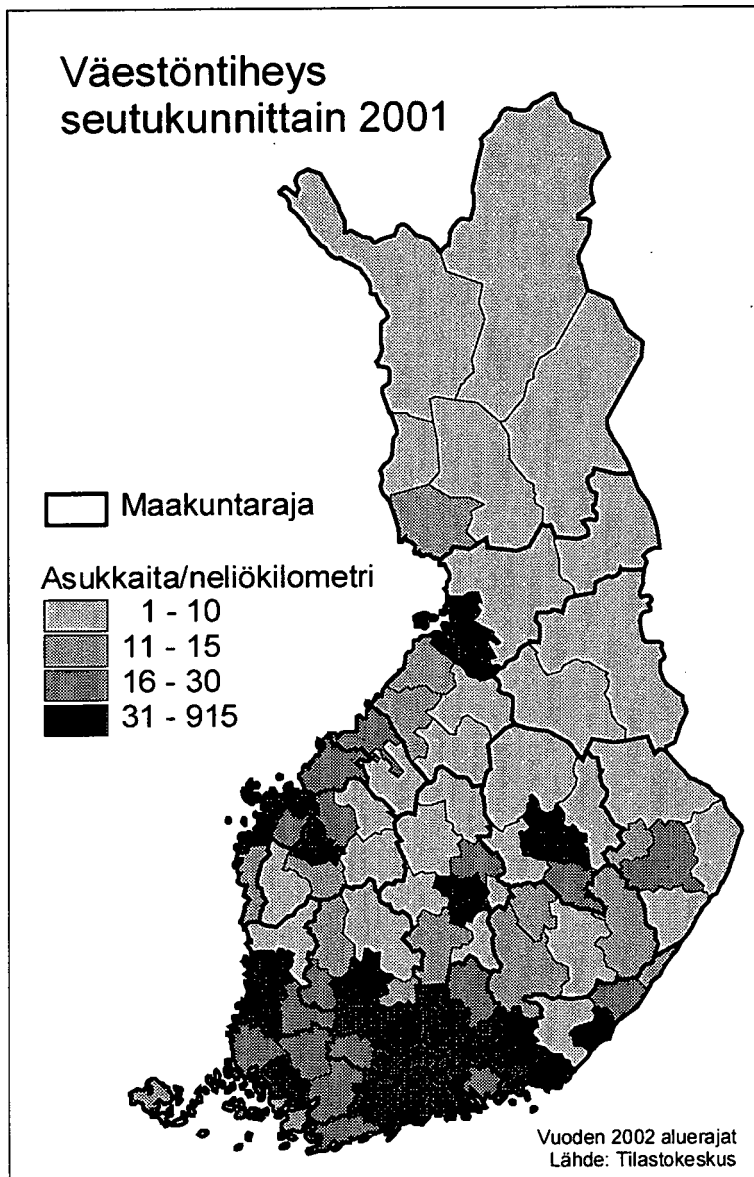
Kuva 1. Läänit ja maakunnat 2002.

Maakunnat ja seutukunnat 2002

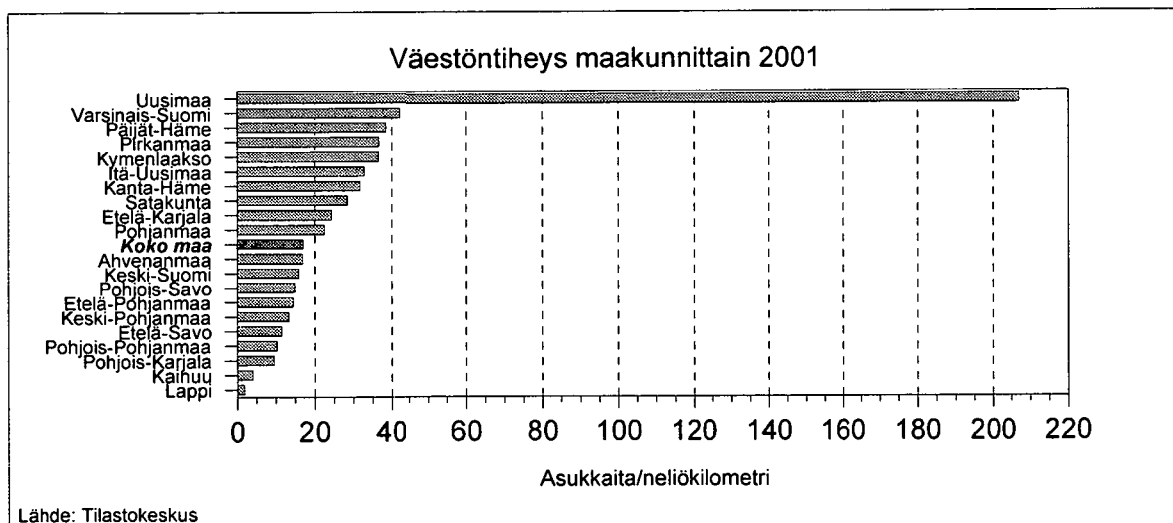

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 2. Maakunnat ja seutukunnat 2002.

Kuva 3. Väestötiheys seutukunnittain 2001.

Kuva 4. Väestötiheys maakunnittain 2001.

Taulukko 1. Perustietoja seutukunnista ja maakunnista.

Seutukunta	Väestö	Keski-ikä, vuotta 2001	Tutk. suor.% 15 v. täytt. 2001	Työttömyys elokuu (%) [*] 2002	Elinkeinorak. % työllisistä			Tulot euroa/ tulonsaaja 2000
	2001				Alkut. 2000 [*]	Jal.	Palv.	
Eteläisten seinänaapurien	23191	41.5	52.1	9.7	15	33	49	14430
Etelä-Pirkanmaan	42058	41.9	56.1	12.6	4	44	50	16856
Forssan	35730	41.5	54.5	11.0	8	37	53	15945
Heinolan	29627	43.2	53.0	13.0	8	36	54	16019
Helsingin	1197781	37.5	66.0	7.7	0	18	80	24938
Hämeenlinnan	87759	41.1	59.6	10.7	5	30	64	17493
Härjänmaan	30218	40.8	54.8	7.2	13	34	51	15411
lin	27298	39.0	50.6	17.0	13	29	55	12904
Ilomantsin	9156	45.4	46.7	18.4	13	26	58	12922
Imatran	41119	43.3	54.5	14.3	3	37	58	17247
Itä-Lapin	22281	43.8	51.0	20.9	13	24	60	13305
Jakobstadsregionen	48168	39.1	53.8	7.5	10	36	52	16082
Joensuun	92229	38.5	64.1	15.6	4	26	68	15937
Juvan	24324	44.4	50.9	10.4	23	21	53	13776
Jyväskylän	141376	37.5	66.7	14.2	2	27	69	17336
Jämsän	31098	42.2	55.1	13.2	7	39	52	16483
Järvisuudun	22219	40.9	50.8	9.8	19	29	49	14363
Kaakkoisen Keski-Suomen	14382	44.6	47.2	13.2	18	23	55	13427
Kaakkois-Pirkanmaan	9971	42.7	53.2	8.0	14	33	51	15329
Kaakkois-Satakunnan	31196	43.0	52.8	8.1	13	33	52	15447
Kajaanin	59705	40.1	58.9	17.1	6	24	66	15376
Kaustisen	18623	39.4	48.6	7.8	26	23	47	13507
Kehys-Kainuun	28768	43.3	51.2	22.1	15	21	58	12758
Kemi-Tornion	62396	39.7	58.6	15.7	3	35	60	16052
Keski-Karjalan	21994	43.1	51.8	16.0	18	26	53	13649
Keuruun	17572	43.0	54.6	13.6	10	26	61	14638
Koivismaan	22665	38.4	56.6	15.8	11	18	68	13477
Koillis-Savon	21730	44.1	48.0	12.1	20	24	52	13271
Kokkolan	52225	38.7	57.0	12.4	7	29	61	15809
Kotka-Haminan	88066	42.4	58.9	13.6	4	28	66	17049
Kouvola	98641	41.6	58.4	12.0	6	33	59	17368
Kuopion	116540	38.4	65.9	12.7	4	20	74	16998
Kuusikuntien	29408	41.7	51.0	10.3	15	28	55	13915
Kyönmaan	17242	40.7	53.5	8.8	12	35	51	15960
Kärkikuntien	6579	46.5	47.6	16.5	23	20	54	14262
Lahden	168029	40.4	57.6	13.5	3	34	61	17002
Lappeenrannan	69345	40.3	60.2	14.0	3	31	64	17059
Lohjan	77080	38.6	57.3	6.9	3	36	59	20388
Loimaan	37125	42.1	52.8	8.4	15	32	50	15995
Lounais-Pirkanmaan	24670	42.3	54.1	11.0	9	36	53	15503
Loviisan	18707	43.0	49.7	9.8	9	31	58	16274
Luoteis-Pirkanmaan	29779	42.1	53.8	11.3	10	37	51	15271
Länsi-Saimaan	19976	43.5	51.3	10.7	15	25	57	15091
Mariehamns stad	10609	40.5	62.4	2.2	1	13	82	24403
Mikkelin	70317	41.7	57.8	13.2	8	25	64	15378
Nivala-Haapajärven	32214	39.1	51.7	12.9	18	28	50	13619
Oulun	192974	35.1	68.1	13.4	2	29	67	19764
Outokummun	13370	42.7	52.2	17.8	14	29	53	13130
Pieksämäen	24227	42.9	54.8	13.4	10	25	63	14641
Pielisen Karjalan	34044	44.0	49.1	19.4	15	25	57	13423
Pohjois-Lapin	18343	40.2	55.7	20.7	11	13	72	14035
Pohjois-Satakunnan	29741	42.5	50.7	15.2	15	31	51	13817
Pohjoisten seinänaapurien	59175	38.3	63.3	10.6	5	26	67	16973

Seutukunta	Väestö	Keski-ikä,	Tutk. suor.%	Työttömyys	Elinkeinorak. % työllisistä			Tulot euroa/ tulonsaaja 2000
	2001	vuotta 2001	15 v. täytt. 2001	elokuu (%)* 2002	Alkut. 2000*	Jal.	Palv.	
Porni	115870	41.2	58.4	15.2	2	33	62	16596
Porvoon	71494	38.4	58.3	7.1	4	31	64	20617
Raahen	36101	37.9	58.3	13.7	7	44	47	16609
Rauman	59501	41.1	56.0	12.6	4	41	52	17421
Riihimäen	42020	40.0	57.4	10.8	4	28	66	17860
Rovaniemen	61913	37.8	63.9	17.3	4	16	78	15786
Saanjärven	21562	42.7	48.4	14.1	16	29	51	13416
Salon	62528	41.2	53.9	8.3	8	42	49	19911
Savonlinnan	45603	42.8	55.0	14.9	9	24	64	14684
Siikaitvan	16866	38.9	52.6	10.4	19	28	48	13376
Sisä-Savon	16511	44.8	49.9	13.5	18	21	58	12774
Suupohjan	30331	42.3	50.6	10.4	15	33	48	13819
Syösterbottens kustregion	19190	44.4	49.1	5.5	19	26	53	14055
Tammisaaren	43463	41.7	52.1	8.1	4	32	63	18079
Tampereen	302136	38.7	65.5	12.6	1	30	67	18842
Tornioaakson	10053	43.7	50.0	17.5	12	19	65	12849
Tunturi-Lapin	14302	41.4	55.2	19.8	9	11	76	13024
Turun	285682	39.5	62.8	11.4	2	28	69	18678
Vaasan	88483	38.9	62.6	8.9	5	28	65	17145
Vakka-Suomen	41070	41.3	55.5	9.8	10	40	48	16311
Varkauden	35804	41.6	57.6	13.9	5	38	55	16139
Viitasaaren	15011	42.6	47.6	13.2	20	25	52	13272
Ylivieskan	39911	37.7	57.1	10.3	12	32	53	15370
Ylä-Pirkanmaan	42131	43.7	52.1	12.7	10	35	52	15090
Ylä-Savon	62257	42.0	53.1	14.1	17	24	55	13970
Åboland-Turunmaan	22888	42.9	54.7	6.8	7	26	65	16144
Ålands landsbygd	13081	39.7	52.2	1.0	8	20	69	17658
Ålands skärgård	2318	44.9	47.4	2.0	17	13	66	14171
Äänekosken	23761	40.4	54.3	14.6	5	43	50	16214

Maakunta	Väestö	Keski-ikä,	Tutk. suor.%	Työttömyys	Elinkeinorak. % työllisistä			Tulot euroa/ tulonsaaja 2000
	2001	vuotta 2001	15 v. täytt. 2001	elokuu (%)* 2002	Alkut. 2000*	Jal.	Palv.	
Anvenenmaa	26008	40.5	56	1.6	6	16	74	19841
Etelä-Karjala	137019	42.0	56.6	13.7	6	31	61	16686
Etelä-Pohjanmaa	194542	40.5	55.3	9.8	12	30	56	15146
Etelä-Savo	164471	42.6	55.5	13.3	11	24	62	14832
Itä-Uusimaa	90201	39.3	56.5	7.6	5	31	63	19659
Kainuu	88473	41.2	56.4	18.7	9	23	64	14489
Kanta-Häme	165509	40.9	57.9	10.8	5	31	62	17243
Keski-Pohjanmaa	70848	38.9	54.9	11.3	12	28	57	15196
Keski-Suomi	264762	39.8	59.8	14.0	6	30	62	16138
Kymenlaakso	186707	41.9	58.6	12.8	5	31	62	17217
Lappi	189288	39.9	58.3	17.7	6	23	69	14989
Päijät-Häme	197656	40.9	56.9	13.5	4	34	60	16849
Pirkanmaa	450745	40.0	61.7	12.4	3	33	62	17771
Pohjanmaa	173083	40.3	57.8	8.1	9	31	59	16363
Pohjois-Karjala	170793	40.9	57.6	16.7	9	26	62	14709
Pohjois-Pohjanmaa	368029	36.7	61.8	13.3	7	30	61	17151
Pohjois-Savo	252842	40.6	58.9	13.2	9	24	64	15485
Satakunta	236308	41.6	56.1	13.6	6	35	57	16294
Uusimaa	1318324	37.7	65	7.7	1	20	78	24435
Varsinais-Suomi	449293	40.3	59.7	10.4	5	31	63	18267
Koko maa	5194901	39.6	60.2	10.9	5	27	67	18557

* laskettu kuntaluvuista

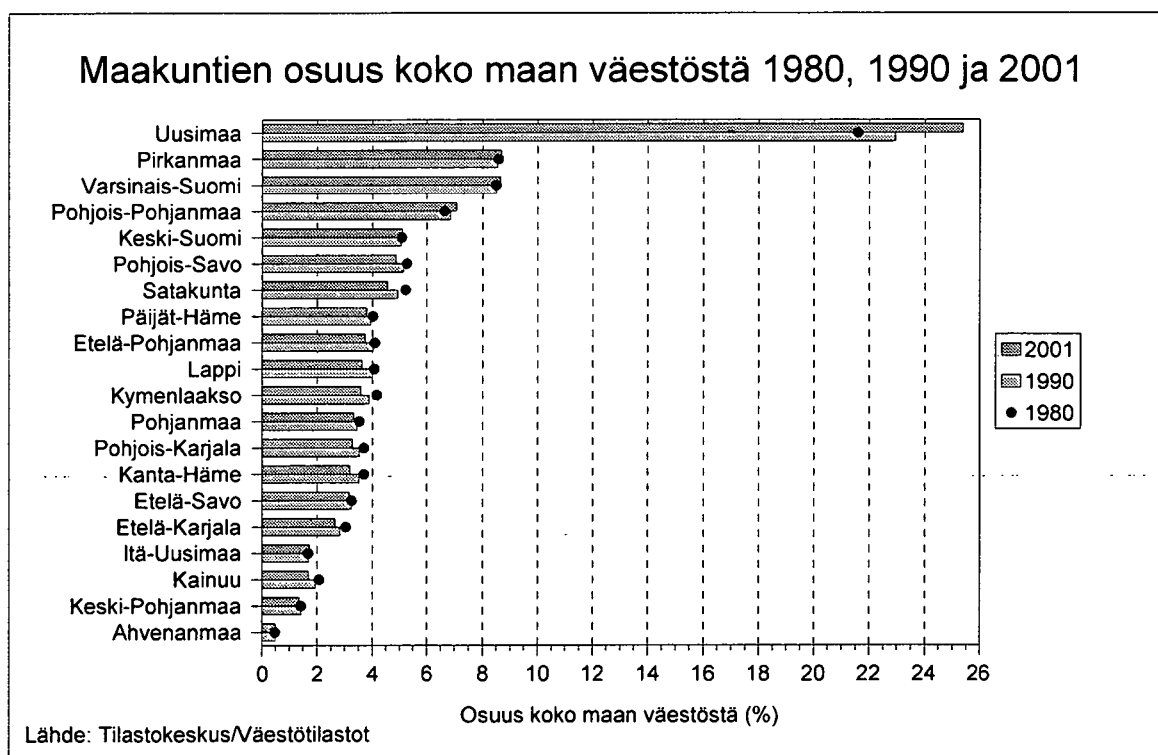
** ennakkotieto

Kaikki tiedot vuoden 2002 aluerajoilla

VÄESTÖ

Vuoden 2001 lopussa Suomen 5 194 901 asukkaasta useampi kuin joka viides asui Helsingin seutukunnassa (1 197 781 asukasta). Helsingin ohella Tampereen ja Turun seutukunnat ovat Suomen väkirikkaimpia seutukuntia. Yli kolmannes koko maan väestöstä asuu näiden kolmen seutukunnan alueella. Väkiluvultaan maan pienimmässä seutukunnassa Ålands skärgårdissa oli vuoden 2001 lopussa 2 318 asukasta. Maakunnista Uudenmaan väestöosuus on selkeästi suurin ja se on myös kasvanut koko 1980- ja 1990-lukujen ajan siten, että vuonna 2001 jo yli neljännes koko maan väestöstä asui Uudellamaalla.

Väestö kasvoi vuoden 2001 aikana 21 seutukunnassa, suhteellisesti eniten Oulun seutukunnassa. Väestönkasvualueet ovatkin pääasiassa suurimpia kaupunkiseutuja. Suhteellisesti eniten väestöä menettivät Torniolaakson, Itä-Lapin ja Ilomantsin seutukunnat. Maakunnittain tarkasteltuna väkimäärä lisääntyi eniten Uudellamaalla, 1,1 % ja väheni eniten Kainuussa, 1,5 %.

Kuva 5. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 1980, 1990 ja 2001.

Ikä- ja sukupuolirakenne sekä siviilisäätty

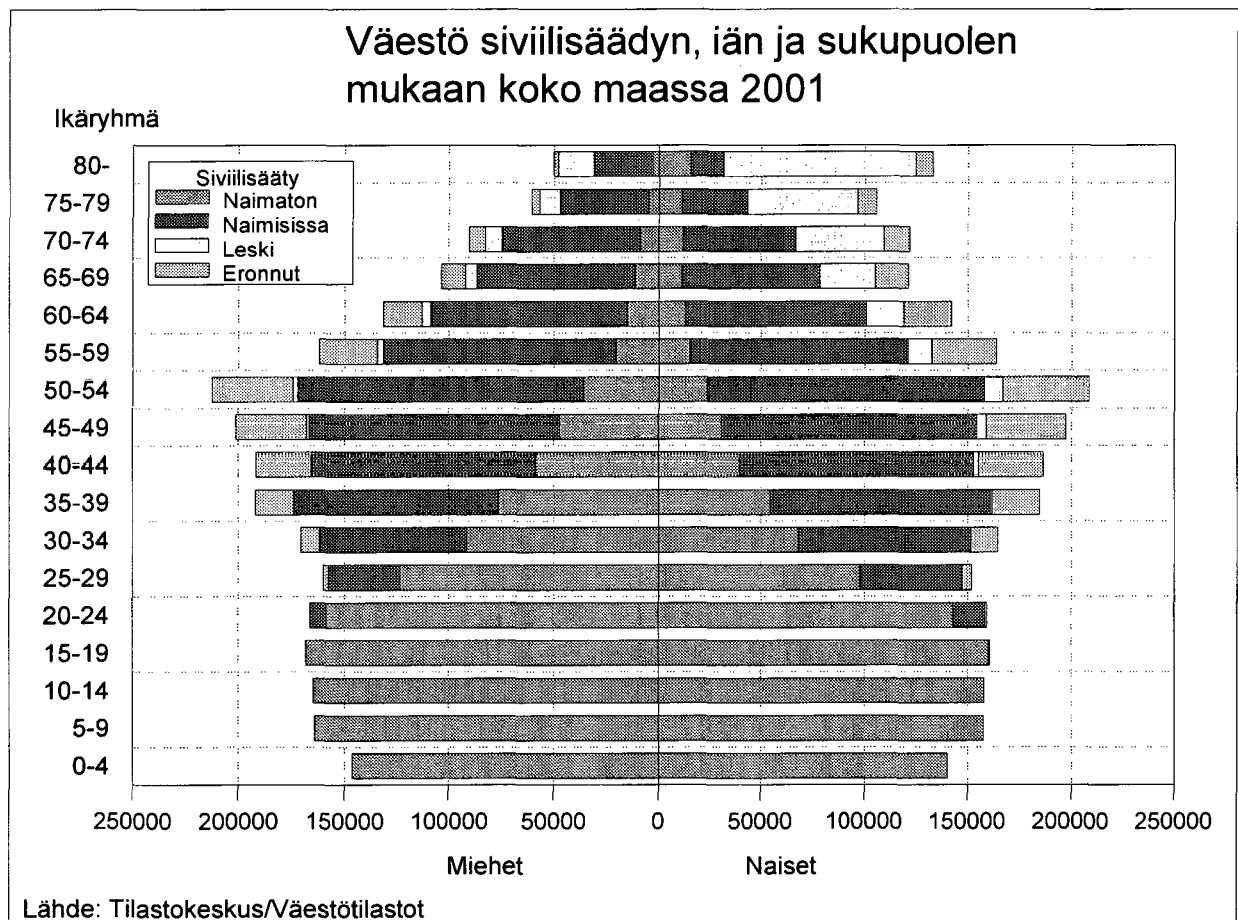
Vuonna 2001 koko maassa suurimmat ikäryhmät olivat 53- ja 54-vuotiaat. Heidän joukossaan oli enemmän miehiä kuin naisia. Vanhimmissa ikäluokissa naisten osuus on kuitenkin huomattavan suuri, ja siten myös leskeksi jääneistä suurin osa on naisia. Eronneiden määrät ovat suurimmillaan 50–54-vuotiaiden joukossa.

Väestön ikä- ja sukupuolirakenteessa on suuria eroja eri kuntaryhmien välillä. Kaupunkimaisissa kunnissa ikärakenne on suhteellisen tasapainoinen. Nuoria ikäluokkia on hieman vanhempia vähemmän, mutta kuitenkin huomattavasti enemmän kuin taajaan asutuissa tai varsinkin maaseutumaisissa kunnissa, joissa nuorten aikuisten osuus on huomattavan pieni ja vanhempien ikäluokkien osuus vastaavasti suuri. Kaupunkimaisissa kunnissa naisten

osuus väestöstä on suurempi kuin miesten, maaseutumaisissa kunnissa tilanne on päinvastainen.

Väestön ikärakenne vaihtelee myös alueellisesti. Nuorten ikäluokkien osuus väestöstä on huomattavan suuri kaikissa Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan seutukunnissa. Ylivieskan ja Siikalatvan seutukunnissa alle 15-vuotiaita oli 22 % koko väestöstä. 14 seutukunnassa tämän ikäryhmän osuus jää alle 16 %:iin. Suhteellisesti vähiten alle 15-vuotiaita oli Kärkikuntien ja Ilomantsin seutukunnissa ja maakunnista Etelä-Karjalassa ja Etelä-Savossa.

Työikäisten (15–64-vuotiaat) osuudet vaihtelivat seutukunnissa yli 70 %:sta alle 60 %:iin. Suhteellisesti eniten tähän ikäryhmään kuuluvia oli Helsingin, Jyväskylän, Tampereen ja Oulun seutukunnissa ja vähiten Ålands skärdgårdin ja Kärkikuntien seutukunnissa. Uudellamaalla 15–64-vuotiaiden osuus oli muita maakuntia suurempi ja Etelä-Pohjanmaalla tämän ikäryhmän osuus väestöstä oli pienin.

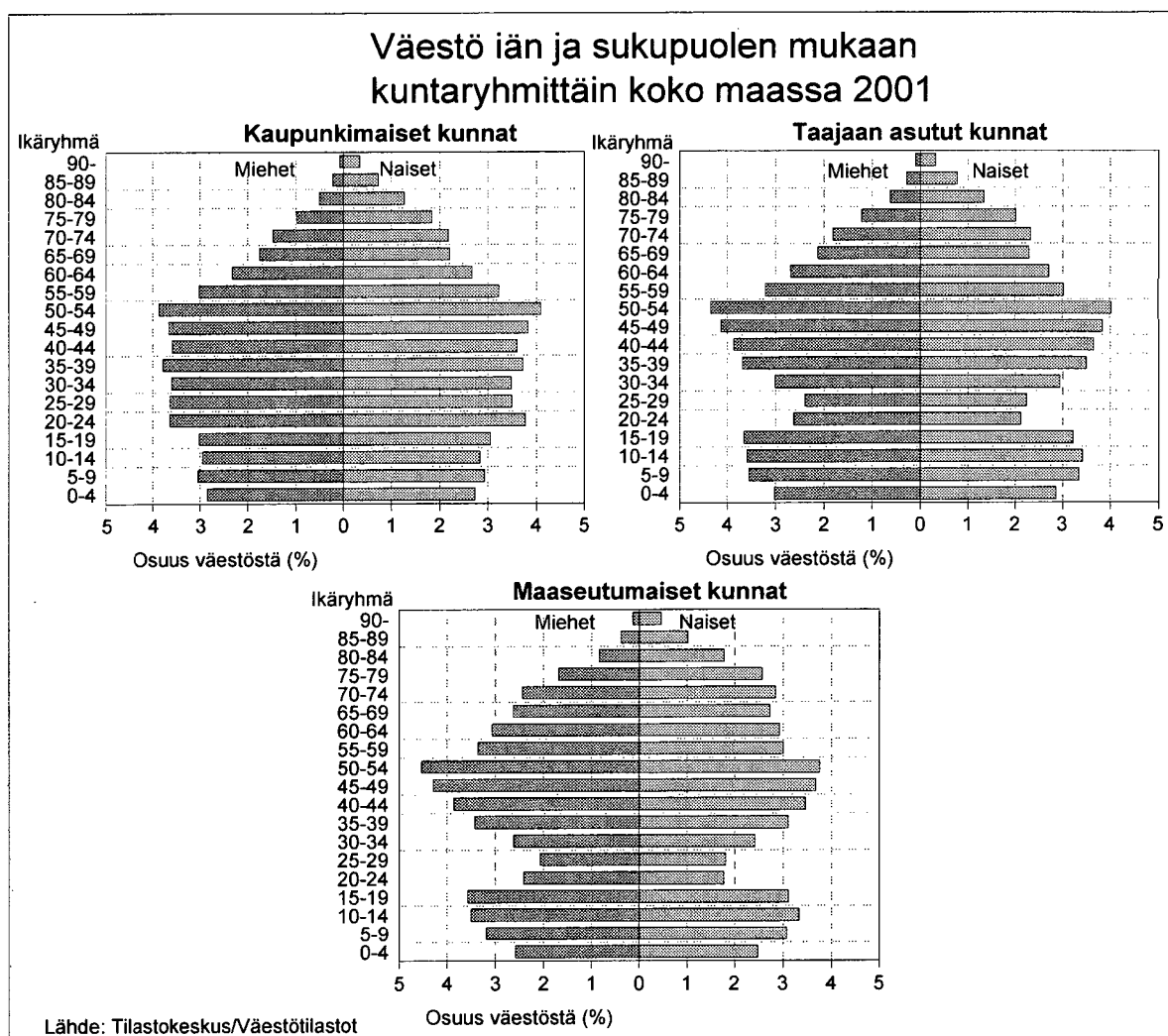

Kuva 6. Väestö siviilisäädyn, iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2001.

Vuonna 2001 yli 64-vuotiaiden osuus väestöstä oli suurin Etelä-Savon ja pienin Uudenmaan maakunnassa. 46 seutukunnassa yli 64-vuotiaita oli enemmän kuin alle 15-vuotiaita. Suurimmillaan vanhimpien ikäluokkien osuus oli 25 % Kärkikuntien seutukunnassa. Oulun seutukunnassa 65 vuotta täyttäneiden osuus jäi reiluun kymmeneen prosenttiin.

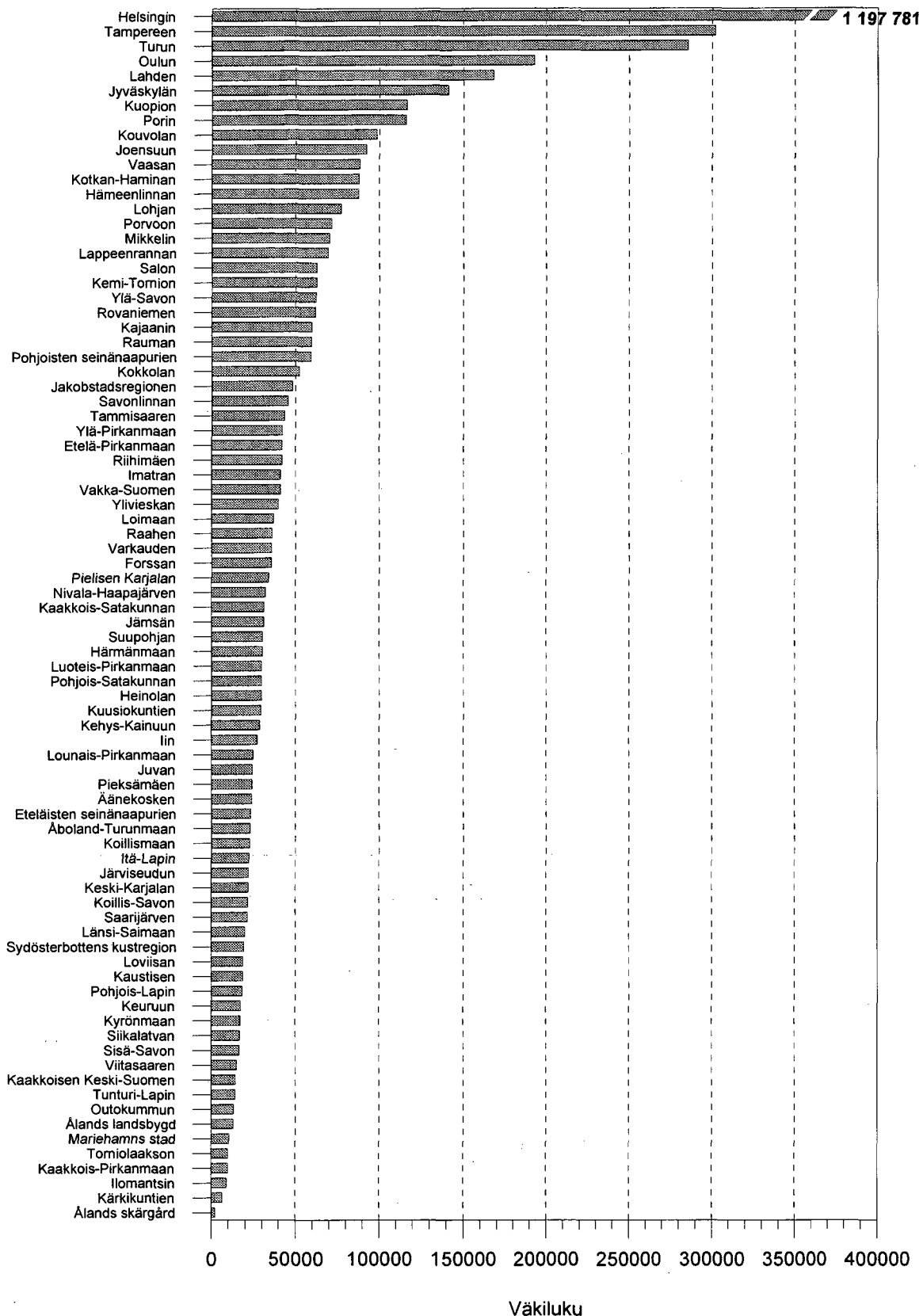
Oulun seutukunnissa väestö oli maan nuorinta keski-ikä ollessa 35,1 vuotta vuonna 2001. Kärkikuntien seutukunnassa keski-ikä oli 46,5 vuotta. Koko maassa se oli 39,6 vuotta, ja se on noussut 0,5 vuotta kahden vuoden aikana. Keski-ikä on noussut myös kaikissa seutu- ja maakunnissa. Itä-Lapin seutukunnassa se nousi eniten, 1,6 vuotta. Oulun ja Tampereen seutukunnissa nousua oli vähiten, 0,1 vuotta.

48 seutukuntaa ja suurin osa maakunnista on sukupuolirakenteeltaan naisenemmistöisiä. Naisvaltaisimmat seutukunnat olivat vuonna 2001 Mariehamns stadin, Turun ja Helsingin seutukunnat, joissa tuhanta miestä kohti asui yli 1 090 naista. Naisten suhteellinen osuus oli pienin (alle 920 naista tuhanta miestä kohti) Pohjois-Lapin, Ålands skärgårdin ja Iin seutukunnissa.

Kuva 7. Väestö iän ja sukupuolen mukaan kuntaryhmittäin koko maassa 2001.

Väkiluku seutukunnittain 2001

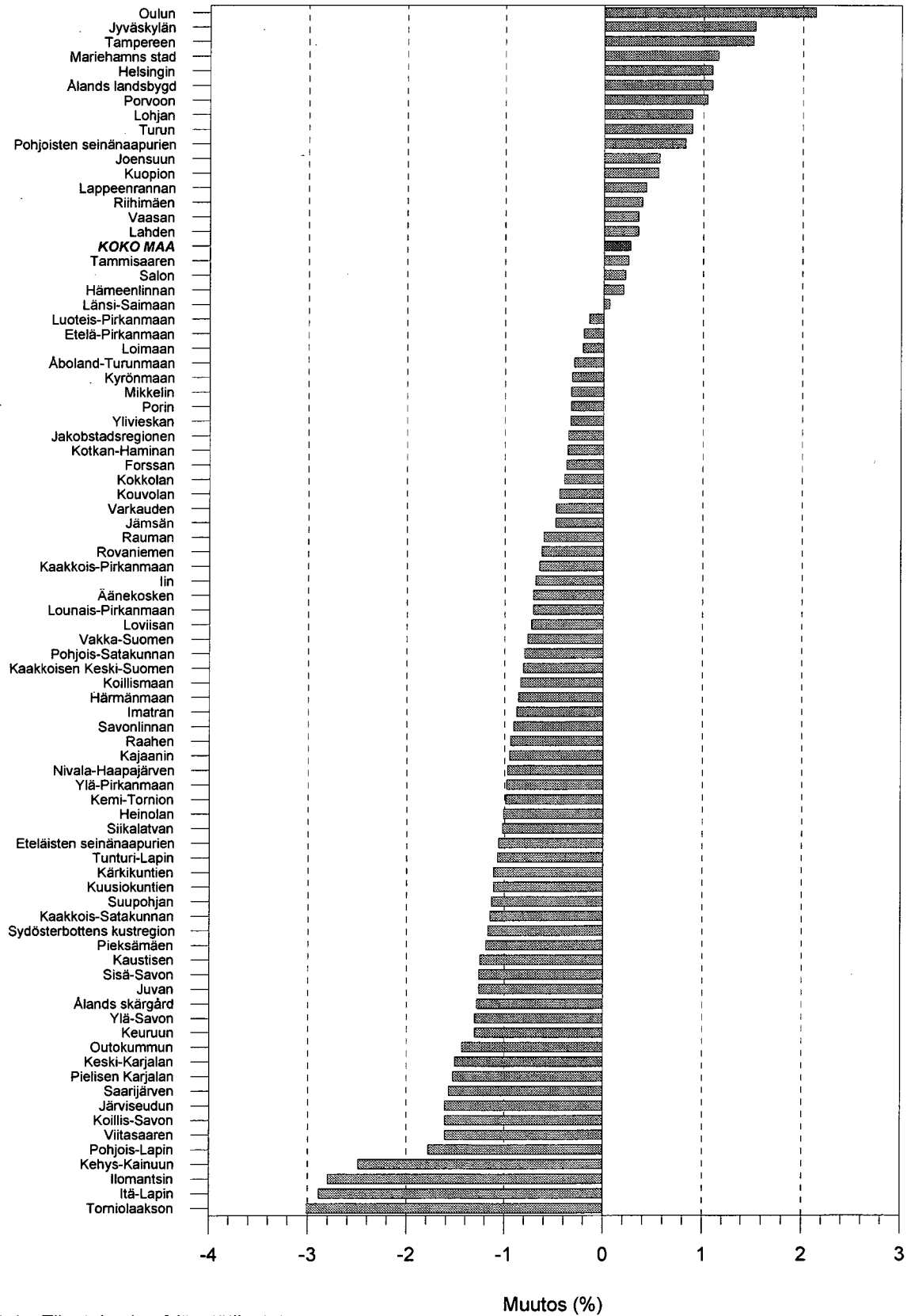

Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 8. Väkiluku seutukunnittain 31.12.2001.

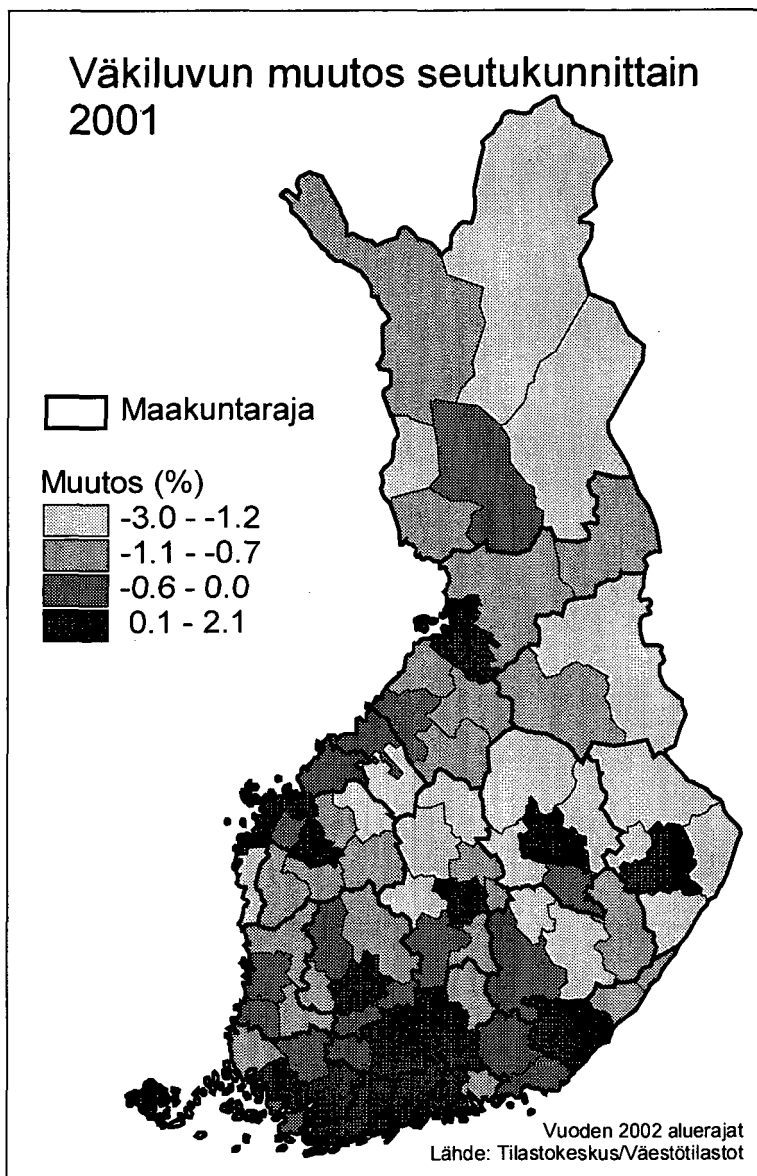
Väkiluvun muutos seutukunnittain 2001

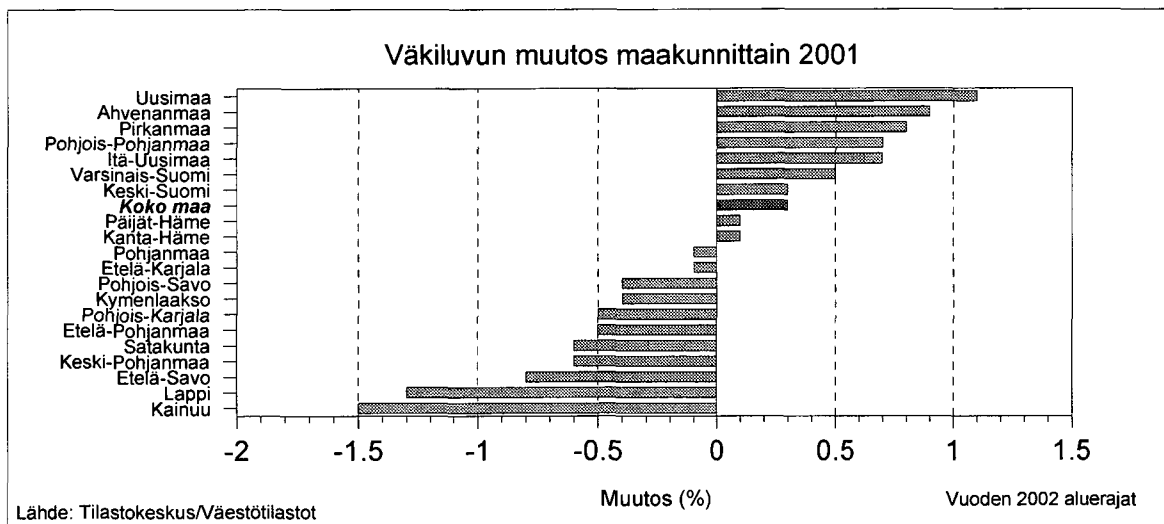
Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Vuoden 2002 seutukuntarajat

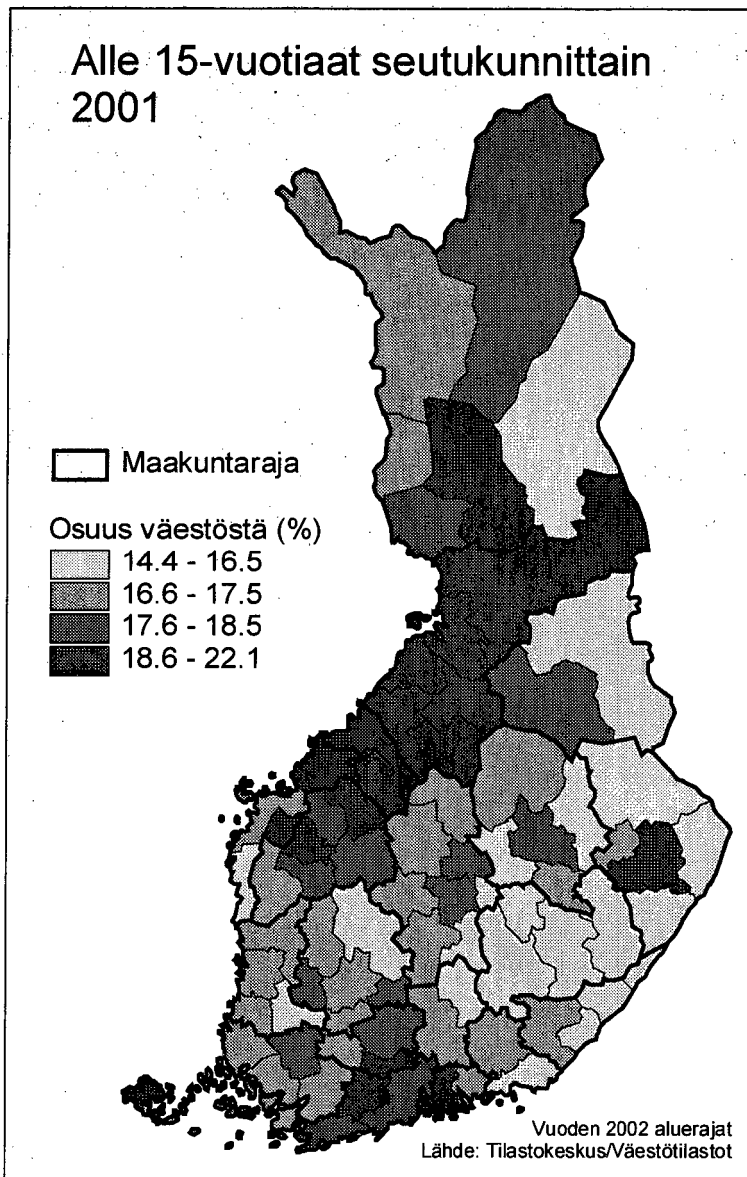
Kuva 9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2001.

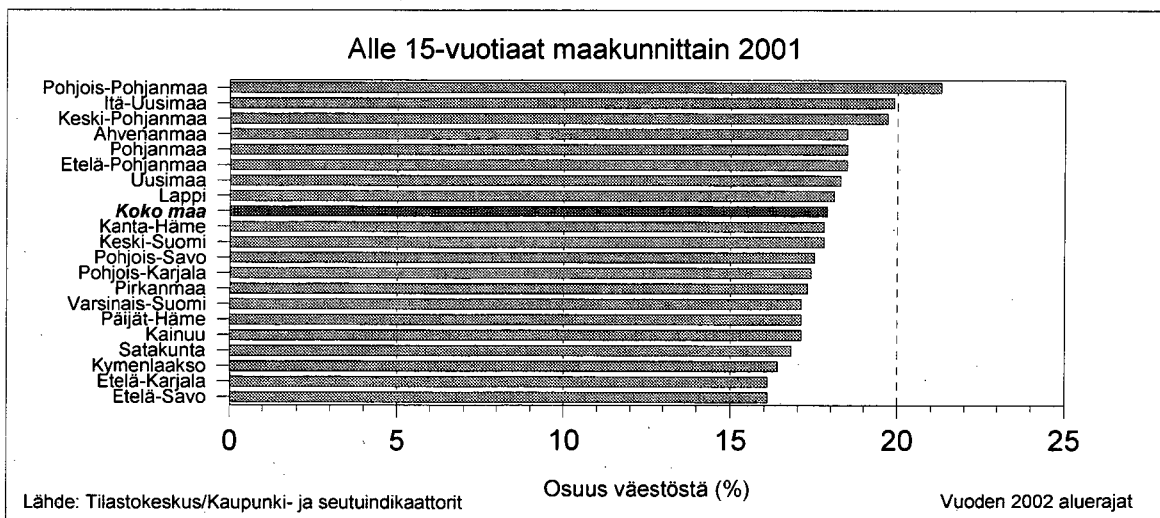
Kuva 10. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2001.

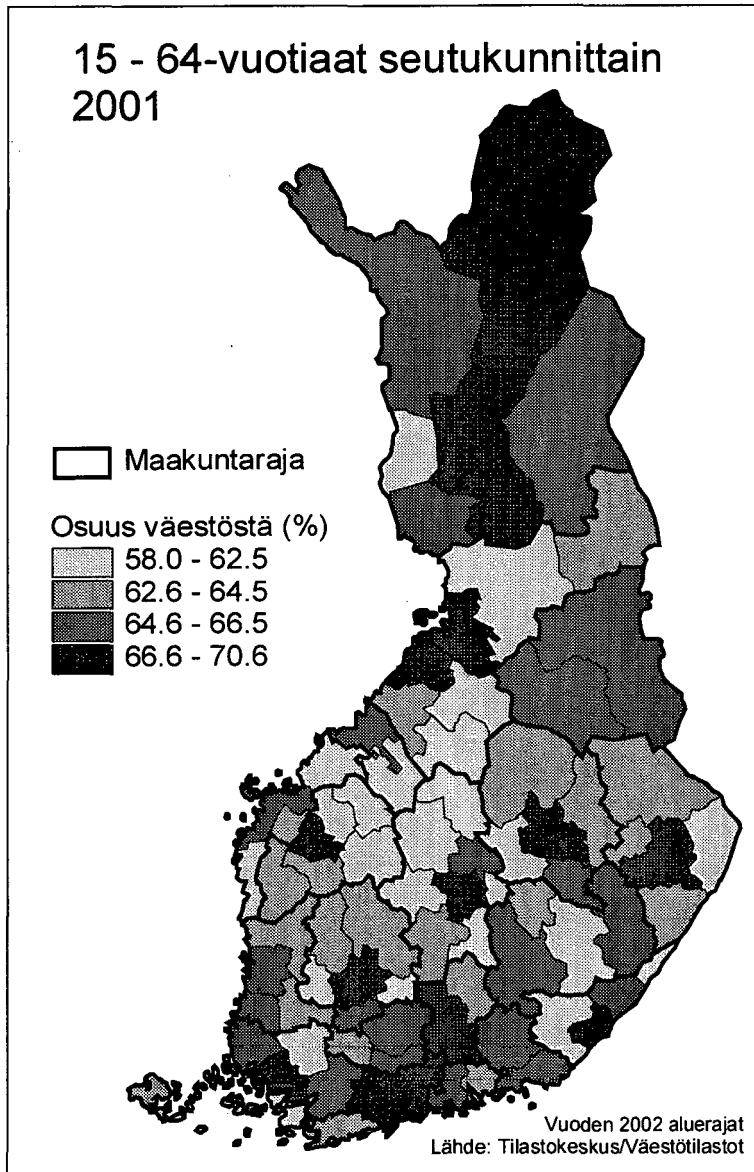
Kuva 11. Väkiluvun muutos maakunnittain 2001.

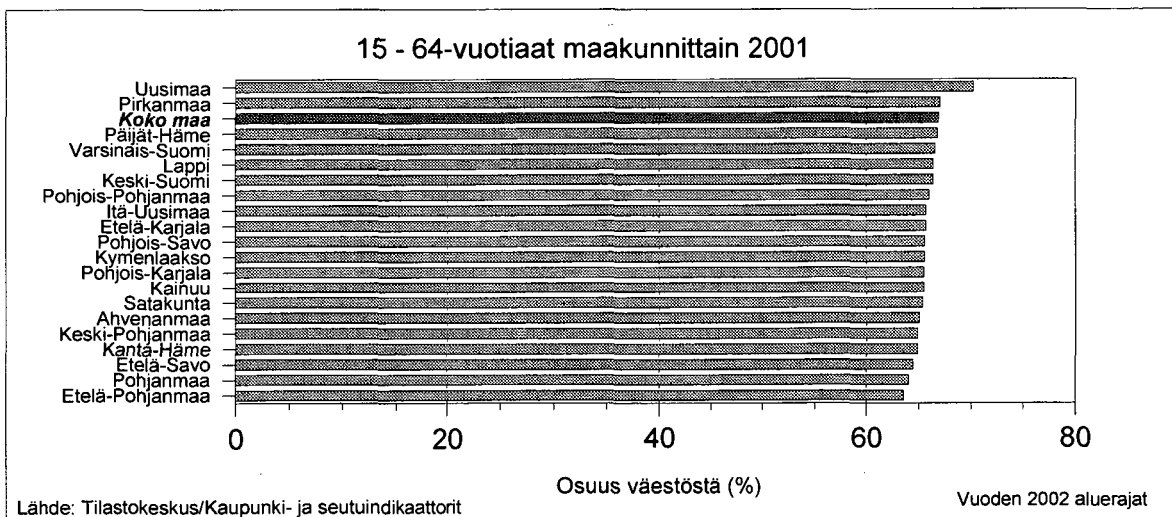
Kuva 12. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2001.

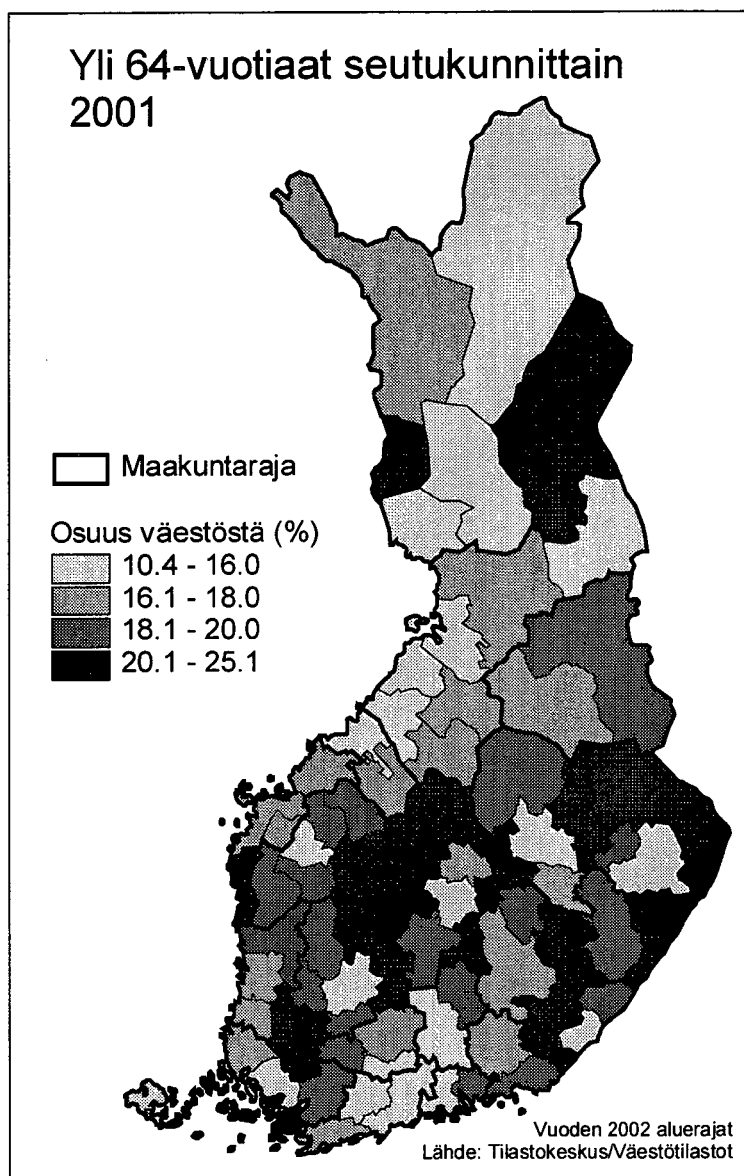
Kuva 13. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2001.

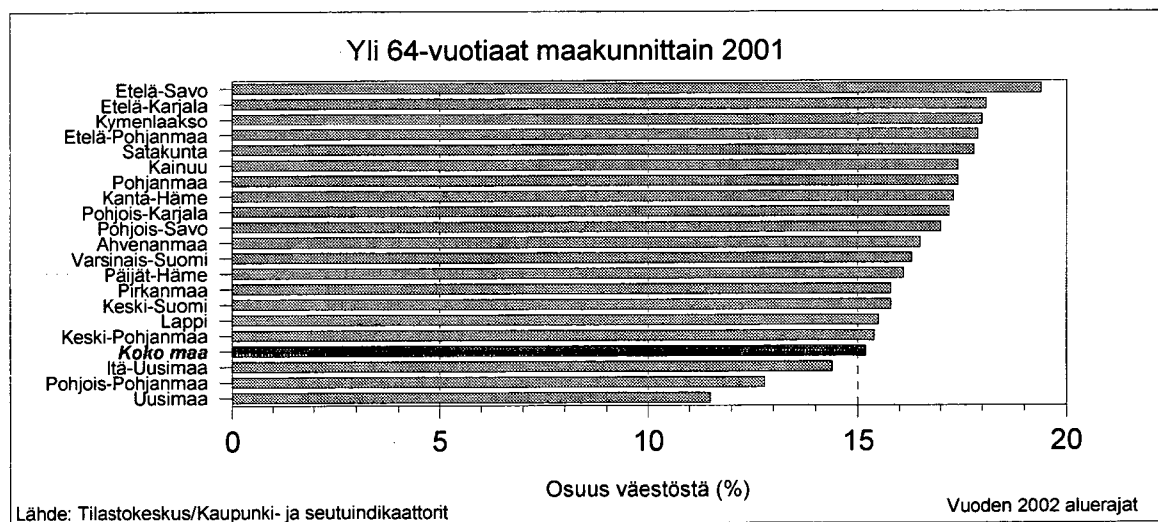
Kuva 14. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2001.

Kuva 15. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2001.

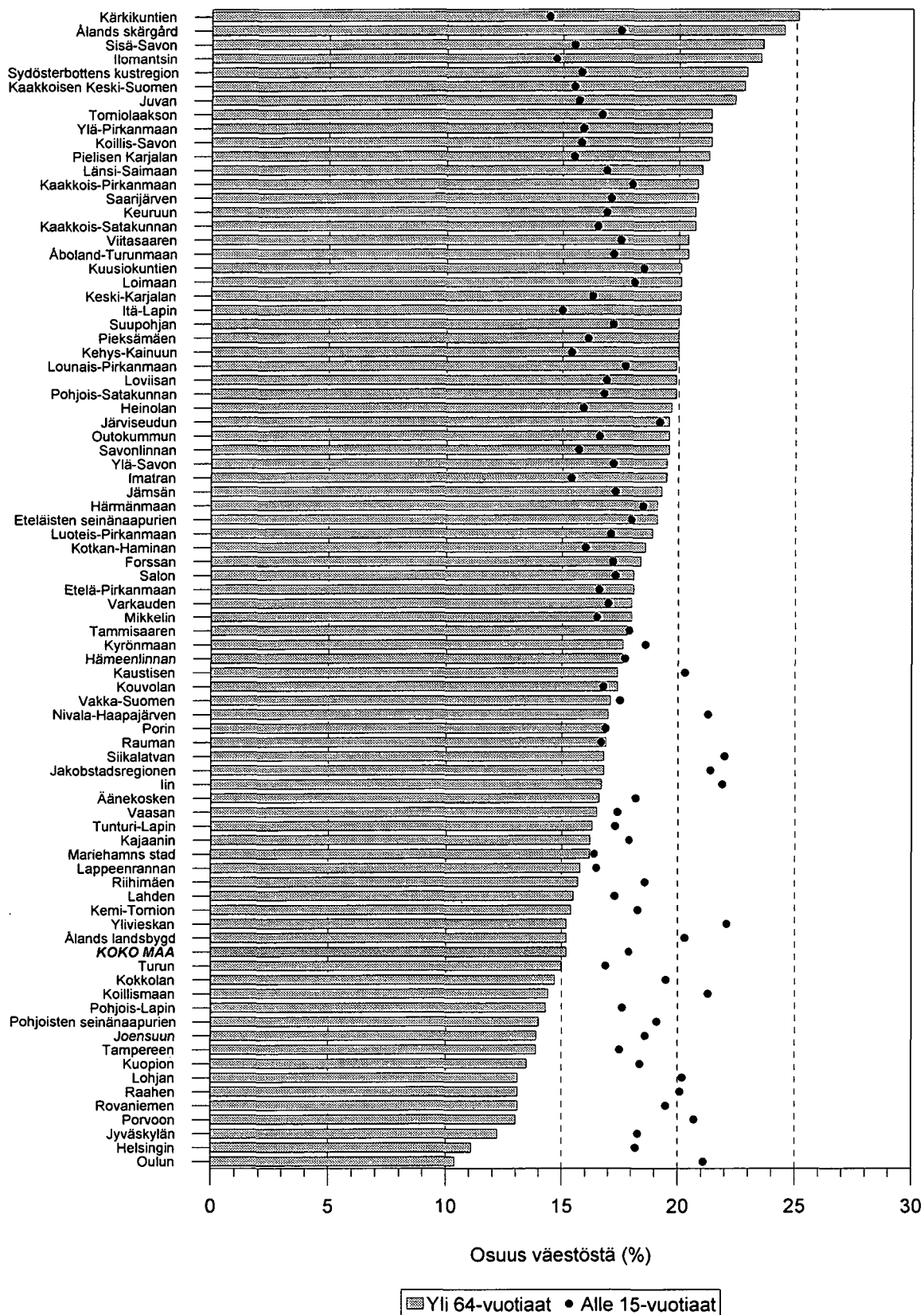

Kuva 16. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2001.

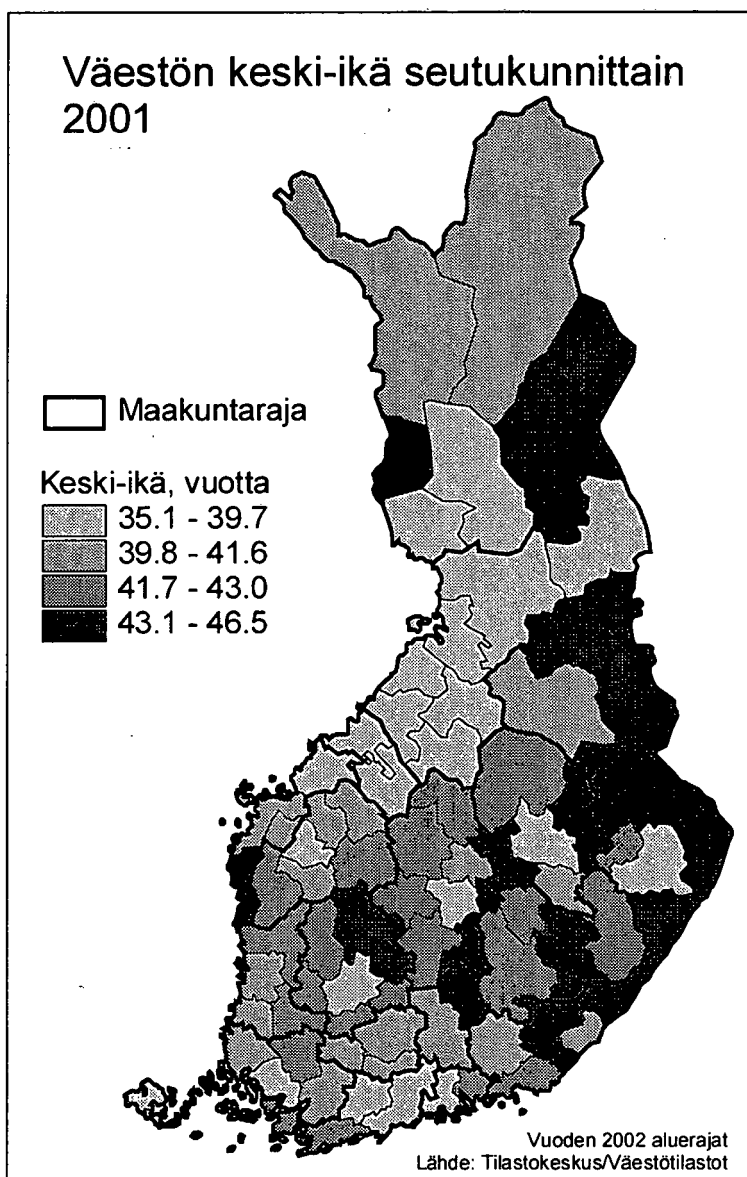
Kuva 17. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2001.

Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2001

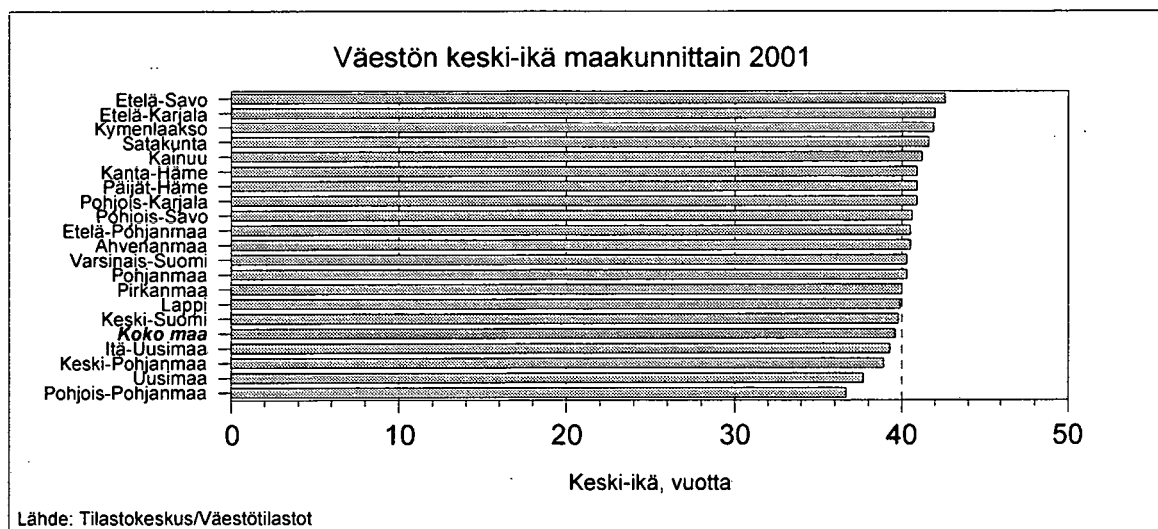

Lähde: Tilastokeskus/Kaupunki- ja seutuindikaattorit

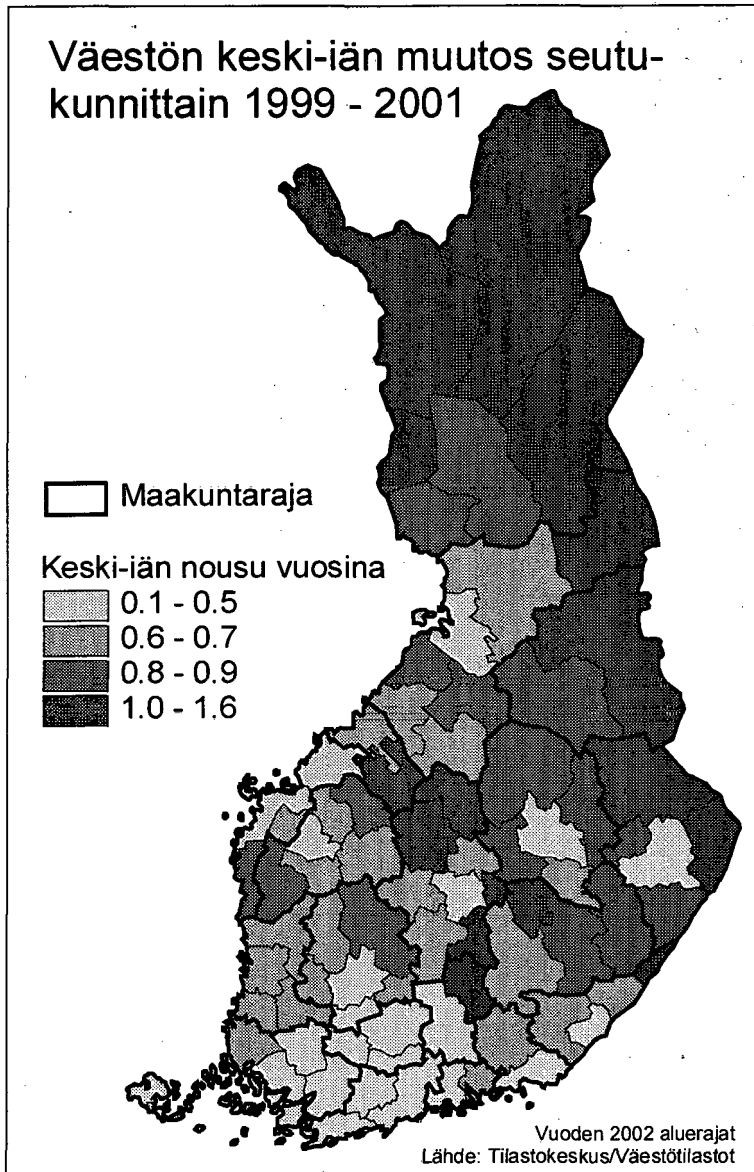
Kuva 18. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2001.

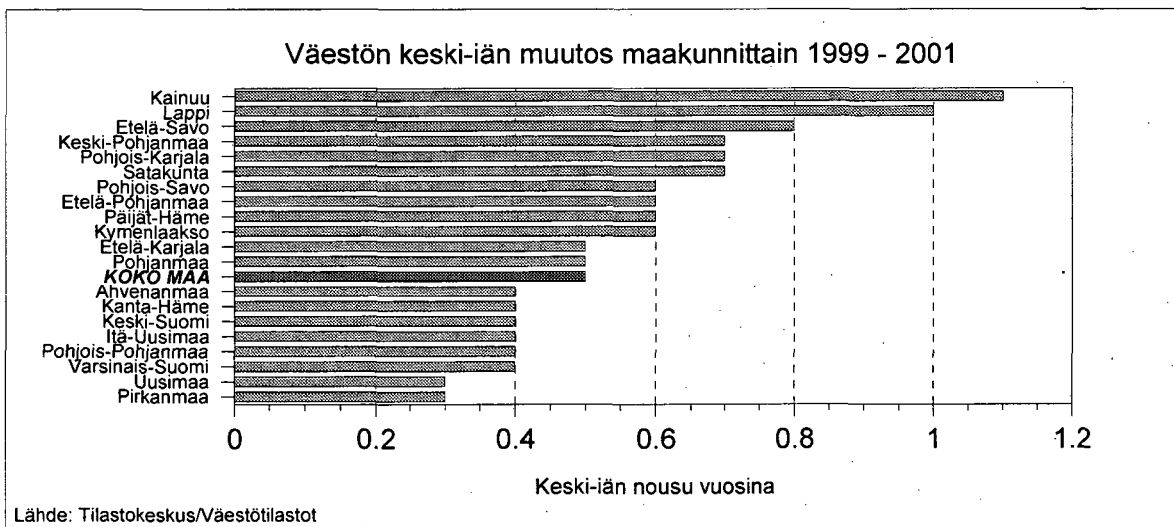
Kuva 19. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2001.

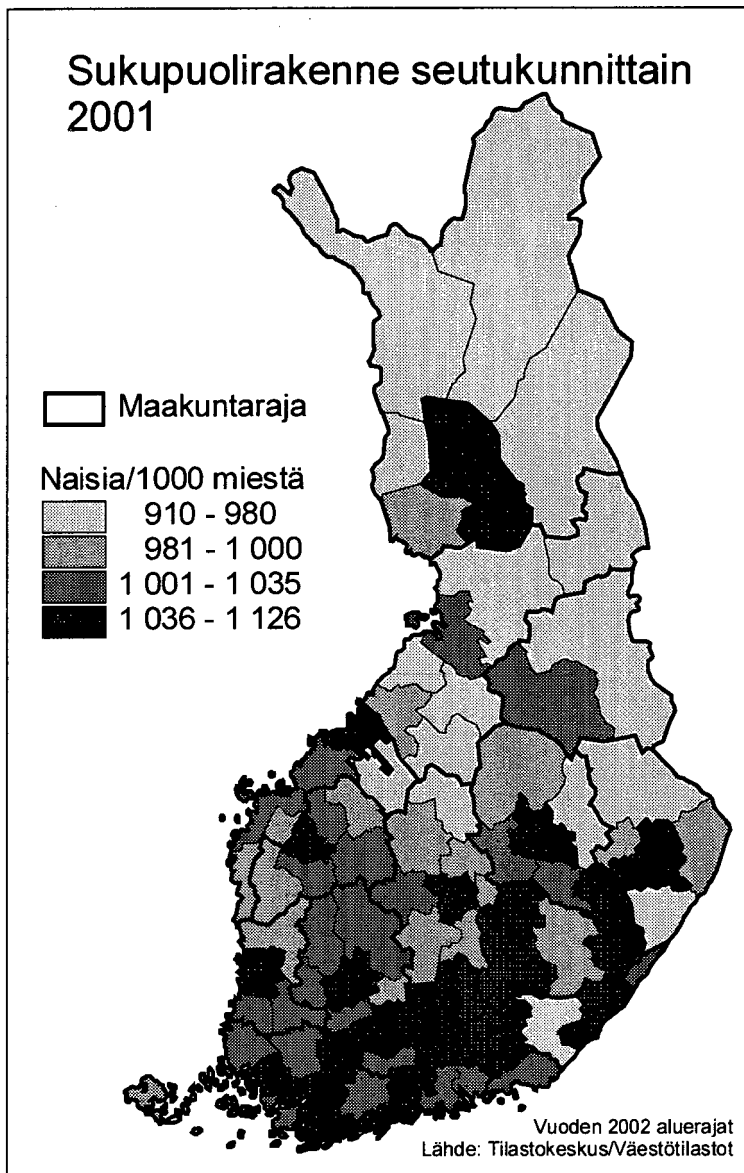
Kuva 20. Väestön keski-ikä maakunnittain 2001.

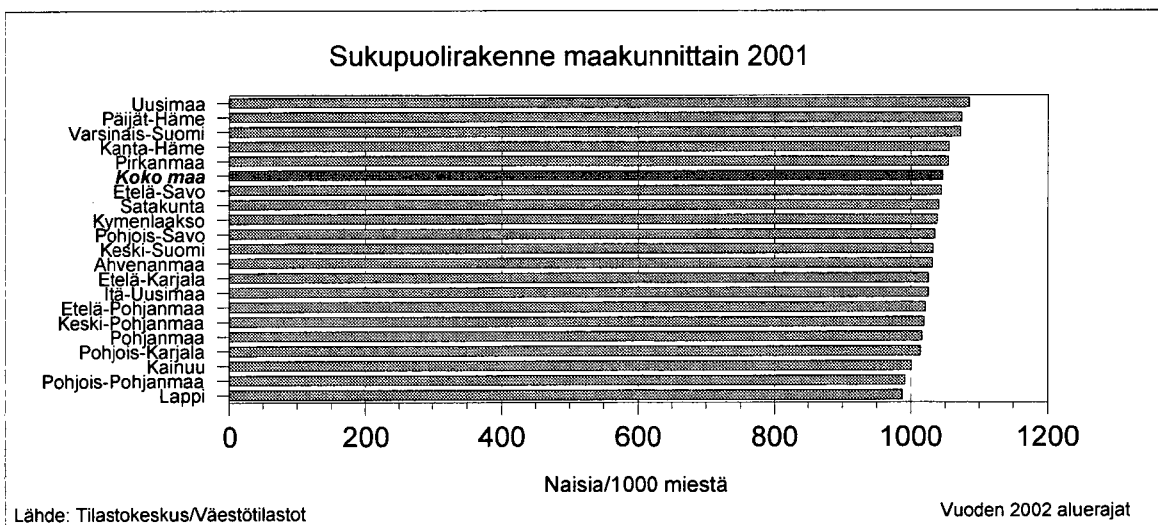
Kuva 21. Väestön keski-ikä muutos seutukunnittain 1999–2001.

Kuva 22. Väestön keski-ikä muutos maakunnittain 1999–2001.

Kuva 23. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2001.

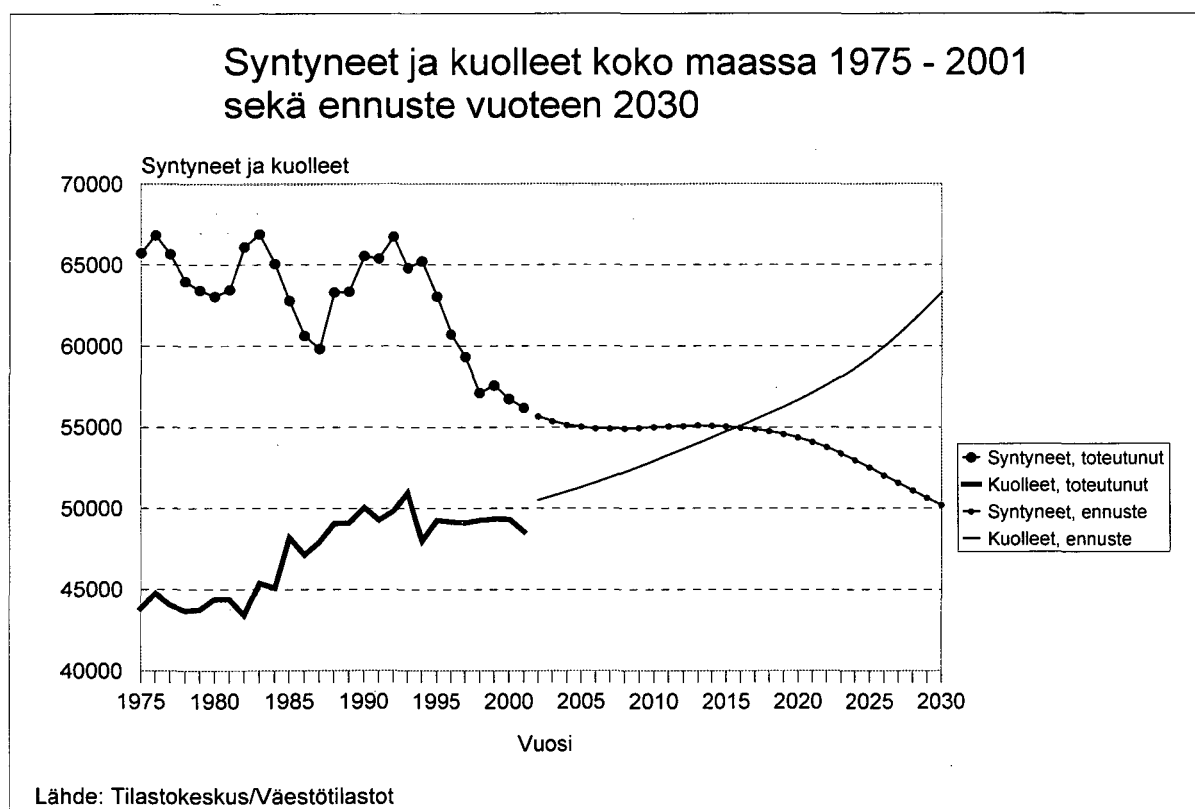
Kuva 24. Sukupuolirakenne maakunnittain 2001.

Syntyvyys ja kuolleisuus

Syntyvyys- ja kuolleisuusluvut kertovat syntyneiden ja kuolleiden määrän suhteessa koko väestöön. Syntyvyys oli korkeinta vuonna 2001 Oulun seutukunnassa, niissä tuhatta asukasta kohti syntyi yli 15 lasta. Pienimmillään Kärkikuntien ja Ilomantsin seutukunnissa vastaava luku oli alle kuusi. Myös Pielisen Karjalan, Torniolaakson ja Kaakkoisen Keski-Suomen seutukuntien alueilla syntyvyys oli pientä. Kuolleisuus oli puolestaan korkeinta Kärkikuntien ja Juvan seutukunnissa, yli 15 promillea, ja matalinta Oulun seutukunnassa, alle seitsemän promillea.

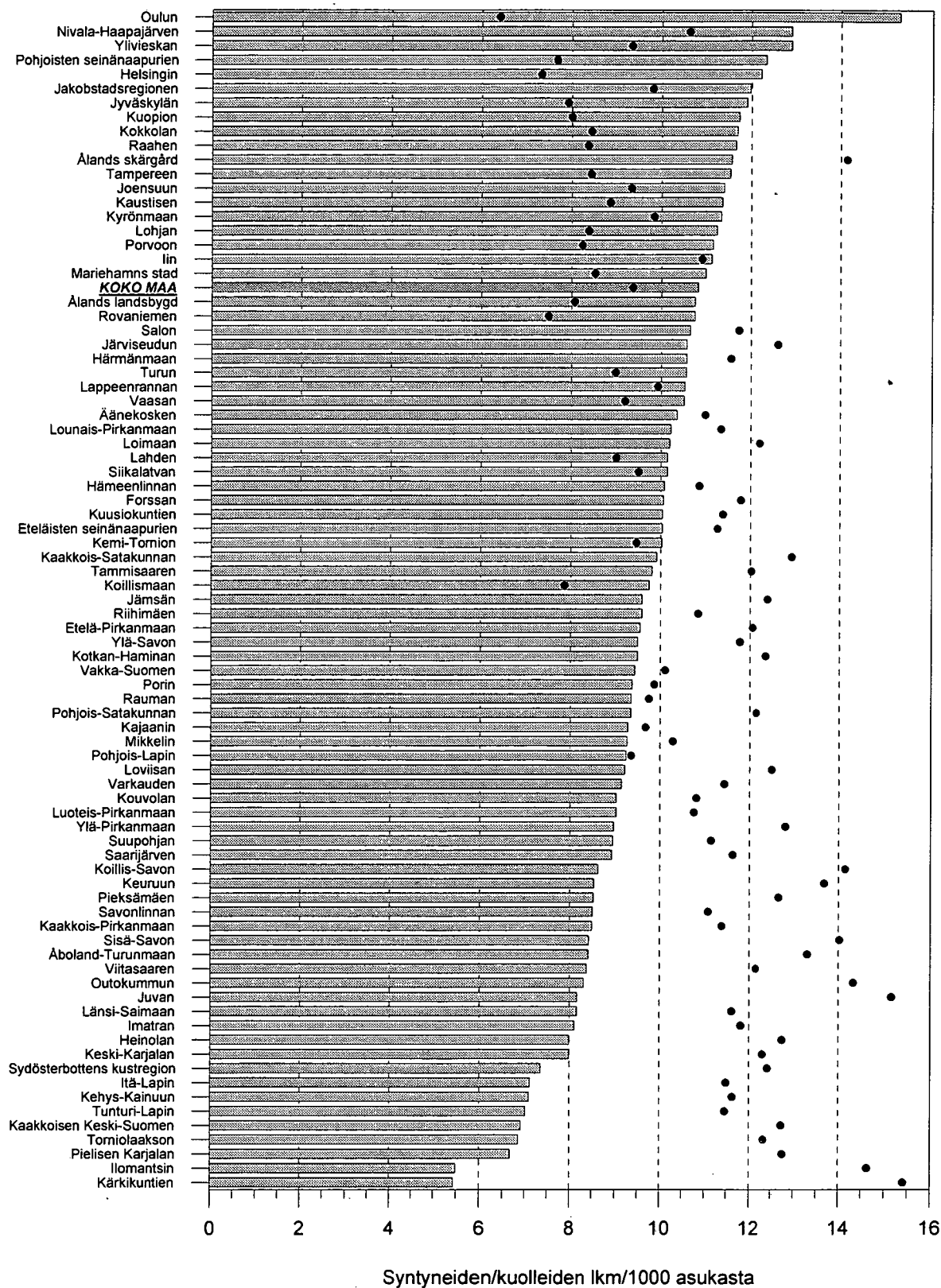
Syntyneiden enemmydellä eli syntyneiden ja kuolleiden määrän erotuksella ilmaistaan *luonnollisen väestönmuutoksen* suuntaa ja suuruutta. Vuonna 2001 koko maassa syntyneitä oli enemmän kuin kuolleita, mutta syntyneiden enemmyyden ennustetaan jatkuvasti pienevän, kun syntyvyys laskee ja kuolleisuus nousee. Vuoden 2015 jälkeen luonnollisen väestönmuutoksen odotetaan kääntyvän Suomessa negatiiviseksi.

Seutukunnista lähes kolmasosassa syntyneitä oli vuonna 2001 enemmän kuin kuolleita, eli syntyneiden enemmyys oli positiivinen. Suurinta se oli Oulun seutukunnassa. Kärkikuntien seutukunnassa syntyneitä oli vähiten suhteessa kuolleiden määrään. 12 maakunnassa luonnollinen väestönmuutos oli positiivinen ja 8:ssa negatiivinen. Eniten luonnollista väestönkasvua tapahtui Pohjois-Pohjanmaalla. Heikointa luonnollinen väestönkehitys oli Etelä-Savon ja Kymenlaakson maakunnissa.

Kuva 25. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975 – 2001 sekä ennuste vuoteen 2030.

Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2001

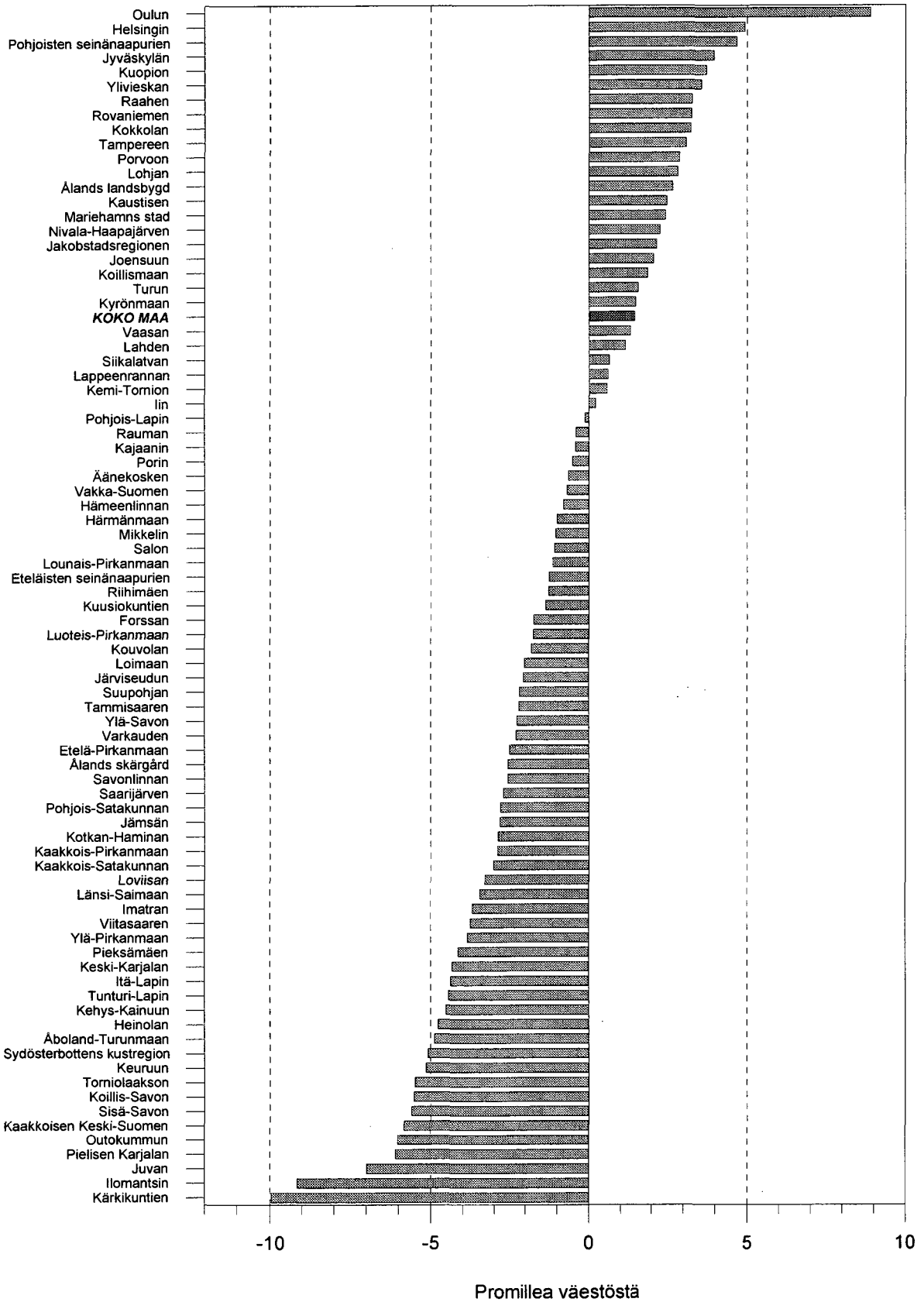

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Vuoden 2002 aluerajat

Kuva 26. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2001.

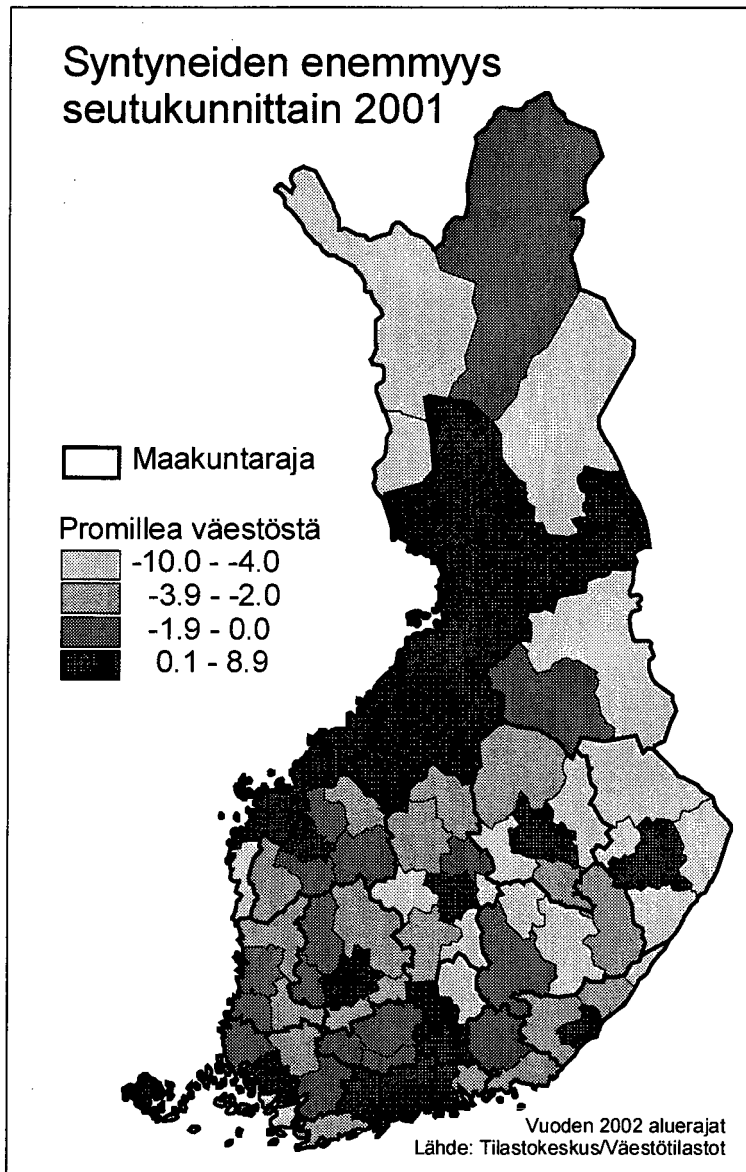
Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2001

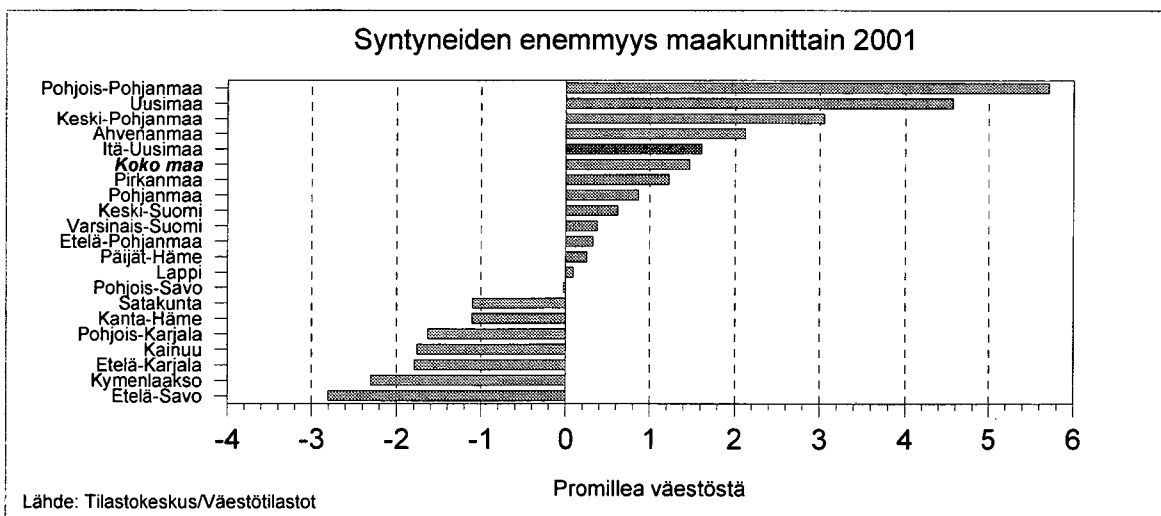
Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Vuoden 2002 aluerajat

Kuva 27. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2001.

Kuva 28. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2001.

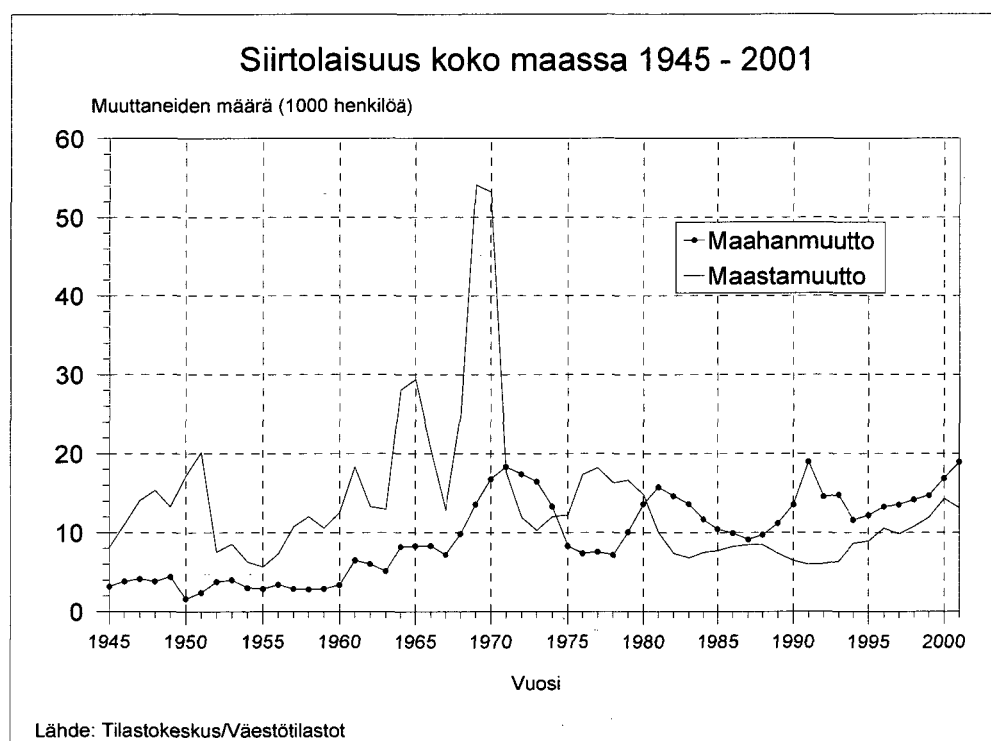

Kuva 29. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2001.

Muutot

Muuttotase oli vuonna 2001 positiivinen 23 seutukunnassa, joista suurin osa oli yli 40 000 asukkaan seutukuntia. Tätä pienempiä muuttovoittoisia seutukuntia olivat Ålands landbygden, Mariehamns stad, Länsi-Saimaan, Åboland-Turunmaan ja Luoteis-Pirkanmaan seutukunnat. Positiivisin muuttotase oli Oulun seutukunnassa, joka oli myös Pohjois-Suomen ainoa muuttovoittoinen seutukunta. Suhteellisesti eniten väestöä menettivät muuttoliikkeen seurauksena Torniolaakson ja Itä-Lapin seutukunnat. Maakunnista 10 oli muuttovoittoista, kärjessä Pirkanmaa, Ahvenanmaa ja Uusimaa, Lapissa ja Kainuussa muuttotase oli yli kymmenen promillea miinuksella.

Suomessa maahanmuutto on ollut 1980-luvun alusta alkaen suurempaa kuin maastamuutto. Vuonna 2001 nettomaahanmuutto oli negatiivinen ainoastaan Ahvenanmaan, maakunnassa. Suhteellinen nettomaahanmuutto oli voimakkainta Etelä-Karjalassa. Myös suurin osa seutukunnista sai muuttovoittoa maiden välisessä muutossa, eniten Ilomantsin seutukunta.

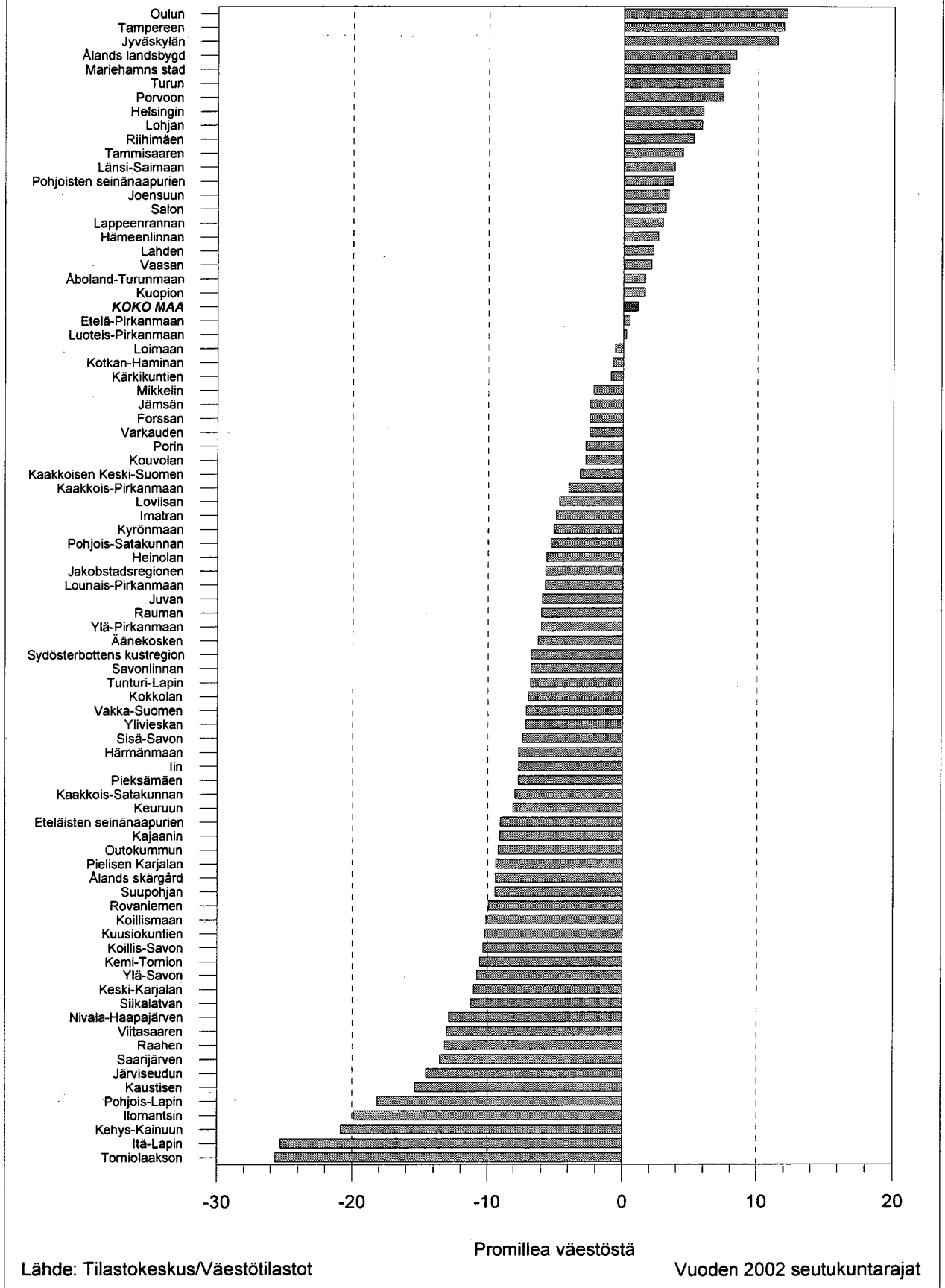
Kuva 30. Siirtolaisuus koko maassa 1945 – 2001.

Ulkomaalaisväestö

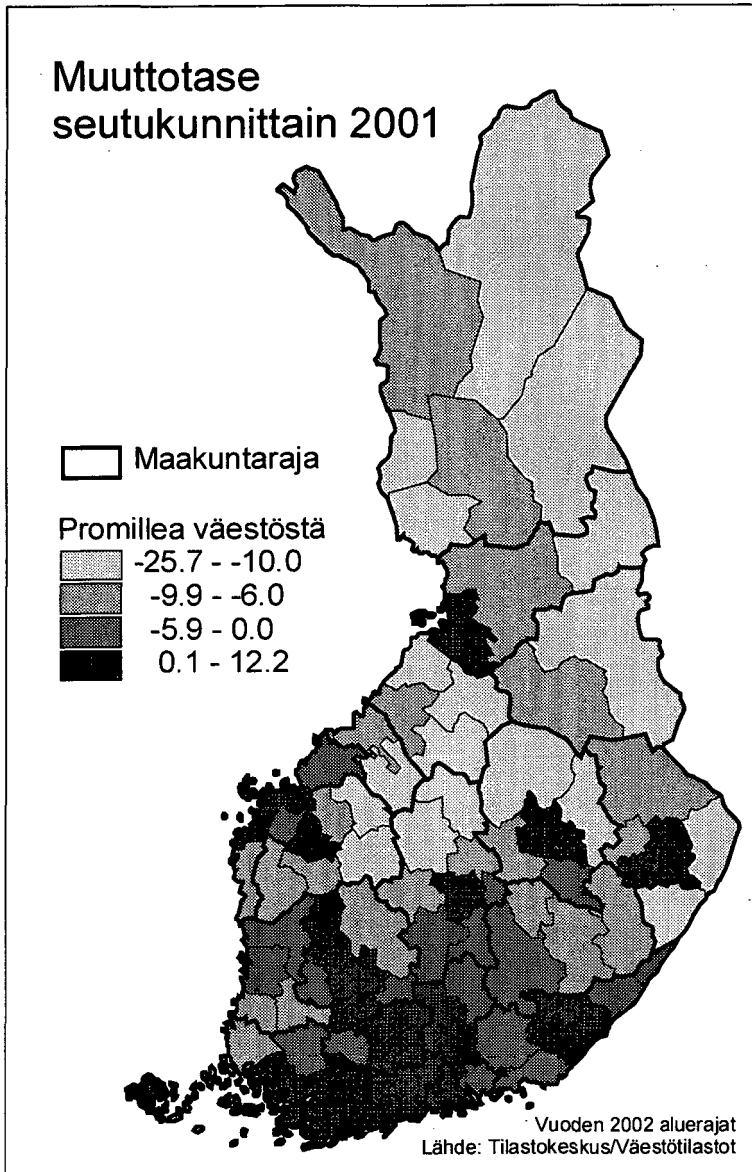
Ulkomaalaisten määrä on kasvanut Suomessa huomattavasti koko 1990-luvun ajan. Vuonna 2001 ulkomaalaisia oli koko maassa 98 577 henkeä, mikä on 1,9 % väestöstä. Lähes puolet heistä asui Helsingin seutukunnassa. Mariehamns stadin seutukunnassa ulkomaalaisten osuus väestöstä oli kuitenkin suurin, 5,5 %. Pienimmäksi ulkomaalaisten osuus jäi Siikalatvan, Eteläisten seinänaapurien, Kuusiokuntien ja Koillis-Savon seutukunnissa. Ulkomaalaisia asui maakunnista suhteellisesti eniten Ahvenanmaalla ja vähiten Etelä-Pohjanmaalla.

Venäläiset ovat maassamme selvästi suurin ulkomaalaisryhmä, heitä asui Suomessa 22 724 vuoden 2001 lopussa. Heistä naisia oli 62 %.

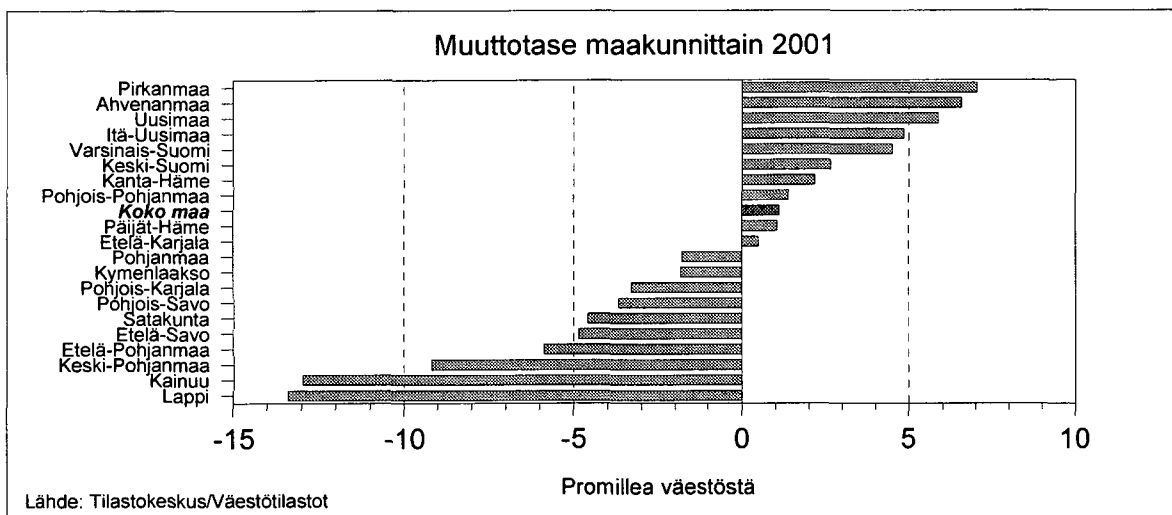
Muuttotase seutukunnittain 2001

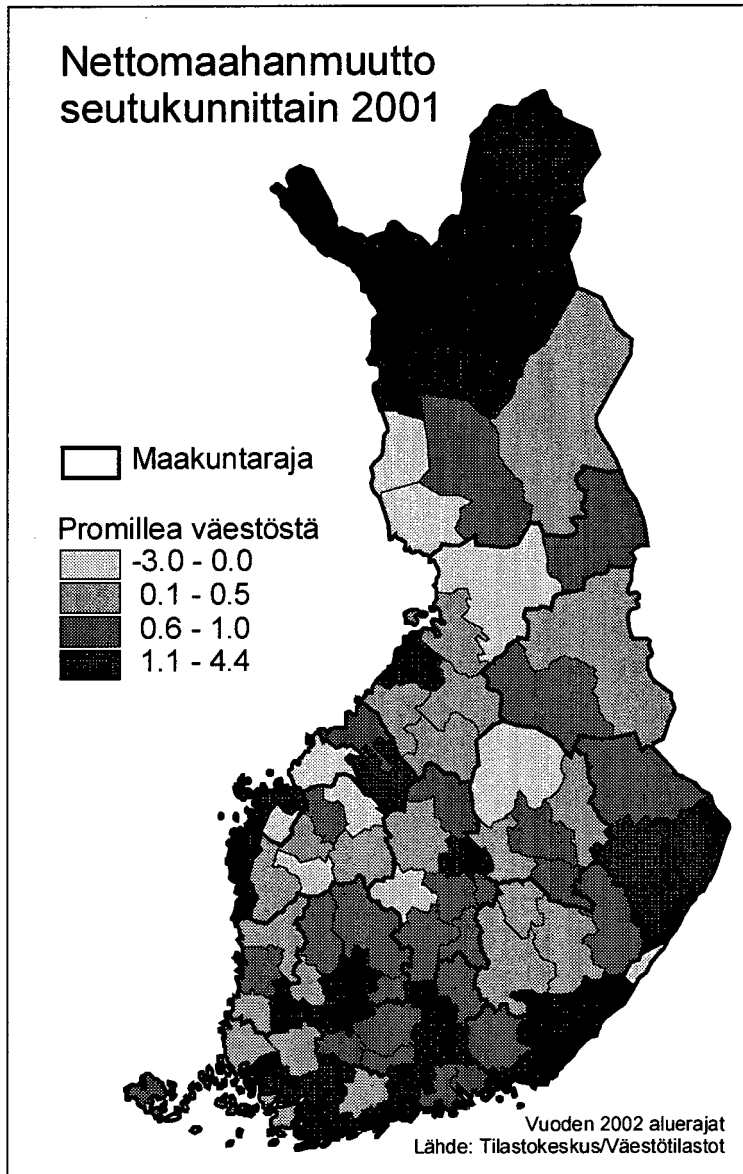
Kuva 31. Muuttotase seutukunnittain 2001

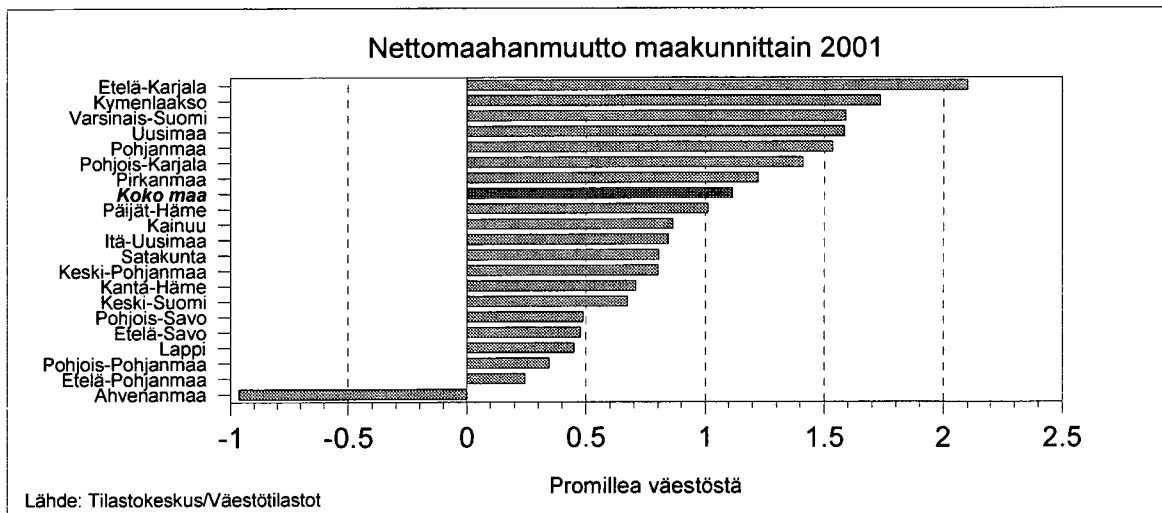
Kuva 32. Muuttotase seutukunnittain 2001.

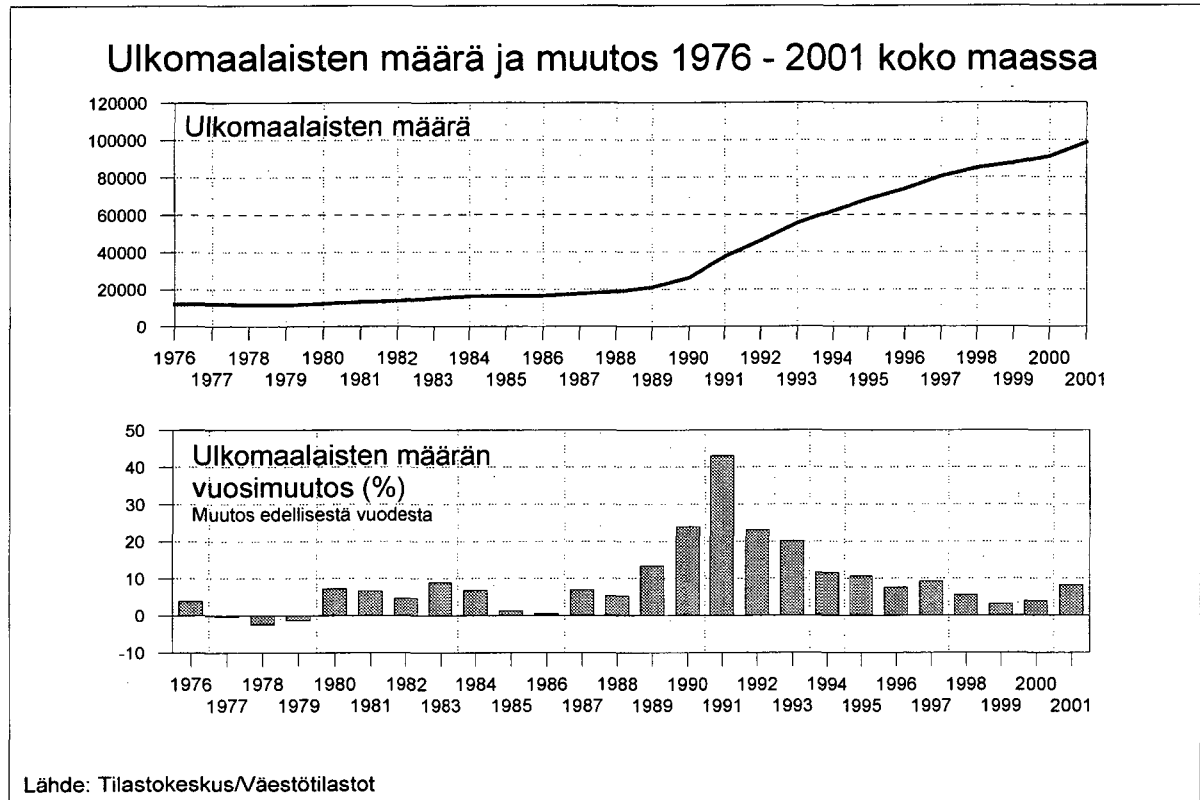
Kuva 33. Muuttotase maakunnittain 2001.

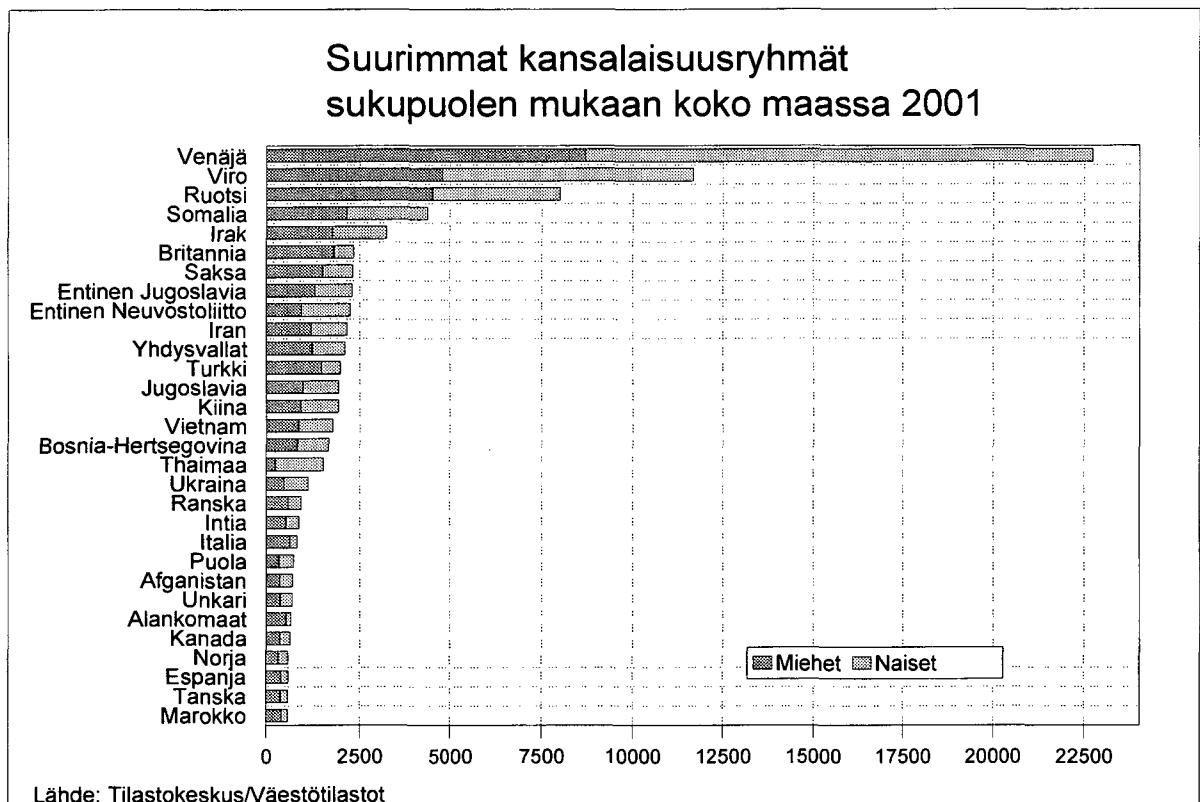
Kuva 34. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2001.

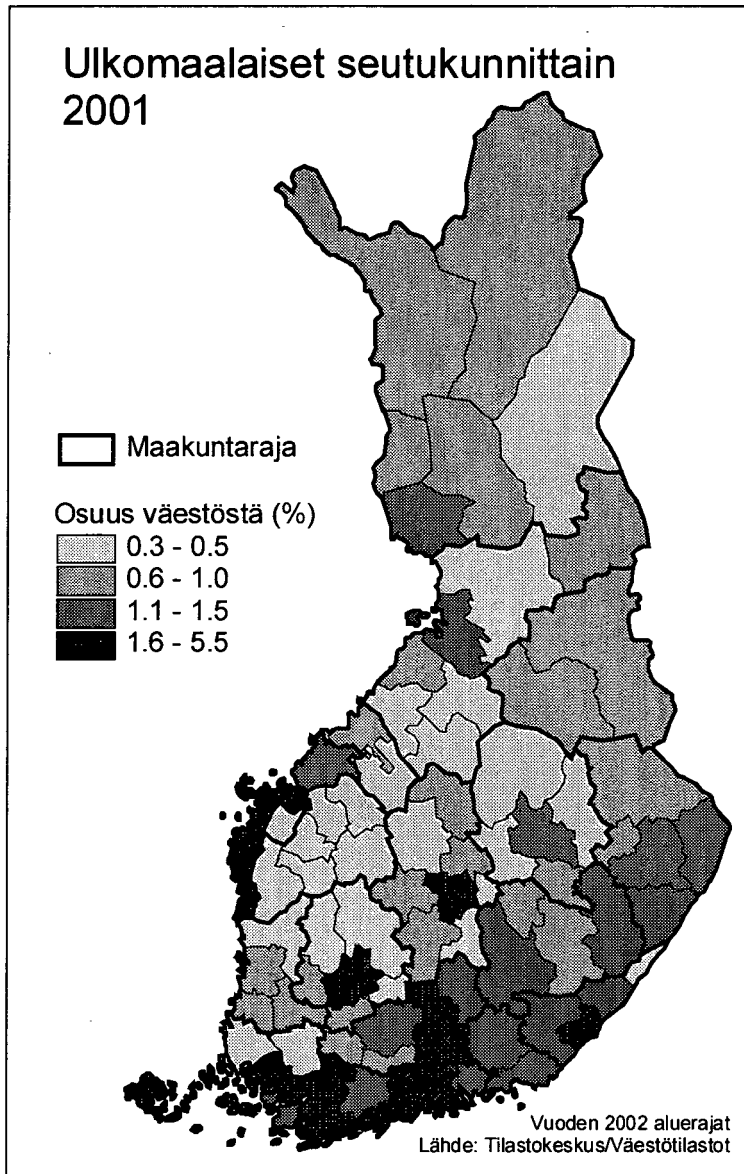
Kuva 35. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2001.

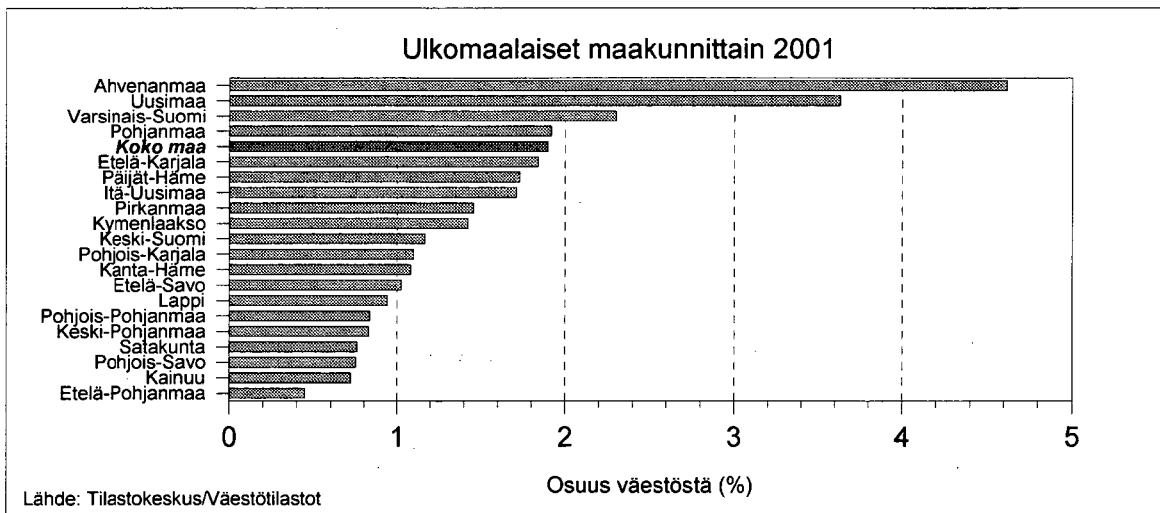
Kuva 36. Ulkomaalaisten määrä ja muutos 1976 – 2001 koko maassa.

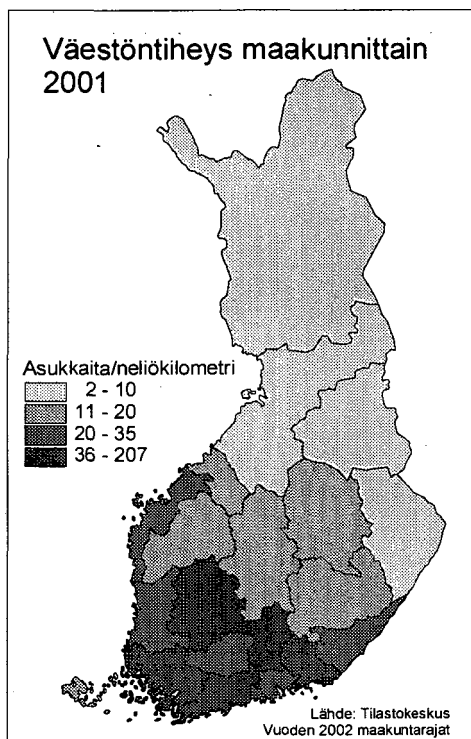
Kuva 37. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2001.

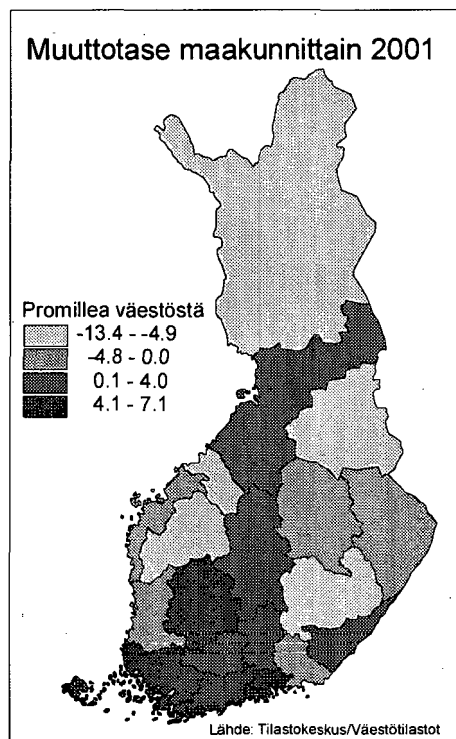
Kuva 38. Ulkomaalaiset seutukunnittain 2001.

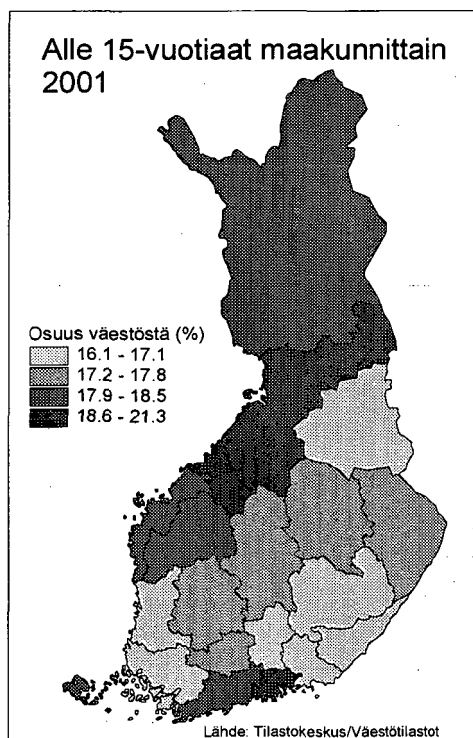
Kuva 39. Ulkomaalaiset maakunnittain 2001.

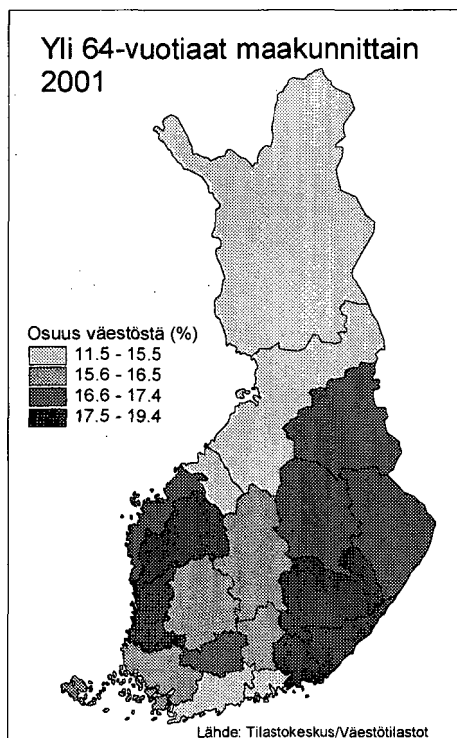
Kuva 40. Väestötiheys maakunnittain 2001.

Kuva 41. Muuttotase maakunnittain 2001.

Kuva 42. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2001.

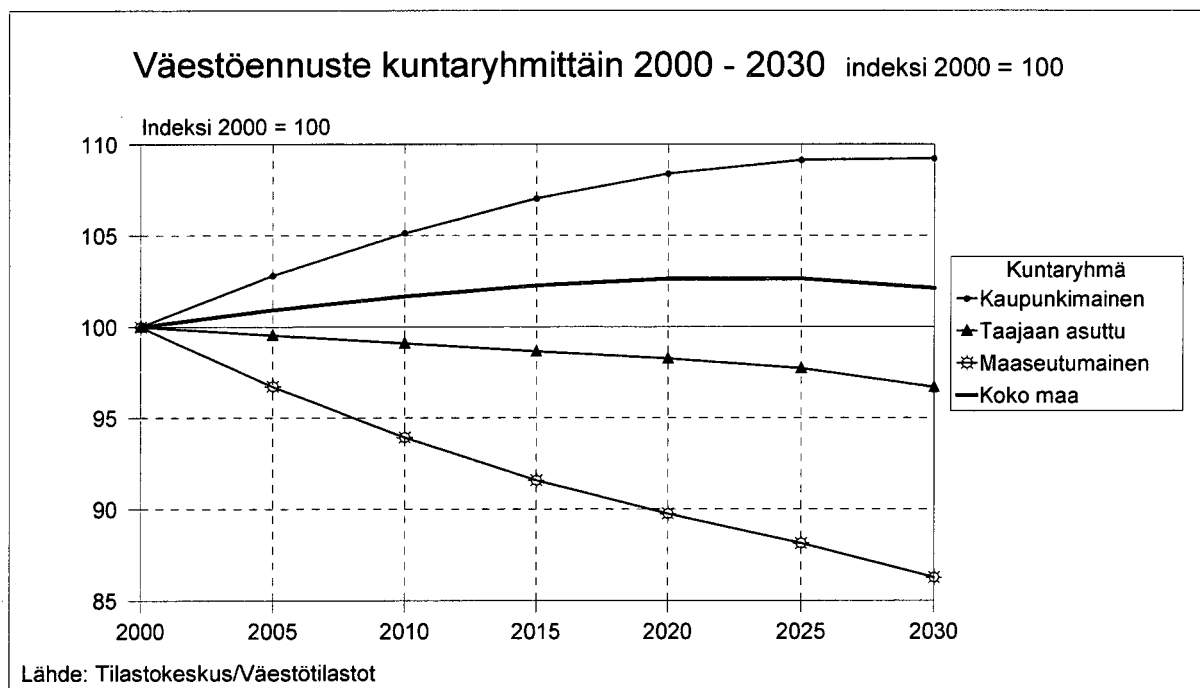
Kuva 43. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2001.

Väestöennuste

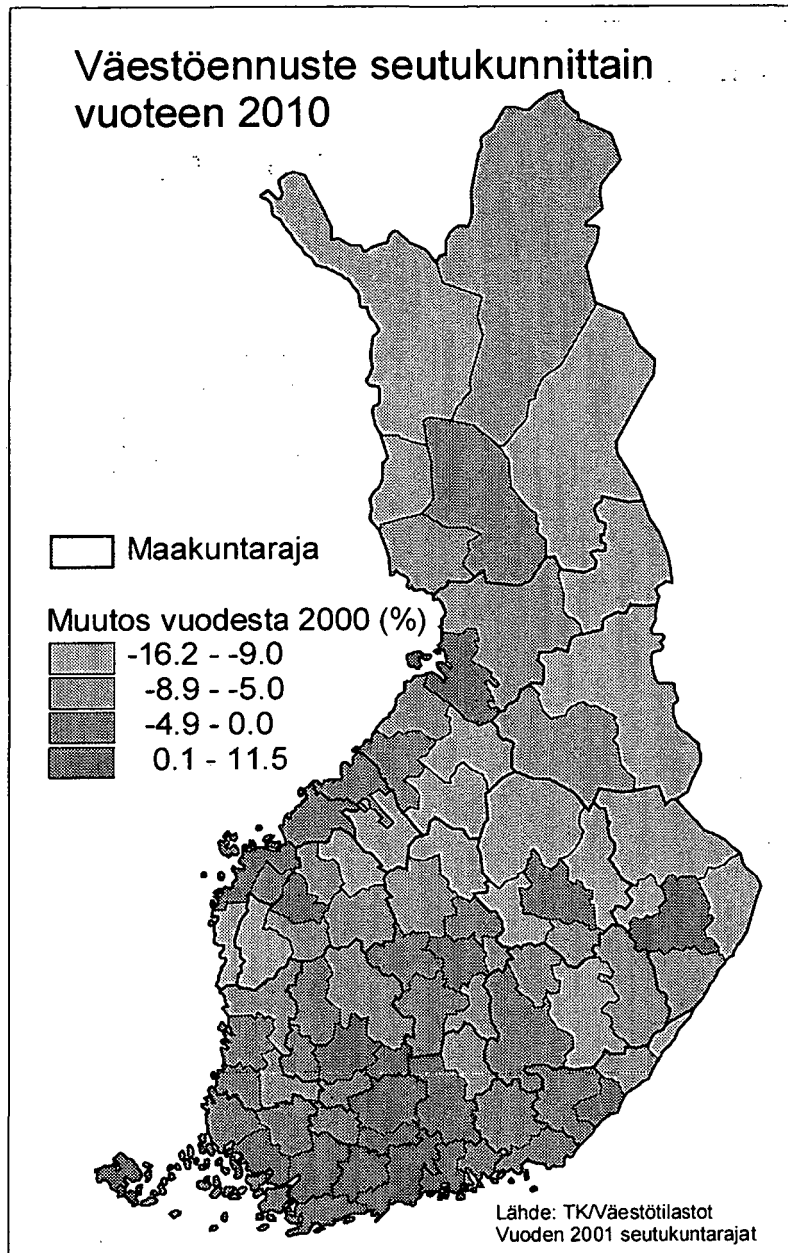
Tilastokeskuksen väestöennuste on demografinen trendilaskelma, jossa väestönkehityksen on oletettu jatkuvan viime vuosien kaltaisena. Syntyvien määrän laskemisessa käytetyt hedelmällisyysluvut on pidetty nykytasolla koko ennustekauden. Kuolleisuuden on oletettu alenevan 1980-luvun alkuvuosista 1990-luvun lopulle lasketun keskimääräisen vuotuisen muutoksen mukaisesti. Muuttoalttiusluvut on laskettu viideltä viime vuodelta ja ne on pidetty ennallaan. Viimeisin väestöennuste on laadittu syksyllä 2001.

Kuolleiden määrän arvioidaan ylittävän syntyneiden määrän koko maassa vuonna 2016 (kuva 25), mutta nettomaahanmuuton oletetaan pitävän väestönkasvua yllä vielä tämän jälkeen. Väkiluku kasvaakin ennusteen mukaan vuoteen 2023 asti, jolloin väkiluku on 5,32 miljoonaa. Väestöennusteen mukaan Suomen maaseutumaiset kunnat menettävät yli 13 % väestöstään vuoteen 2030 mennessä. Kaupunkimaisten kuntien väestönkasvun ennustetaan olevan vastaavasti yli 9 %.

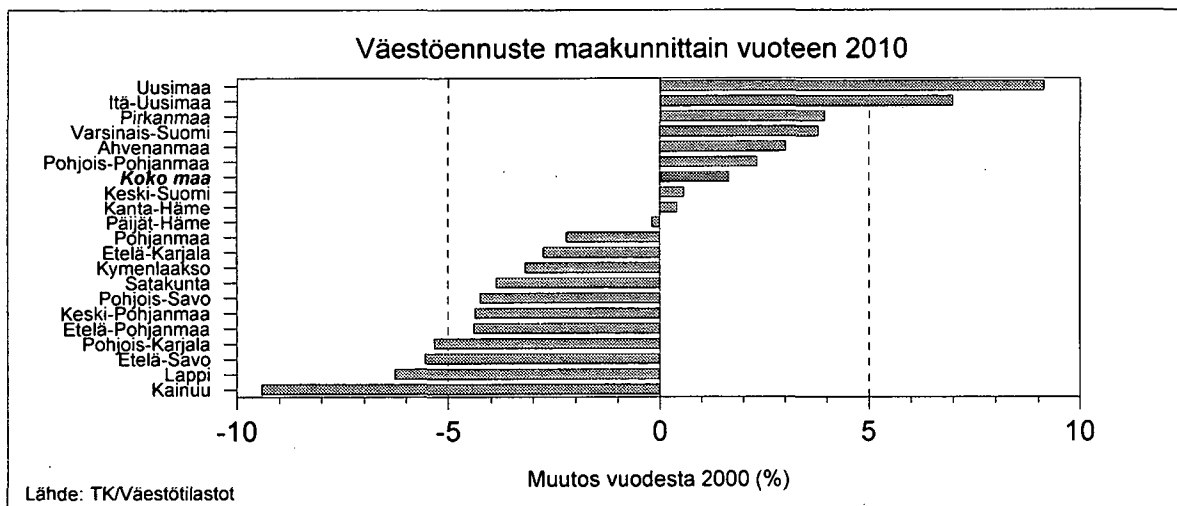
Seutukunnista Helsinki, Oulu ja Porvoo ovat ennusteen mukaan eniten kasvavia alueita. Helsingin ja Porvoon seutukuntien väestömäärän ennustetaan kasvavan yli viidenneksellä vuoteen 2030 mennessä. Kehys-Kainuun ja Pielisen Karjalan seutukuntien väkimäärän ennustetaan vähenevän vastaavasti yli kolmanneksella. Maakunnista Uudellamaalla ja Itä-Uudellamaalla väestömäärä kasvaa eniten.

Kuva 44. Väestöennuste kuntaryhmittäin 2000 – 2030, indeksi 2000 = 100.

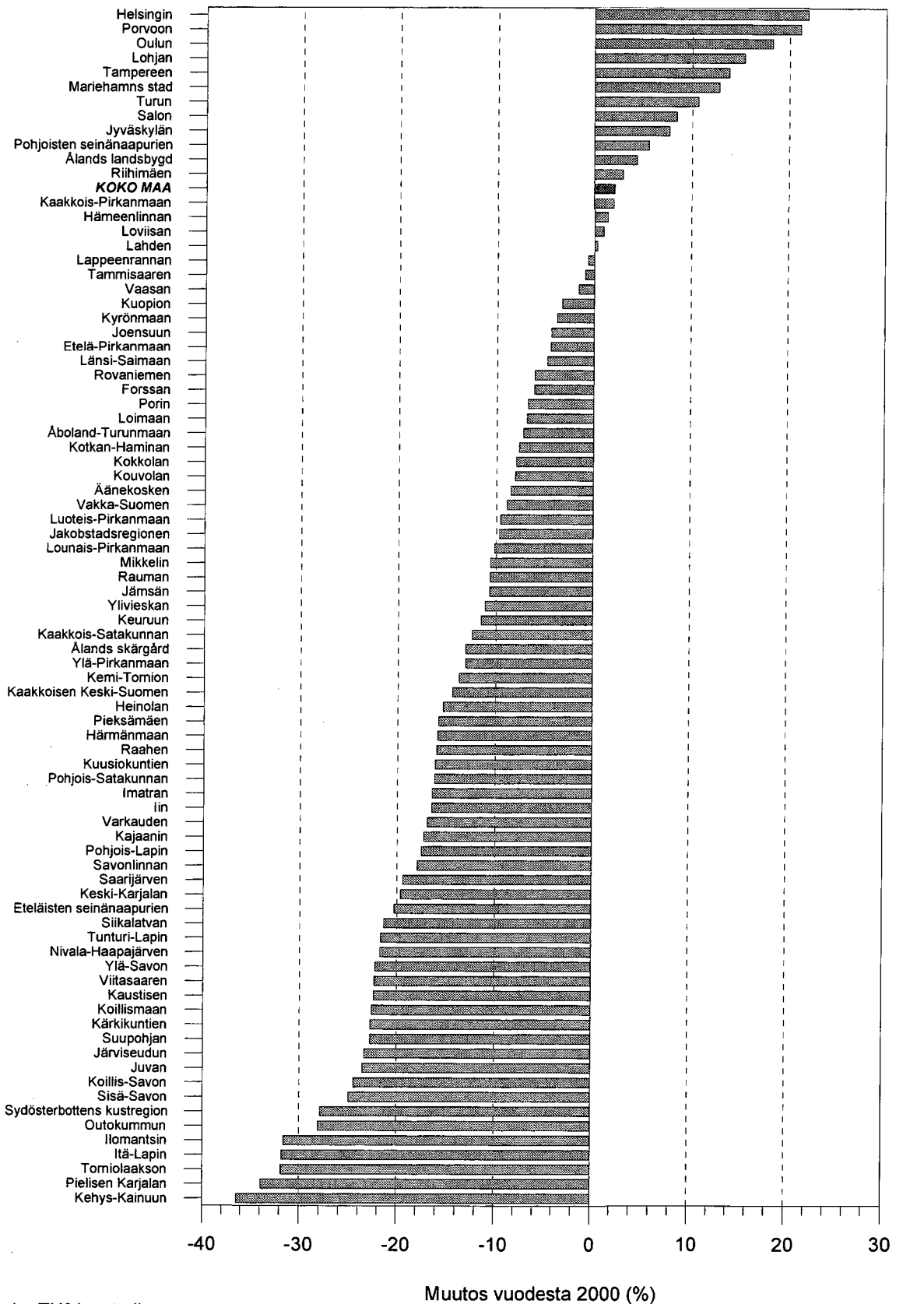

Kuva 45. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2010.

Kuva 46. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2010.

Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030

Lähde: TK/Väestötilastot

Vuoden 2001 seutukuntarajat

Kuva 47. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

ELINKEINOELÄMÄ

Yritykset ja toimipaikat

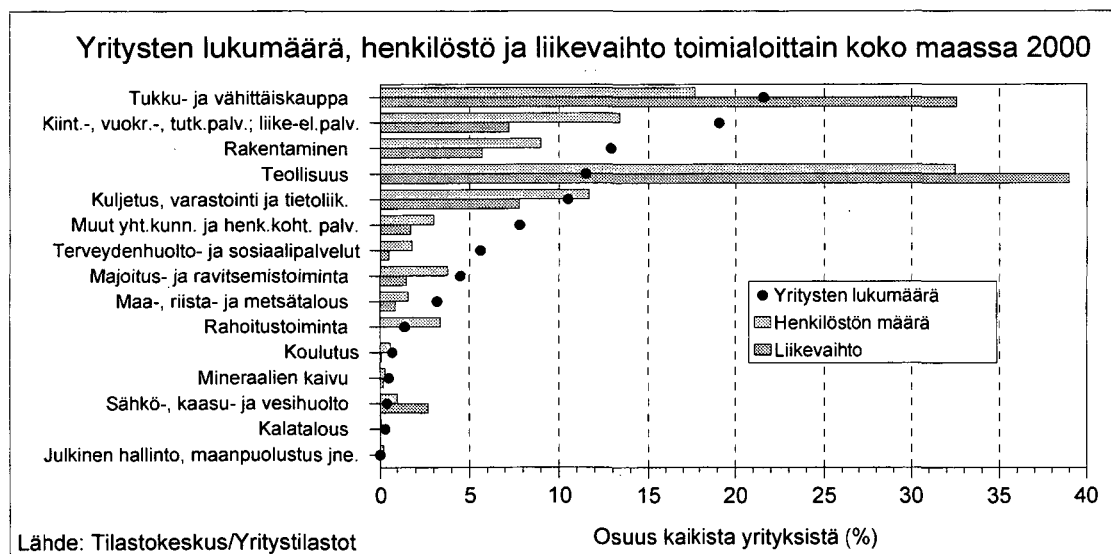
Tukku- ja vähittäiskauppa oli vuonna 2000 suurin yksittäinen toimiala *yritysten* lukumäärällä mitattuna. Henkilökuntaa ja liikevaihtoa oli sen sijaan teollisuuden yrityksissä enemmän. Teollisuudessa syntyi 39 % kaikkien yritysten liikevaihdosta. Yritysten henkilökunnastakin kolmasosa työskenteli teollisuudessa. Aiemman vuoden julkaisussa nämä tiedot ilmoitettiin yritystoimipaikkojen osalta, joten tiedot eivät ole näiltä osin vertailukelpoisia.

Sekä teollisuuden että vähittäiskaupan yritysten määrä oli korkeimmillaan vuonna 1990. Sen jälkeen yritysten määrä väheni teollisuudessa vuoteen 1994 ja vähittäiskaupassa vuoteen 1995 asti. Muutaman vuoden nousun jälkeen vuonna 1999 yritysten määrät kääntyivät taas laskuun, joka jatkui myös vuonna 2000.

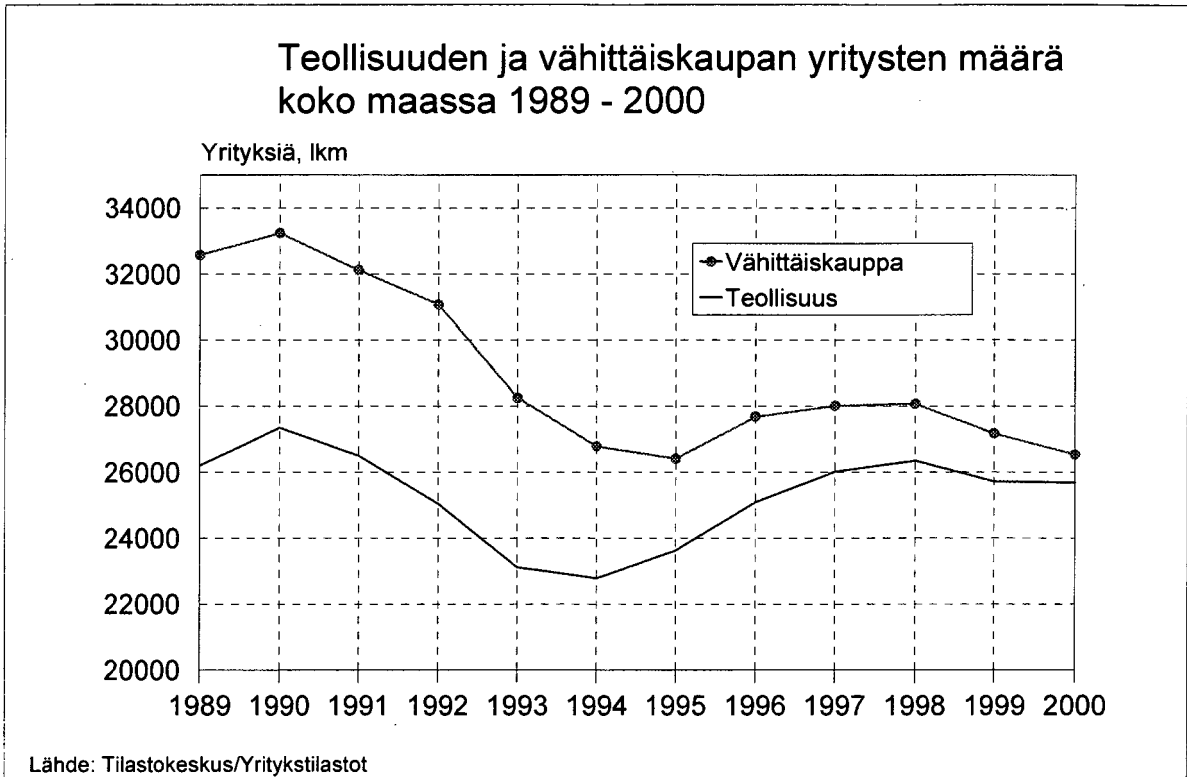
Koko maan *yritystoimipaikoista* 28 % sijaitsi Uudellamaalla vuonna 2000. Uudenmaan osuus koko maan toimipaikkojen henkilöstöstä oli yli kolmannes ja liikevaihdosta 40 %.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan elokuussa 2002 yritysten toimipaikkoja oli koko maassa 294 004 (tarkistamaton rekisteritieto). Määrällisesti vähiten toimipaikkoja oli Ålands skärgårdin seutukunnassa. Asukaslukuun suhteutettuna toimipaikkoja oli kuitenkin siellä eniten (107/1 000 as). Maakunnista toimipaikkojen suhteellinen määrä oli pienin Pohjois-Pohjanmaalla sekä Kainuussa ja suurin Ahvenanmaalla. Rekisteri kattaa kaikki yritykset, yhteisöt ja yksityiset elinkeinonharjoittajat, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia tai toimivat työnantajina lukuun ottamatta julkisia viranomaisia.

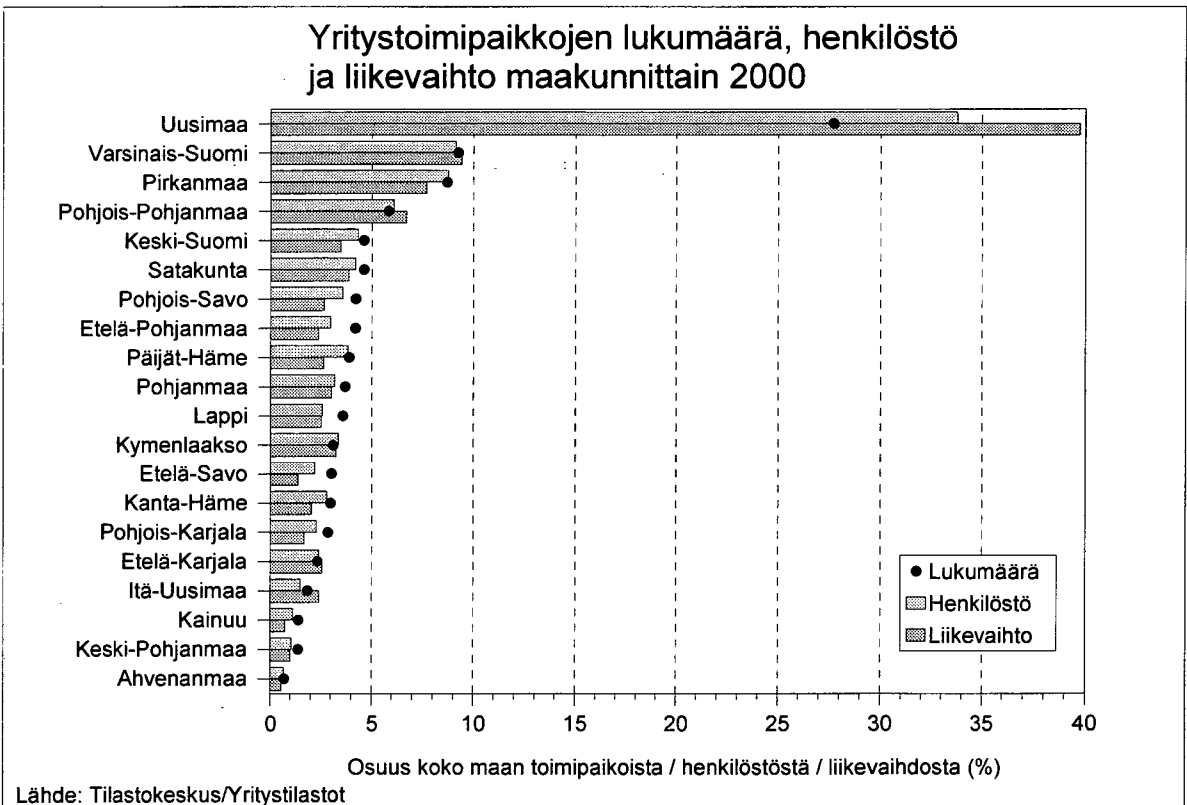
Vuodesta 1999 vuoteen 2000 toimipaikkojen lukumäärä kasvoi suhteellisesti eniten Länsi-Saimaan seutukunnassa. Toimipaikkojen henkilökunnan määrä kasvoi vastaavana aikana eniten Oulun ja liikevaihto Kemi-Tornion seutukunnassa. 13 seutukunnan alueella toimipaikkoja oli vähemmän vuonna 2000 kuin vuotta aiemmin. Toimipaikkojen henkilöstö on vähentynyt lähes neljänneksessä seutukuntia ja liikevaihtokin seitsemän seutukunnan alueella. Maakunnittain tarkasteltuna sekä toimipaikkojen lukumäärä että liikevaihto kasvoivat kaikkialla. Maakuntien väliset erot ovat tosin suuret. Toimipaikkojen henkilökunnan määrä väheni Itä-Uudellamaalla 0,3 %.

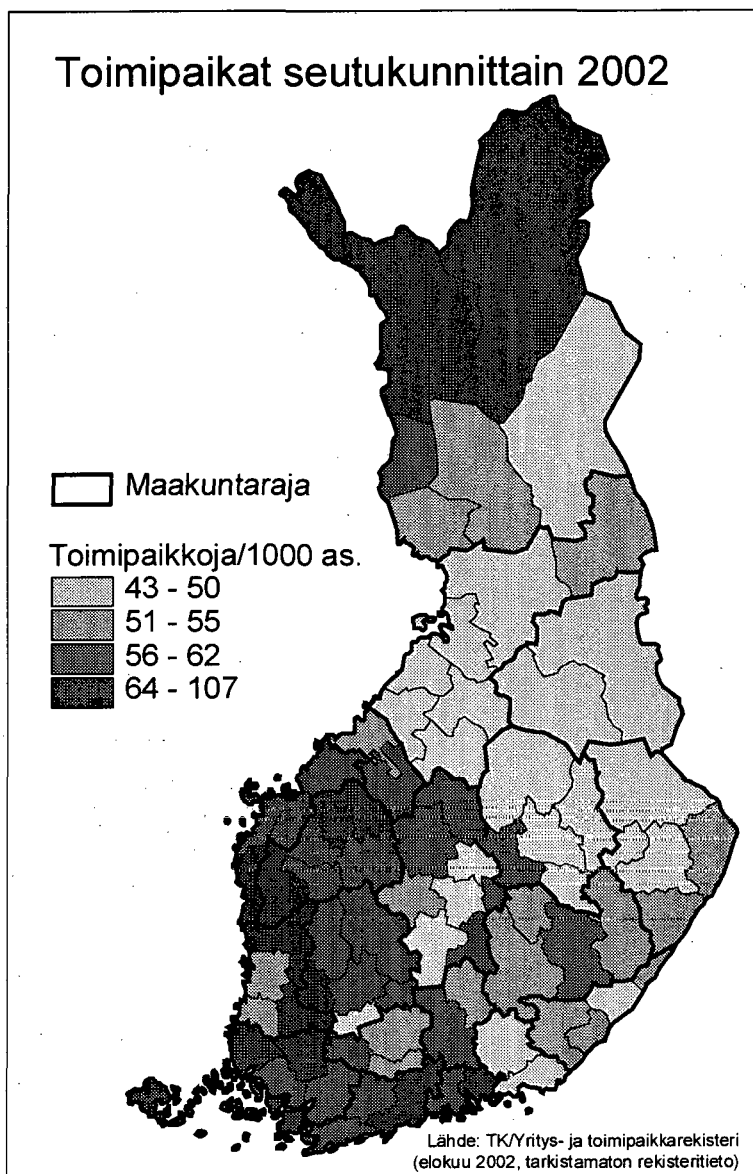
Kuva 48. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2000.

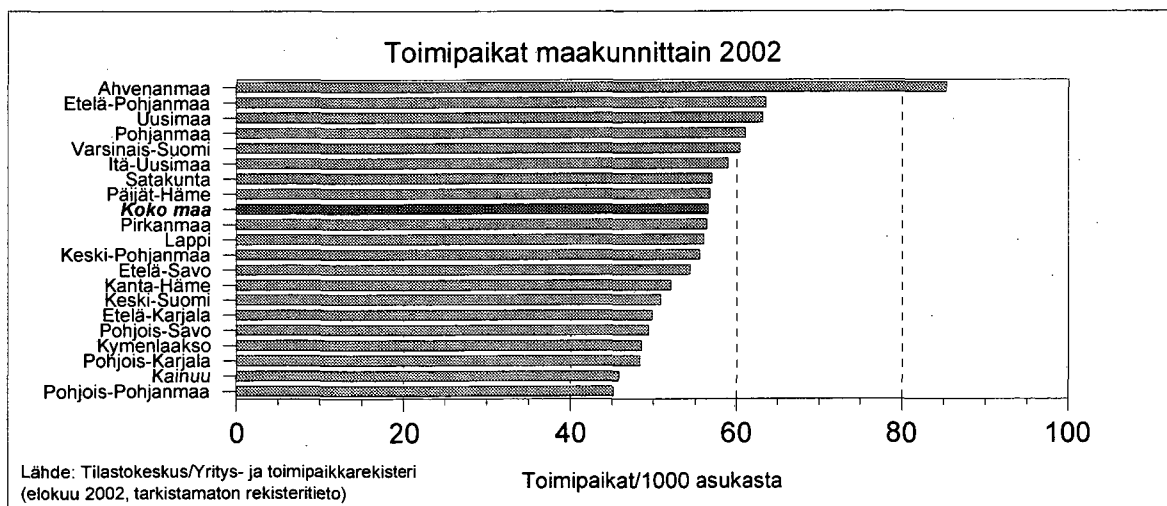
Kuva 49. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä koko maassa 1989 – 2000.

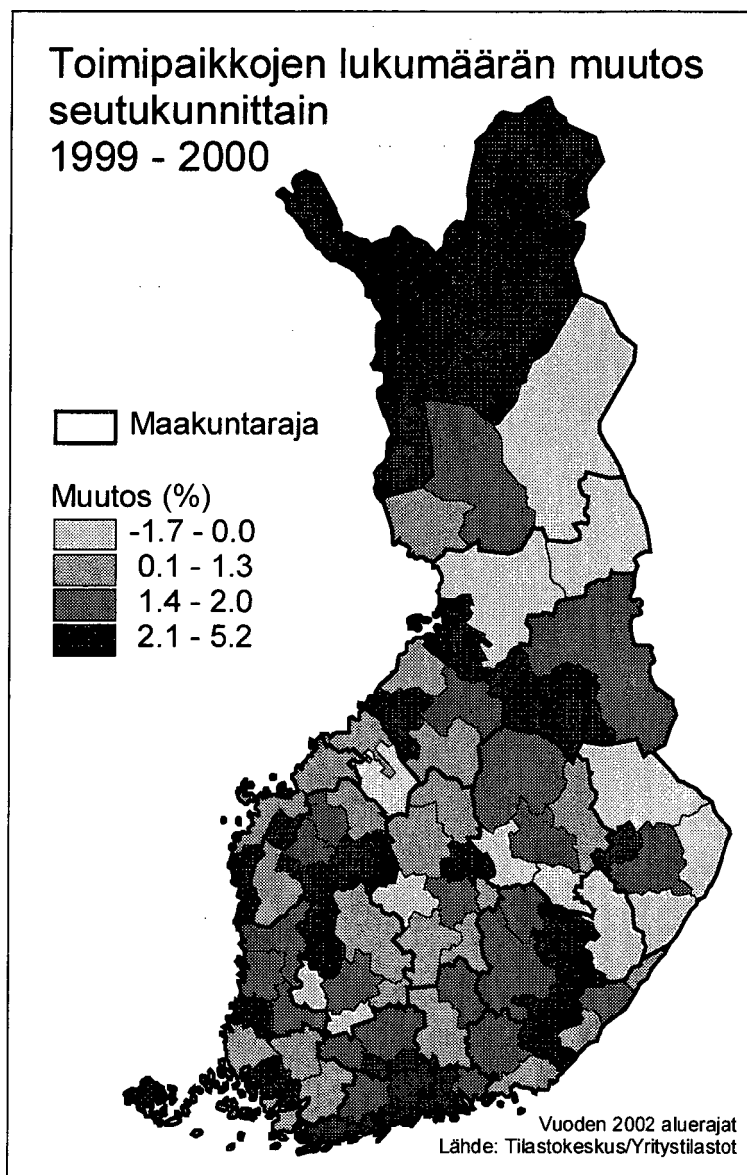
Kuva 50. Yritystoimipaikkojen lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto maakunnittain 2000.

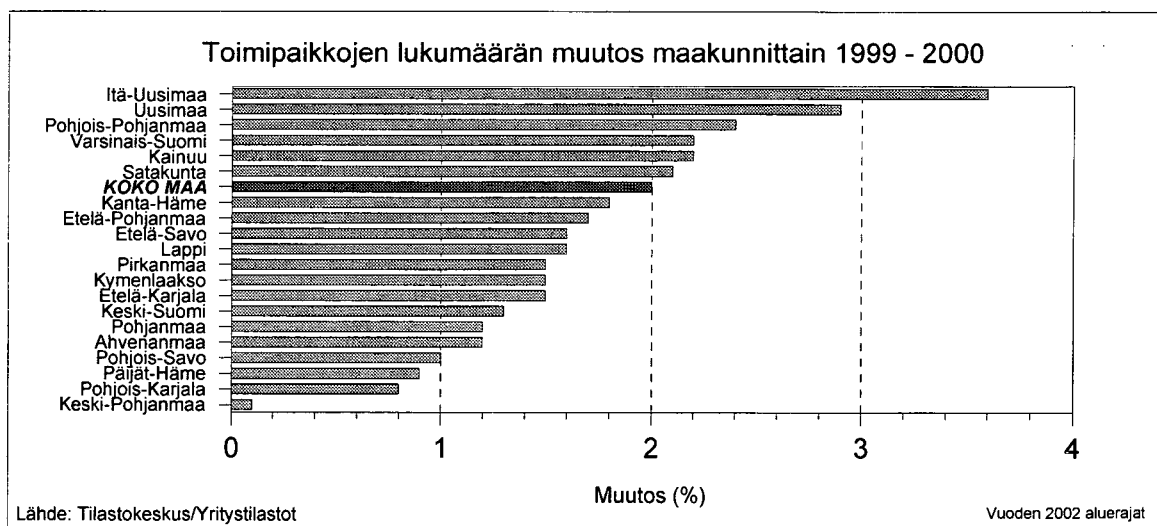
Kuva 51. Toimipaikat seutukunnittain 2002.

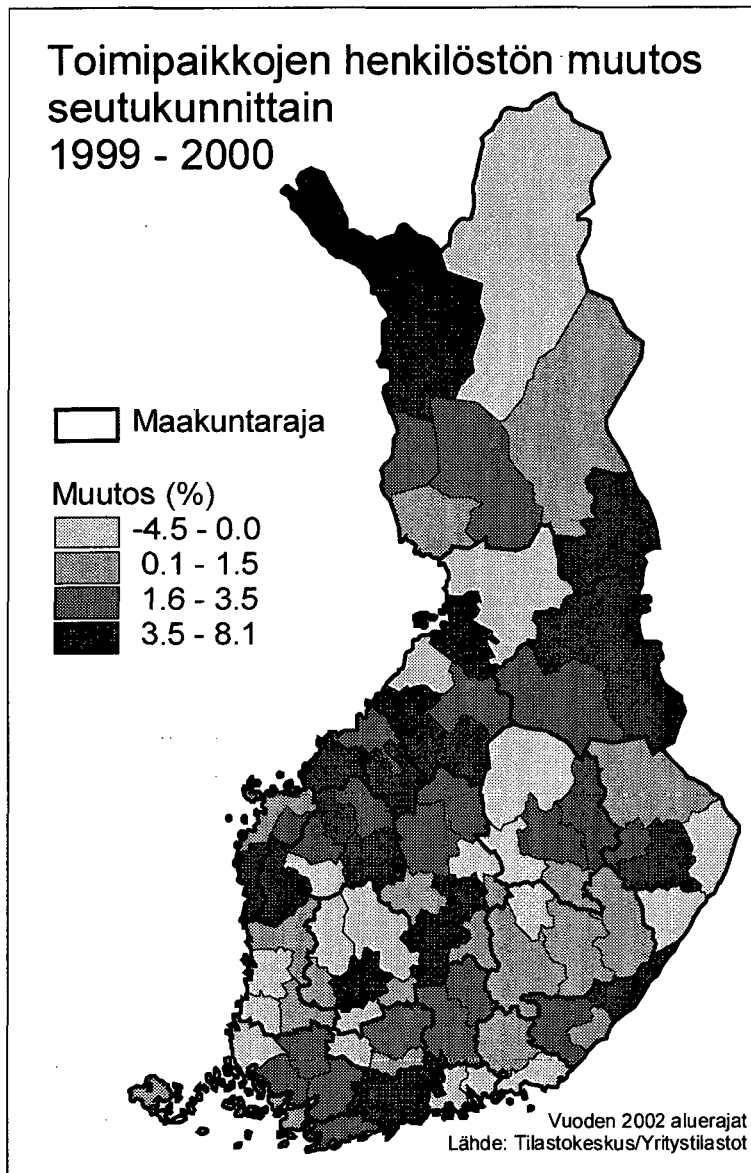
Kuva 52. Toimipaikat maakunnittain 2002.

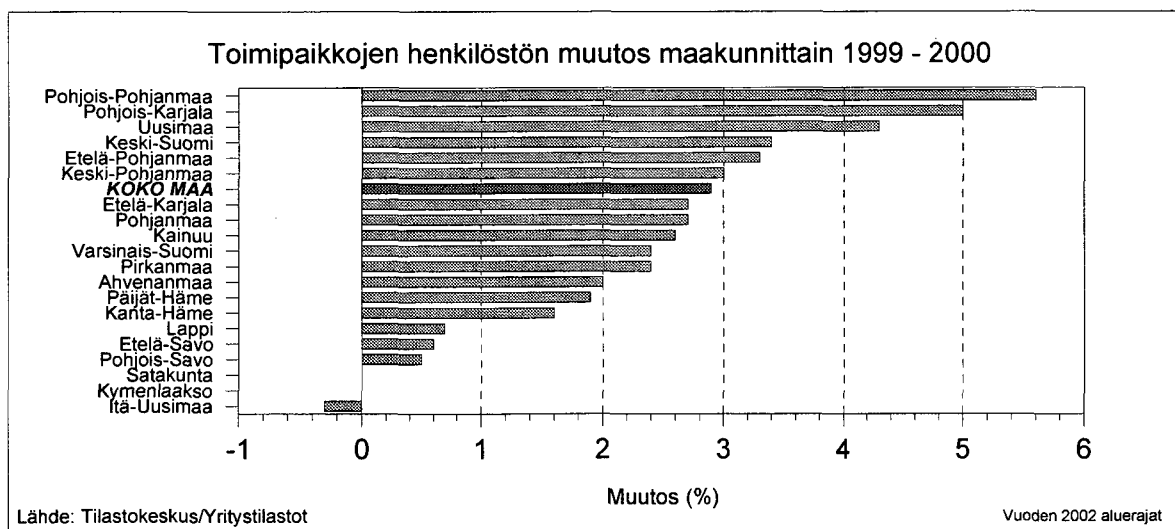
Kuva 53. Toimipaikkojen lukumäärän muutos seutukunnittain 1999 – 2000.

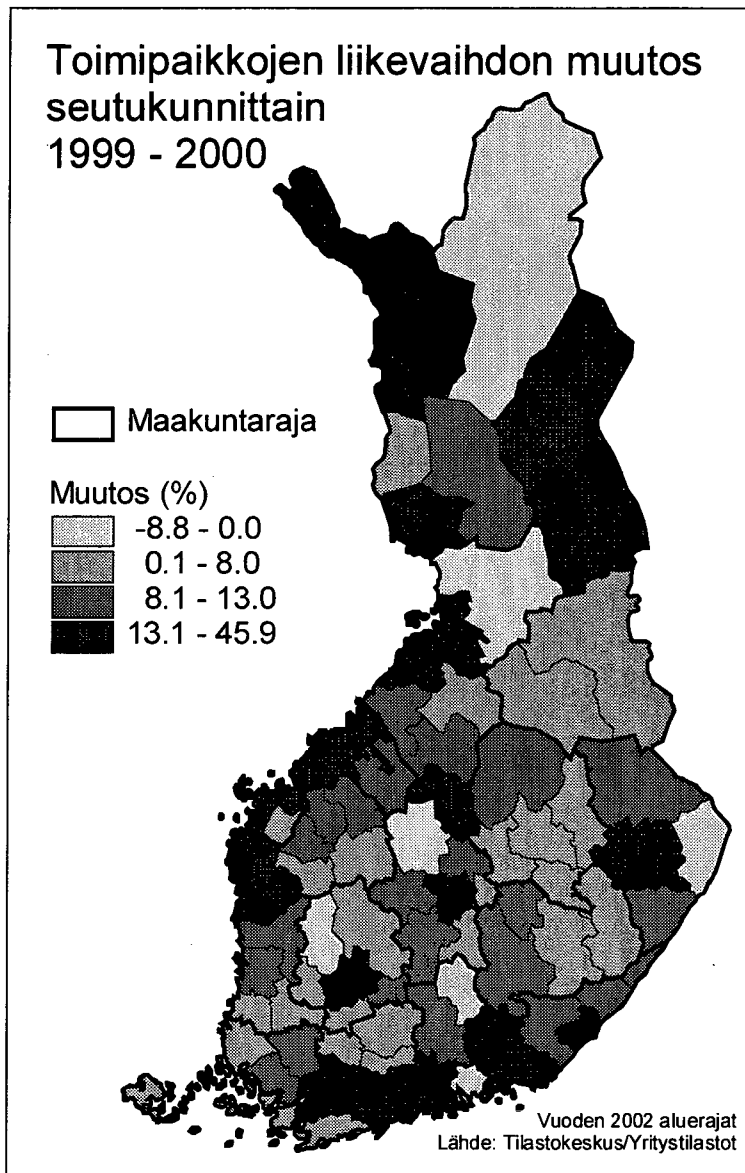
Kuva 54. Toimipaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 1999 – 2000.

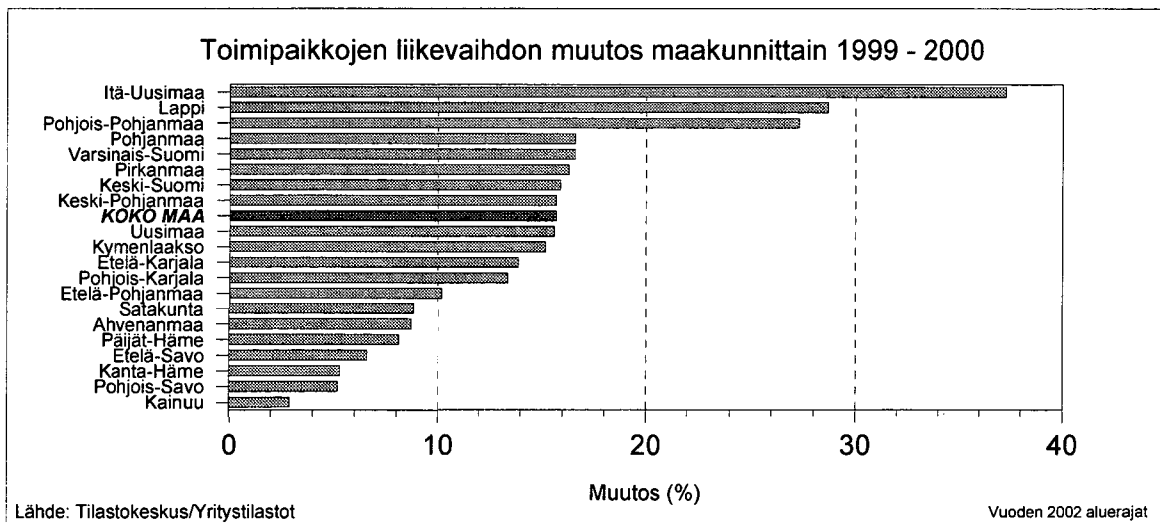
Kuva 55. Toimipaikkojen henkilöstön muutos seutukunnittain 1999 – 2000.

Kuva 56. Toimipaikkojen henkilöstön muutos maakunnittain 1999 – 2000.

Kuva 57. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos seutukunnittain 1999 – 2000.

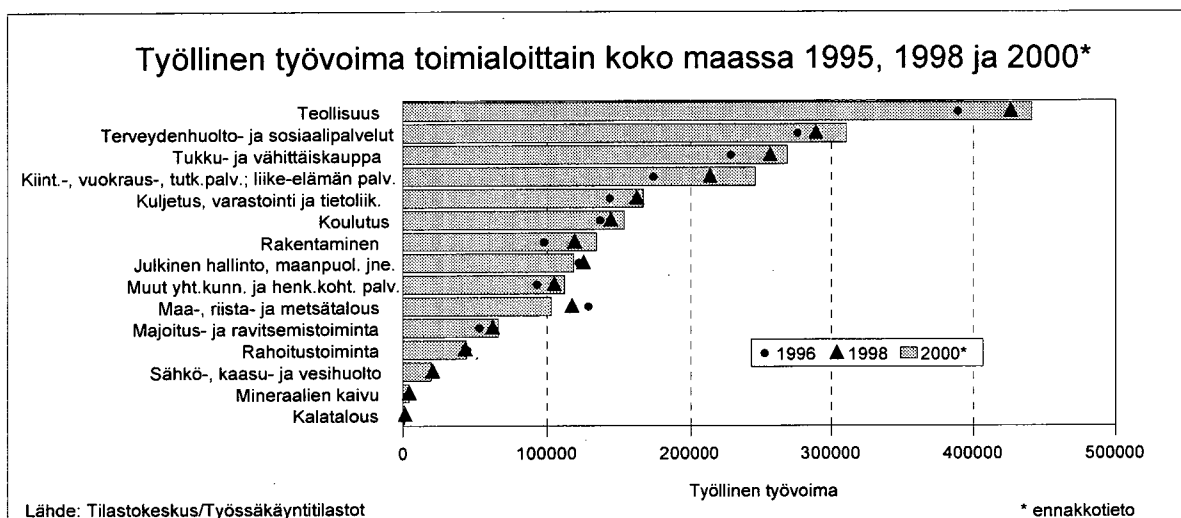
Kuva 58. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos maakunnittain 1999 – 2000.

Työpaikat ja työllinen työvoima

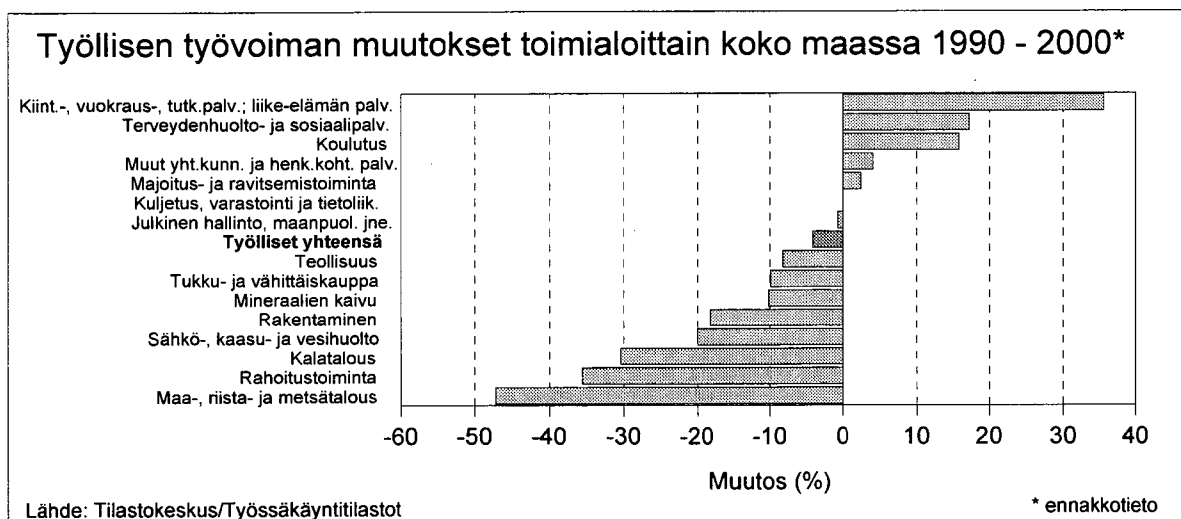
Suomessa oli vuoden 2000 lopussa yhteensä 2 236 553 *työllistä työntekijää* (ennakkotieto). Teollisuus on toimialoista merkittävin työllistäjä toimialaluokituksen kirjaintasolla mitattuna. Kalatalouden ja mineraalien kaivun työllistävyys oli vähäisintä.

Vuodesta 1990 työllisten määrä on lisääntynyt suhteellisesti eniten kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalveluissa sekä liike-elämän palveluissa, lähes 36 %. Suhteellisesti eniten työllisten määrä väheni alkutuotannon ja rahoituksen toimialoilla.

Vuosien 1997 ja 2000 (ennakkotieto) välillä *työpaikkojen* määrä on lisääntynyt koko maassa lähes 10 %. Uudellamaalla kehitys on ollut nopeinta, siellä työpaikkoja oli vuonna 2000 15,8 % enemmän kuin vuonna 1997. Myös Keski-Suomessa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Pirkanmaalla työpaikat lisääntyivät yli 10 %. Vähiten työpaikat ovat lisääntyneet Lapissa, Kymenlaaksossa ja Etelä-Savossa, alle 4 % kolmen vuoden aikana (kuva 87).

Kuva 59. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 1995, 1998 ja 2000*.

Kuva 60. Työllisen työvoiman muutokset toimialoittain koko maassa 1990 - 2000*.

Alkutuotanto

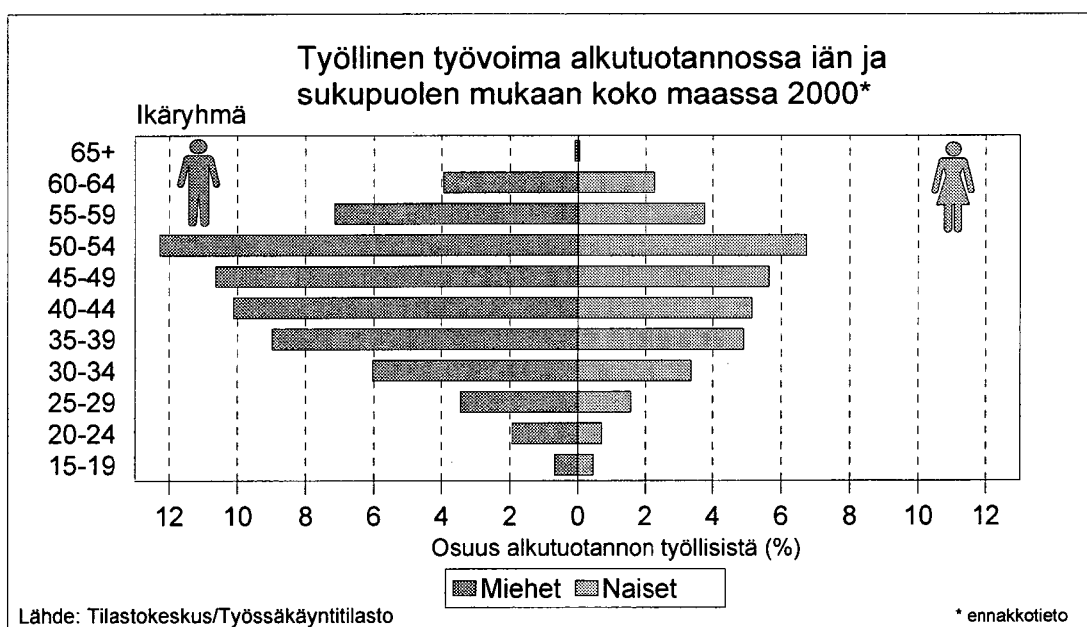
Vuonna 2000 (ennakkotieto) alkutuotannossa työskentelevistä 50–54-vuotiaiden osuus oli suurin sekä miesten että naisten joukossa. Miesten osuus alkutuotannon työllisistä on huomattavasti naisten osuutta suurempi.

Alkutuotannon työllisten osuus koko työllisestä työvoimasta oli yli 20 % Kaustisen, Juvan ja Kärkikuntien seutukunnissa vuonna 2000 (ennakkotieto). Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnissa vastaava osuus oli alle prosentin. Maakunnista alkutuotantovaltaisimpia ovat Etelä- ja Keski-Pohjanmaa. Uudenmaan alueella alkutuotannon merkitys työllistäjänä on vähäisin.

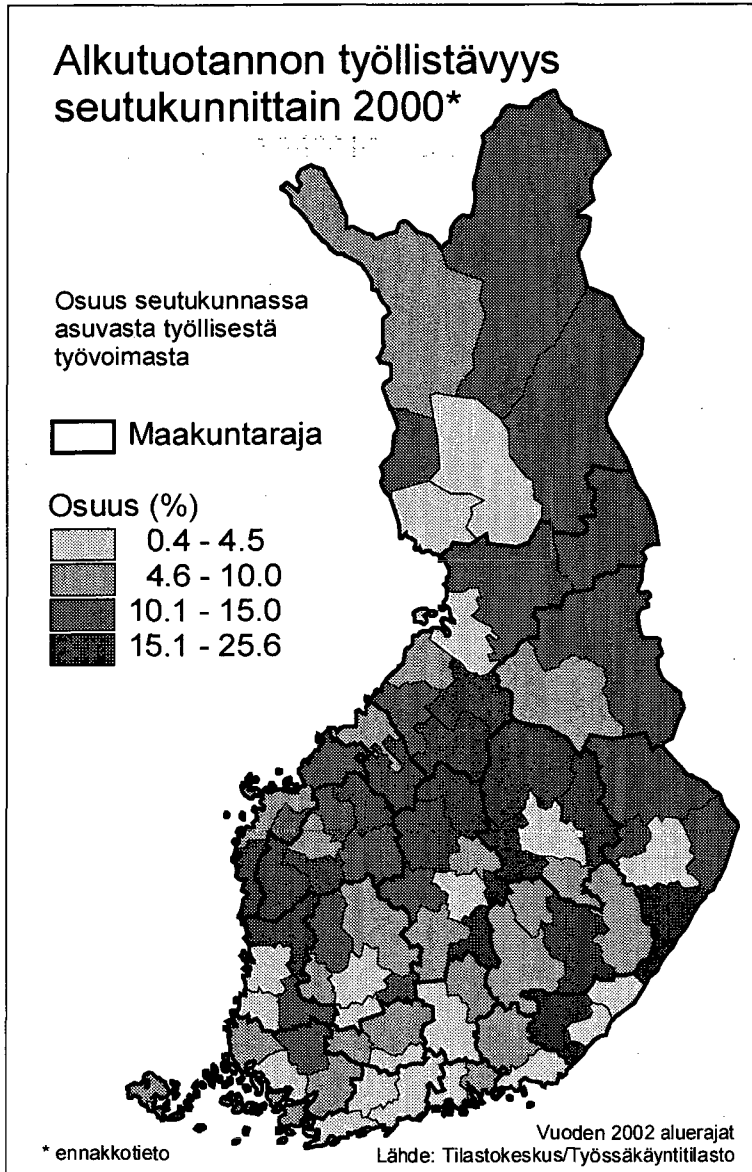
Työpaikat ovat vähentyneet alkutuotannossa vuosien 1998 ja 2000 (ennakkotieto) välillä kaikissa Suomen seutukunnissa Imatran seutukuntaa lukuun ottamatta. Imatran seutukunnassa ne lisääntyivät 0,5 %. Kemi-Tornion ja Äänekosken seutukunnissa alkutuotannon työpaikat vähenivät yli neljänneksen.

Peltoalaltaan suurimmat maatilat sijaitsivat vuonna 2000 Itä-Uudellamaalla ja Uudellamaalla. Etelä-Savossa ja Lapissa tilojen keskimääräiset peltoalat jäivät pienimmiksi. Seutukunnittain peltoalat vaihtelivat Loviisan seutukunnan yli 41 hehtaarista Pohjois-Lapin seutukunnan 12 hehtaariin tilaa kohti. Tilojen keskimääräiset metsäalat olivat puolestaan suurimmat Lapissa, Kainuussa ja Etelä-Savossa. Keskimäärin eniten metsää oli Rovaniemen seutukunnan ja vähiten Loimaan seutukunnan tiloilla.

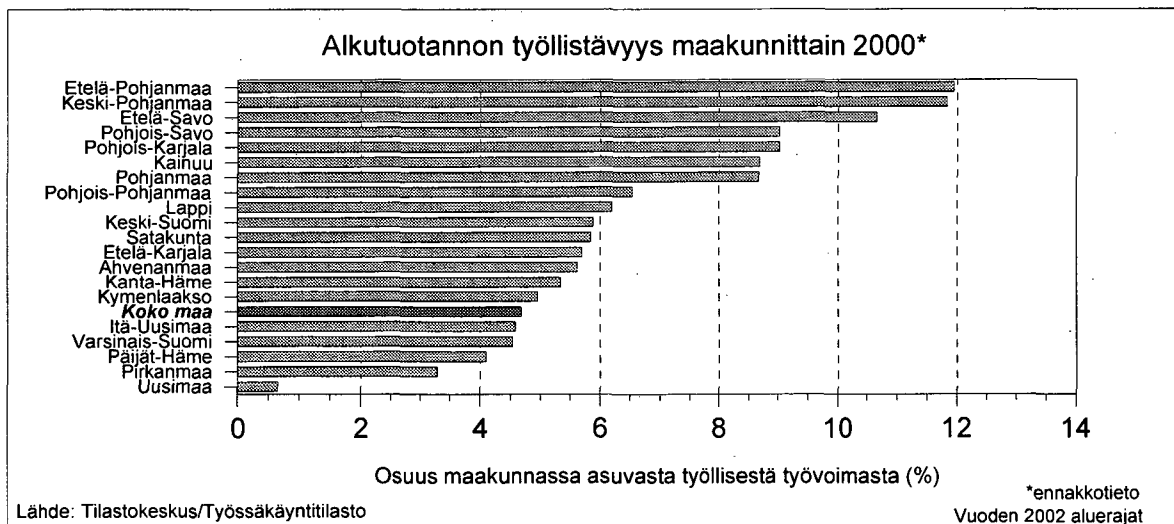
Tilojen keskimääräinen verotettava tulo oli samana vuonna suurin Ålands landsbygden seutukunnassa ja pienen Tunturi-Lapin seutukunnan alueella. Maakunnista Uudellamaalla tilojen tulot olivat suurimmat, Lapissa pienimmät. Seutukunnista maatilatalouden velat olivat suurimmat Salon seutukunnassa ja pienimmät Tunturi-Lapin seutukunnassa. Maatilatalouden tulo- ja velkatietoja ei voida esittää yhdeksän seutukunnan osalta, koska kuntatiedoissa on näiden alueella salassapitosäännösten mukaisia tietoja. Seutukunnittaiset maatilatalouden luvut on laskettu kunnittaisista tiedoista.

Kuva 61. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*.

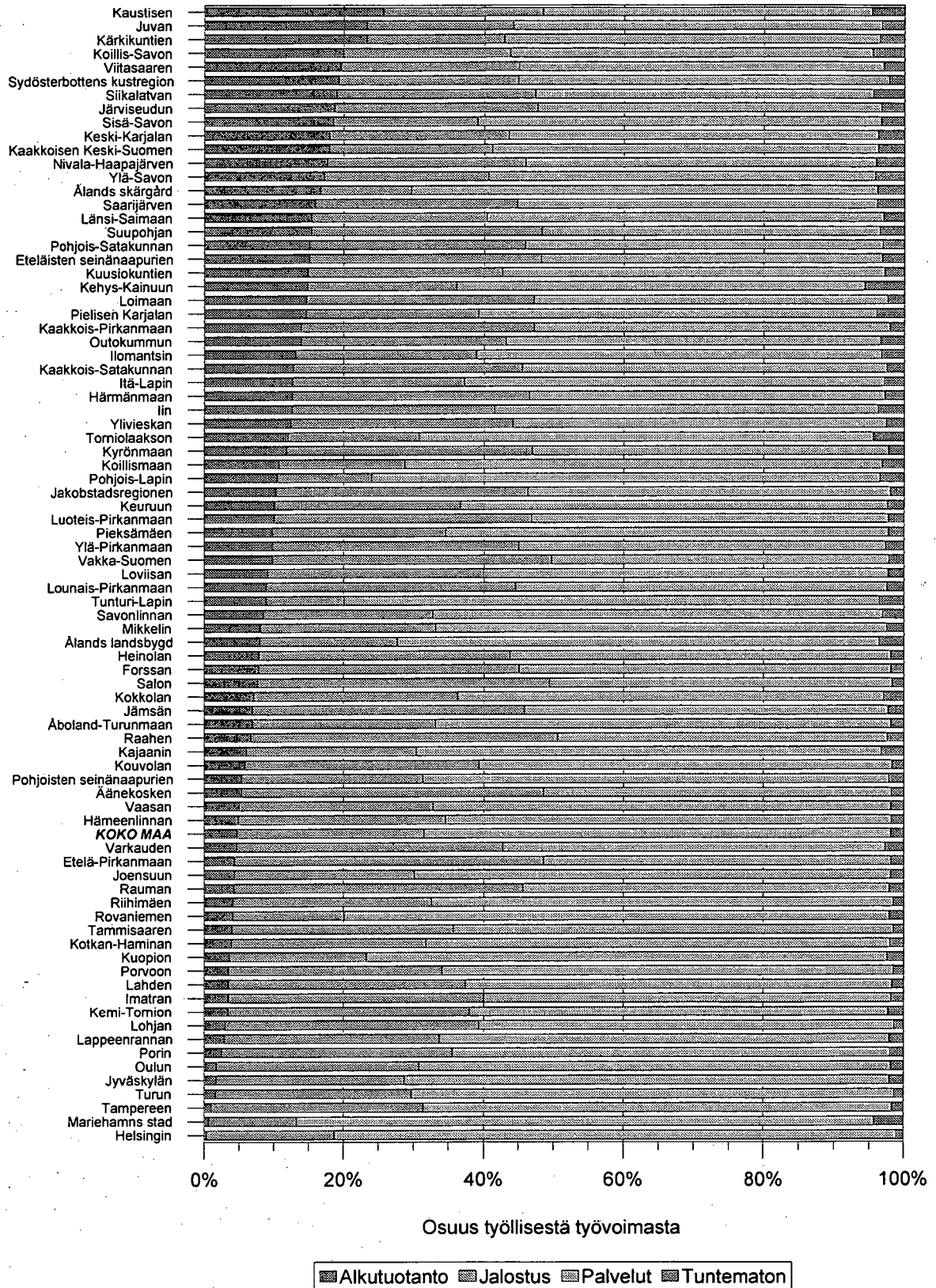
Kuva 62. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2000*.

Kuva 63. Alkutuotannon työllistävyys maakunnittain 2000*.

Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*

Seutukunnat järjestetty alkutuotannon mukaan

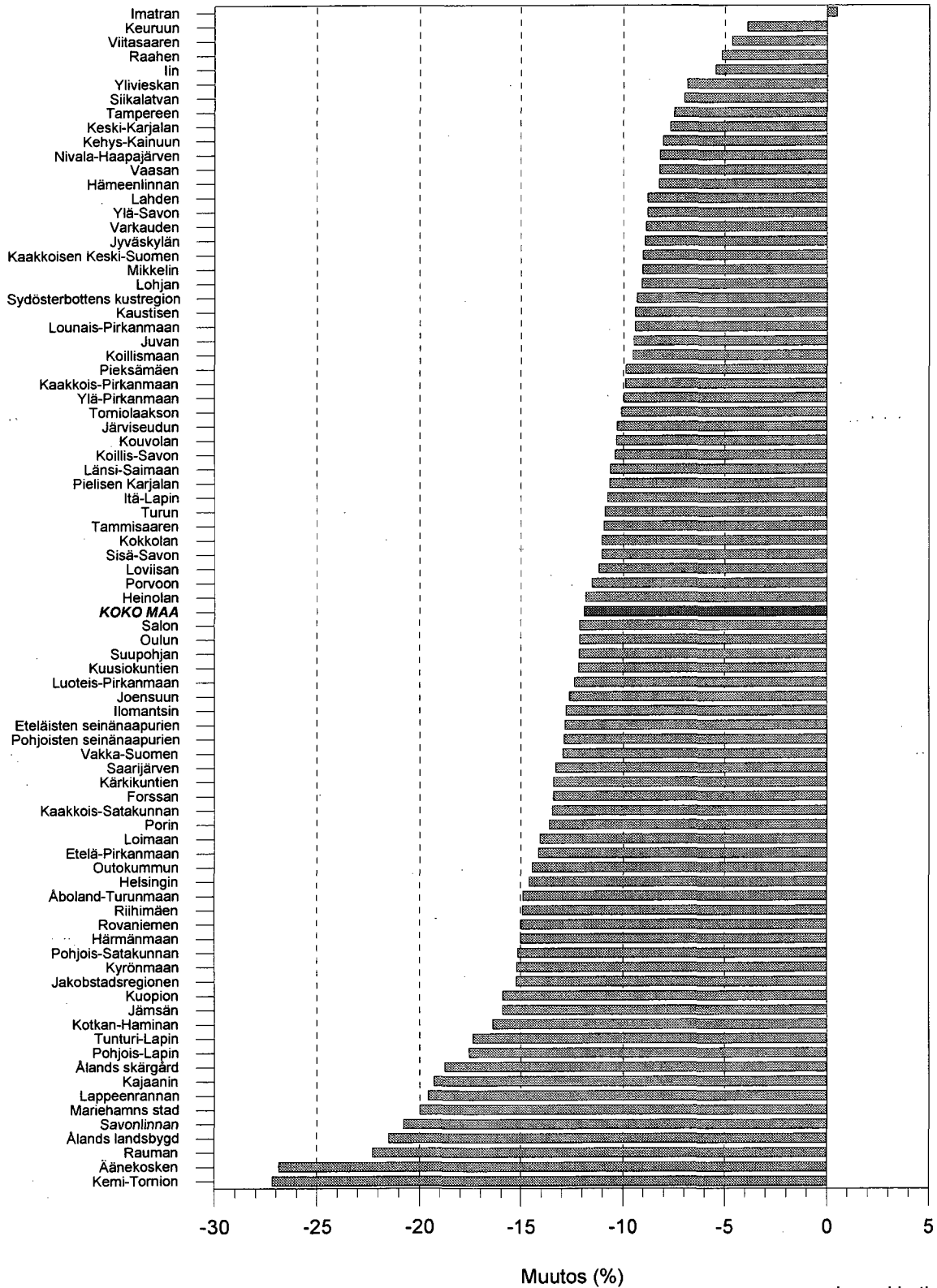
*ennakkotieto

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 64: Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty alkutuotannon mukaan.

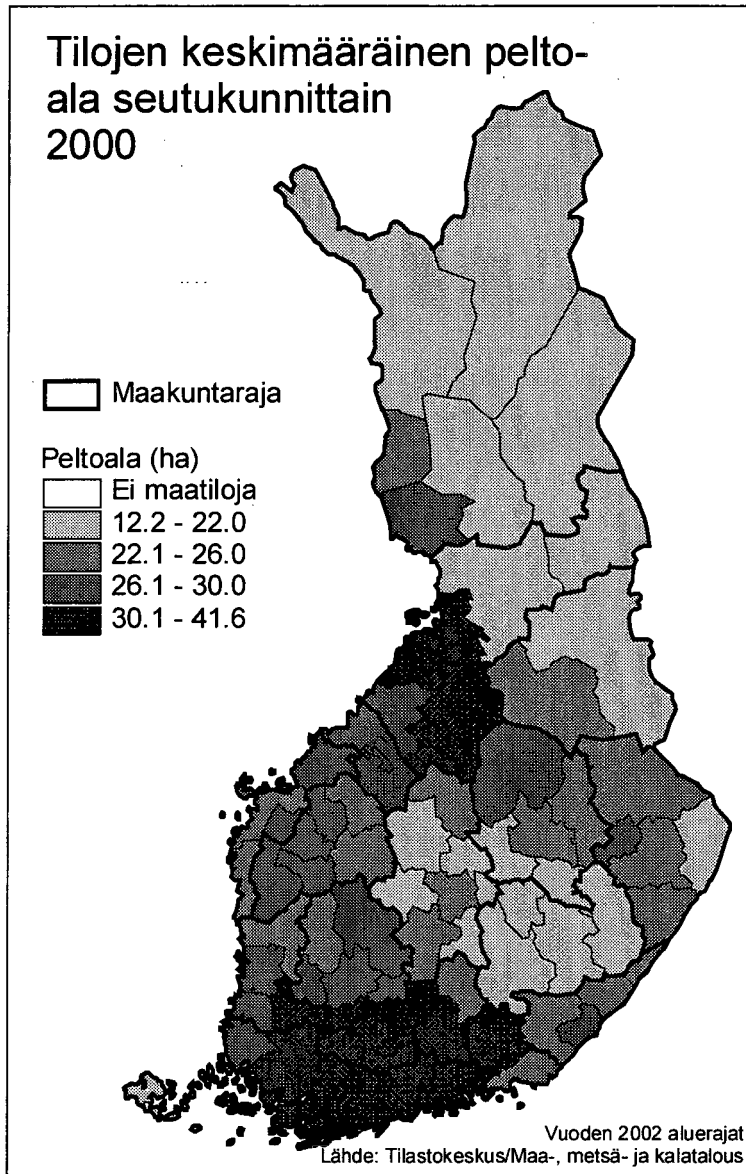
Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 - 2000*

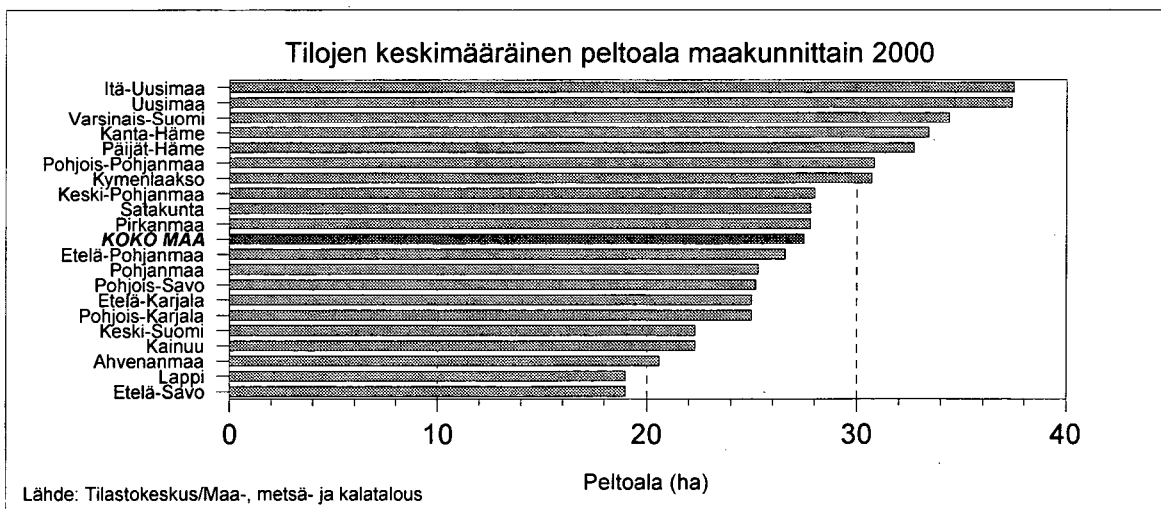
Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

*ennakkotieto
Vuoden 2002 seutukuntarajat

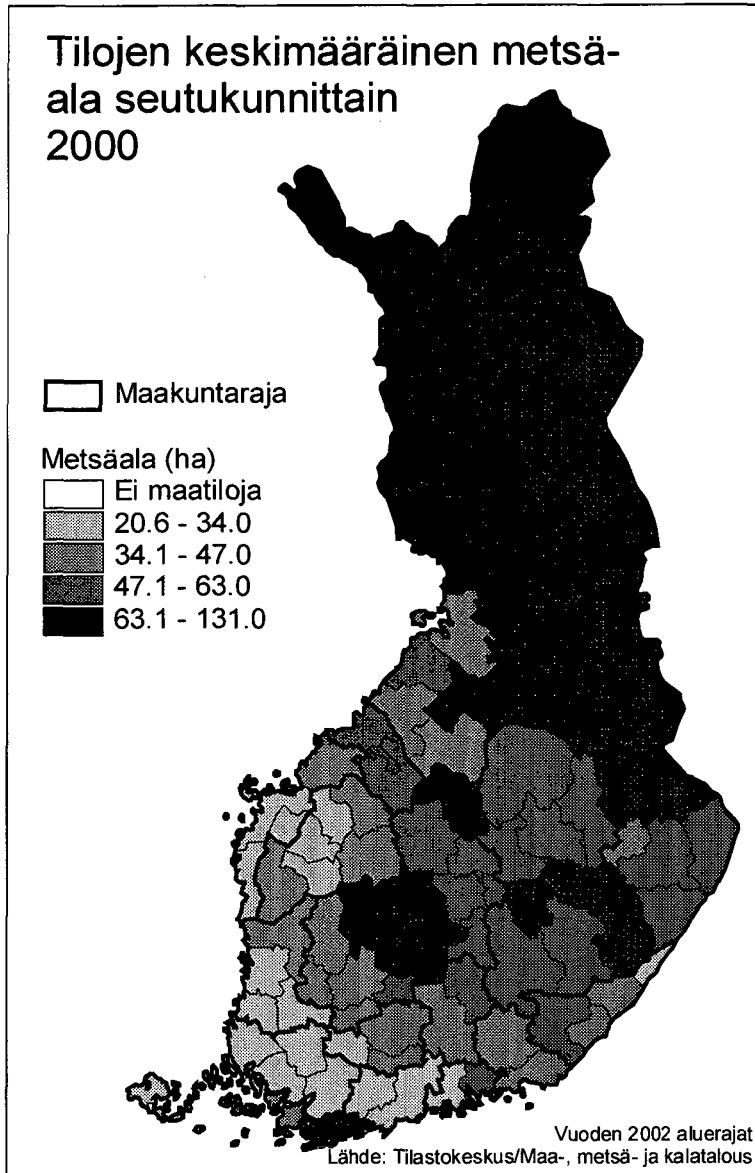
Kuva 65. Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 - 2000*.

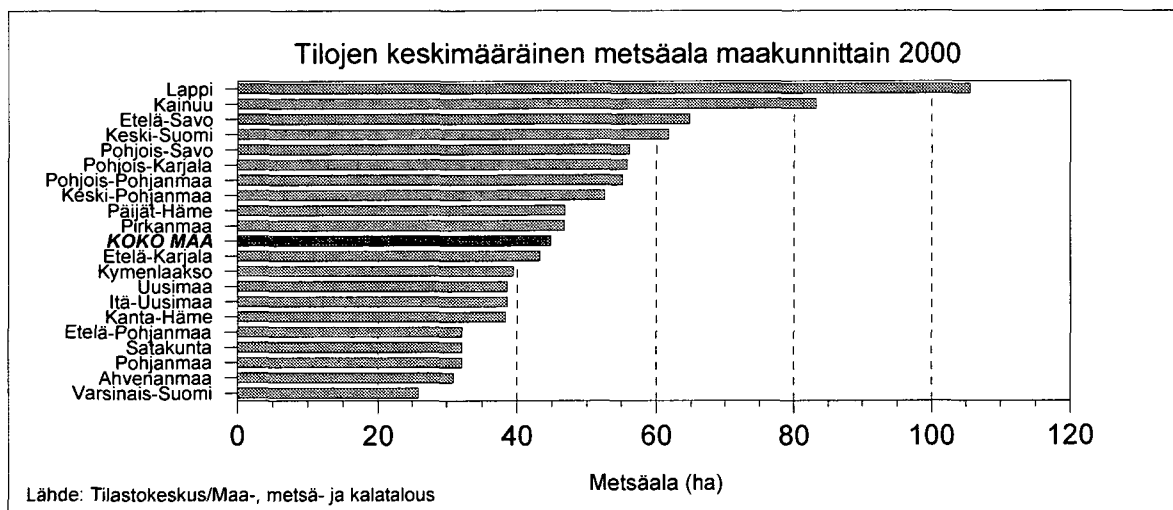
Kuva 66. Tilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 2000.

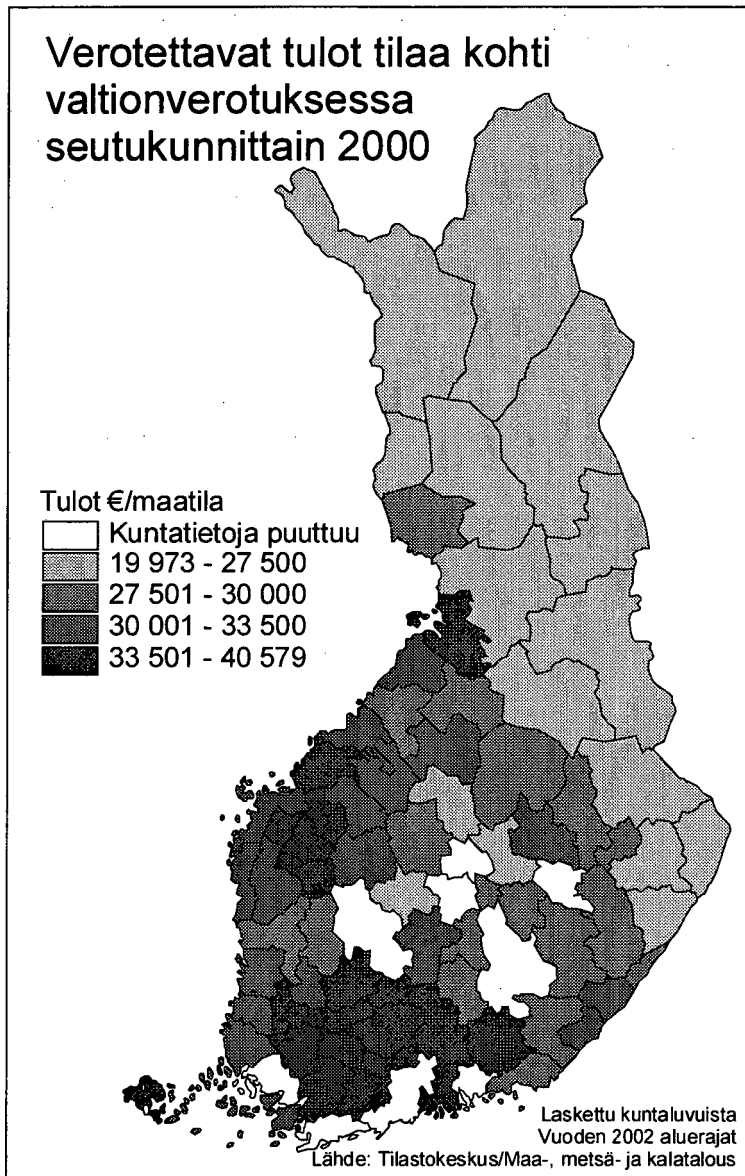
Kuva 67. Tilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 2000.

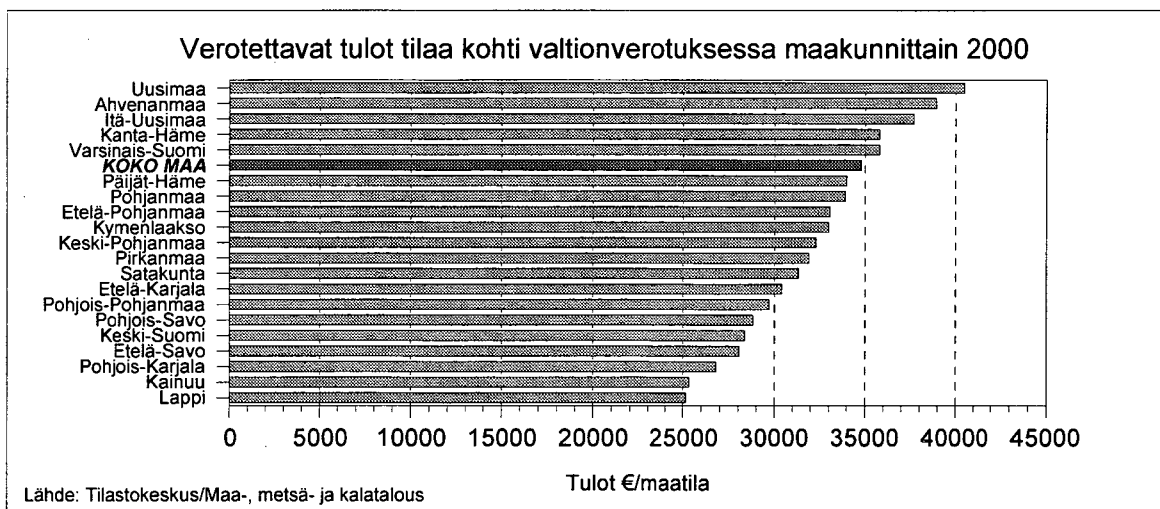
Kuva 68. Tilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 2000.

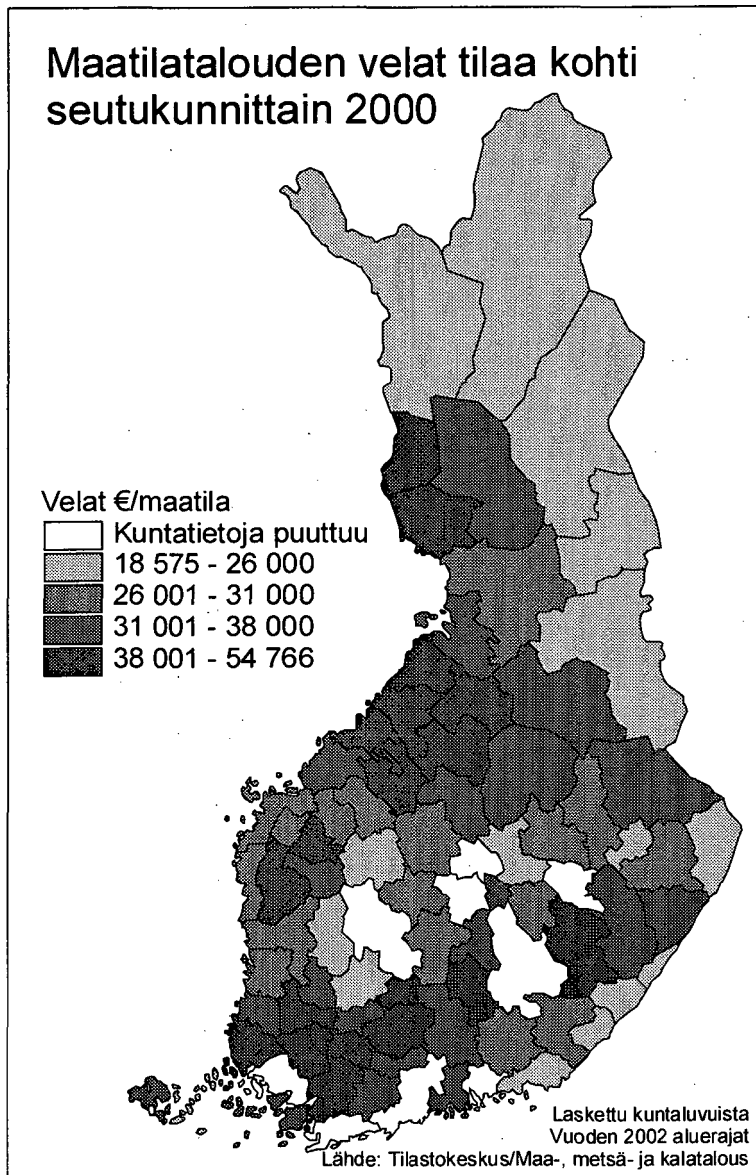
Kuva 69. Tilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 2000.

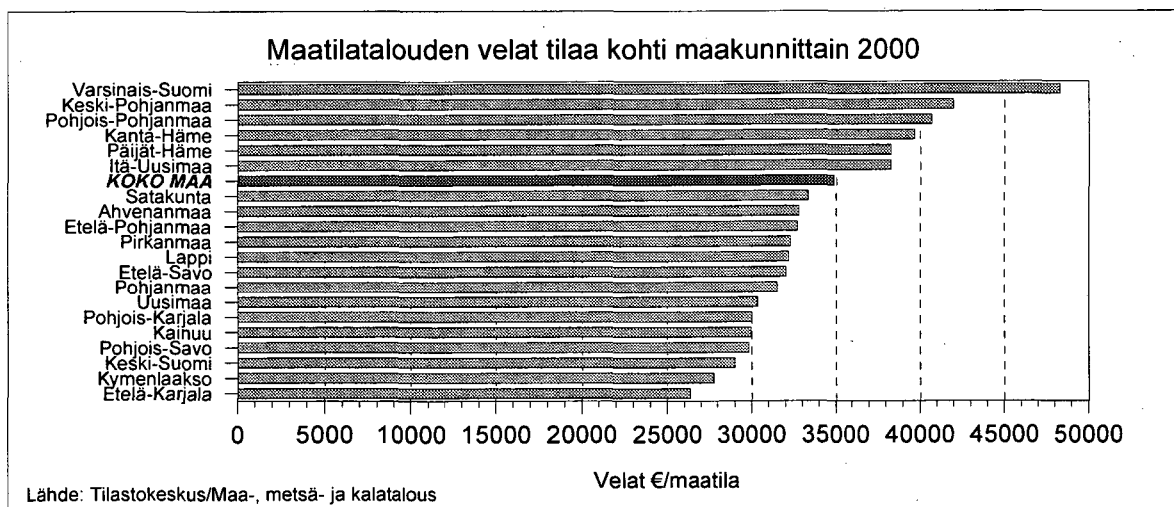
Kuva 70. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa seutukunnittain 2000.

Kuva 71. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa maakunnittain 2000.

Kuva 72. Maatilatalouden velat tilaa kohti seutukunnittain 2000.

Kuva 73. Maatilatalouden velat tilaa kohti maakunnittain 2000.

Jalostus

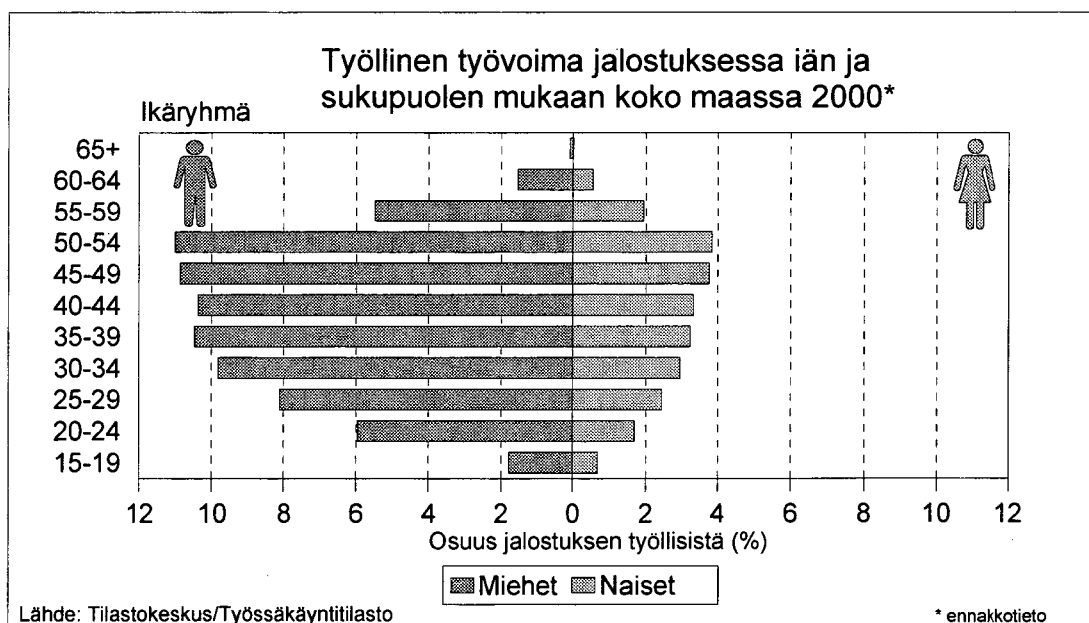
Kolme neljästä jalostuksen työntekijästä on miehiä. Vuonna 2000 (ennakkotieto) suurin ikäluokka jalostuksessa työskentelevistä olivat 50–54-vuotiaat sekä miesten että naisten joukossa.

Jalostuselinkeinoissa työskenteli vuonna 2000 koko maassa yhteensä 599 600 työllistä (ennakkotieto). Suhteellisesti eniten jalostus työllisti Etelä-Pirkanmaan, Raahen ja Äänekosken seutukunnissa, yli 43 % työvoimasta. Tunturi-Lapin seutukunnassa jalostuksessa työskentelevien osuus oli alle 12 %. Koko Ahvenanmaan maakunnan alueella jalostus työllistää suhteessa vähän. Jalostuksen merkitys elinkeinona on suurin Satakunnassa ja Päijät-Hämeessä.

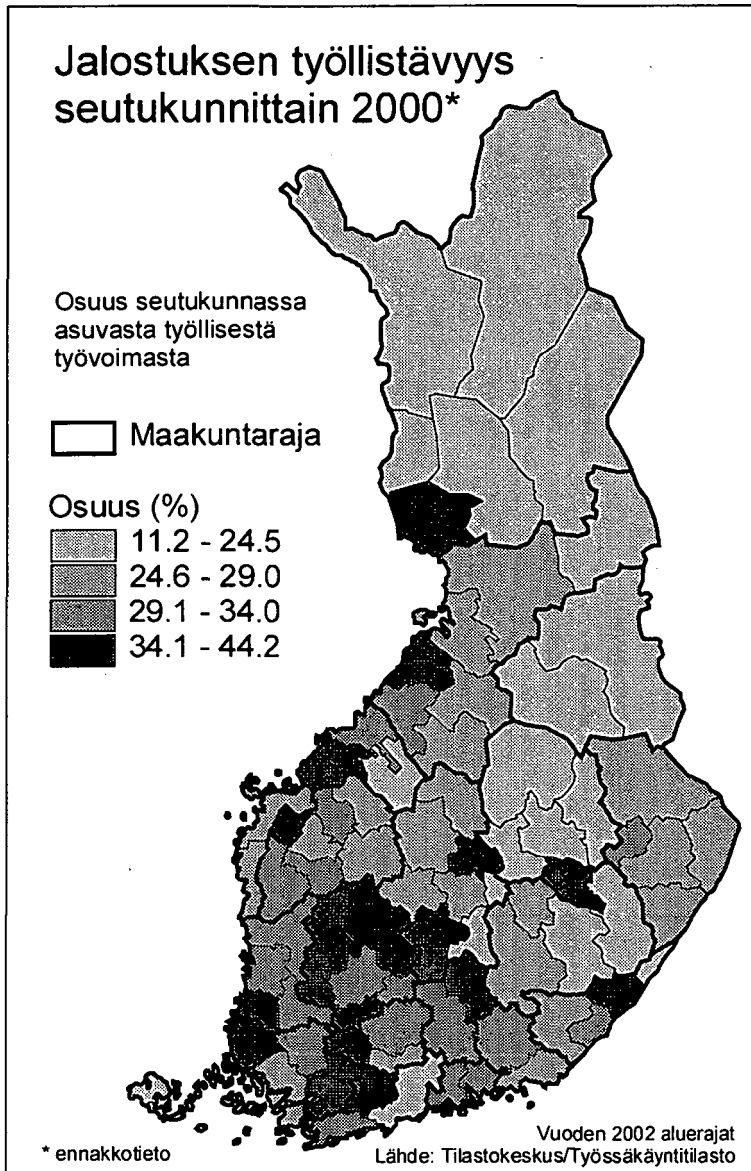
Vuosien 1998 ja 2000 (ennakkotieto) välillä jalostuksen työpaikat ovat vähentyneet 11 seutukunnan alueella, eniten Pieksämäen seutukunnassa. Kärkikuntien ja Ylivieskan seutukunnissa nämä työpaikat ovat lisääntyneet suhteellisesti eniten.

Suurimmat teollisuustoimipaikat henkilökunnan määrällä mitattuna olivat vuonna 2000 Raahen ja Äänekosken seutukunnissa, joissa toimipaikat työllistivät keskimäärin noin 30 henkilöä. Teollisuustoiminnan jalostusarvo suhteessa väestöön oli suurin Salon seutukunnassa, yli 33 900 euroa asukasta kohti. Maakunnista jalostusarvo asukasta kohti laskettuna oli suurin Varsinais-Suomessa ja pienin Ahvenanmaalla (vuoden 2001 ennakkotieto). Viennin osuus teollisuustoimitusten bruttoarvosta oli enimmillään vuonna 2000 Jämsän seutukunnassa, lähes 90 %. Ålands skärgårdin seutukunnassa vastaava osuus oli pienin. Maakunnittain tarkasteltuna yhdeksän maakunnan alueella yli puolet teollisuustoimitusten bruttoarvosta meni vientiin. Vientiin menevä osuus oli suurin Lapissa ja pienin Etelä-Pohjanmaalla.

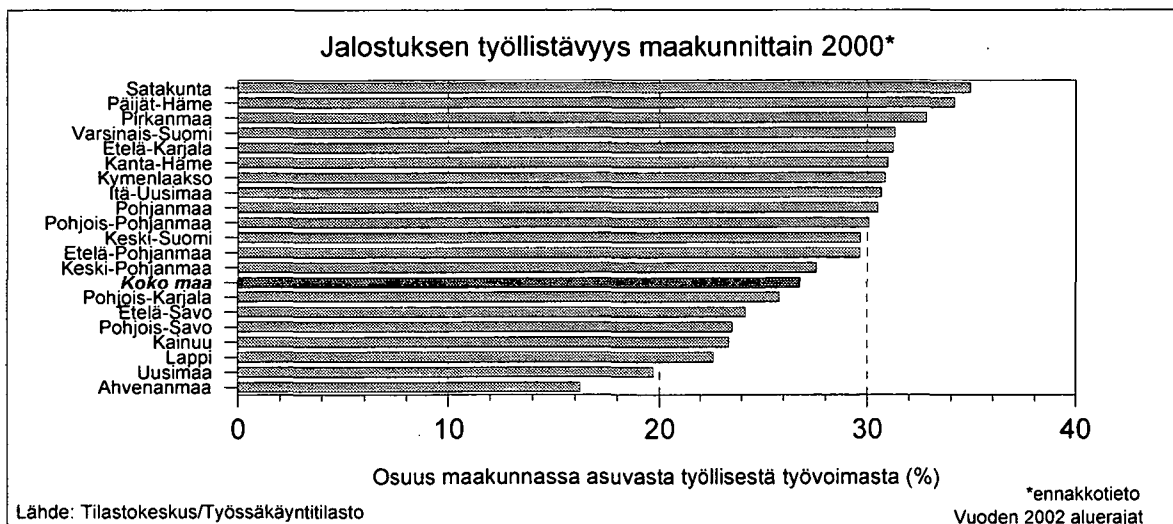
Teollisuustoiminnan jalostusarvoa, henkilöstöä ja viennin arvoa seutukuntakohtaisesti laskettaessa perusyksikkönä on käytetty kuntaa. Jos kunnassa on alle kolme teollisuustoimipaikkaa, se ei ole laskennassa mukana.

Kuva 74. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*.

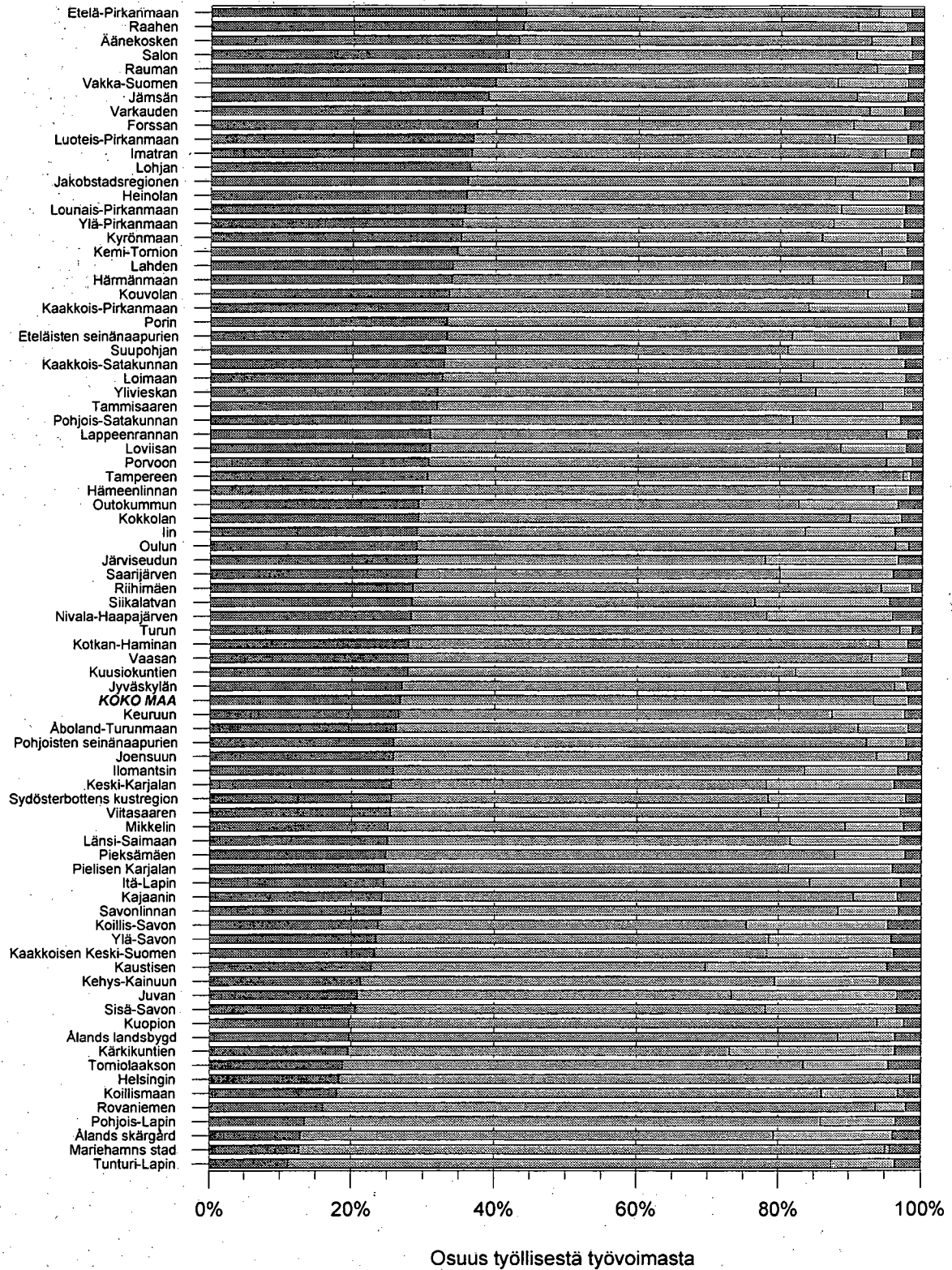
Kuva 75. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2000*.

Kuva 76. Jalostuksen työllistävyys maakunnittain 2000*.

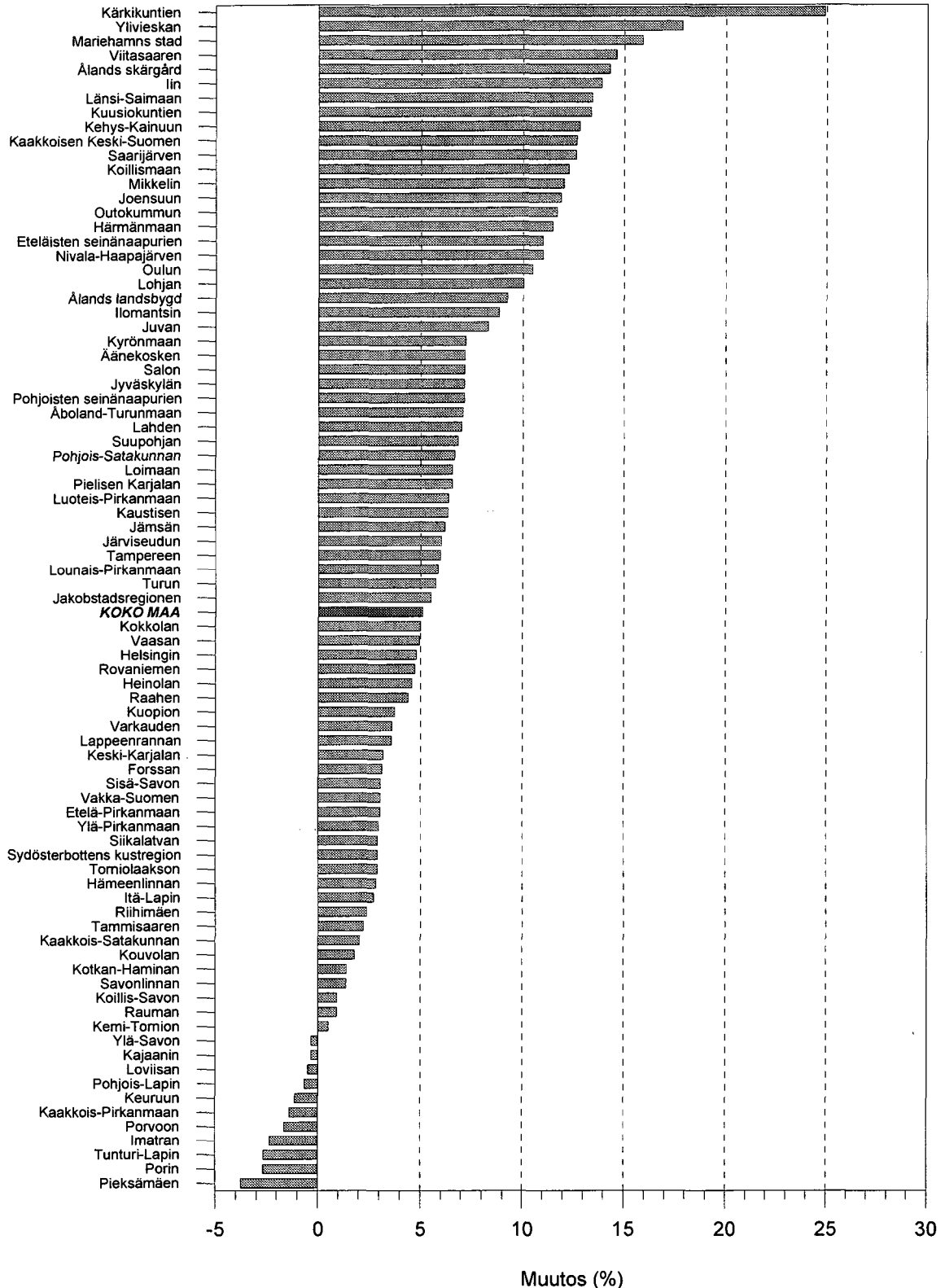
Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*

Seutukunnat järjestetty jalostuksen mukaan

Kuva 77. Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty jalostuksen mukaan.

Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 - 2000*

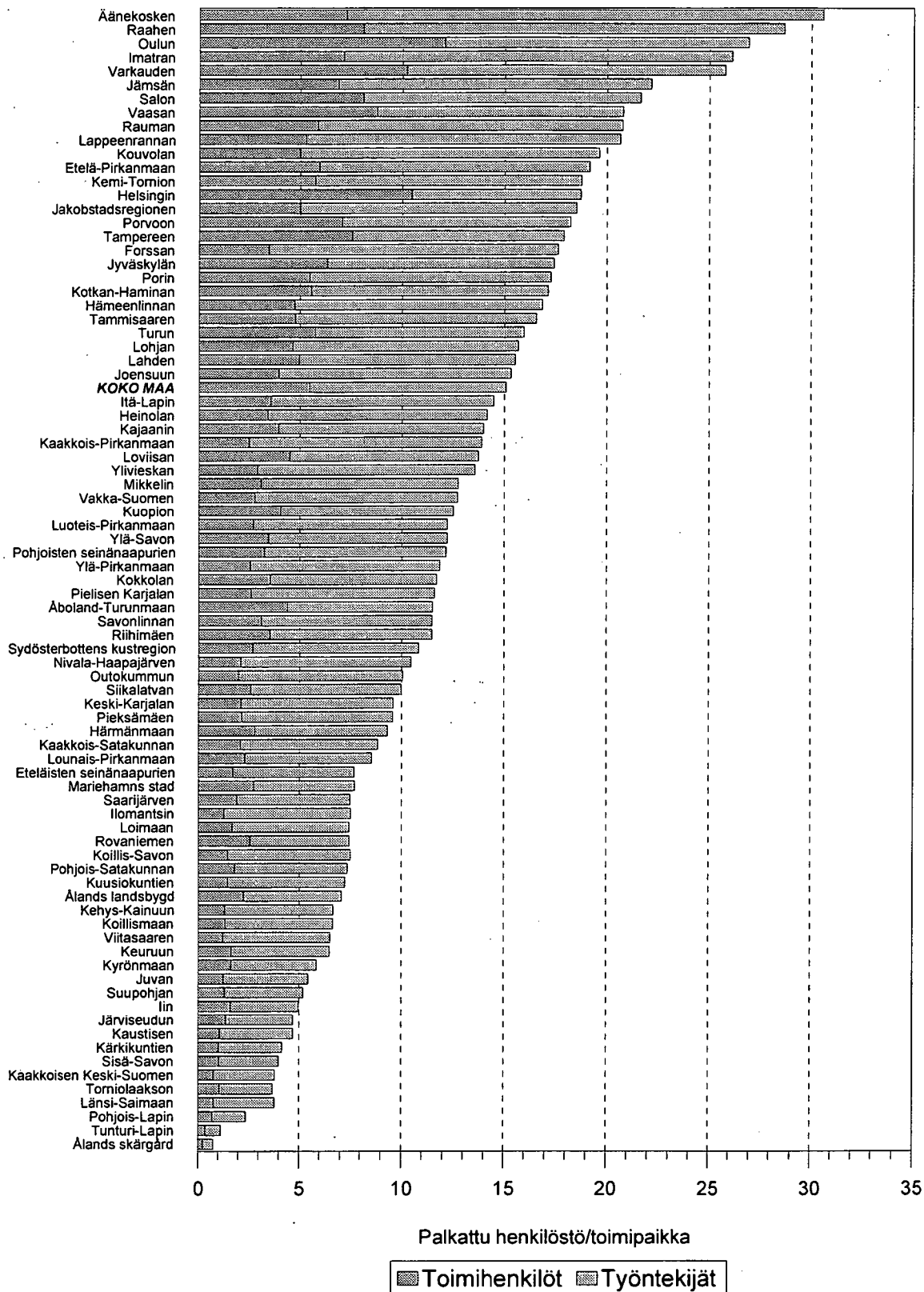

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

*ennakkotieto
Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 78. Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 – 2000*.

Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2000

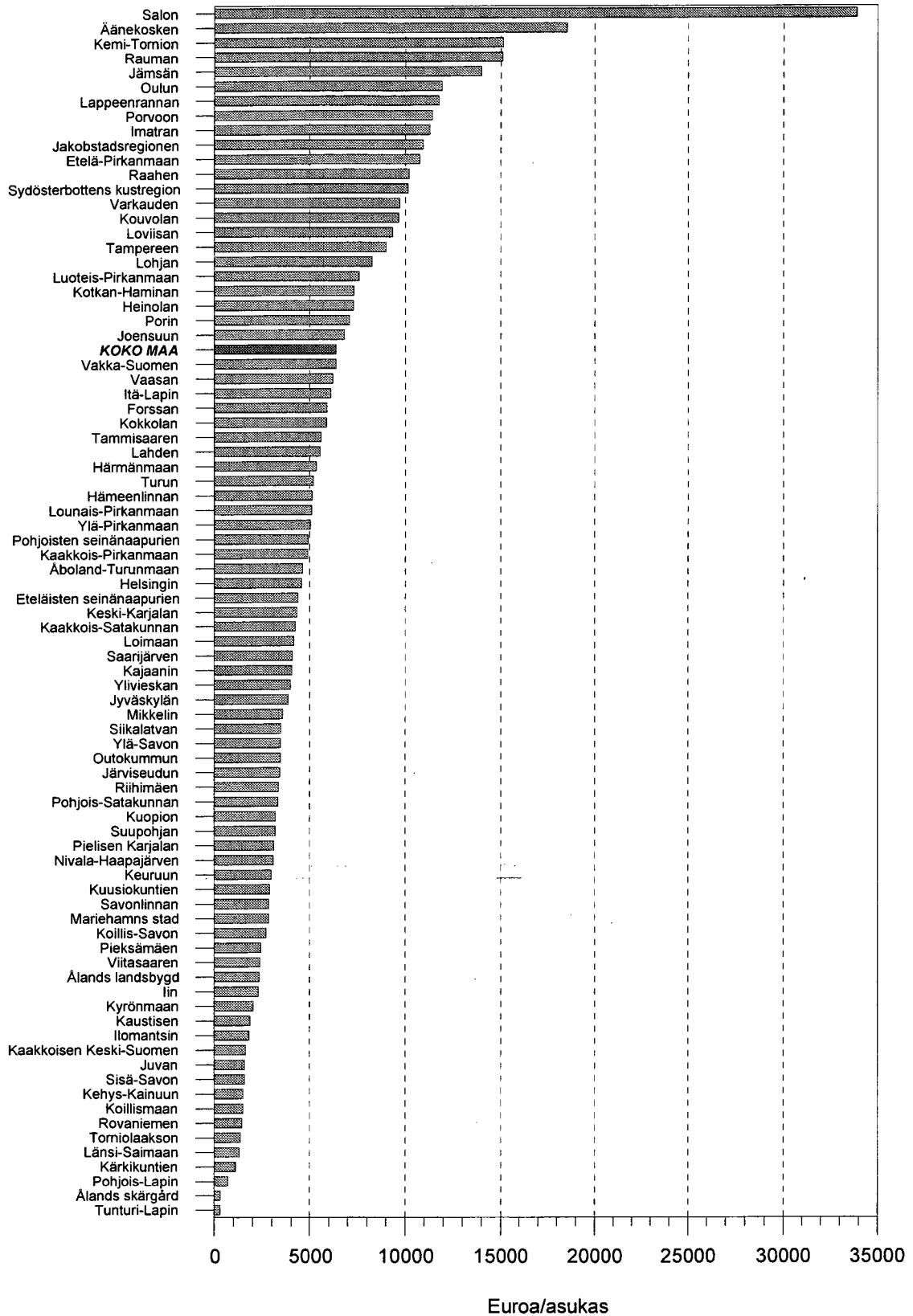

Lähde: Tilastokeskus/Teollisuustilastot

Lukuunottamatta alle 3 teollisuustoimipaikan kunnat
Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 79. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2000.

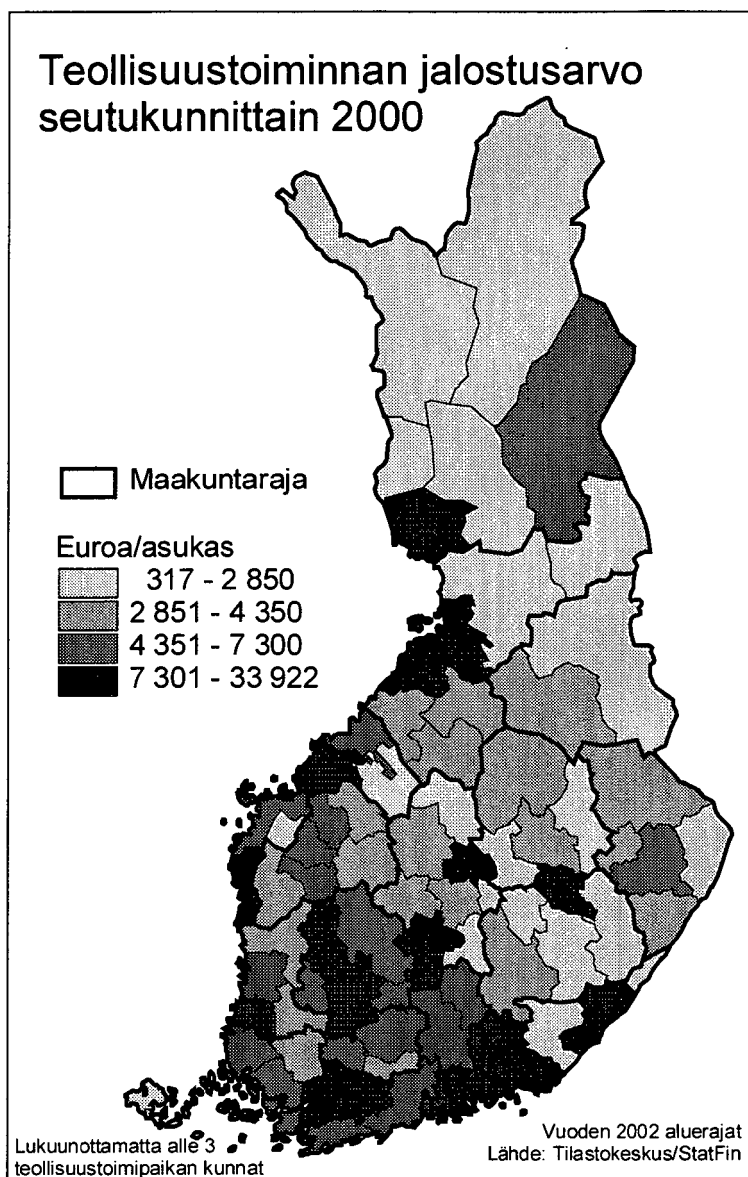
Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2000

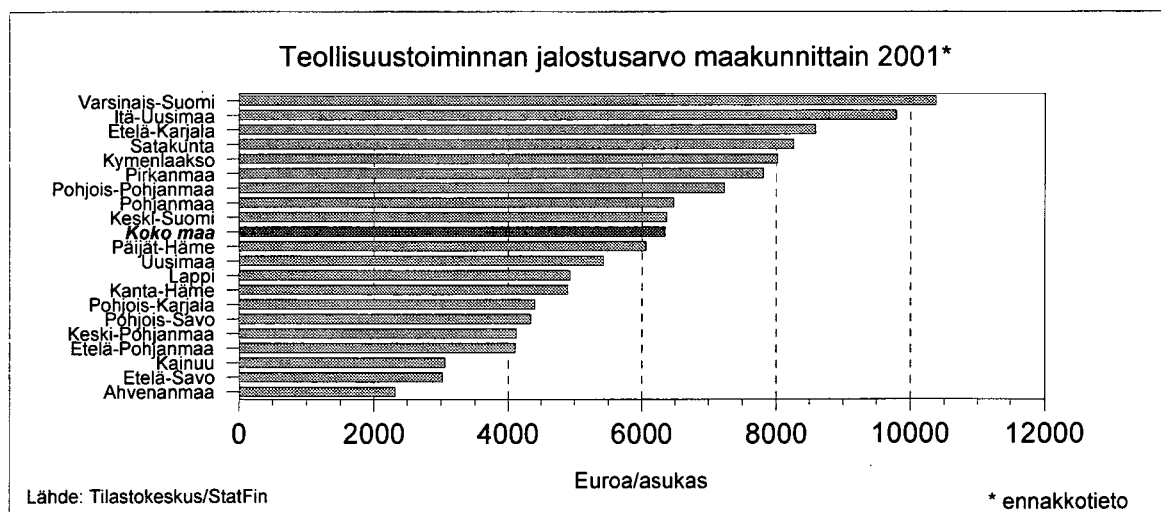
Lähde: Tilastokeskus/StatFin

Lukuunottamatta alle 3 teollisuustoimipaikan kunnat
Vuoden 2002 seutukuntrarajat

Kuva 80. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2000.

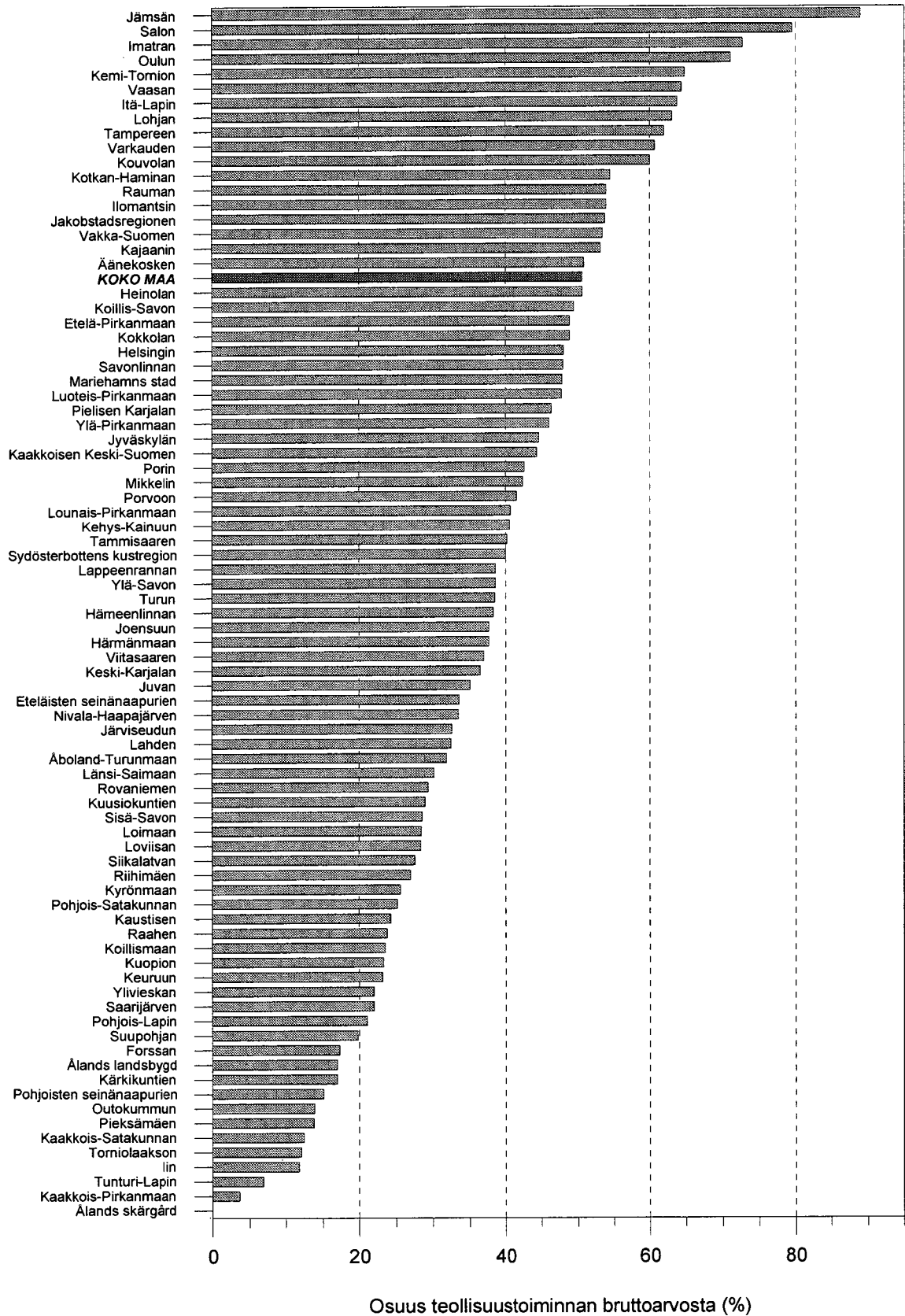

Kuva 81. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2000.

Kuva 82. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2001*.

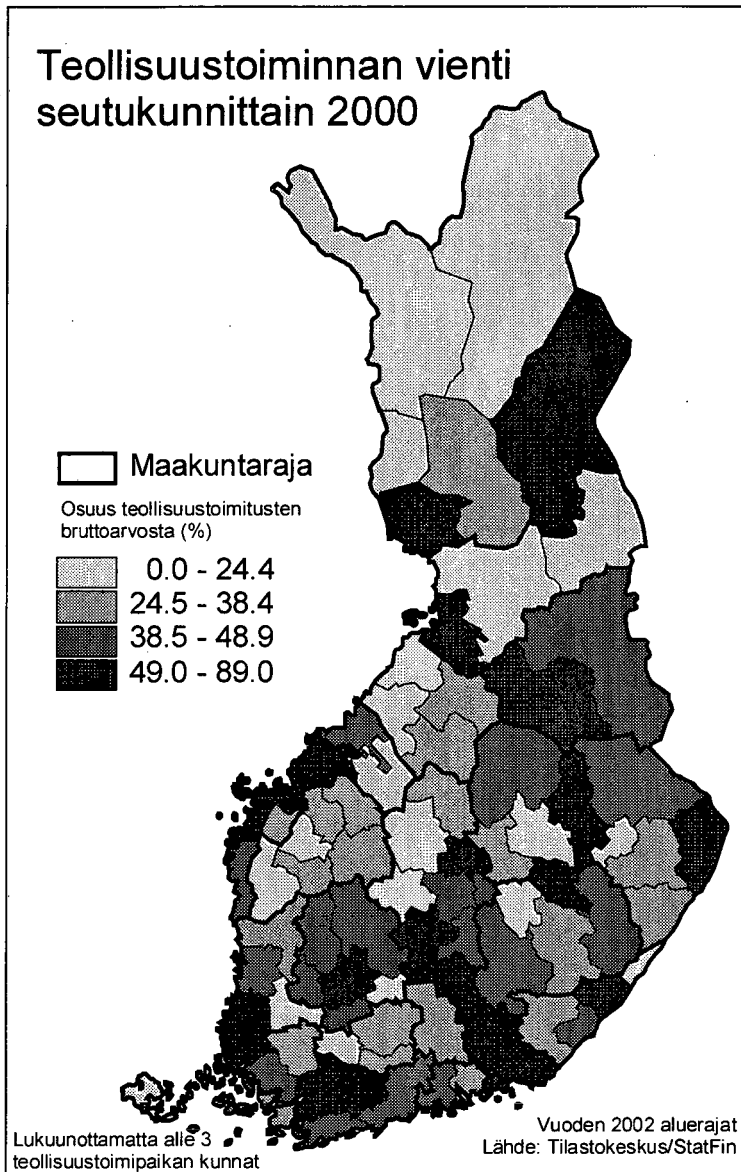
Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2000

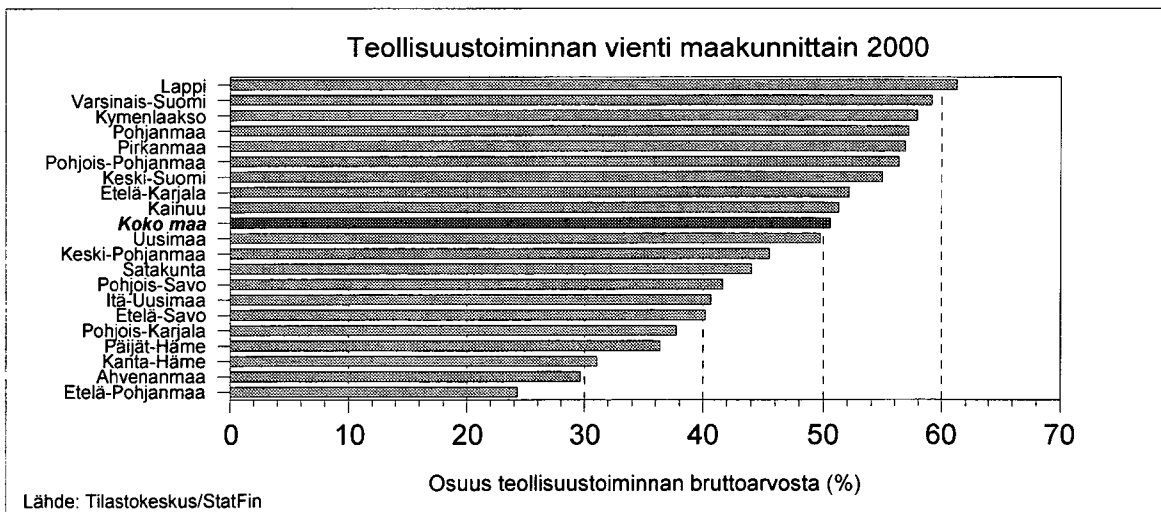
Lähde: Tilastokeskus/StatFin

Lukuunottamatta alle 3 teollisuustoimipaikan kunnat
Vuoden 2002 seutukuntarajat

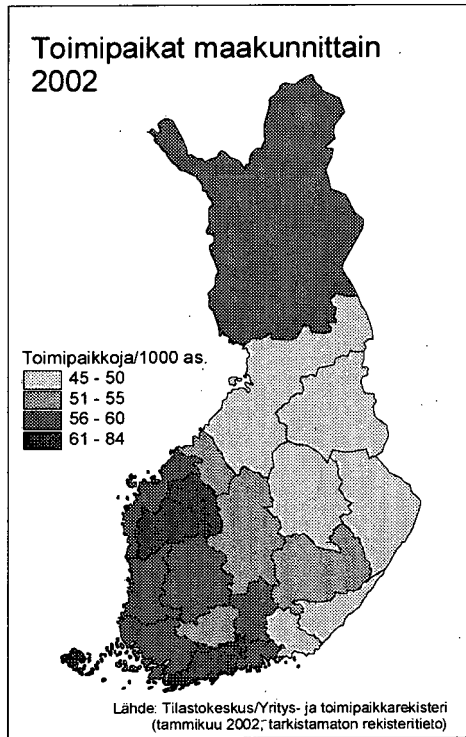
Kuva 83. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2000.

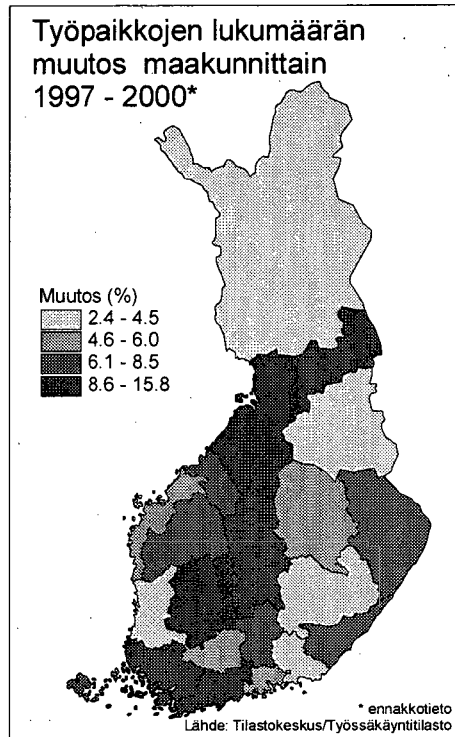
Kuva 84. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2000.

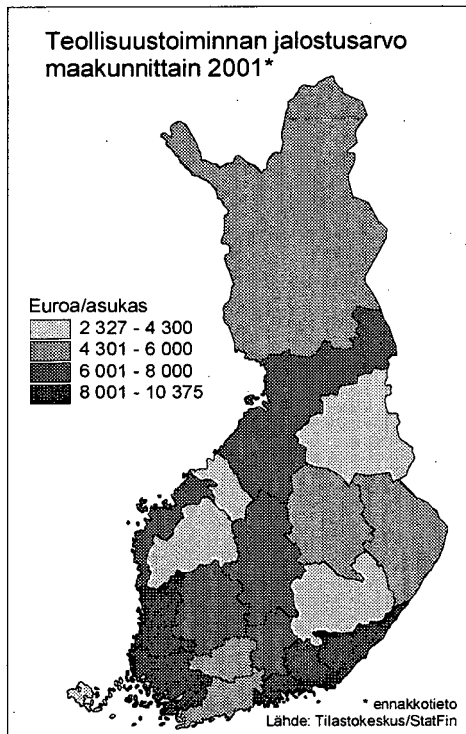
Kuva 85. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2000.

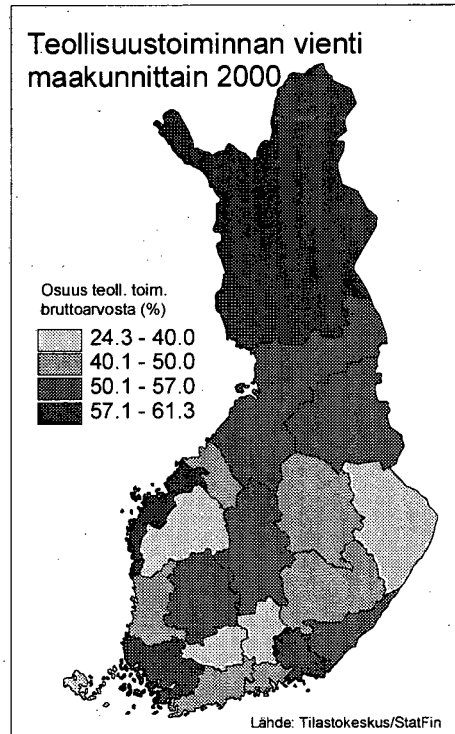
Kuva 86. Toimipaikat maakunnittain 2002.

Kuva 87. Työpaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 1997 - 2000.

Kuva 88. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2001*.

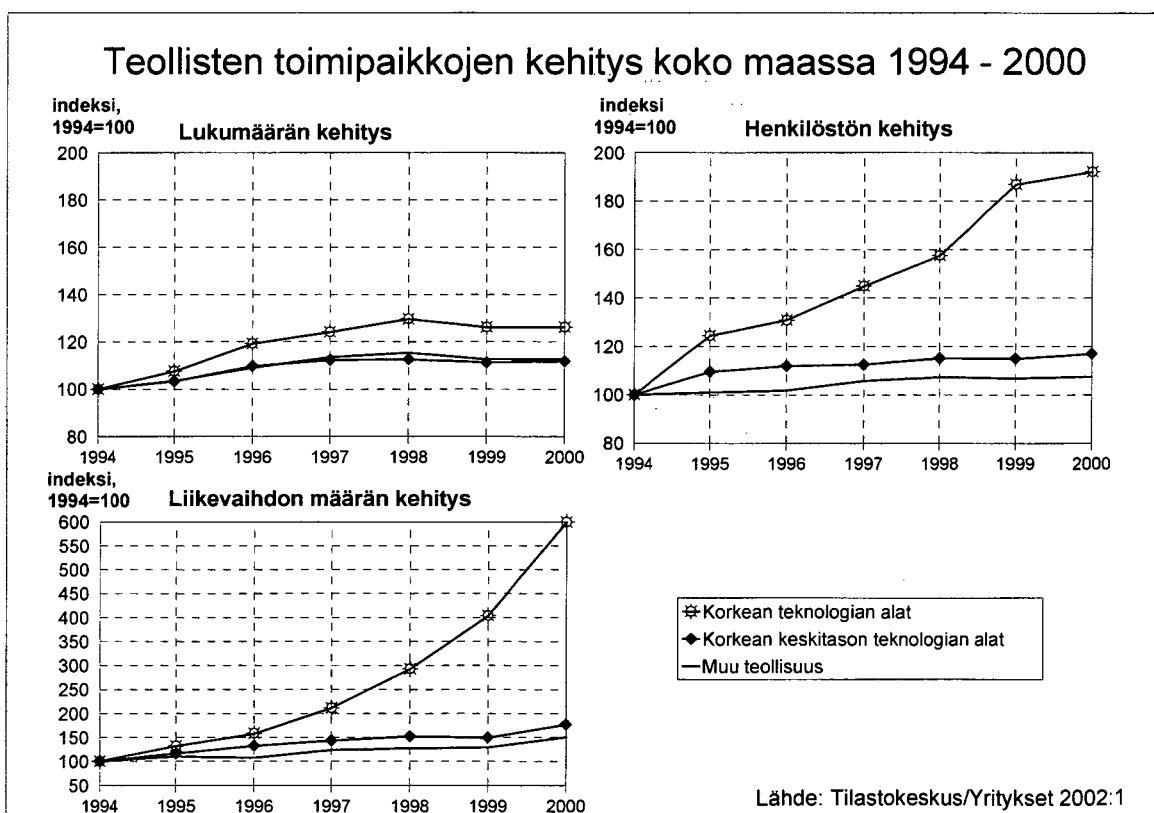
Kuva 89. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2000.

Korkea teknologia

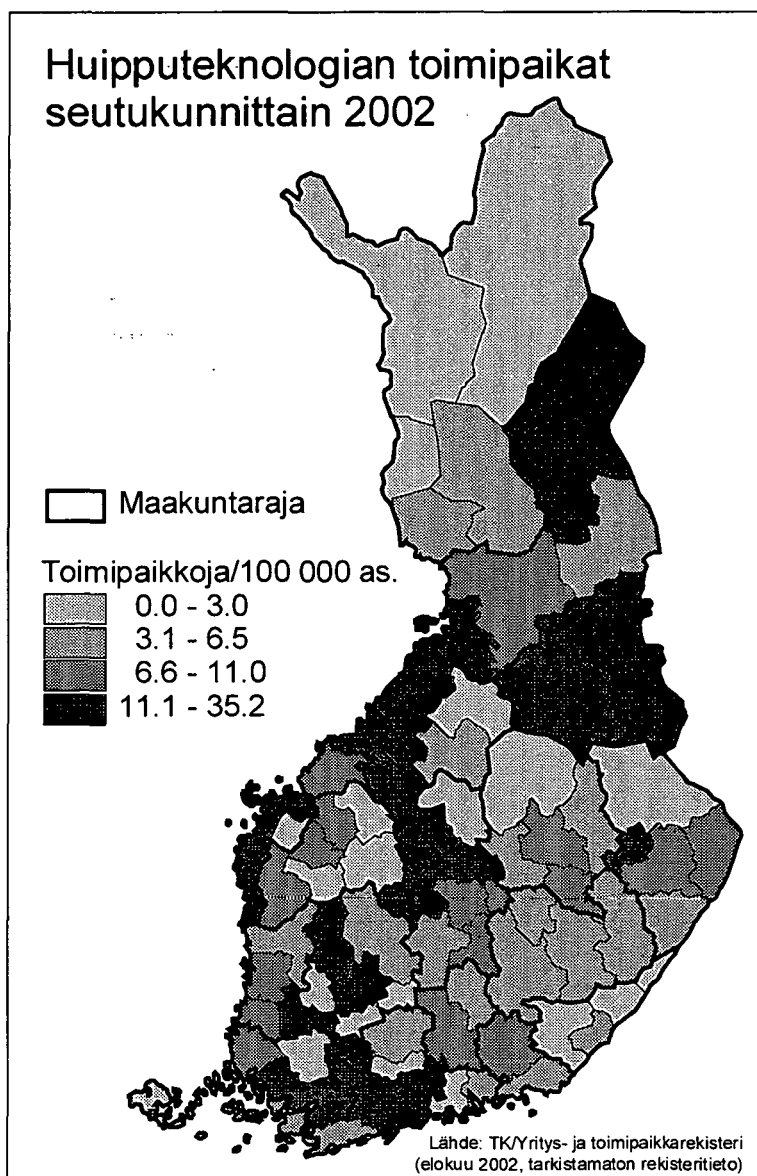
Huipputeknologian teollisuuden aloiksi katsotaan tässä tarkastelussa OECD:n määrittelyn mukaisesti avaruus ja ilmailu, tieto- ja konttorikoneiden, elektroniikka- ja tietoliikennevälineiden sekä lääkkeiden valmistus. *Korkean keskitason teknologian* toimialoja ovat instrumenttien ja hienomekaniikan, sähköteknisten koneiden ja laitteiden, kulkuneuvojen, kemiallisten tuotteiden sekä koneiden ja laitteiden valmistus. *Korkean teknologian palveluiksi* luetaan tietojenkäsittelypalvelut, tutkimus ja kehittäminen, tekninen palvelu ja teleliikenne.

Korkean teknologian alat ovat kehittyneet viime vuosina voimakkaammin kuin muut teollisuuden alat. Vuonna 2000 korkean ja korkean keskitason teknologian toimialoilla oli varsinaisia toimipaikkoja 6 363 eli 23 % koko teollisuuden toimipaikoista. Näillä korkean teknologian toimialoilla työskenteli 146 557 henkilöä, mikä vastaa 36 % koko teollisuuden henkilöstöstä. Liikevaihtoa nämä toimipaikat keräsivät yli 43 miljardia euroa, mikä vastaa 44,5 % kaikkien teollisuustoimipaikkojen liikevaihdosta.

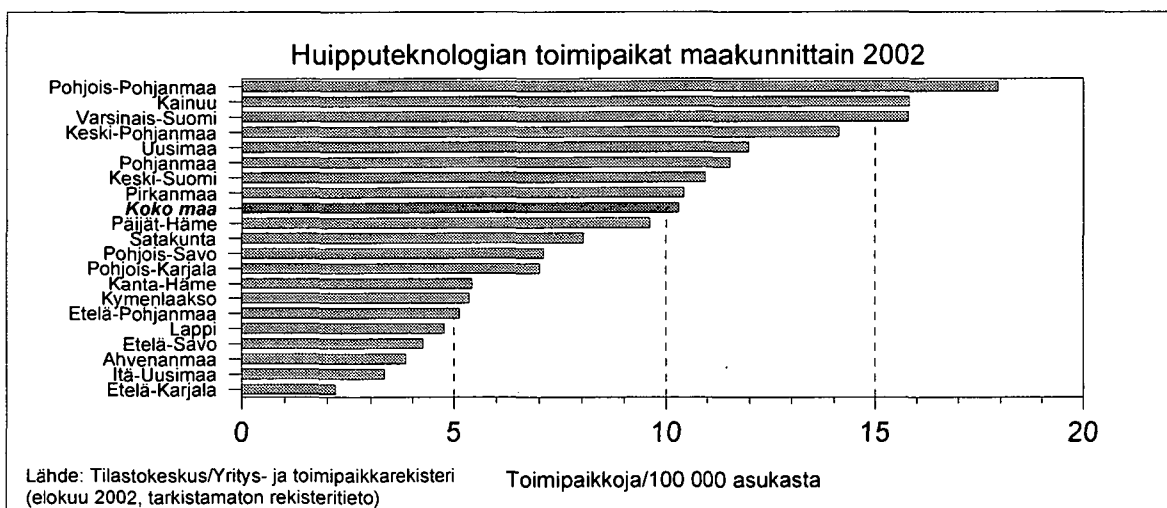
Vuoden 2002 elokuussa huipputeknologian toimipaikkoja oli väestömäärään suhteutettuna eniten Salon seutukunnassa. 16 seutukunnan alueella näitä toimipaikkoja ei ollut lainkaan. Maakunnista Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa huipputeknologian toimipaikkoja oli eniten. Korkean teknologian palvelujen toimipaikkoja oli vastaavasti eniten Mariehamns stadin seutukunnassa ja maakunnista Uudellamaalla. Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin elokuun poikkileikkaustiedoista

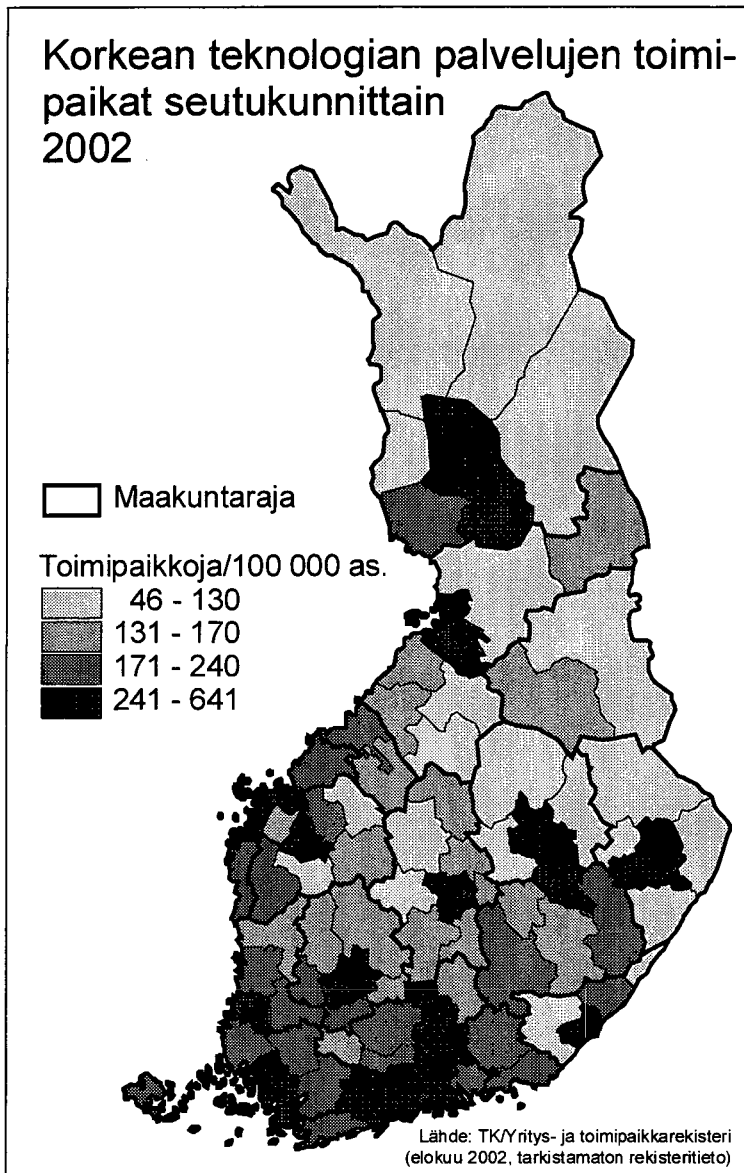
Kuva 90. Teollisten toimipaikkojen kehitys koko maassa 1994 – 2000.

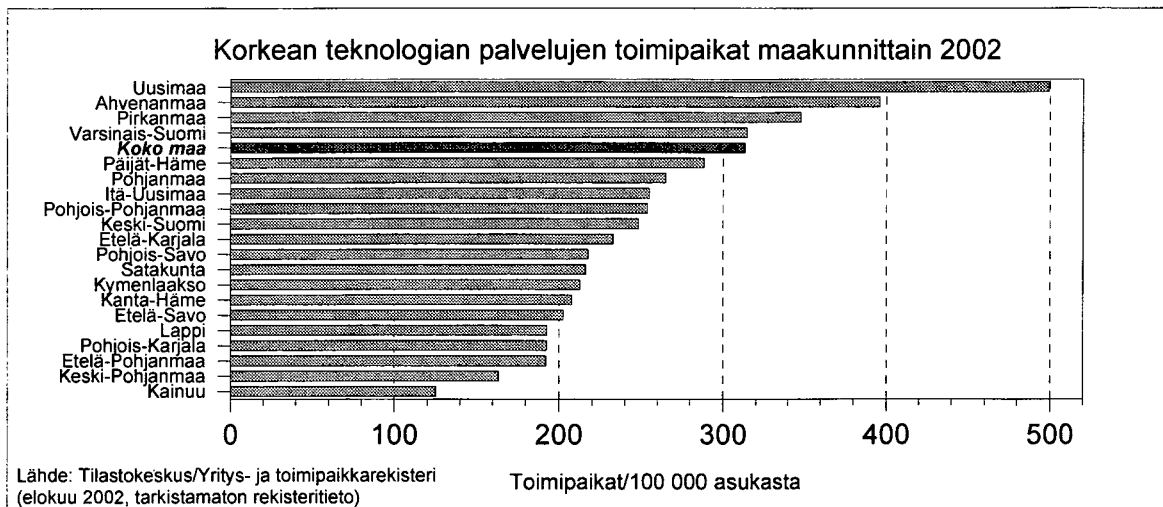
Kuva 91. Huipputeknologian toimipaikat seutukunnittain 2002.

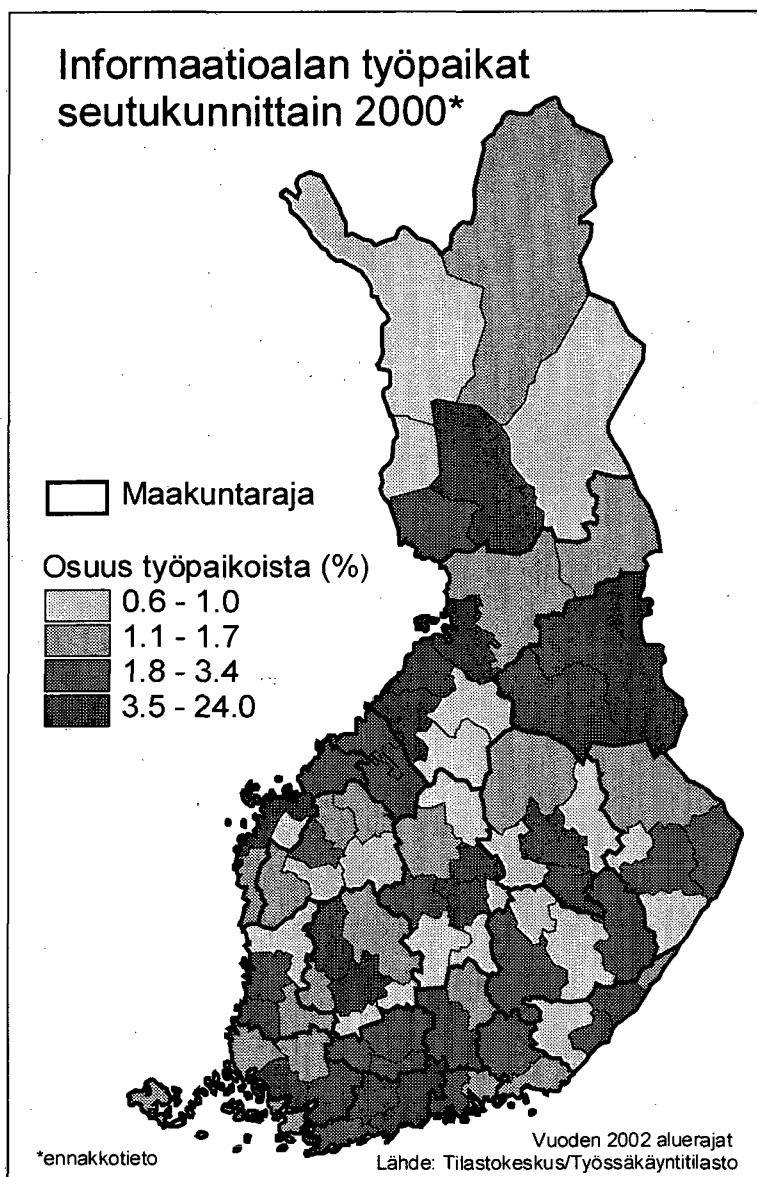
Kuva 92. Huipputeknologian toimipaikat maakunnittain 2002.

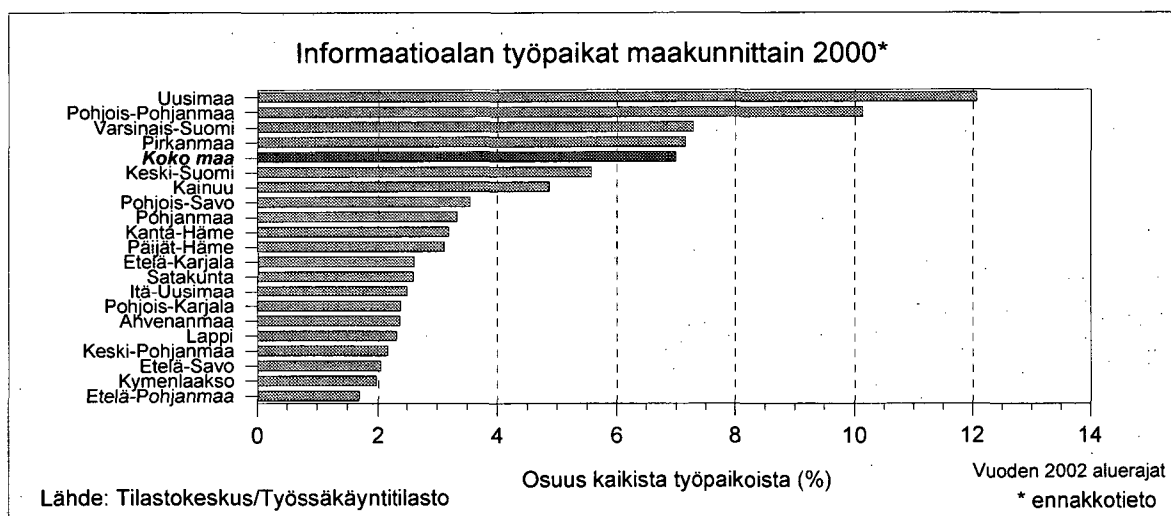
Kuva 93. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat seutukunnittain 2002.

Kuva 94. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat maakunnittain 2002.

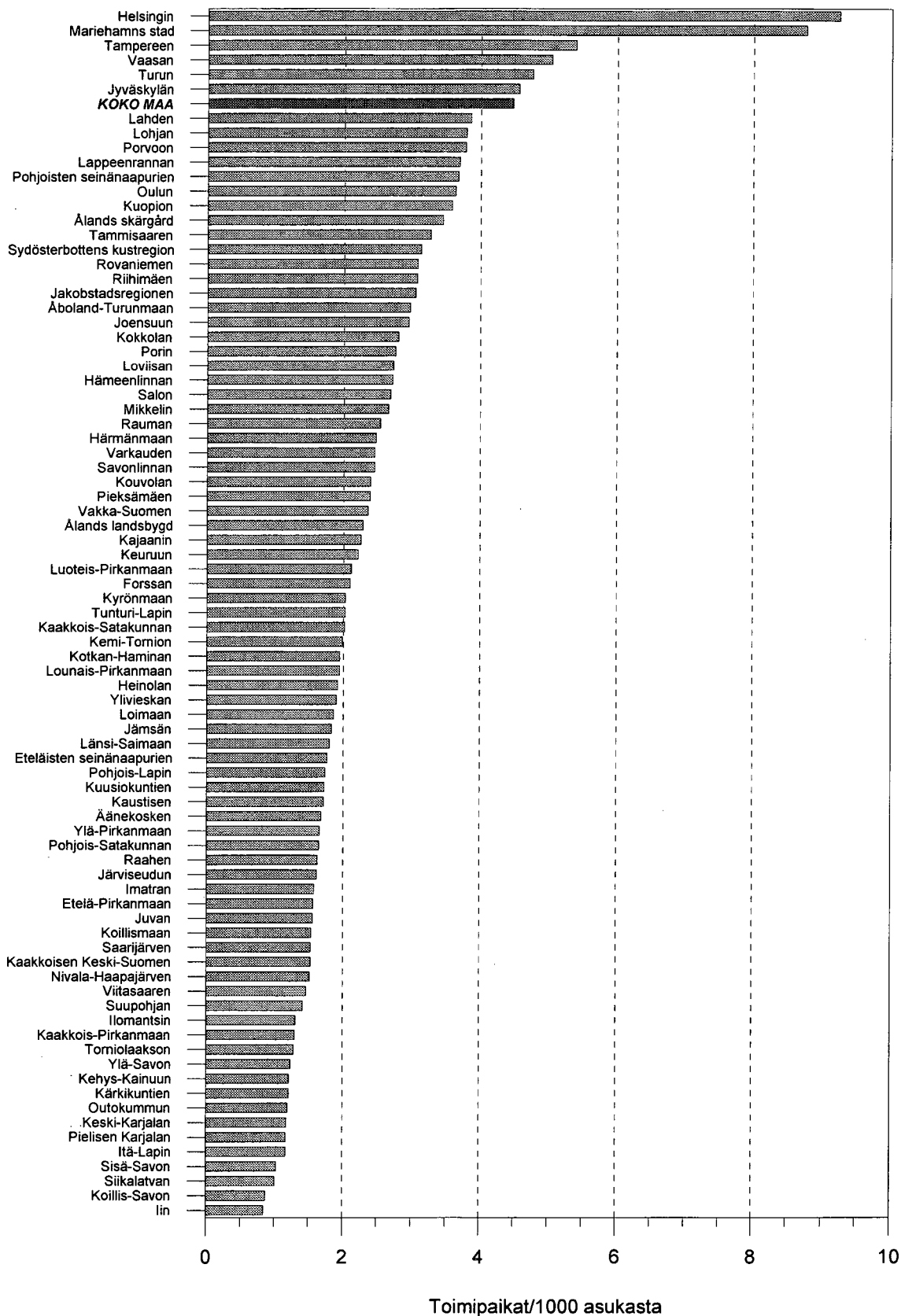

Kuva 95. Informaatioalan työpaikat seutukunnittain 2000*.

Kuva 96. Informaatioalan työpaikat maakunnittain 2000*.

Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain 2002

Lähde: Tilastokeskus/Yritys- ja toimipaikkarekisteri
(elokuu 2002, tarkistamaton rekisteritieto)

Kuva 97. Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain 2002.

Informaatiotoimialat

Informaatiotoimiala jakaantuu tavara-, sisältö- ja palvelutuotantoon. Tarkemmat toimialoittaiset määritelmät löytyvät julkaisun lopusta. Vuoden 2000 ennakkotietojen mukaan informaatioalan työpaikkoja oli suhteellisesti eniten Salon, Oulun ja Helsingin seutukunnissa, yli 12 % kaikista työpaikoista. Salon seutukunnissa osuus oli peräti 24 %. Maakunnista Uudellamaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla tämä osuus oli suurin, Etelä-Pohjanmaalla pienin.

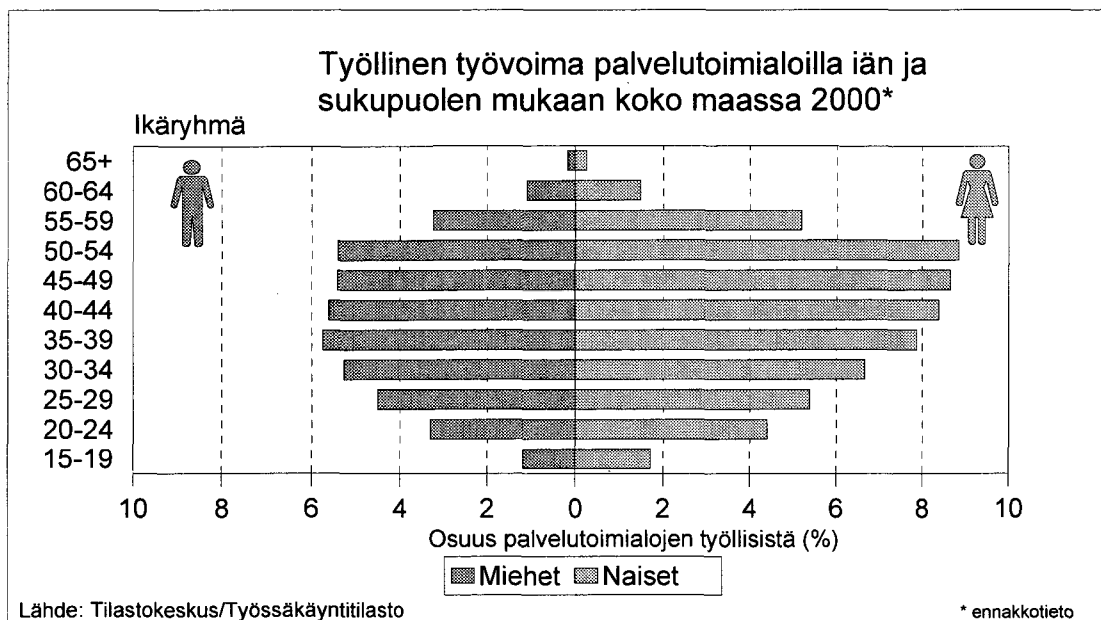
Informaatioalan yritysten toimipaikkoja oli Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnissa eniten asukaslukuun suhteutettuna. Tieto on Tilastokeskuksen Yritys- ja toimipaikkarekisterin elokuun 2002 tiedoista. Vähiten informaatioalan toimipaikkoja Iin ja Koillis-Savon seutukunnissa, alle 1 toimipaikkaa tuhatta asukasta kohti.

Palvelut

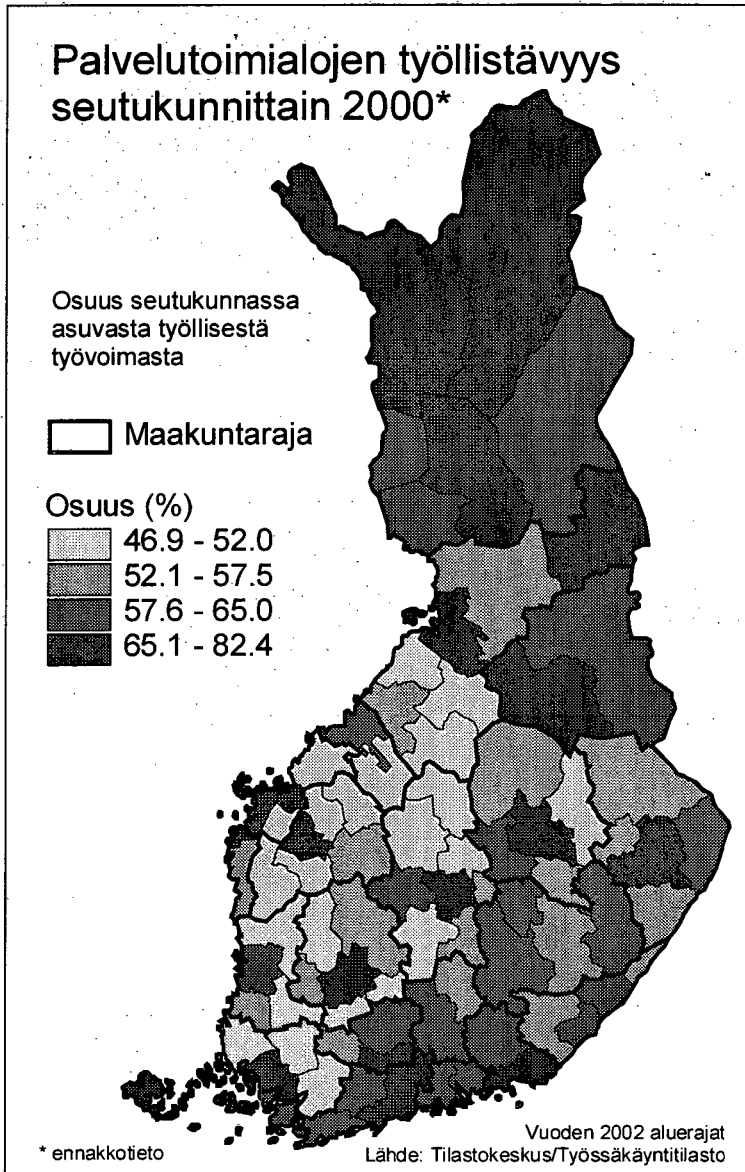
Palvelutoimialojen työllisestä työvoimasta 59 % oli naisia vuonna 2000 (ennakkotieto). Suurimmat ikäryhmät palvelusektorilla muodostivatkin 45–54-vuotiaat naiset.

Mariehamns stadin, Helsingin, Rovaniemen ja Tunturi-Lapin seutukunnissa palvelutoimialojen merkitys työllistäjänä oli suurin. Niissä useampi kuin kolme neljästä työllisestä sijoittui palveluiden toimialoille. Kaustisen, Raahen ja Vakka-Suomen seutukunnissa sen sijaan palvelut työllistivät vähiten. Maakunnista Uusimaa ja Ahvenanmaa ovat palveluvaltaisimpia. Etelä-Pohjanmaalla palvelujen merkitys oli vähäisin.

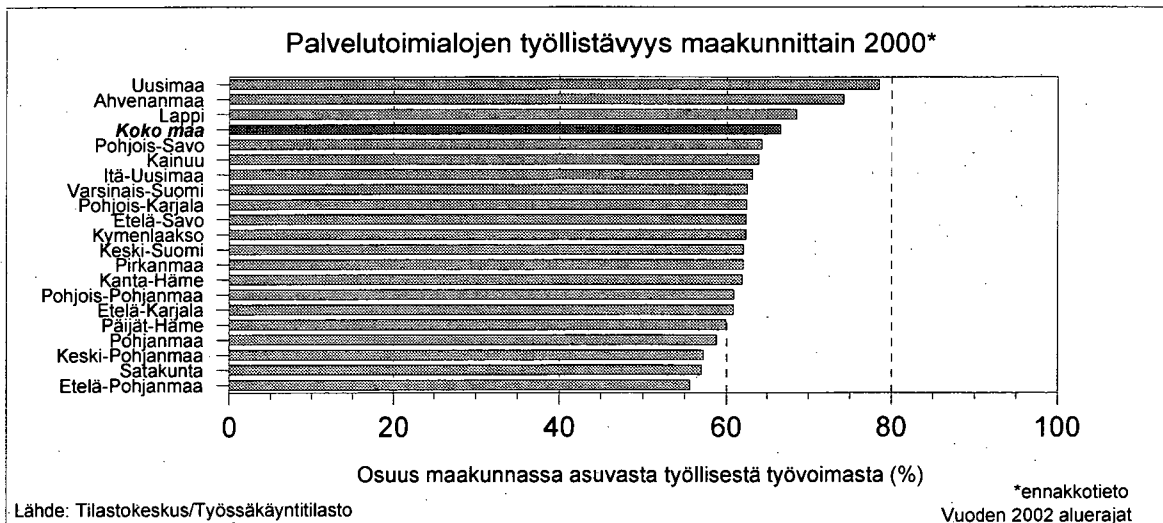
Palveluiden työpaikat ovat vähentyneet neljässä seutukunnassa vuosien 1998 ja 2000 (ennakkotieto) välillä. Useassa seutukunnassa ja koko maassakin palvelutoimialojen työpaikat lisääntyivät kahden vuoden aikana yli 6 %. Eniten kasvua on tapahtunut Ålands landsbygdin seutukunnassa, lähes 17 %.

Kuva 98. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*.

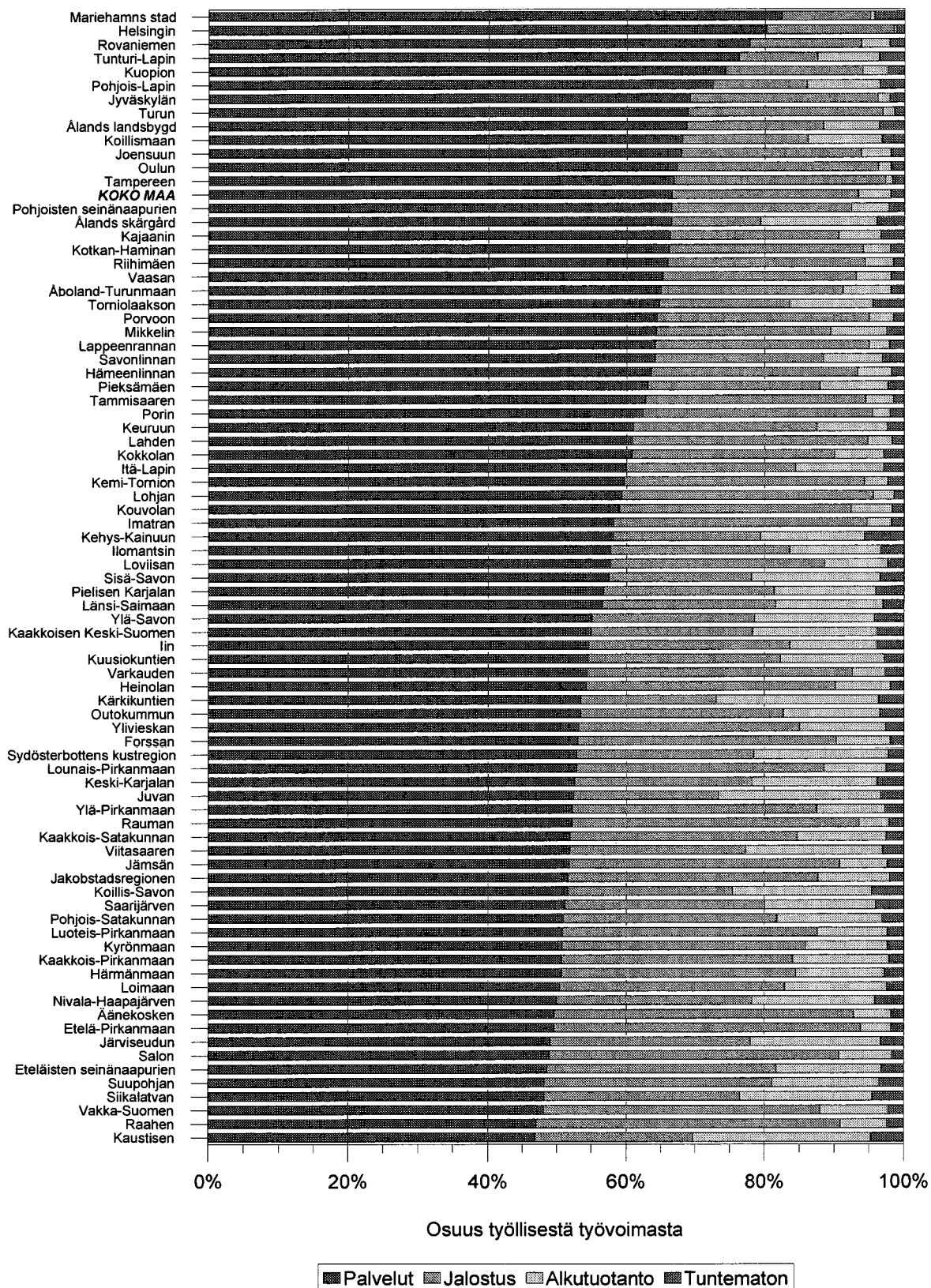
Kuva 99. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2000*.

Kuva 100. Palvelutoimialojen työllistävyys maakunnittain 2000*.

Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*

Seutukunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan

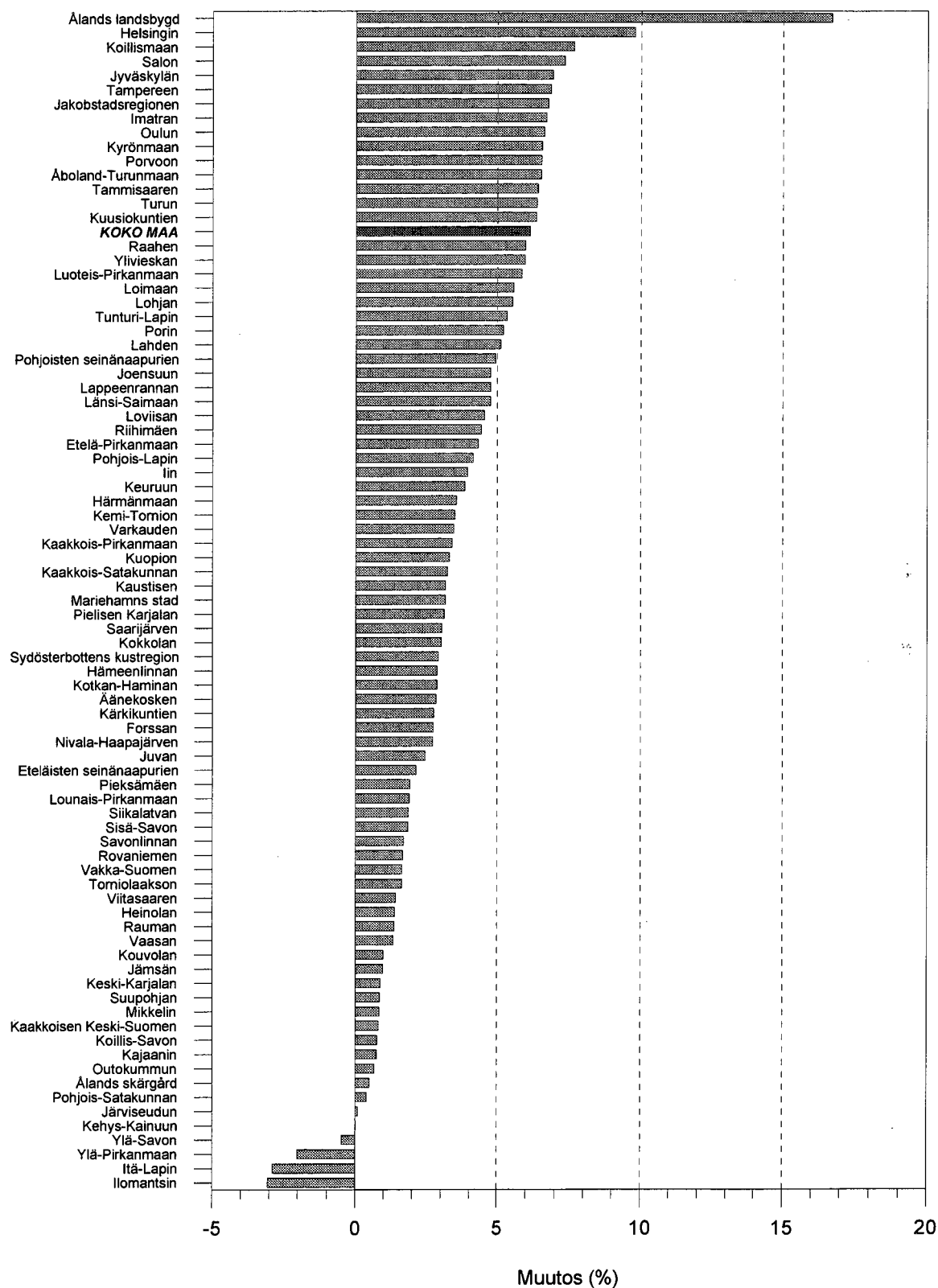

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

*ennakkotieto
Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 101. Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan.

Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 - 2000*

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

*ennakkotieto
Vuoden 2002 seutukuntarajat

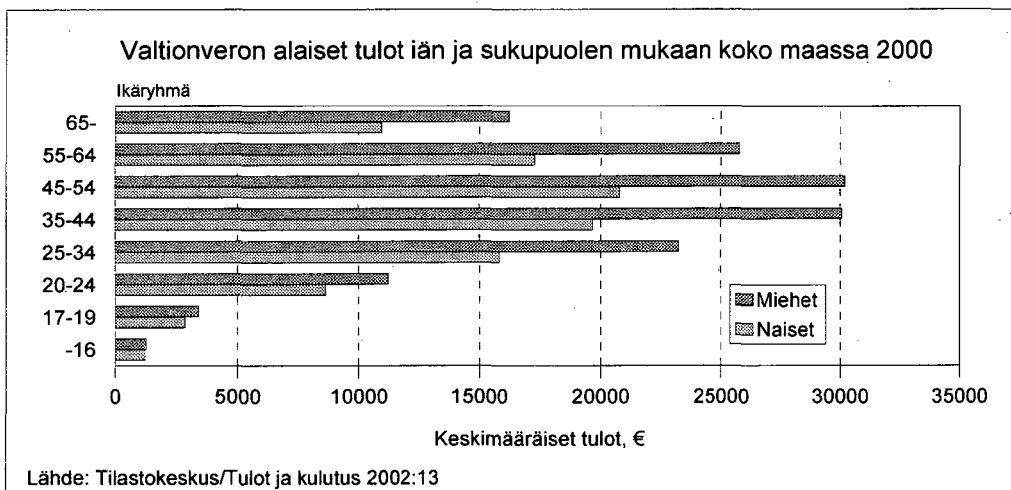
Kuva 102. Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 – 2000*.

TULONSAAJIEN TULOT

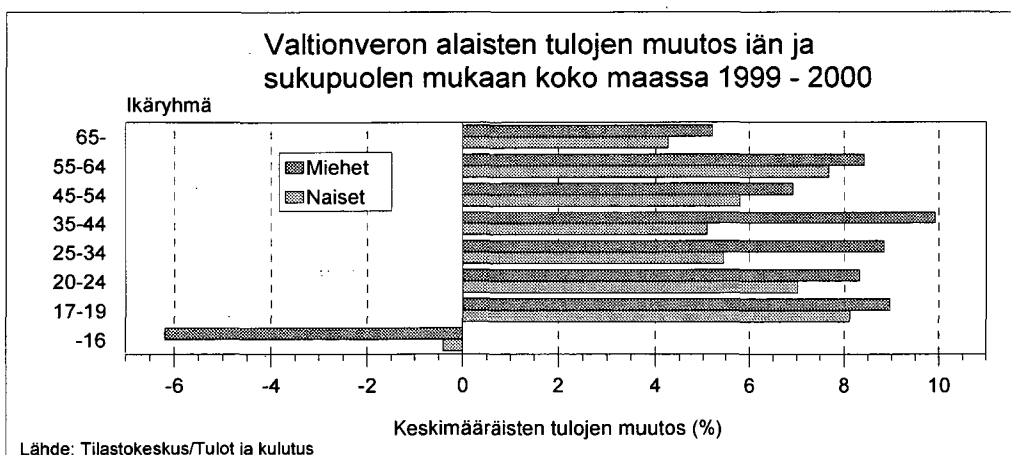
Vuonna 2000 tulonsaajien keskimääräiset tulot olivat koko maassa 18 557 euroa, mikä oli 6 % edellisvuotta enemmän. Miehillä keskitulot olivat 22 459 ja naisilla 14 915 euroa. Ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan tarkasteltuna suurituloisimpia olivat 45–54-vuotiaat miehet, joiden keskimääräiset tulot olivat 30 200 euroa. Tämä ikäryhmä oli myös naisten joukossa eniten ansaitseva 20 796 euron vuosituloilla. Vuodesta 1999 vuoteen 2000 keskitulot nousivat eniten 35–44 -vuotiaiden miesten keskuudessa.

Helsingin seutukunnassa valtionveron alaiset tulot olivat vuonna 2000 maan korkeimmat, lähes 25 000 euroa tulonsaajaa kohti. Lisäksi seitsemässä muussa seutukunnassa tulot olivat suuremmat kuin maassa keskimäärin. Keskitulot olivat pienimmät Kehys-Kainuun seutukunnassa (12 758 euroa). Maakunnittain keskimääräiset tulot vaihtelivat Uudenmaan 24 435 eurosta Kainuun 14 489 euroon.

Valtionveron alaiset tulot tulonsaajaa kohti kasvoivat kaikissa seutukunnissa vuosien 1999 ja 2000 välillä, enimmillään 12 % Kärkikuntien seutukunnassa. Koko maassa tulot tulonsaajaa kohti nousivat 6,3 %. Kokonaistulot nousivat vastaavana aikana koko maassa 7,6 % ja tulonsaajien lukumäärä lisääntyi 1,2 %. Yli kolmanneksessa seutukunnista tulonsaajien määrä väheni, eniten Tornionlaakson seutukunnan alueella.

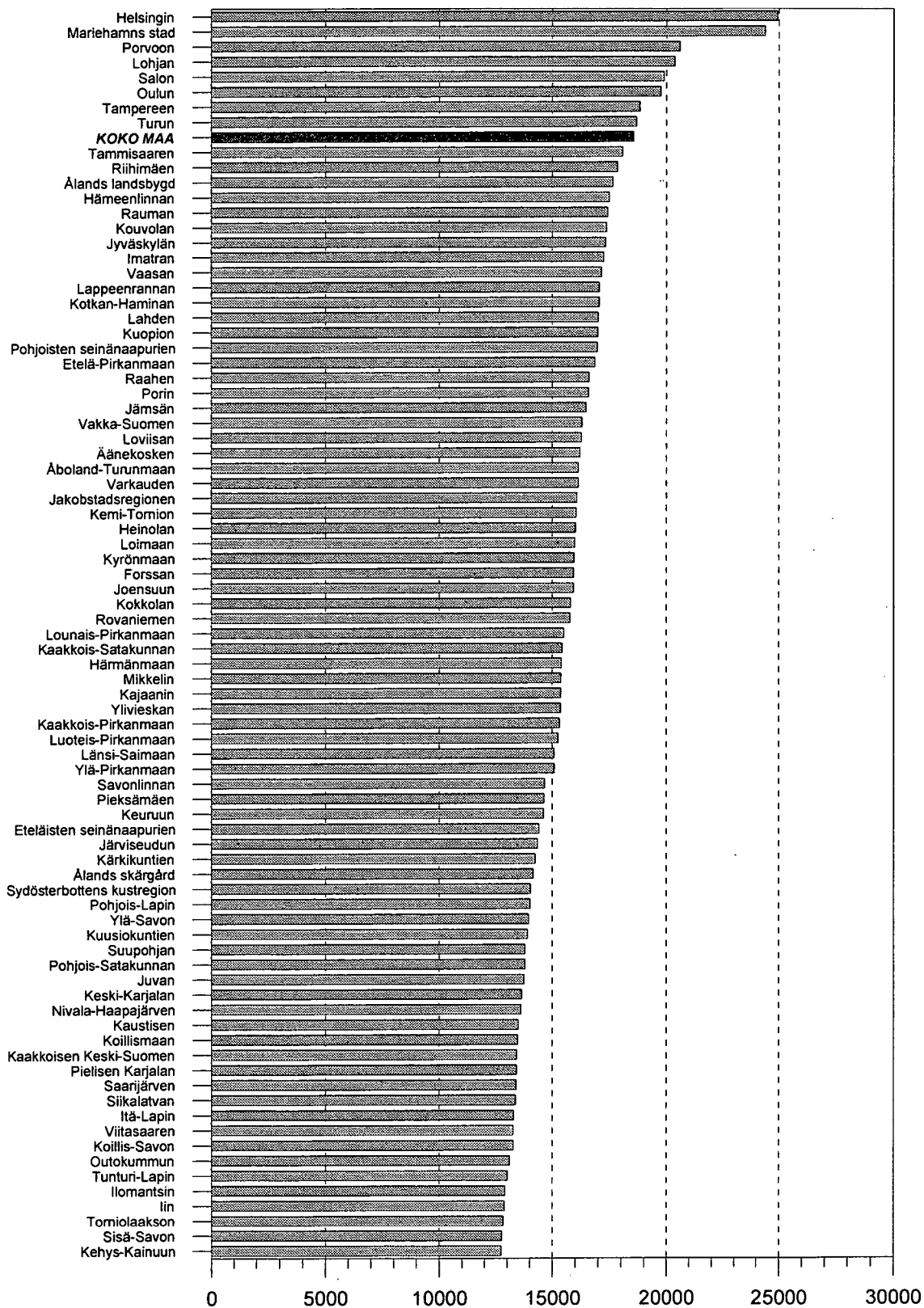

Kuva 103. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000.

Kuva 104. Valtionveron alaisten tulojen muutos iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1999 - 2000.

Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2000

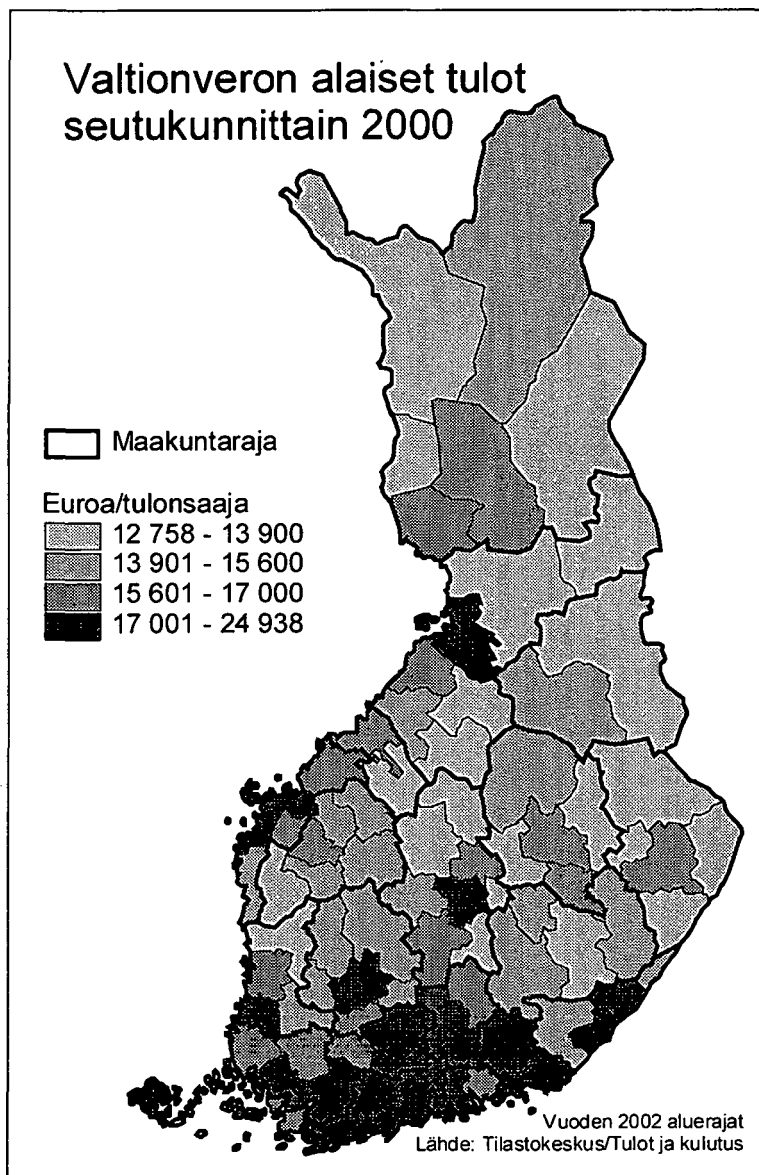

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

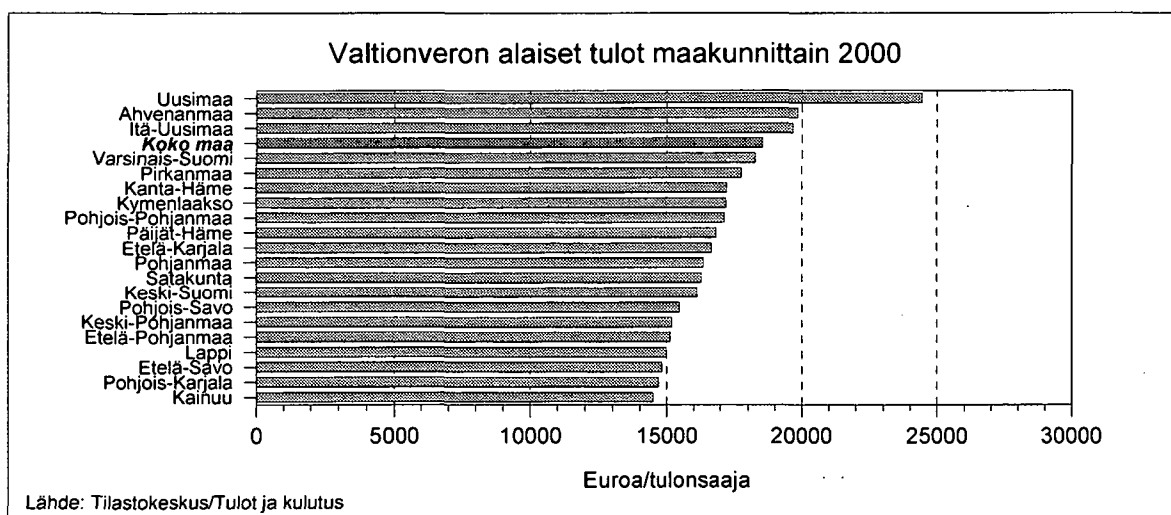
Euroa/tulonsaaja

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 105. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2000.

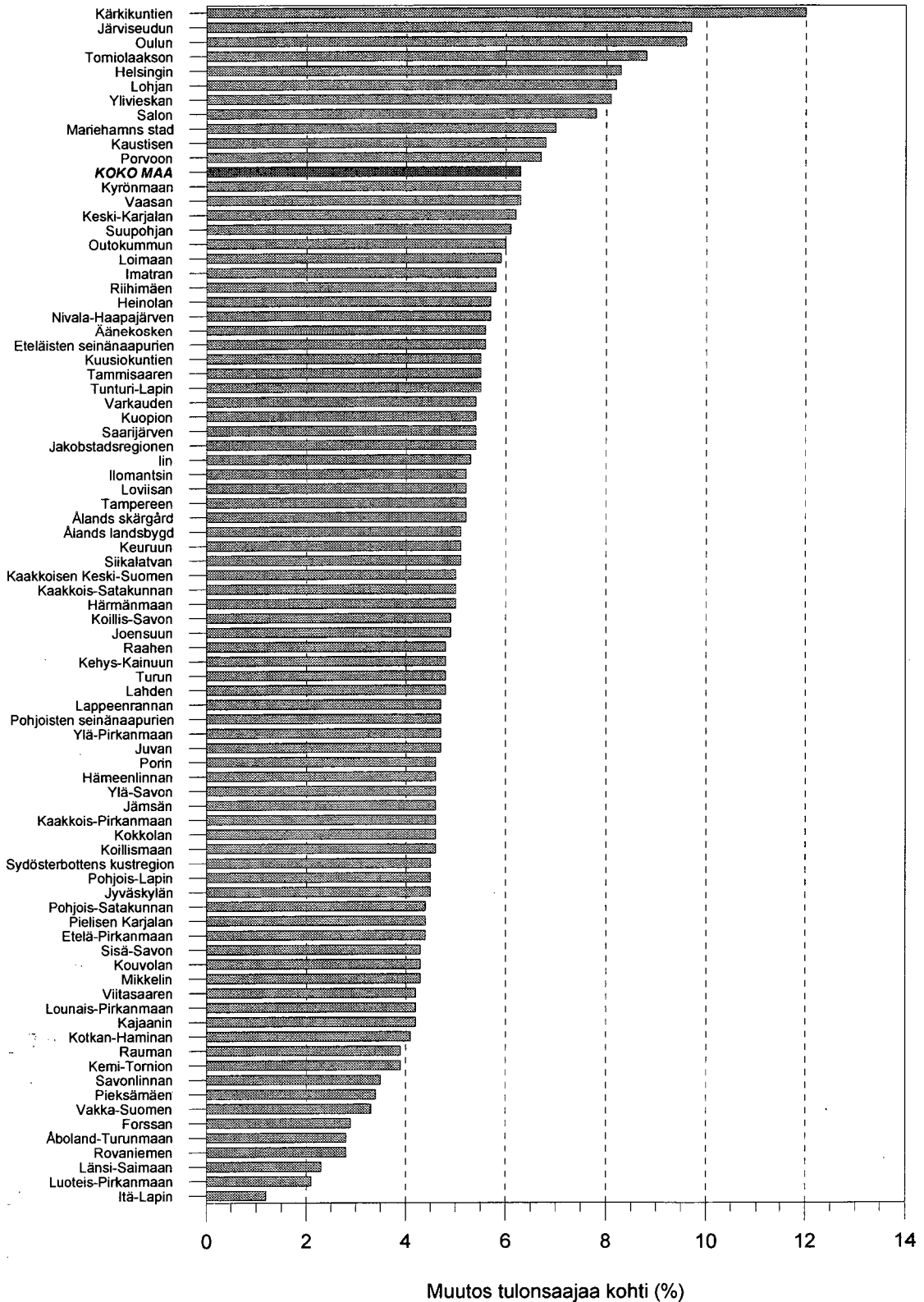

Kuva 106. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2000.

Kuva 107. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2000.

Valtionveron alaisten tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 1999 - 2000

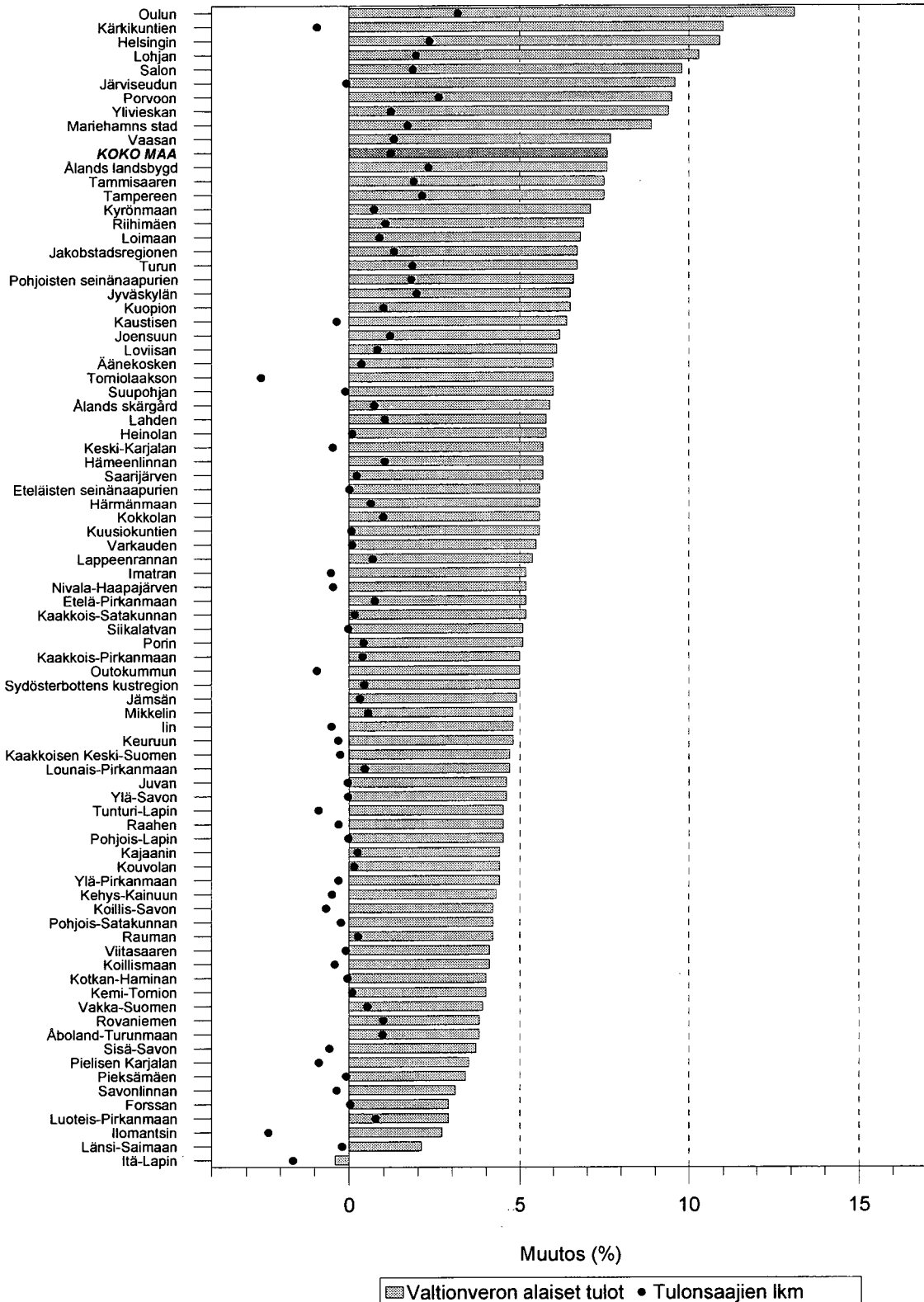

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 108. Valtionveron alaisten tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 1999 – 2000.

Valtionveron alaisten tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 1999 - 2000

Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 109. Valtionveron alaisten tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 1999 - 2000.

BRUTTOKANSANTUOTE JA ALUETILINPITO

Koko maassa markkinahintaisen *bruttokansantuotteen* arvo oli 136 miljardia euroa (käypiin hintoihin) vuonna 2001 (ennakkotieto). Talouden kasvu miltei pysähtyi seitsemän nopean kasvun vuoden jälkeen 0,7 %:iin. Vielä vuonna 2000 se kasvoi 6,1 %. Asukasta kohti laskettuna bruttokansantuote oli 26 210 euroa vuonna 2001.

Arvonlisäyksen (=bruttokansantuotteen toimialoittainen arvo) volyyymi kasvoi voimakkaimmin mineraalien kaivussa. Rahoitus- ja vakuutusaloilla arvonlisäys aleni yli 11 %. Myös puu- ja paperiteollisuudessa sekä talonrakentamisessa se pieneni yli 5 % vuonna 2001 (ennakkotieto).

*Aluetilinpido*n tuoreimmat luvut ovat ennakkotietoja vuodelta 2000. Aluetilinpido

n tietosisältö on laajentunut ja tiedot ovat yhteensopivia koko maan tietojen kanssa. Uusittu aluetilinpito vastaa käsitteiltään ja luokituksiltaan Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän 1995 ohjeistusta (EKT95). Uusitun aluetilinpido

n tietoja on vuosilta 1995 - 2000 (ennakkotieto). Aiemmin laskettu bruttokansantuote alueittain ei ole vertailukelpoinen uudistettujen aluetilinpido

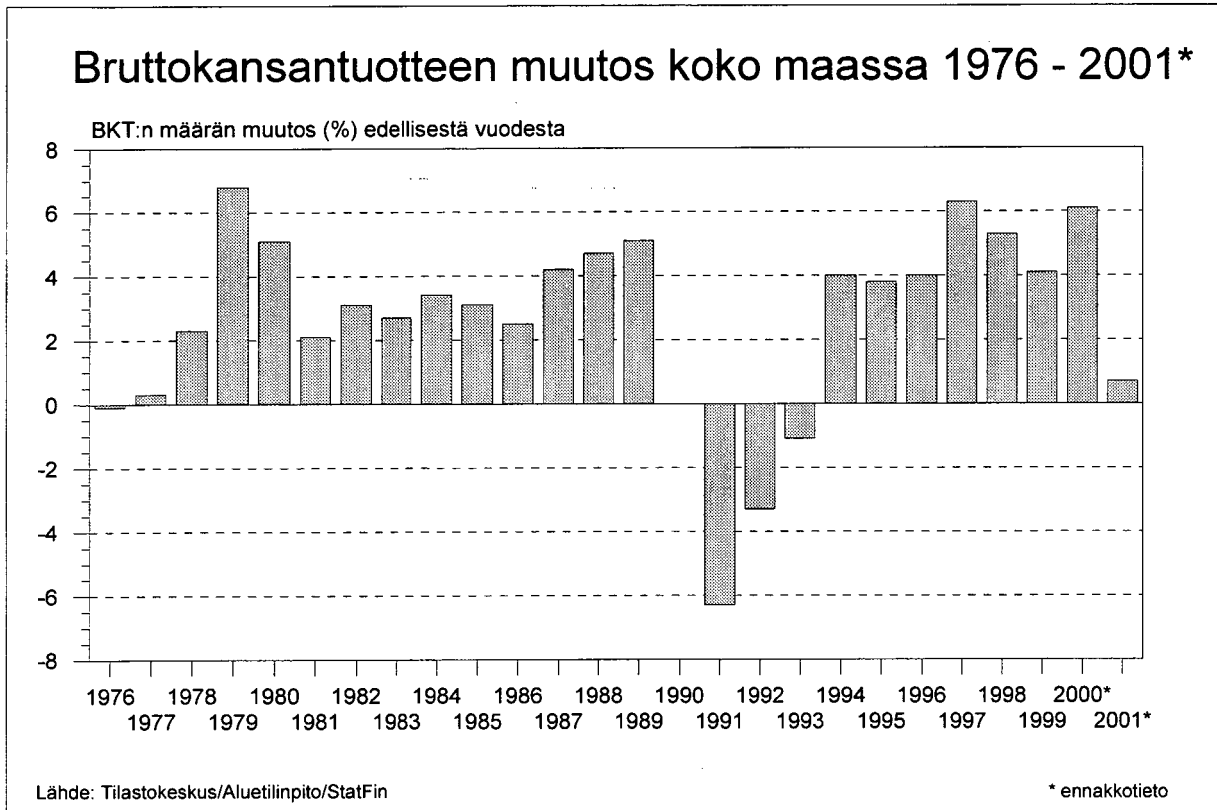
n lukujen kanssa.

Suomen suuralueista Uusimaa ja Ahvenanmaan ovat menestyneet parhaiten asukasta kohti lasketun arvonlisäyksen määrällä mitattuna. Näiden suuralueiden arvonlisäys/asukas on ollut vähintään 20 % suurempi kuin EU:ssa keskimäärin. Koko maassa arvonlisäys nousi vuonna 1998 yli EU:n keskimääräisen. Heikoimmin suuralueista on menestynyt Itä-Suomi. Sen indeksiluku (EU = 100) oli vuoden 2000 ennakkotietojen mukaan 74,2.

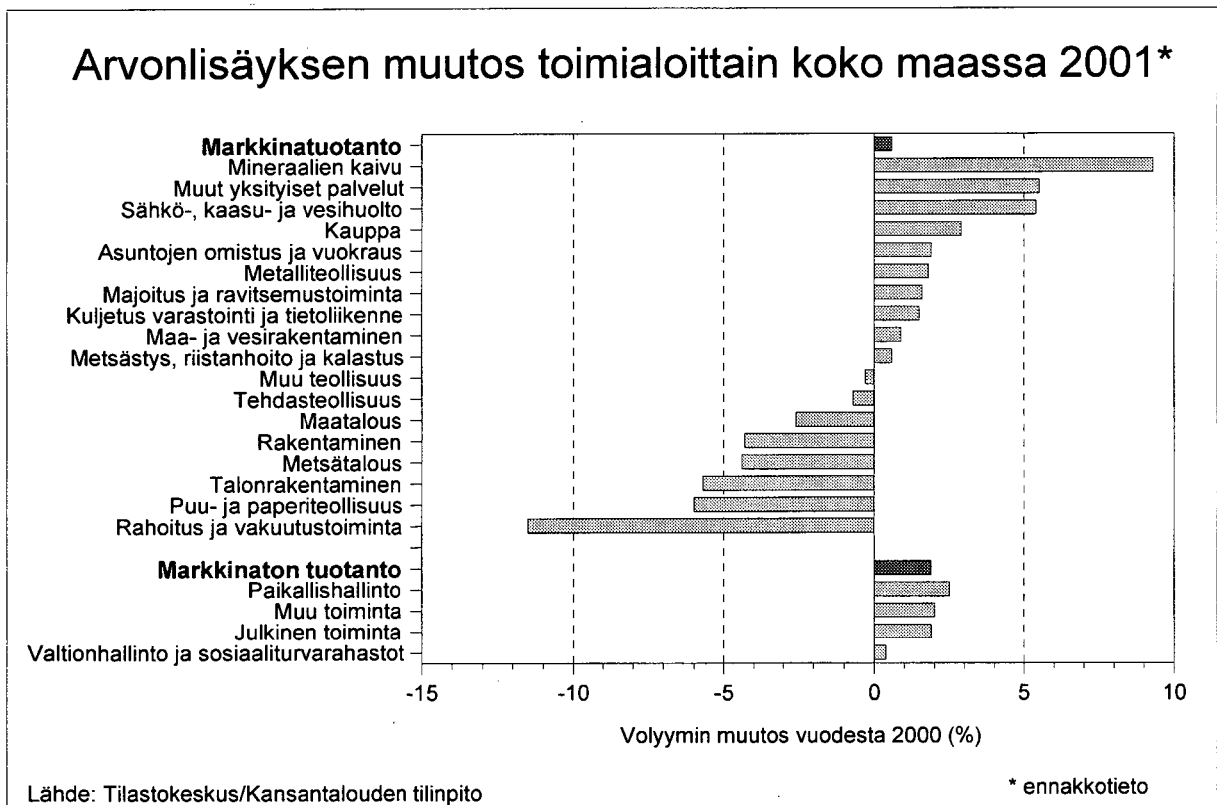
Maakunnittaisessa tarkastelussa alkutuotannon osuus oli suurin Etelä-Savossa. Itä-Uudellamaalla vastaavasti teollisuuden osuus oli maakuntien suurin. Ahvenanmaan arvonlisäyksestä yli puolet muodostui kaupan, majoituksen, liikenteen, rahoituksen tai kiinteistöpalveluiden toimialoilla. Koulutus, terveydenhuolto- ja sosiaalipalvelut kattoivat puolestaan vajaan viidennesen Pohjois-Savon arvonlisäyksestä. Asuntojen omistus ja vuokraus oli Kainuussa maakuntien osuuksista suurin.

Salon seutukunta menestyi parhaiten vuonna 2000 (ennakkotieto) asukasta kohti lasketun arvonlisäyksen määrällä mitattuna. Arvonlisäys oli siellä 39 145 euroa asukasta kohti. Myös Helsingin ja Maarianhaminan seutukunnissa arvonlisäys oli yli 30 000 euroa asukasta kohti. Pienin se oli Lakeuden seutukunnassa, noin 9 000 euroa, mikä vastaa vain 41 % koko maan keskimääräisestä arvosta. Myös Kyrönmaan ja Iin seutukuntien suhteellinen arvonlisäys oli alle puolet maan keskimääräisestä.

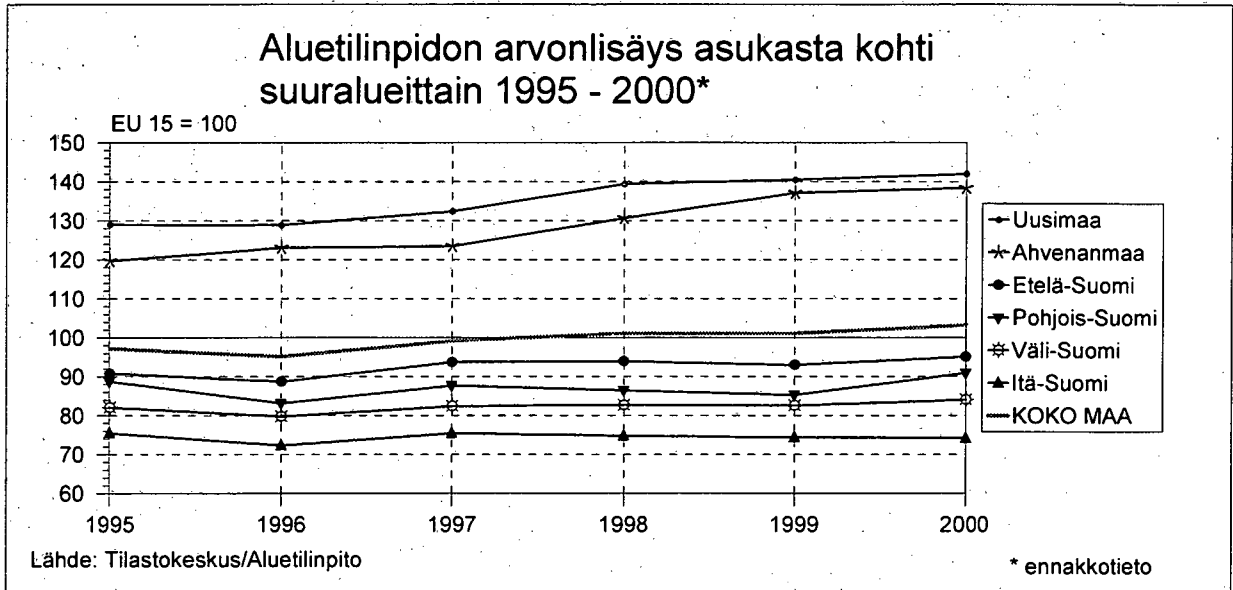
Föglön seutukunnassa alkutuotannon toimialojen asukaskohtainen arvo oli seutukuntien suurin, yli 4 600 euroa. Salon seutukunnassa teollisuuden osuus asukasta kohti laskettuna oli lähes 30 000 euroa. Helsingin seutukunnassa oli seutukuntien suurimmat arvonlisäykset rakentamisen (1 962 euroa/asukas), kaupan, majoituksen, liikenteen, rahoituksen ja kiinteistöpalveluiden (16 553 euroa/asukas) sekä asuntojen omistuksen ja vuokrauksen (2 299 euroa/asukas) toimialoilla. Koulutus, terveydenhuolto- ja sosiaalipalvelut olivat puolestaan Maarianhaminan seutukunnassa suurimmat asukasta kohti laskettuna (5 040 euroa).

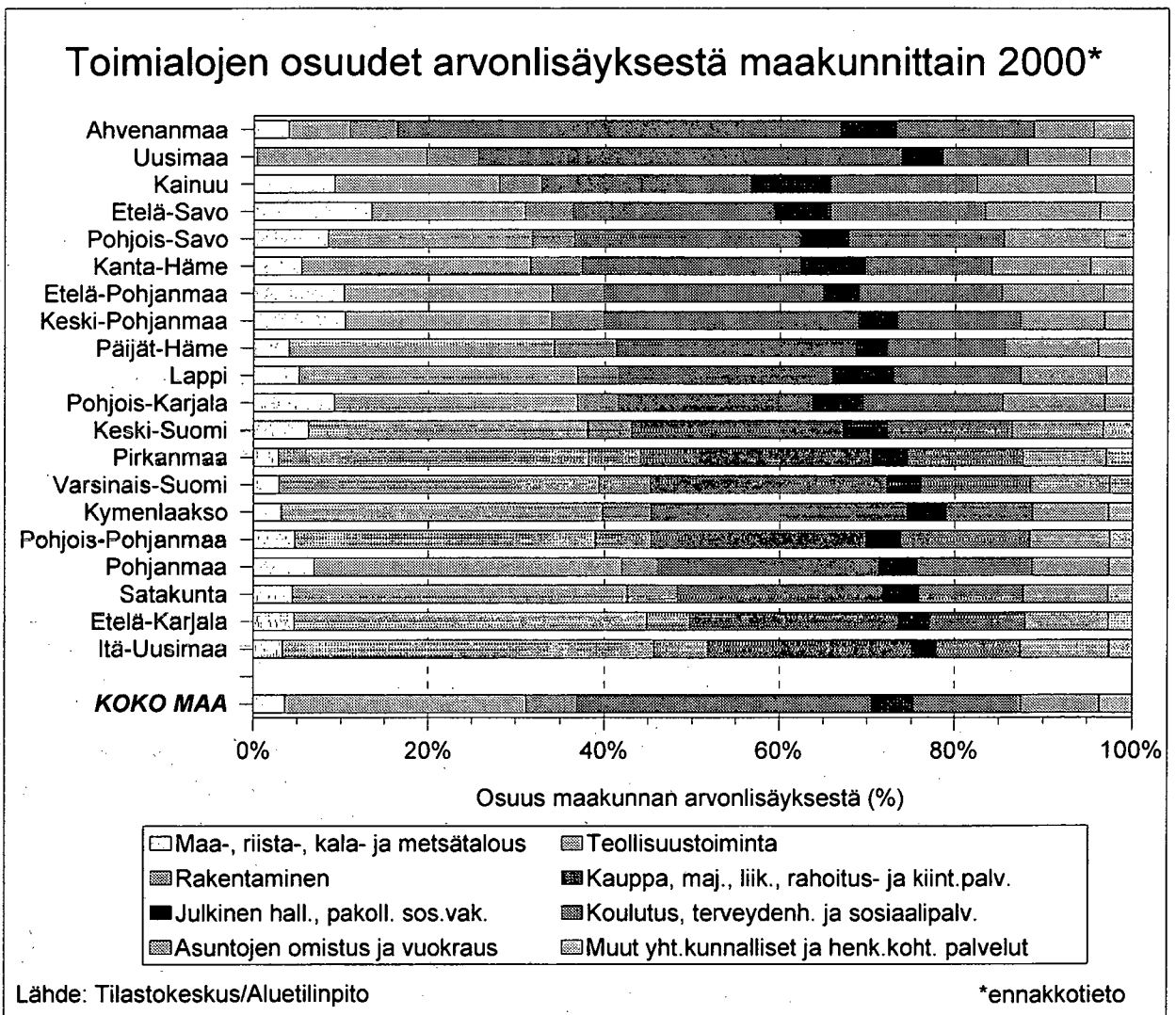
Kuva 110. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976 - 2001*

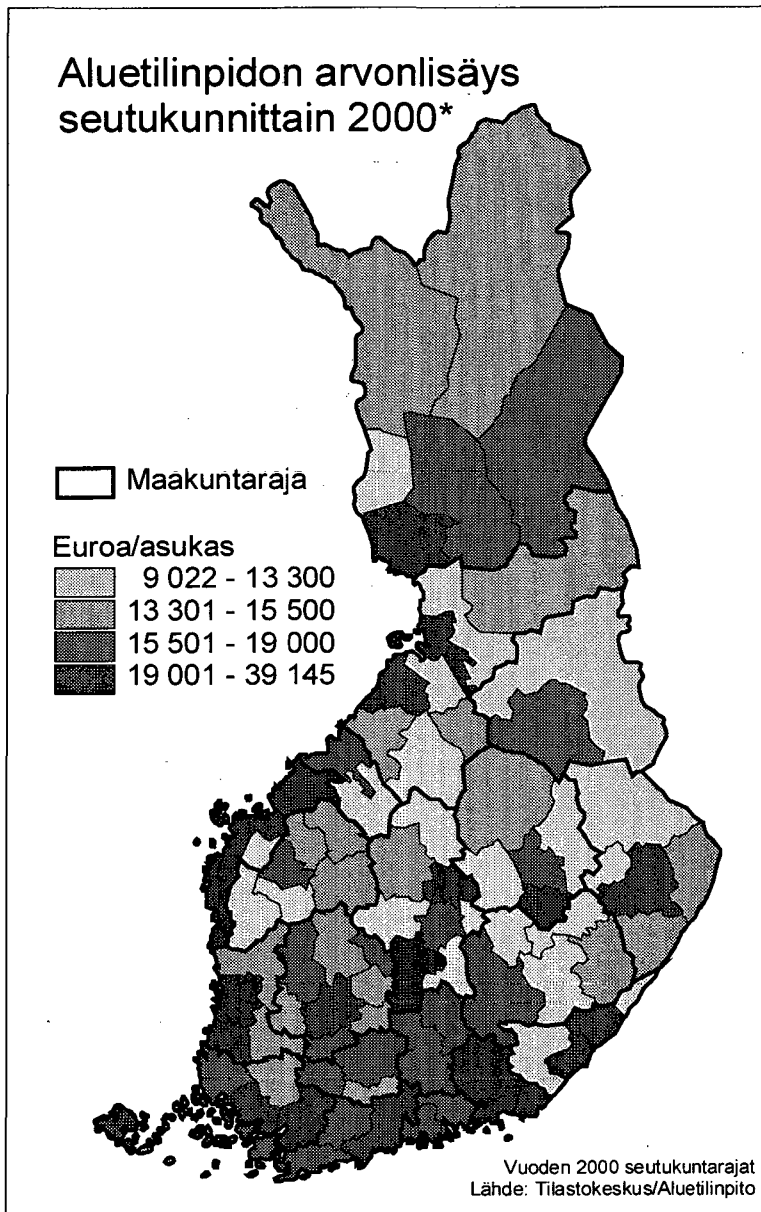
Kuva 111. Arvonlisäyksen muutos toimialoittain koko maassa 2001*.

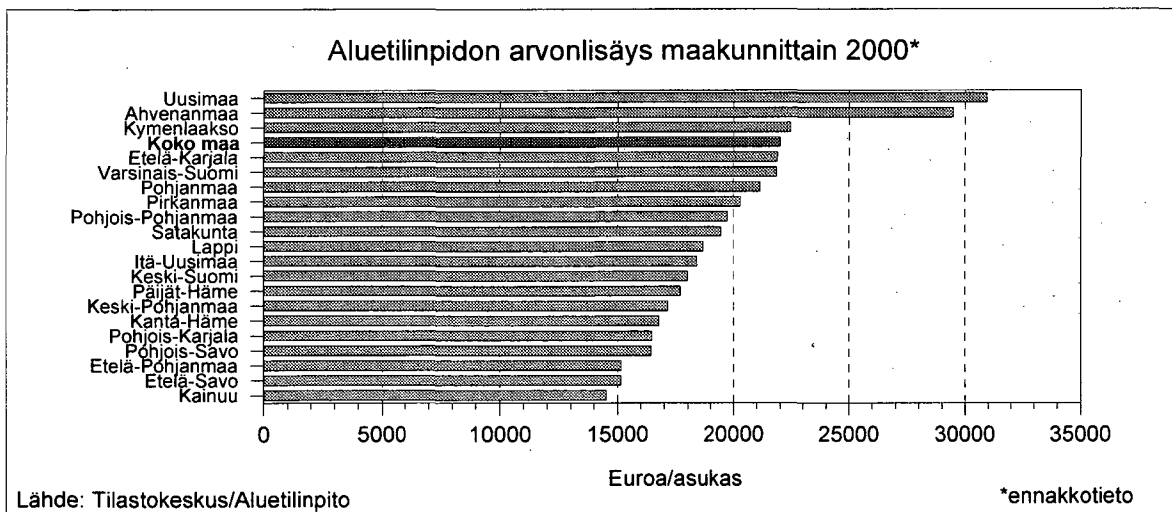
Kuva 112. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 1995 - 2000*.

Kuva 113. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2000*

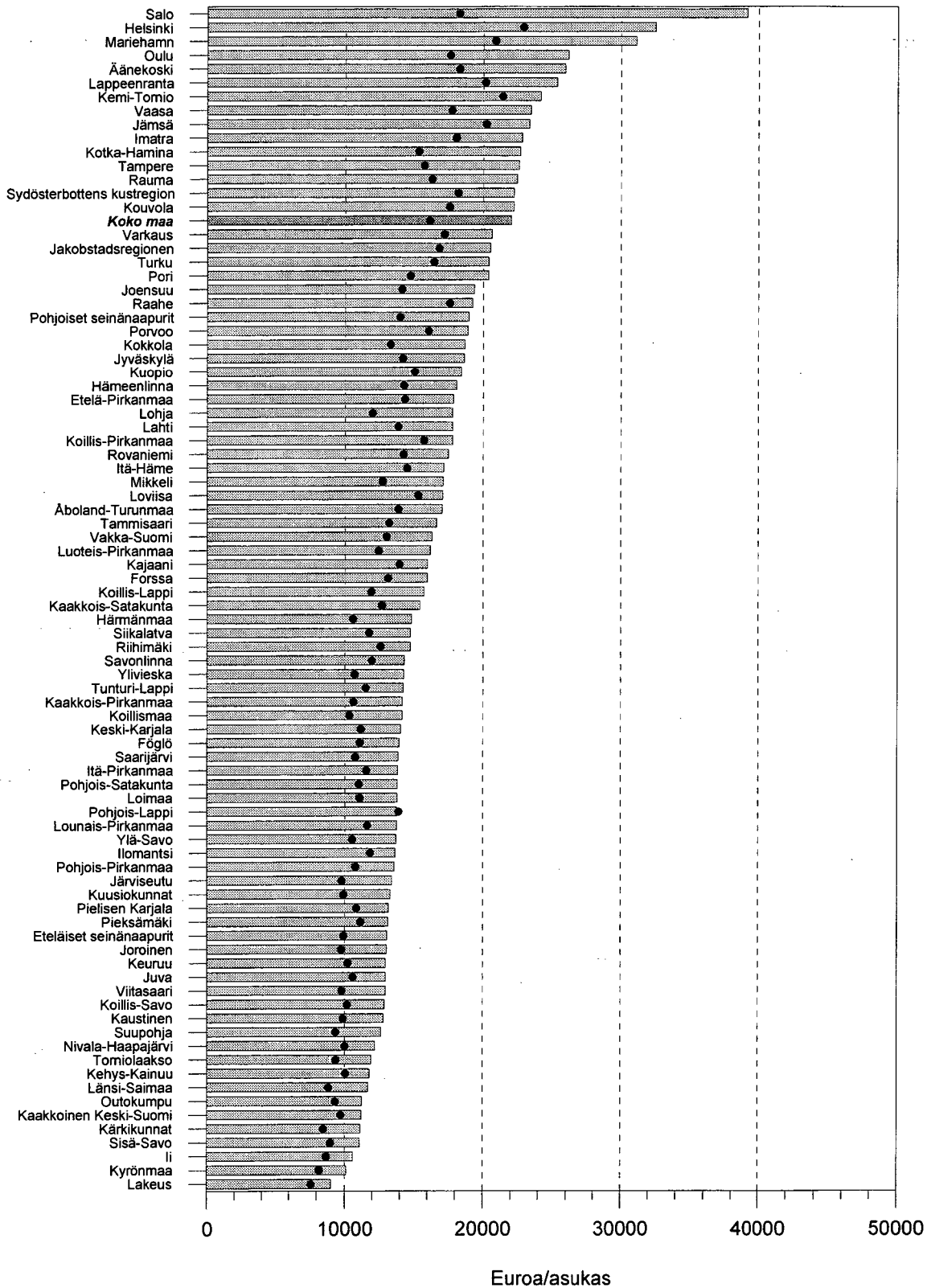

Kuva 114. Aluetilinpidon arvonlisäys seutukunnittain 2000*.

Kuva 115. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2000*.

Aluetilinpidon arvonlisäys seutukunnittain 1995 ja 2000*

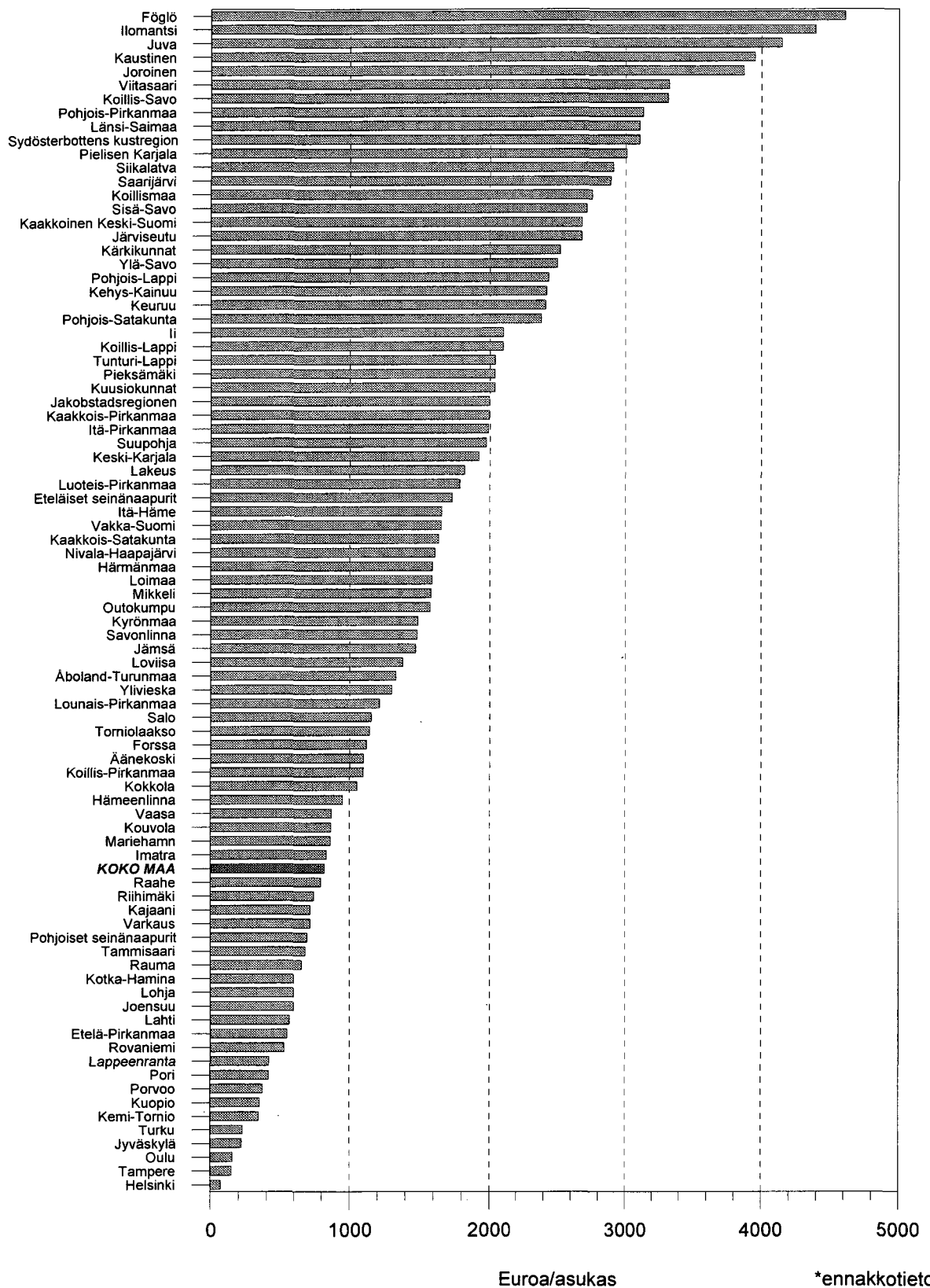

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

*ennakkotieto

Kuva 116. Aluetilinpidon arvonlisäys seutukunnittain 1995 ja 2000*.

Maa-, riista-, kala- ja metsätalouden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

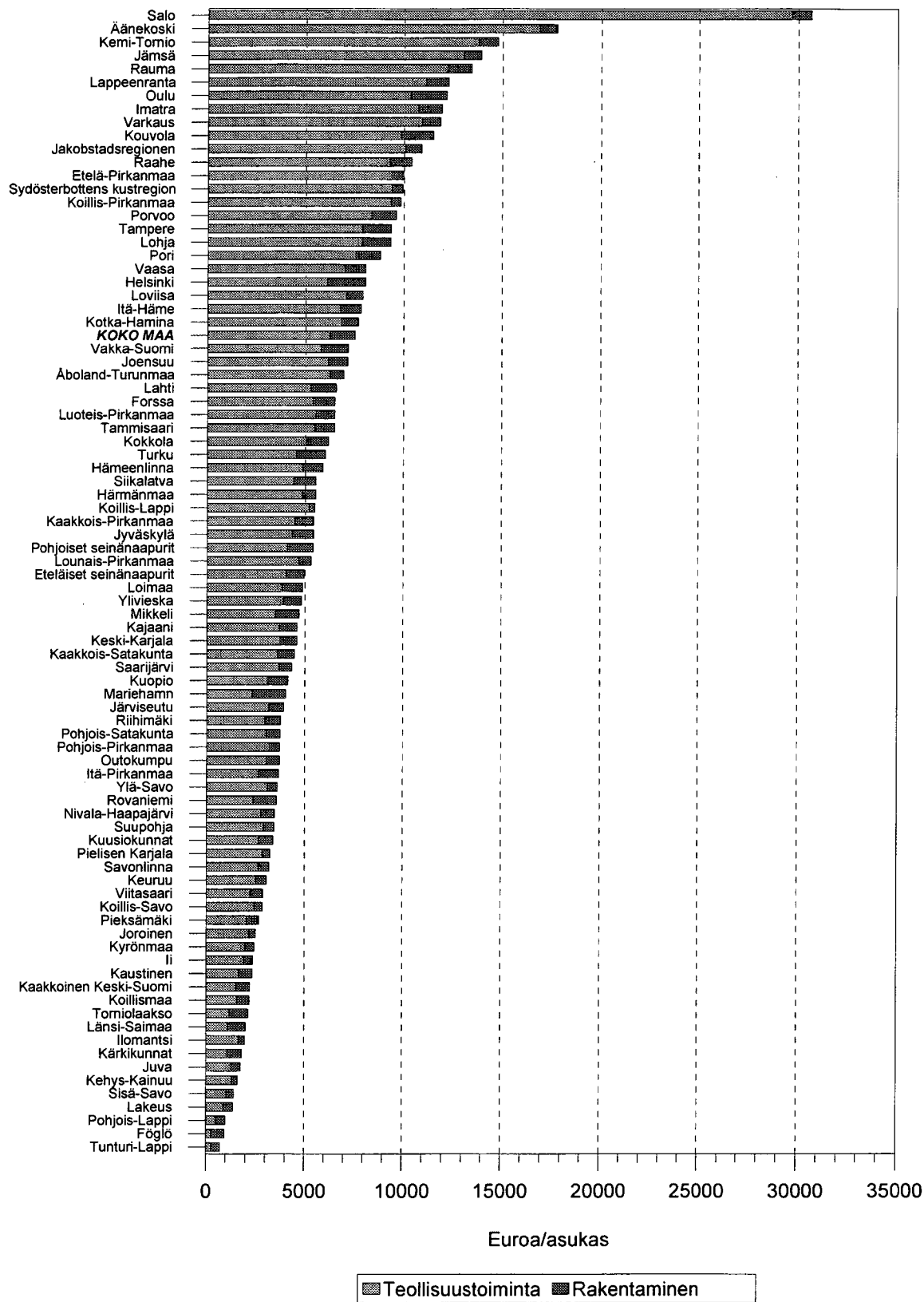

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

*ennakkotieto
Vuoden 2000 seutukuntarajat

Kuva 117. Maa-, riista-, kala- ja metsätalouden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

Teollisuustoiminnan ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

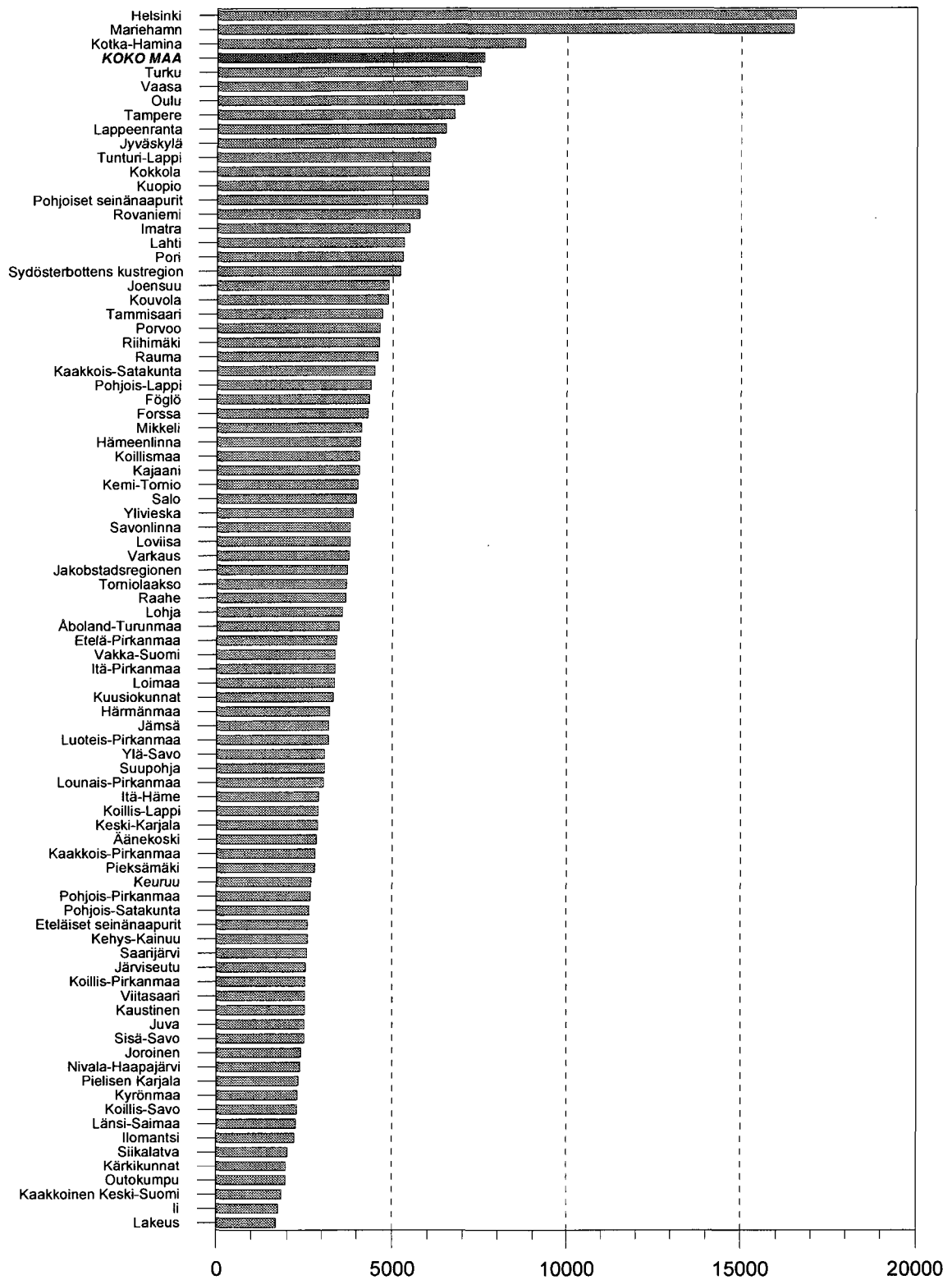

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

*ennakkotieto
Vuoden 2000 seutukuntarajat

Kuva 118. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

Kaupan, majoitustoiminnan, liikenteen sekä rahoitus- ja kiinteistöpalveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

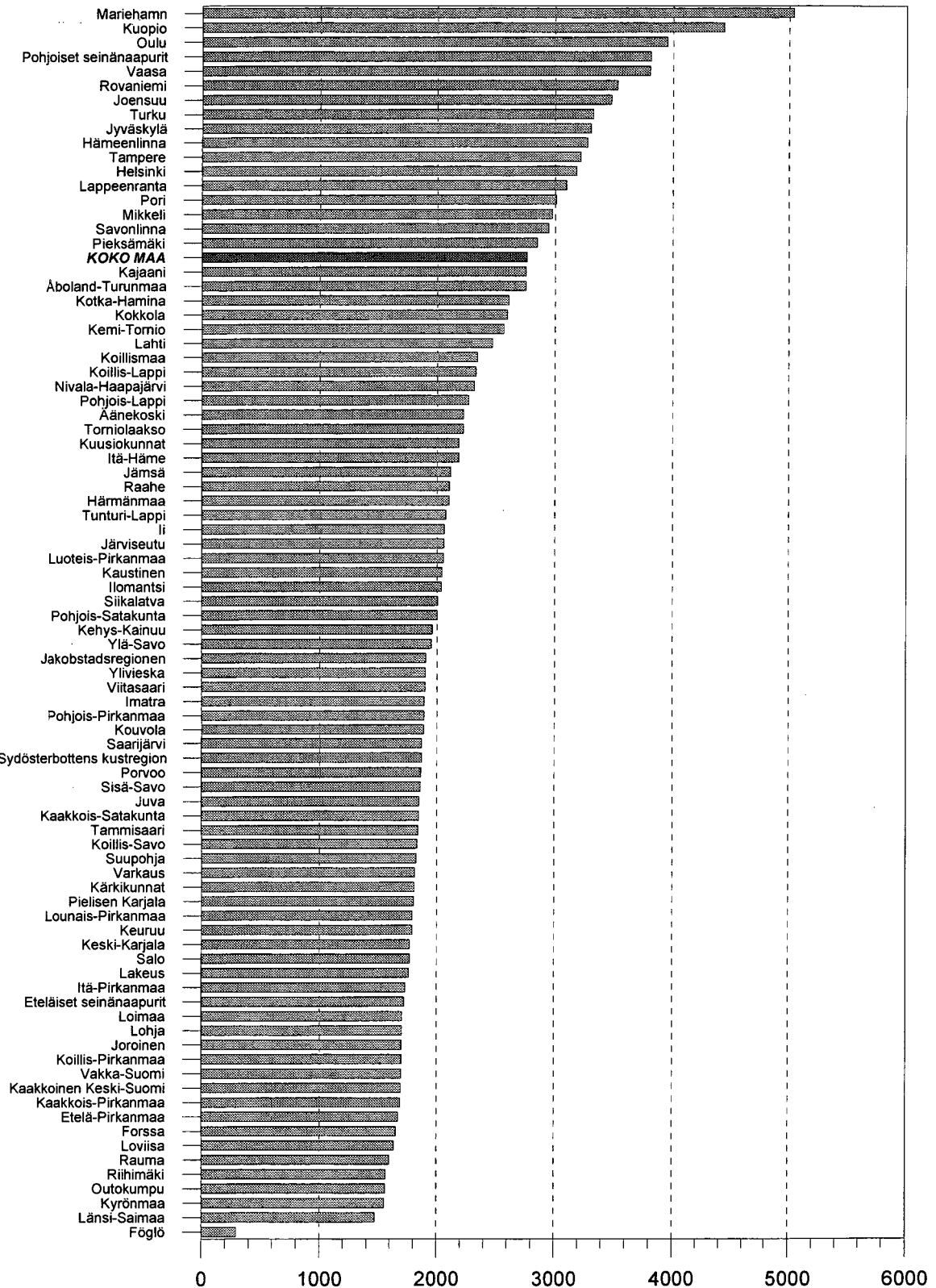
Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Euroa/asukas

*ennakkotieto
Vuoden 2000 seutukuntarajat

Kuva 119. Kaupan, majoitustoiminnan, liikenteen sekä rahoitus- ja kiinteistöpalveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

Koulutuksen sekä terveydenhuollon ja sosiaali- palveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

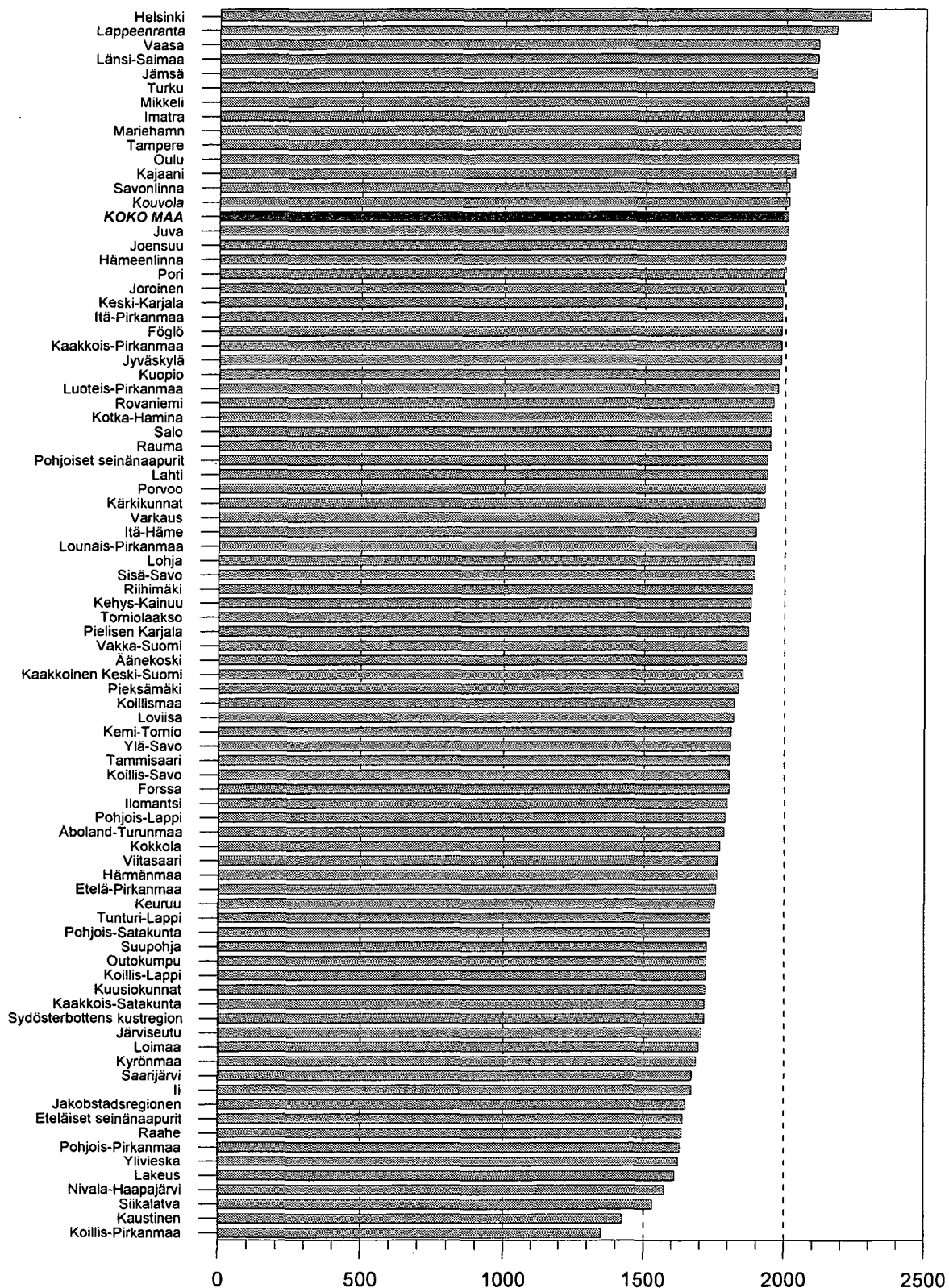
Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Euroa/asukas

*ennakkotieto
Vuoden 2000 seutukuntarajat

Kuva 120. Koulutuksen sekä terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*

Asuntojen omistuksen ja vuokrauksen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

Lähde: Tilastokeskus/Aluetilinpito

Euroa/asukas

*ennakkotieto
Vuoden 2000 seutukuntarajat

Kuva 121. Asuntojen omistuksen ja vuokrauksen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS

Työllisyys

16:ssa seutukunnassa oli enemmän työpaikkoja kuin alueella asuvia työllisiä, eli ne olivat työpaikkaomavaraisia vuonna 2000 (ennakkotieto). Alhaisimman omavaraisuusasteen seutukunnat, Ålands landsbygd, Ålands skärgård ja Kyrönmaa (alle 70 %), sijaitsevat työpaikkaomavaraisten Mariehamns stadin (193 %) ja Vaasan (107 %) seutukuntien läheisyydessä. Maakunnista Ahvenanmaa, Uusimaa ja Pohjanmaa ovat työpaikkaomavaraisia. Vuodesta 1996 vuoteen 2000 työpaikkaomavaraisuus pysyi samana tai nousi 30 seutukunnassa. Eniten nousua tapahtui Mariehamns stadin seutukunnassa, 3 prosenttiyksikköä, ja laskua Porvoon seutukunnassa, 6 prosenttiyksikköä.

Taloudellinen huoltosuhde ilmaisee, kuinka monta työvoiman ulkopuolella olevaa ja työttöntä on yhtä työllistä kohti. Huoltosuhdeluku oli vuonna 2000 (ennakkotieto) koko maassa 1,32. Taloudellinen huoltosuhde oli korkein vuoden 2000 ennakkotiedon mukaan Kehys-Kainuun sekä Torniolaakson seutukunnissa.

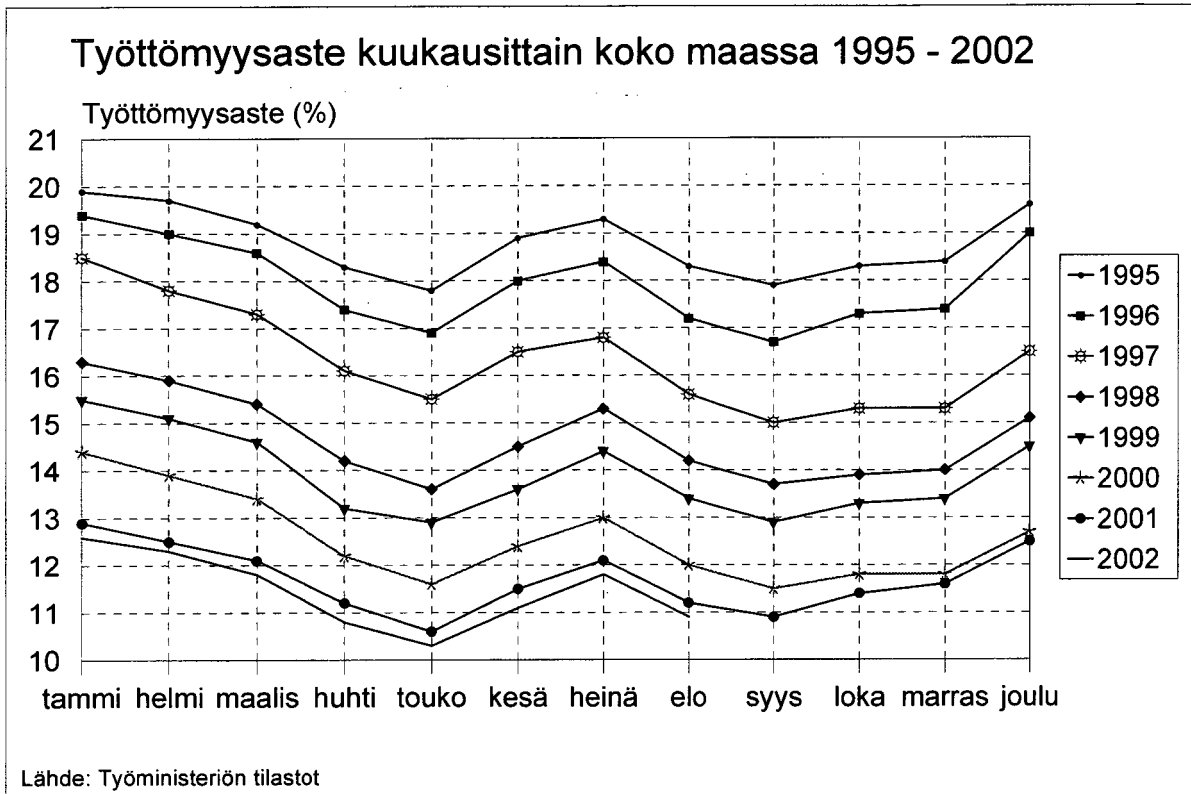
Työttömyys

Työttömyysaste vaihtelee kausittain siten, että yleensä toukokuussa ja syyskuussa työttömyysaste on korkeimmillaan. Vuodesta 1995 vuoteen 2002 työttömyys on laskenut Suomessa joka vuosi. Elokuussa 2002 työttömyysaste oli Työministeriön tilastojen mukaan 10,9 %, mikä on lähes 7,5 prosenttiyksikköä alempi kuin elokuussa 1995. Vuodesta 2000 vuoteen 2001 työttömien määrä kasvoi Pieksämäen ja Itä-Lapin seutukunnassa. Jakobstadsregionenin seutukunnassa työttömien määrä väheni vuodessa yli 13 %.

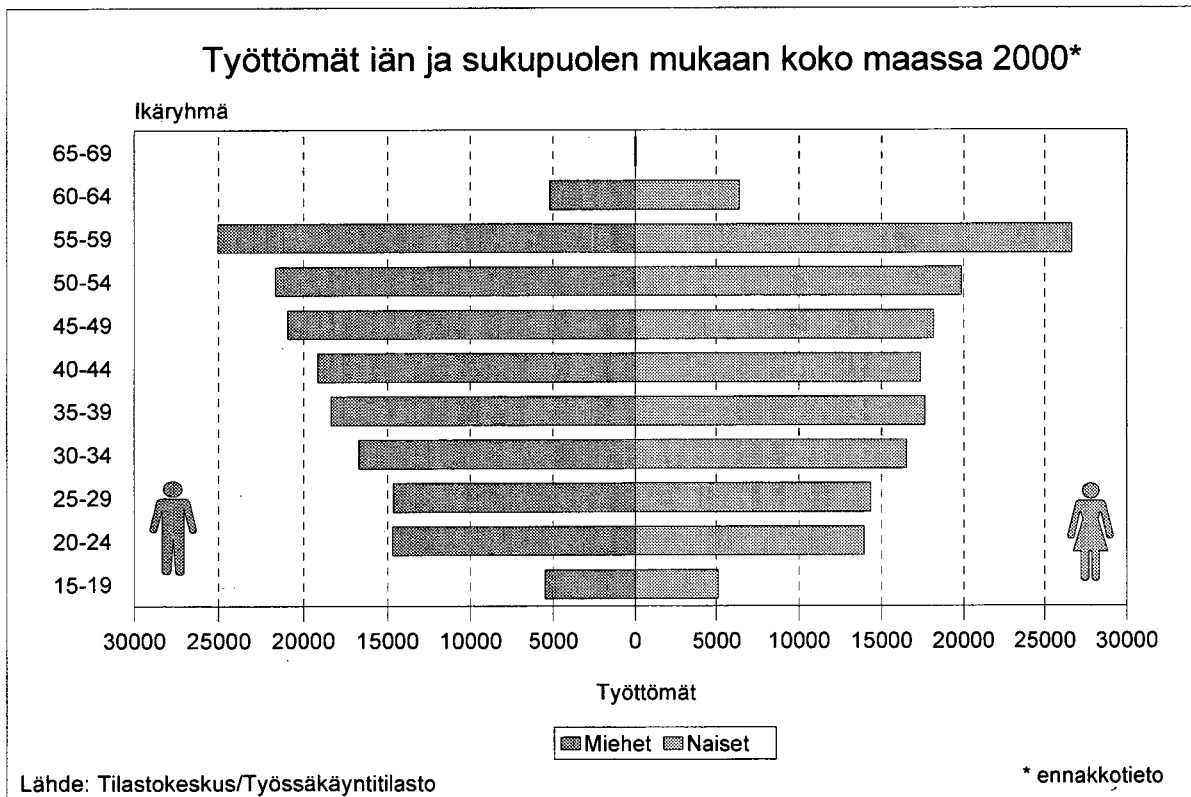
Miesten osuus työttömistä on hieman suurempi kuin naisten. Suurimman ikäluokan työttömissä muodostivat kuitenkin 55–59-vuotiaat naiset vuonna 2000 (ennakkotieto).

Alueiden väliset työttömyyserot ovat maassamme suuret. Elokuussa 2002 työttömyys oli suurimmillaan Kainuun, Lapin ja Pohjois-Karjalan TE-keskusten alueilla. Uudellamaalla työttömiä oli suhteessa vähiten, 7,4 % työvoimasta. Seutukunnissa työttömyys vaihteli 1,0 %:sta 22,1 %:iin. Suhteessa vähiten työttömiä oli Ahvenanmaan seutukunnissa, eniten Kehys-Kainuun, Itä-Lapin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa.

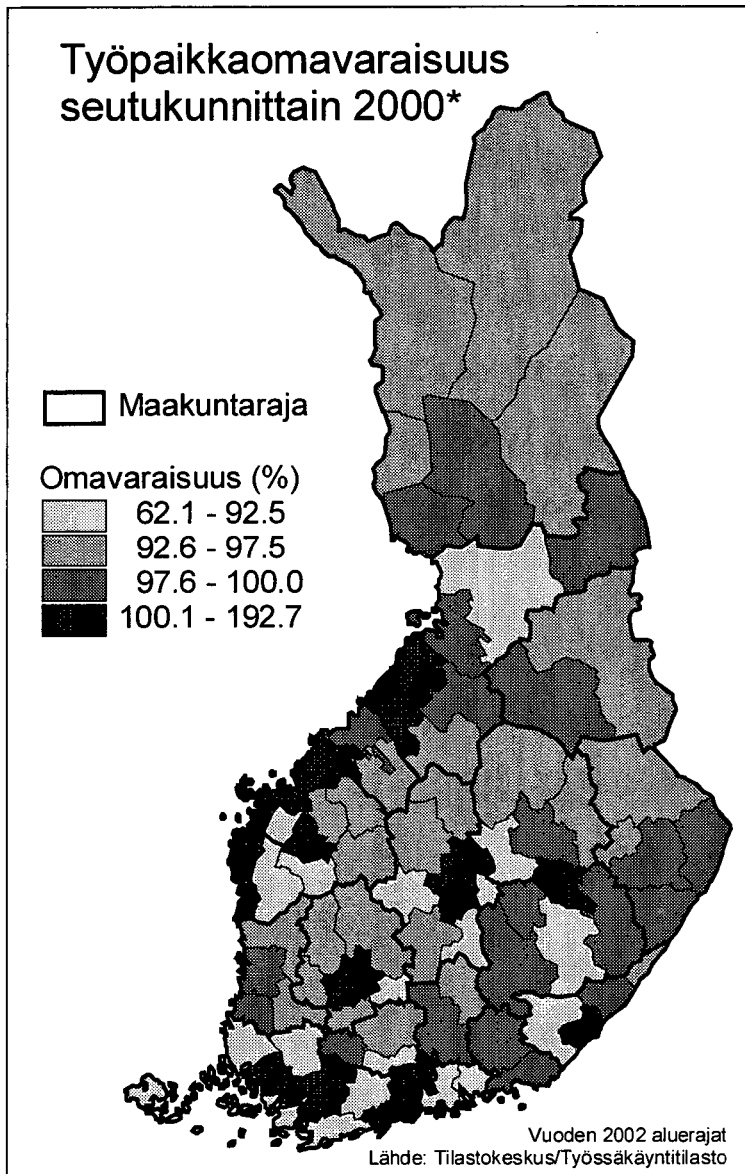
Pitkäaikaistyöttömien osuus työvoimasta oli elokuussa 2002 koko maassa 3,1 %. Pitkäaikaistyöttömäksi lasketaan henkilö, joka on ollut yli vuoden ilman työtä. Ahvenanmaalla sekä Härmänmaan seutukunnassa pitkäaikaistyöttömien osuus työvoimasta oli alle prosentin. Kärkikuntien seutukunnassa pitkäaikaistyöttömien osuus oli suurin, siellä 7,3 % työvoimasta oli ollut ilman työtä yli vuoden.

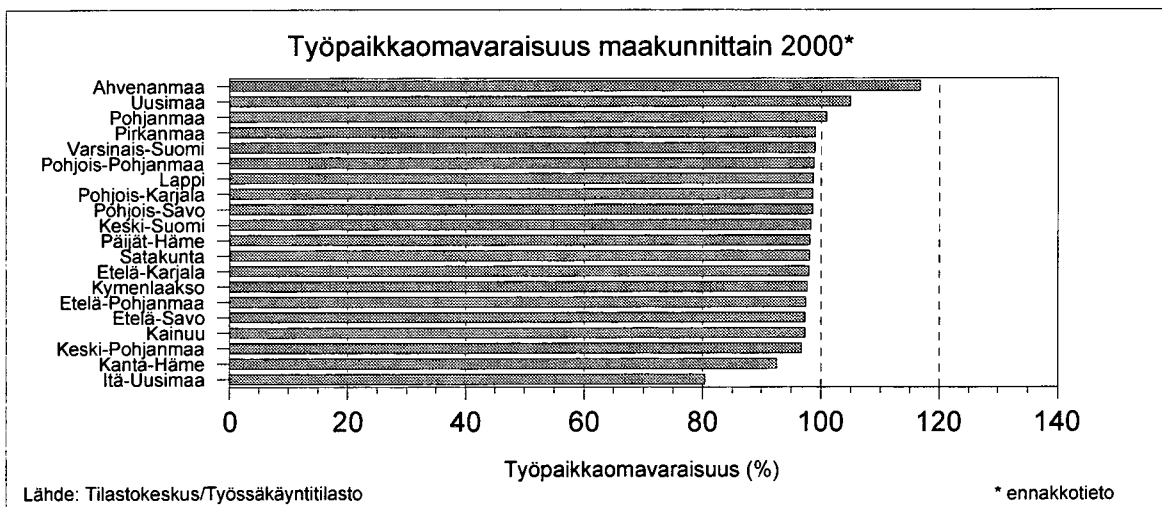
Kuva 122. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995 – 2002.

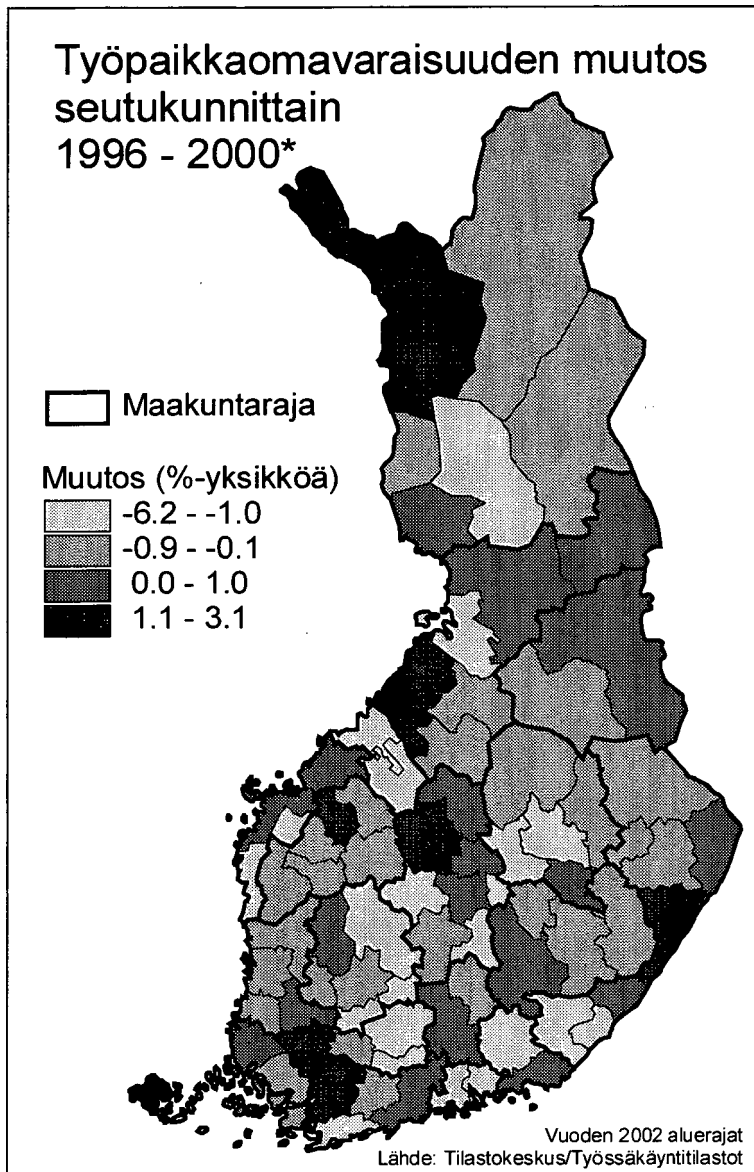
Kuva 123. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*.

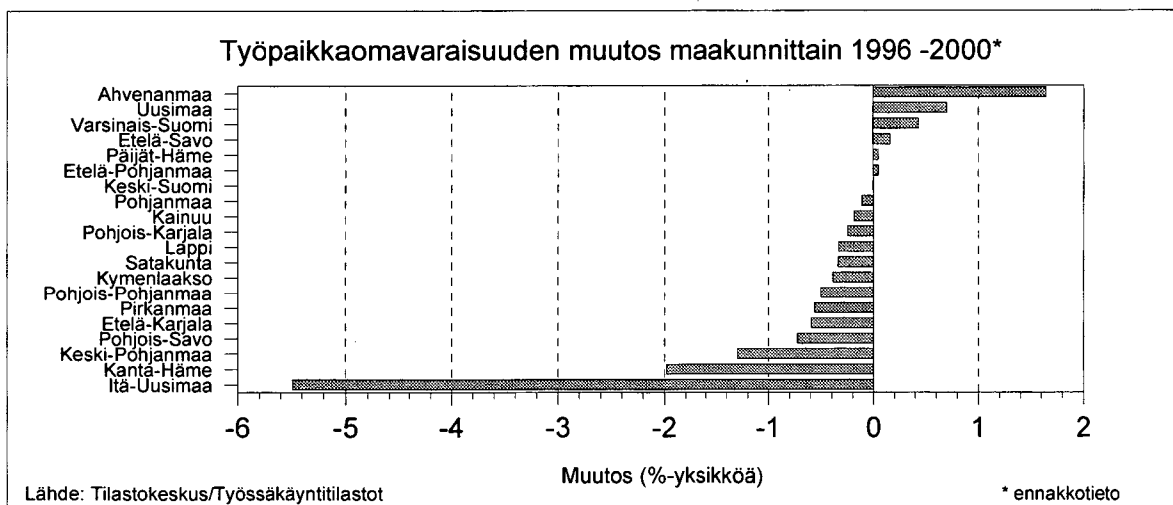
Kuva 124. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2000*.

Kuva 125. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2000*.

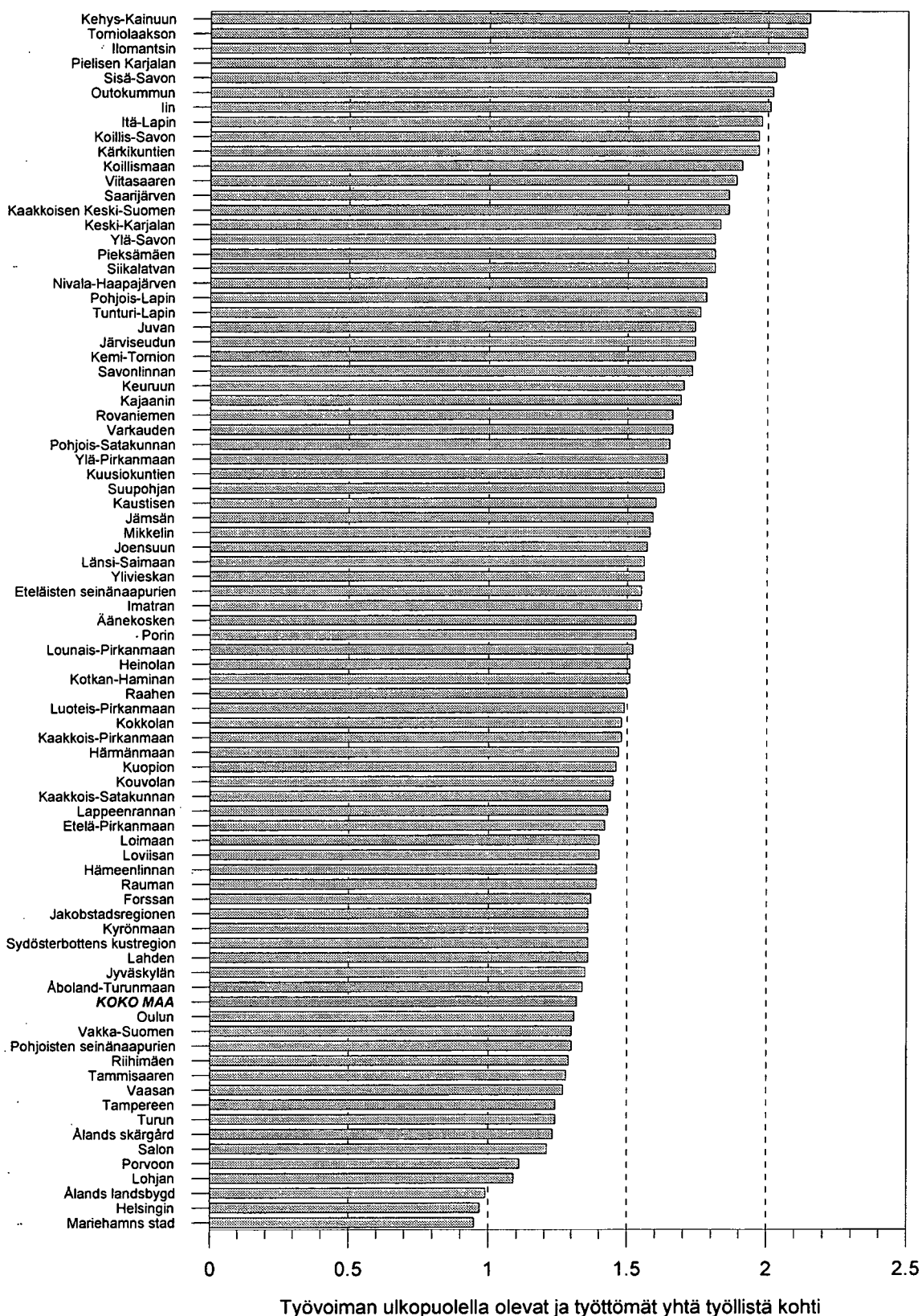

Kuva 126. Työpaikkaomavaraisuuden muutos seutukunnittain 1996 – 2000*.

Kuva 127. Työpaikkaomavaraisuuden muutos maakunnittain 1996 - 2000*.

Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2000*

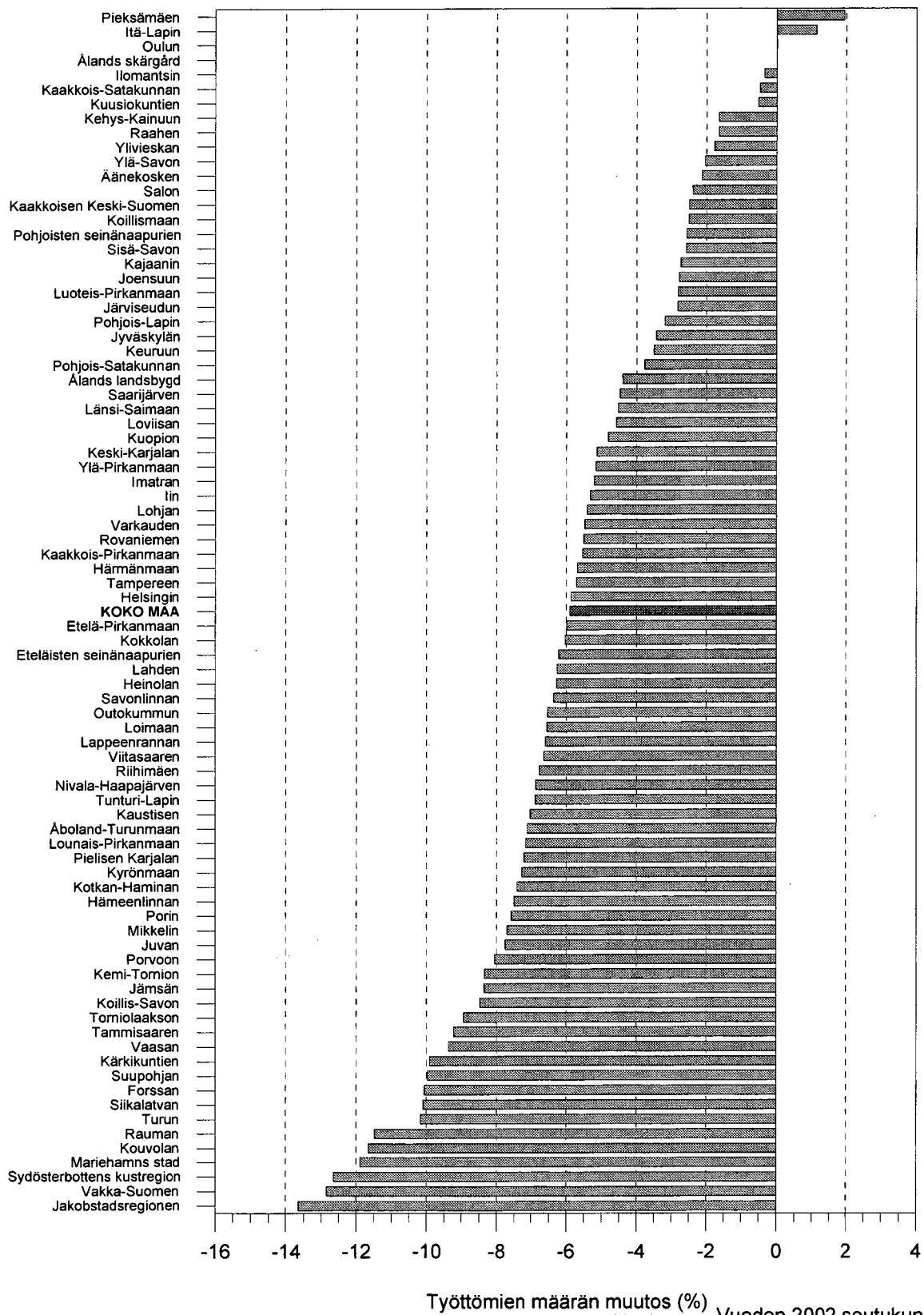

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

*ennakkotieto

Kuva 128. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2000*.

Työttömien määrän muutos seutukunnittain 2000 - 2001

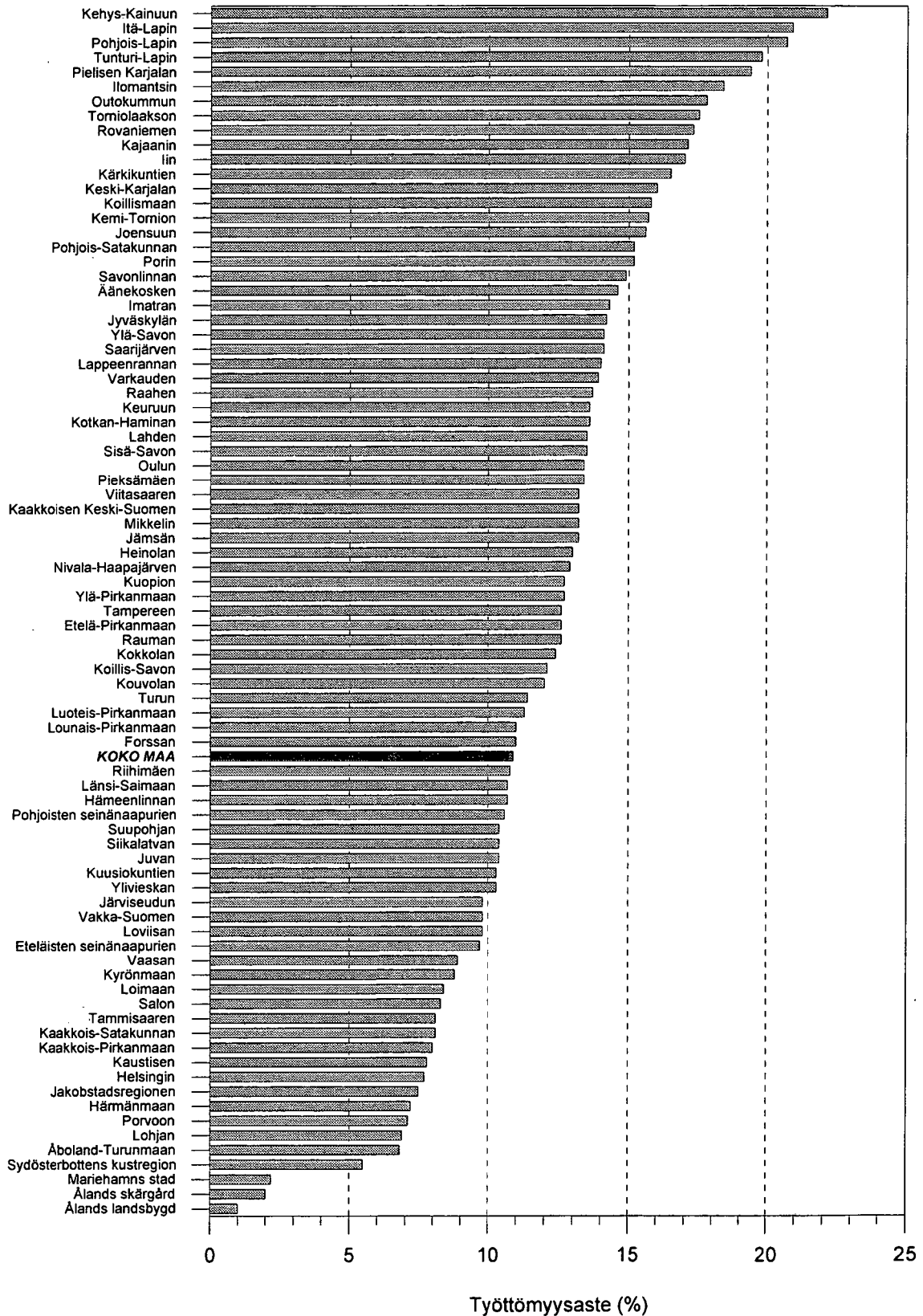

Lähde: Tilastokeskus/Kaupunki- ja seutuindikaattorit

Muutos laskettu työttömien määrän vuosikeskiarvoista

Kuva 129. Työttömien määrän muutos seutukunnittain 2000 – 2001.

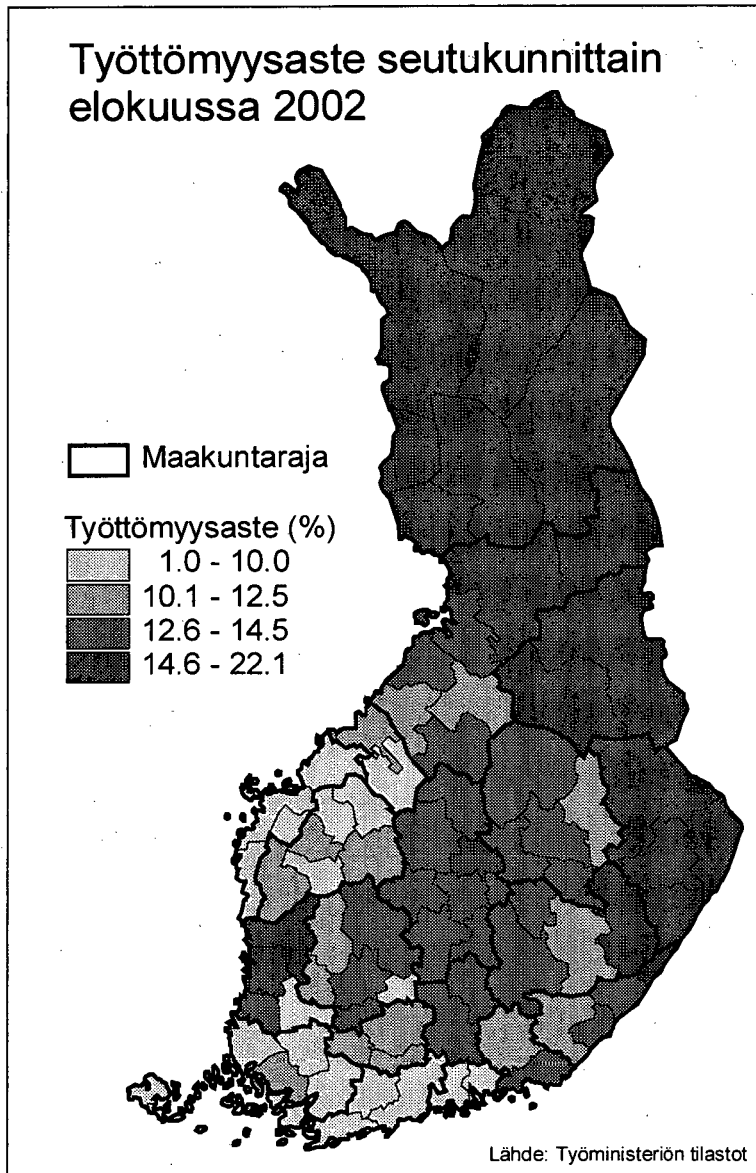
Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 2002

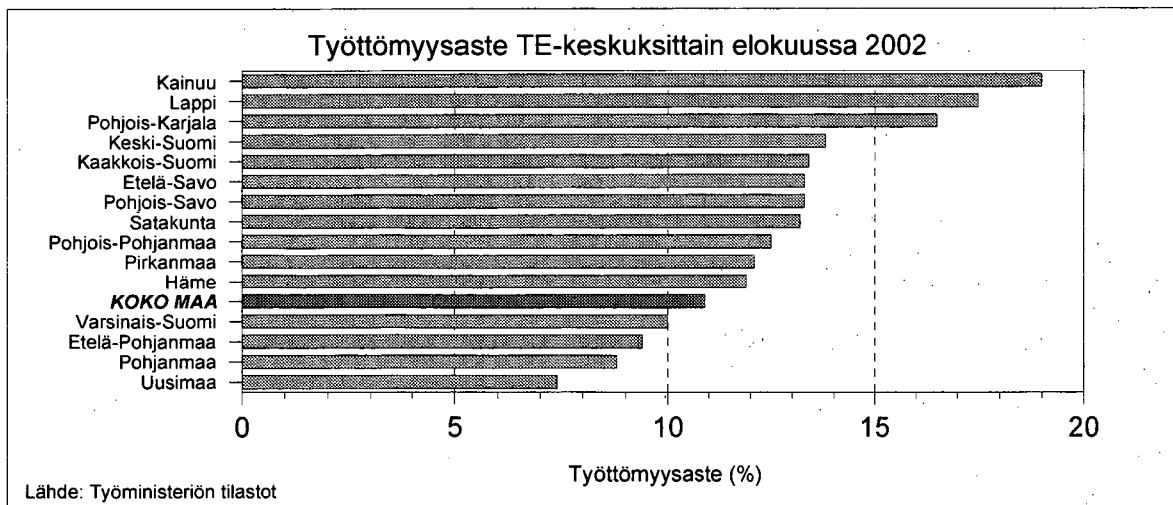
Lähde: Työministeriön tilastot

Laskettu kuntaluvuista

Kuva 130. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 2002.

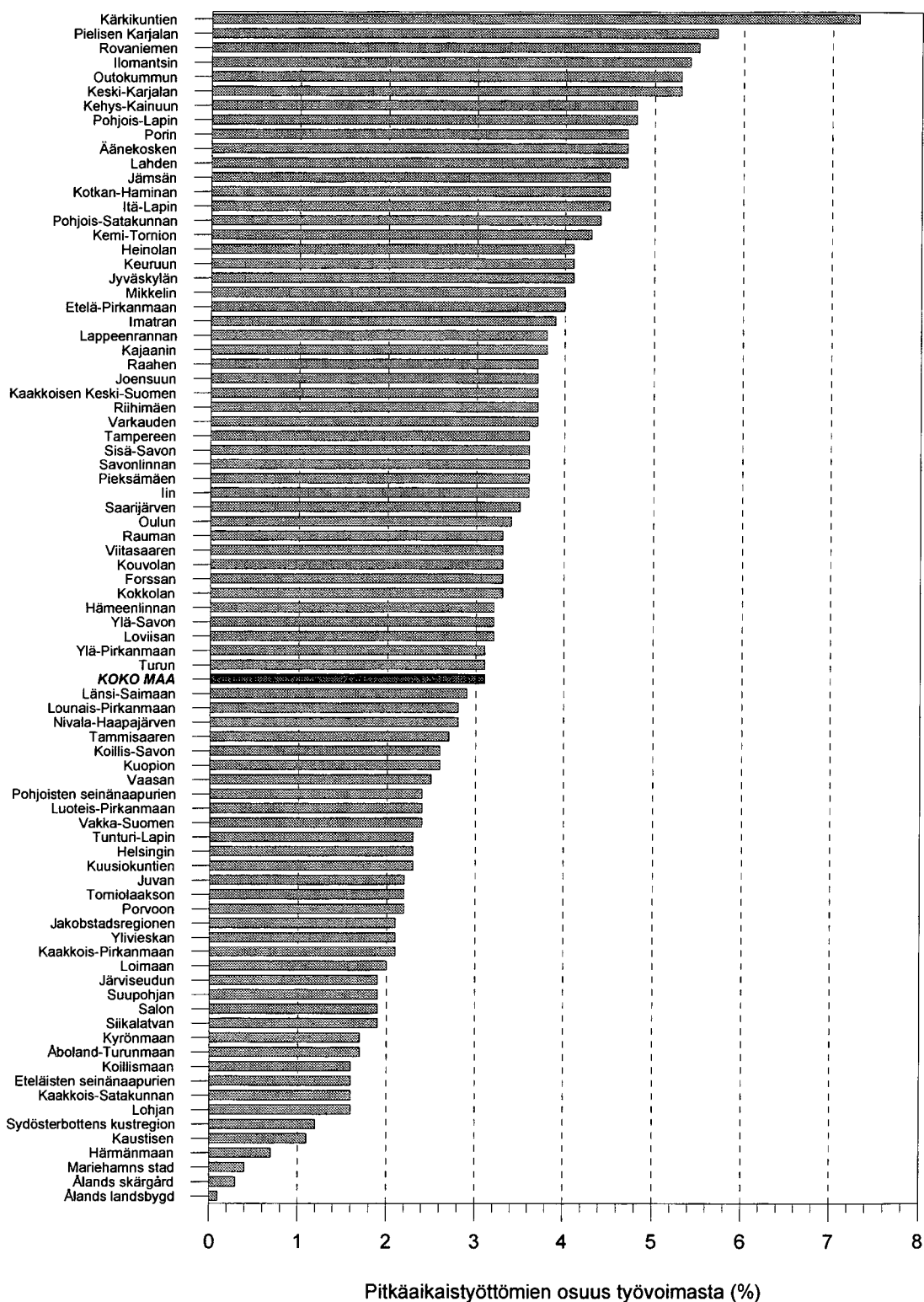

Kuva 131. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 2002.

Kuva 132. Työttömyysaste TE-keskuksittain elokuussa 2002.

Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain elokuussa 2002 (osuus työvoimasta)

Lähde: Työministeriön tilastot

Kuva 133. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain elokuussa 2002 (osuus työvoimasta).

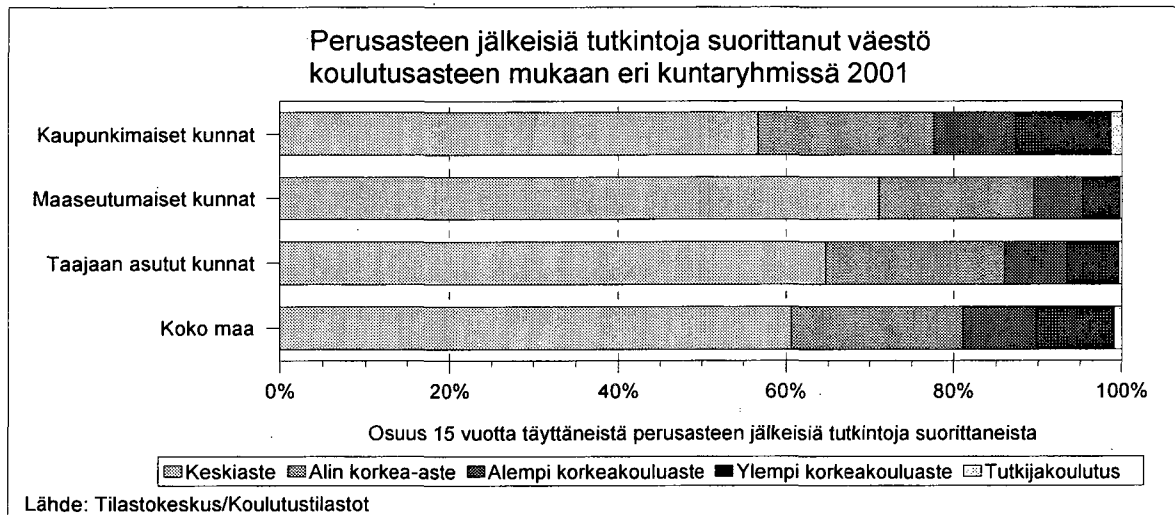
KOULUTUS

Tutkinnon suorittanut väestö määritellään 15 vuotta täyttäneestä väestöstä ja heitä oli koko maassa 60,2 % vuonna 2001. Keskiasteen opintoja oli suorittanut 36,5 % ja korkea-asteen tutkintoja 23,7 %. Kaupunkimaisissa kunnissa korkeakouluasteen suorittaneita oli eniten.

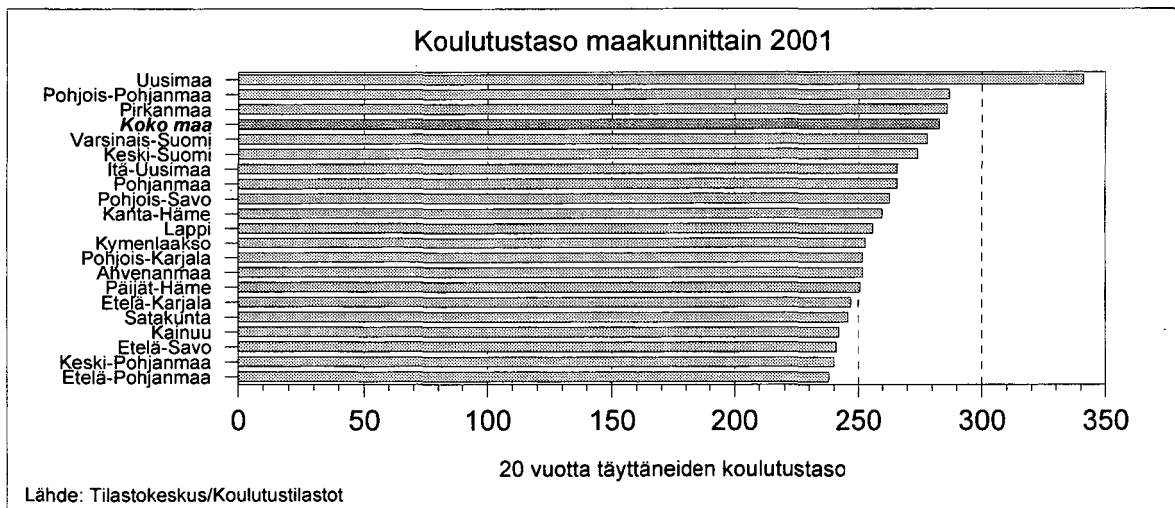
Seutukunnittain tarkasteltuna tutkinnon suorittaneiden osuus oli suurin Oulun (68,1 %) ja pienin Ilomantsin, Kaakkoisen Keski-Suomen, Ålands skärgårdin ja Kärkikuntien seutukunnissa (alle 48 %). Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli suhteellisesti eniten Helsingin ja Oulun seutukunnissa.

Uudellamaalla, Pohjois-Pohjanmaalla ja Pirkanmaalla koulutustaso oli vuonna 2001 korkeampi kuin maassa keskimäärin. Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella.

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset asukasta kohti olivat vuonna 2001 suurimmat Kainuussa ja pienimmät Kanta-Hämeessä. Seutukunnissa kustannukset vaihtelivat Itä-Lapin 1 424 eurosta Länsi-Saimaan 659 euroon asukasta kohti.

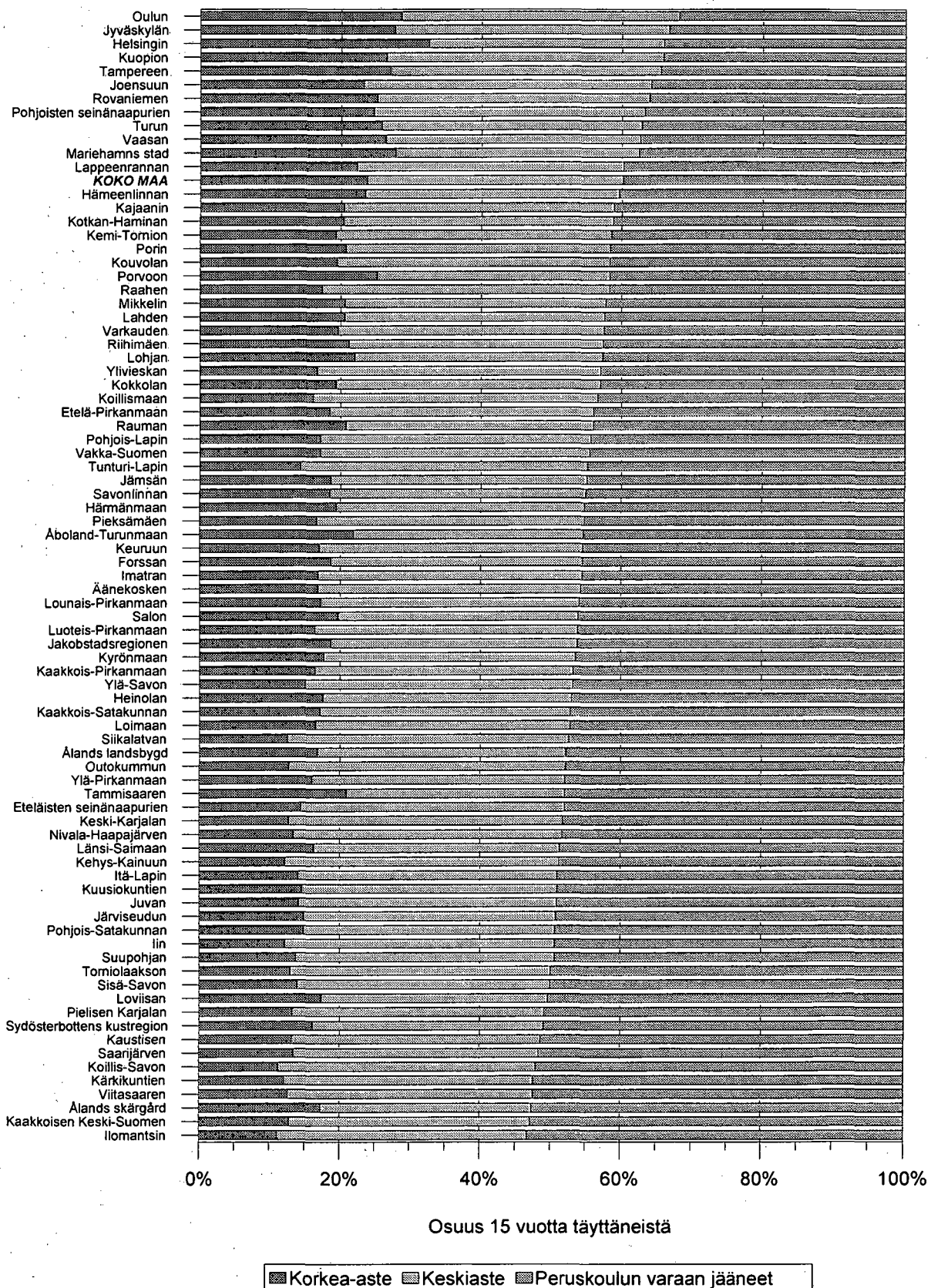

Kuva 134. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan eri kuntaryhmissä 2001.

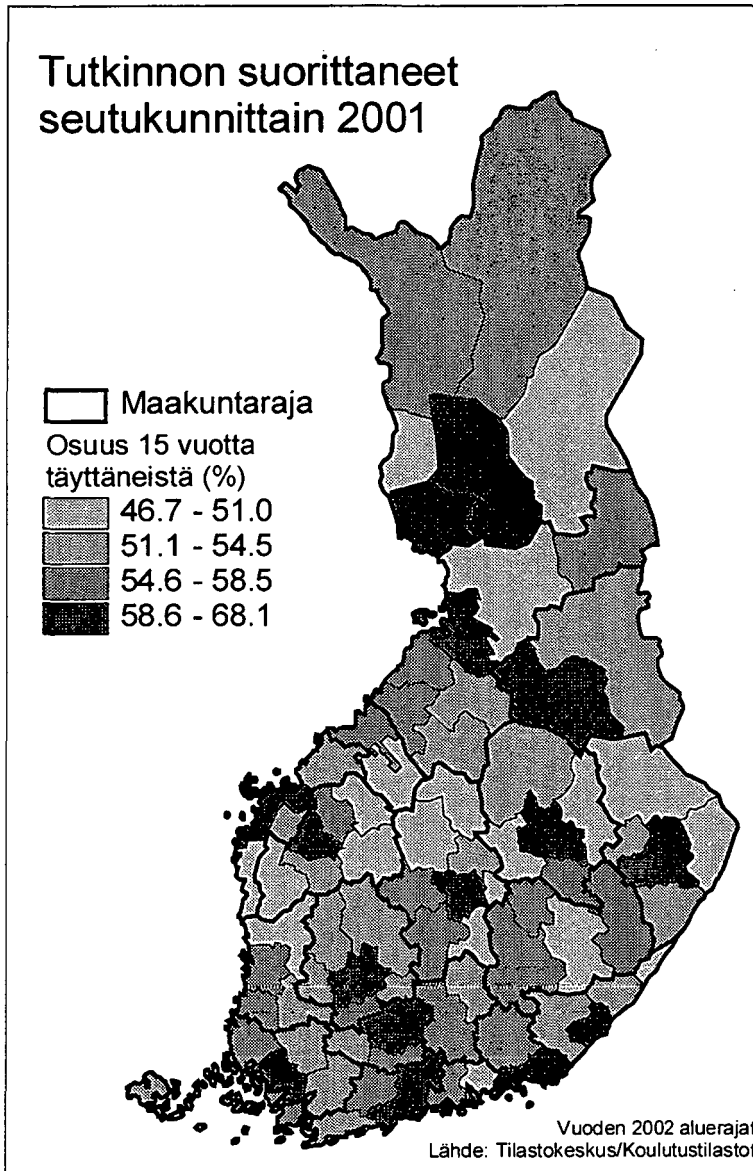
Kuva 135. Koulutustaso maakunnittain 2001.

Koulutusaste seutukunnittain 2001

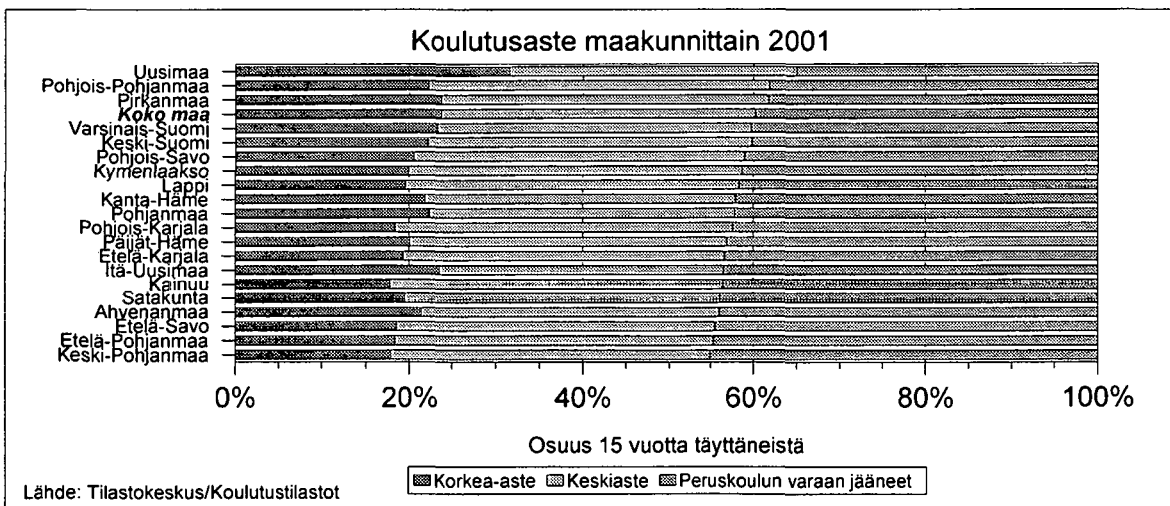

Lähde: Tilastokeskus/Koulutustilastot

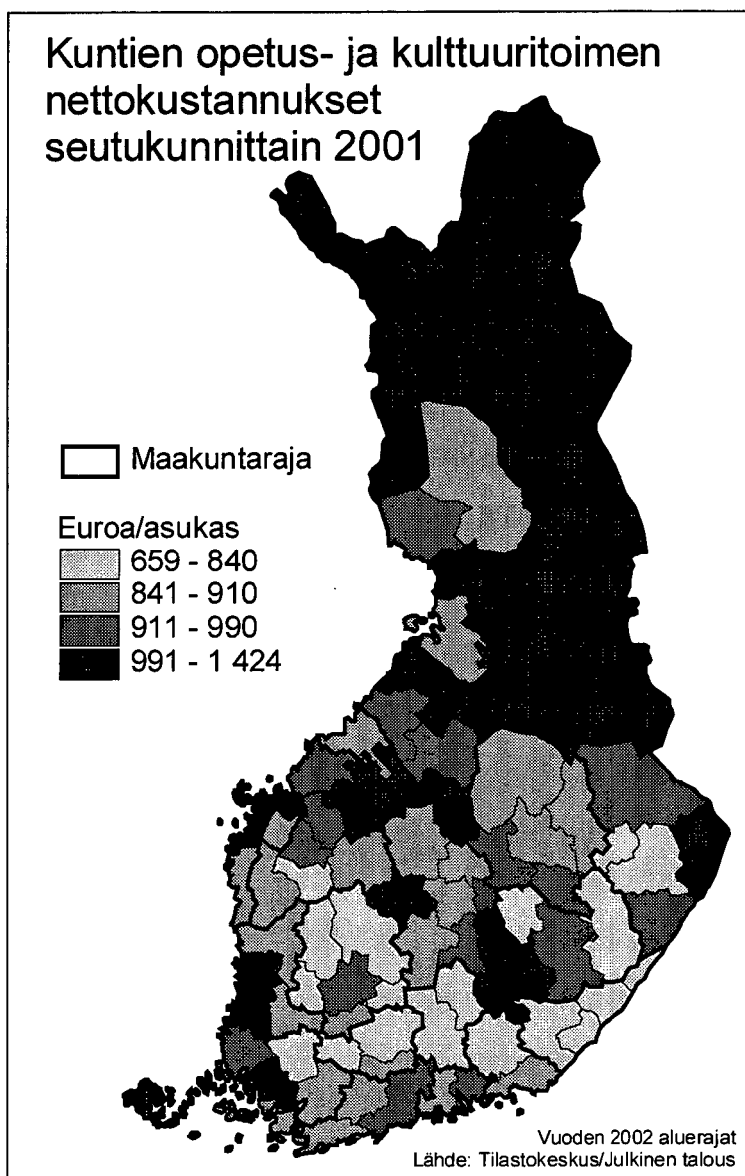
Kuva 136. Koulutusaste seutukunnittain 2001.

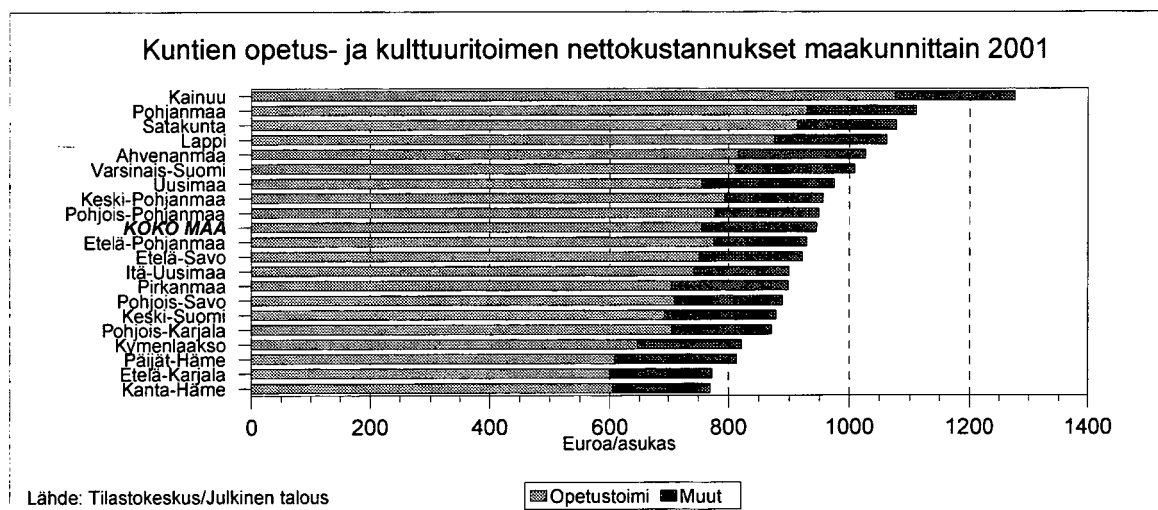
Kuva 137. Tutkinnon suorittaneet seutukunnittain 2001.

Kuva 138. Koulutusaste maakunnittain 2001.

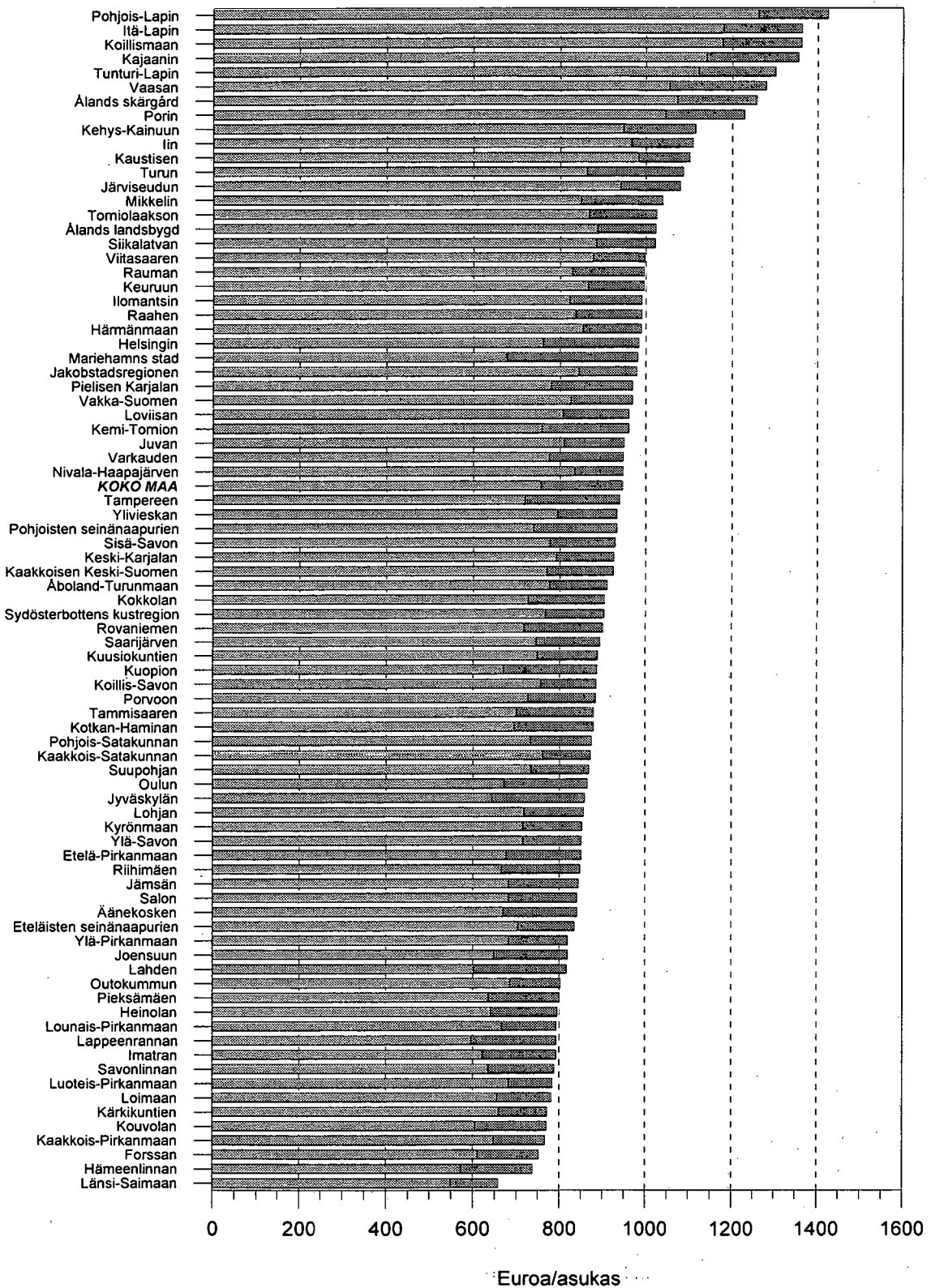

Kuva 139. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001.

Kuva 140. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset maakunnittain 2001.

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 141. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001.

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

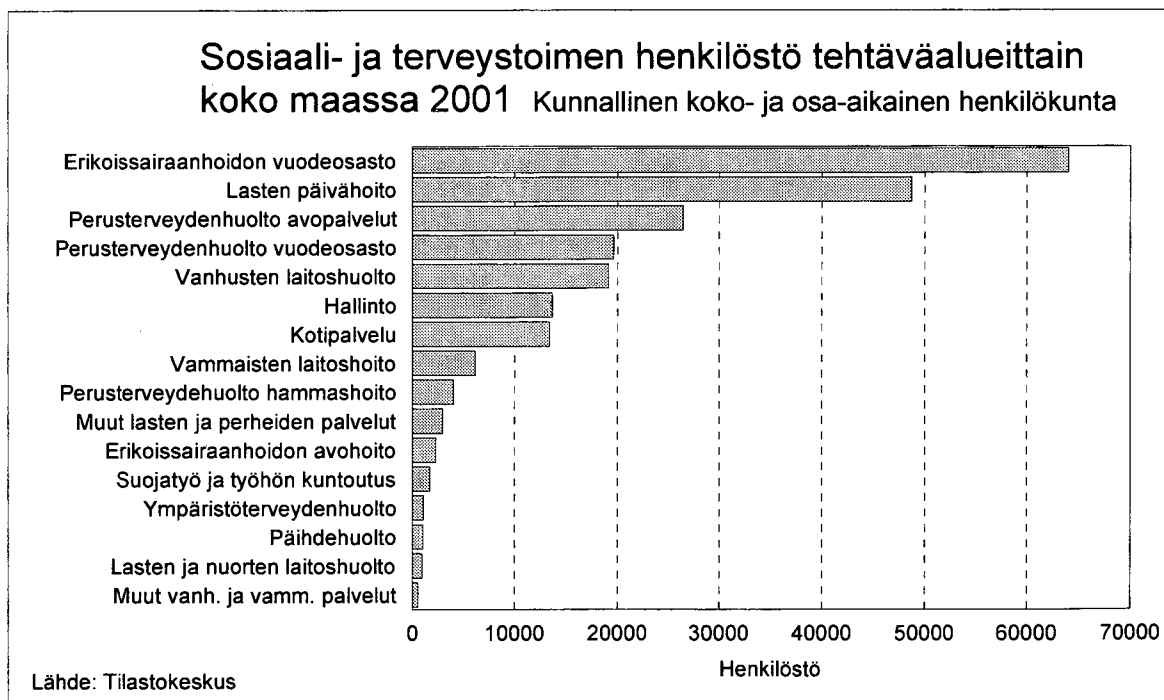
Koko maan kunnallisesta sosiaali- ja terveystoimen henkilöstöstä yli 64 000 henkeä toimi erikoissairaanhoidon vuodeosastoilla vuonna 2001. Toiseksi työllistävin tehtäväalue oli lasten päivähoido.

Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat muun muassa lasten päivähoido-, perusterveydenhuolto- ja erikoissairaanhoidomenoista. Vuonna 2001 sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset olivat asukasta kohti suurimmat Uudellamaalla ja Pohjanmaalla. Seutukuntakohtaiset kustannukset olivat suurimmat Itä-Lapin seutukunnassa, lähes 2 300 euroa asukasta kohti. Länsi-Saimaan seutukunnassa sosiaali- ja terveystoimesta koitui kustannuksia vain hieman yli 1 700 euroa/asukas, Ahvenanmaan seutukunnassa vieläkin vähemmän.

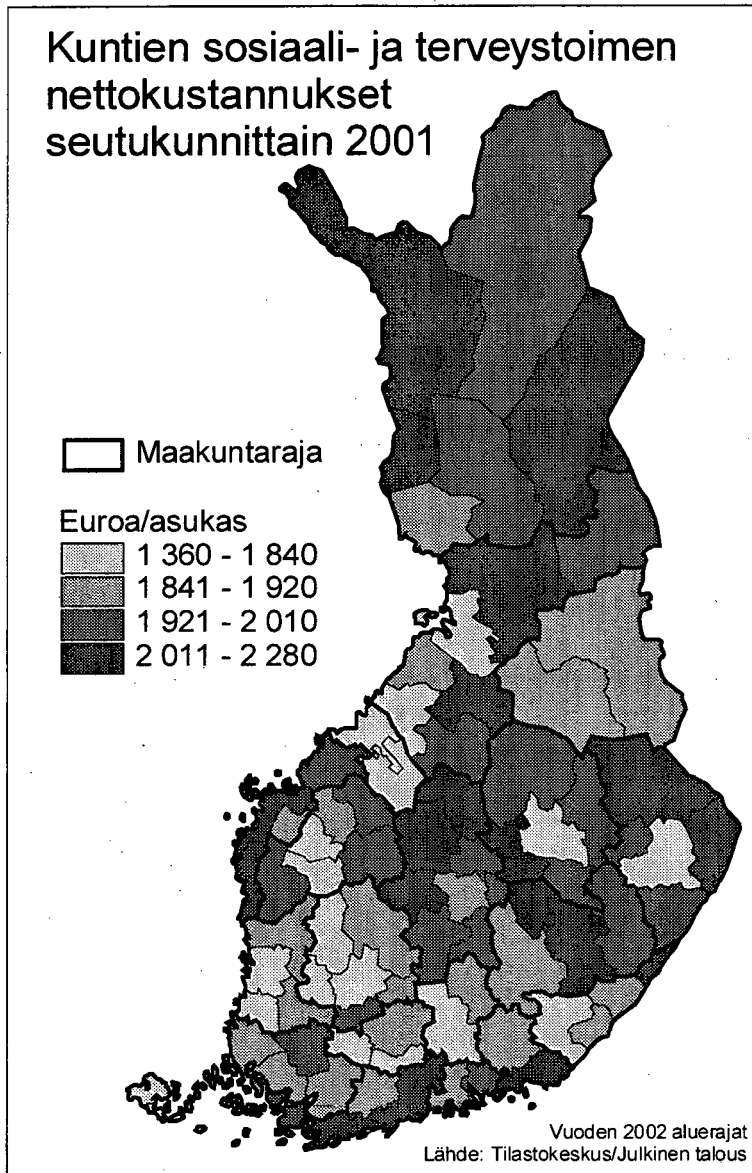
Lasten päivähoidon nettokustannukset olivat suurimmat Helsingin seutukunnassa, yli 400 euroa asukasta kohti. Kärkikuntien ja Koillis-Savon seutukunnissa nämä menot olivat puolestaan verraten pienet, 170 euroa asukasta kohti

Perusterveydenhuollon nettokustannukset asukasta kohti vaihtelivat Koillismaan seutukunnan 700 eurosta Forssan ja Kuopion seutukuntien alle 270 euroon. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset olivat korkeimmat Sydösterbottens kustregionin ja Tammisaaren seutukunnissa. Ahvenanmaan seutukuntien osalta näitä tietoja ei ole eritelty.

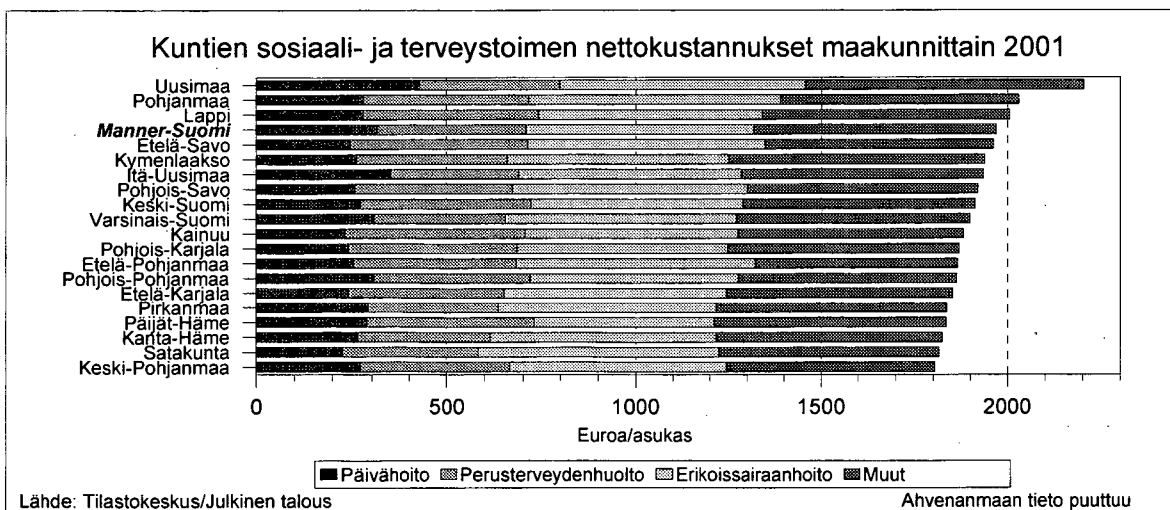
Seutukuntakohtaiset kunnallistalouden tunnusluvut ovat kuntien yhteenlaskettuja lukuja. *Verrattaessa lukuja toisiin alueisiin ja keskiarvoihin tulee muistaa, että kuntien tapaa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.*

Kuva 142. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtäväalueittain koko maassa 2001.

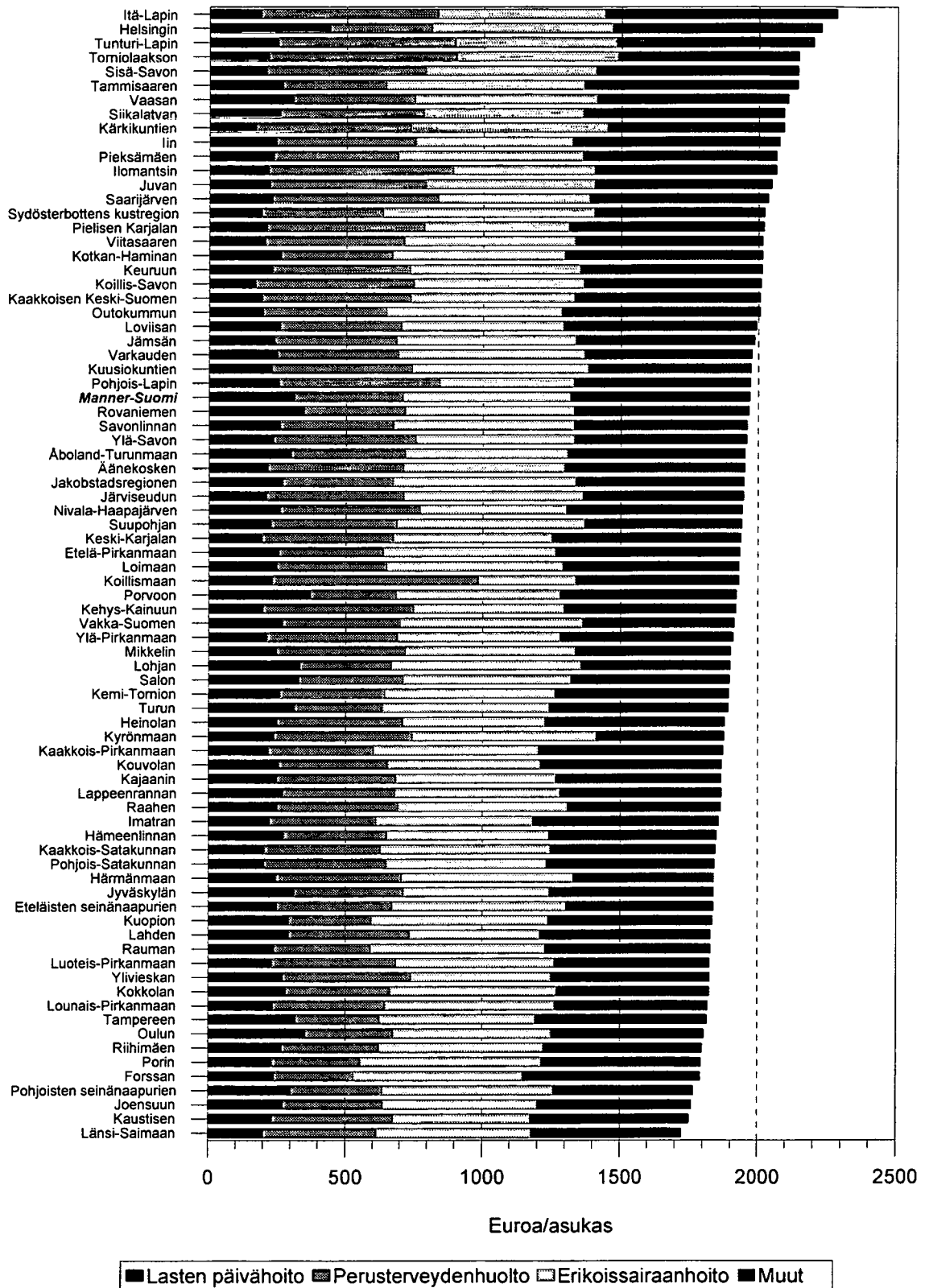

Kuva 143. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001.

Kuva 144. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2001.

Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001

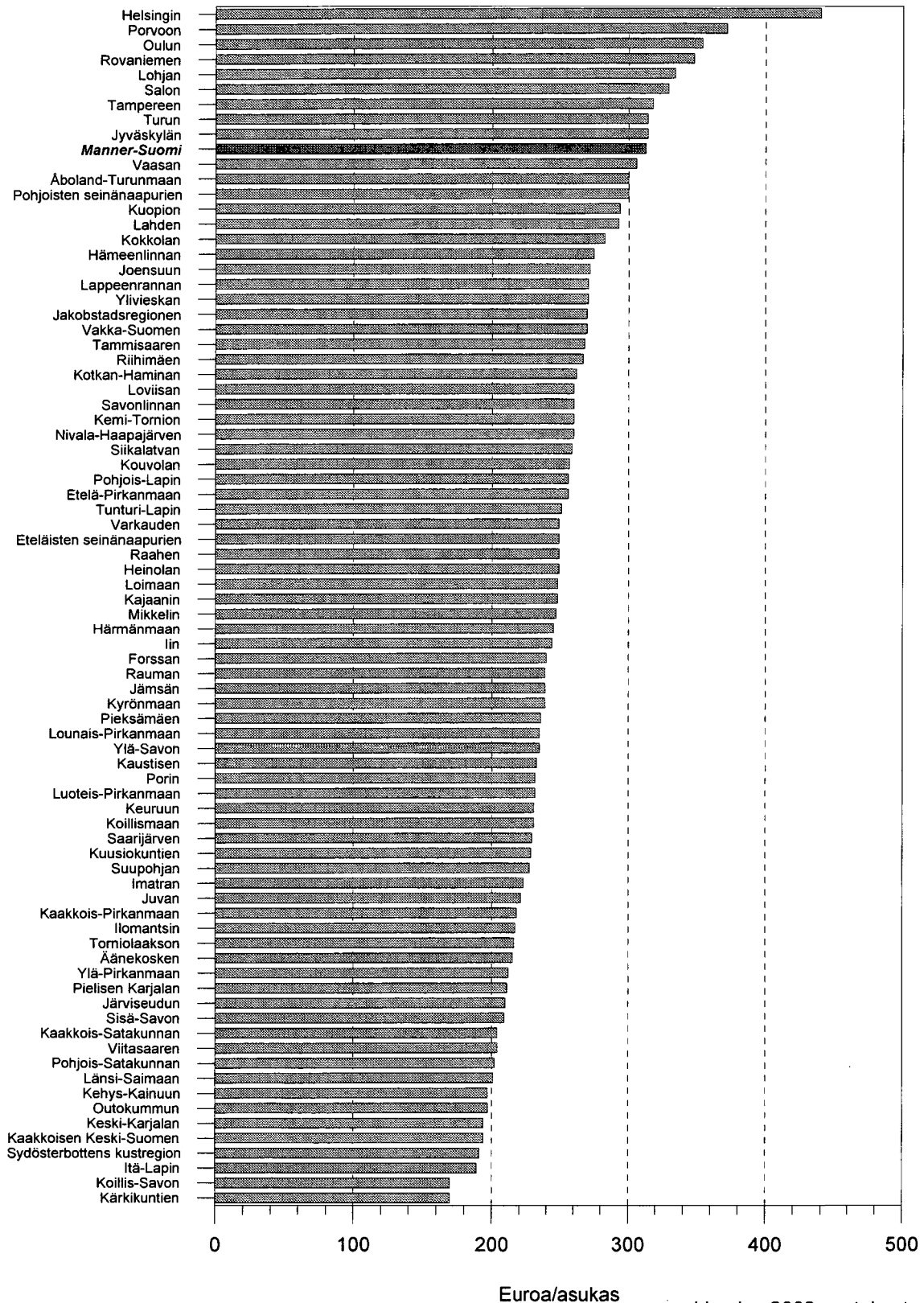

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Vuoden 2002 seutukuntarajat
Ahvenenmaan seutukuntien tieto puuttuu

Kuva 145. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001.

Lasten päivähoiton nettokustannukset seutukunnittain 2001

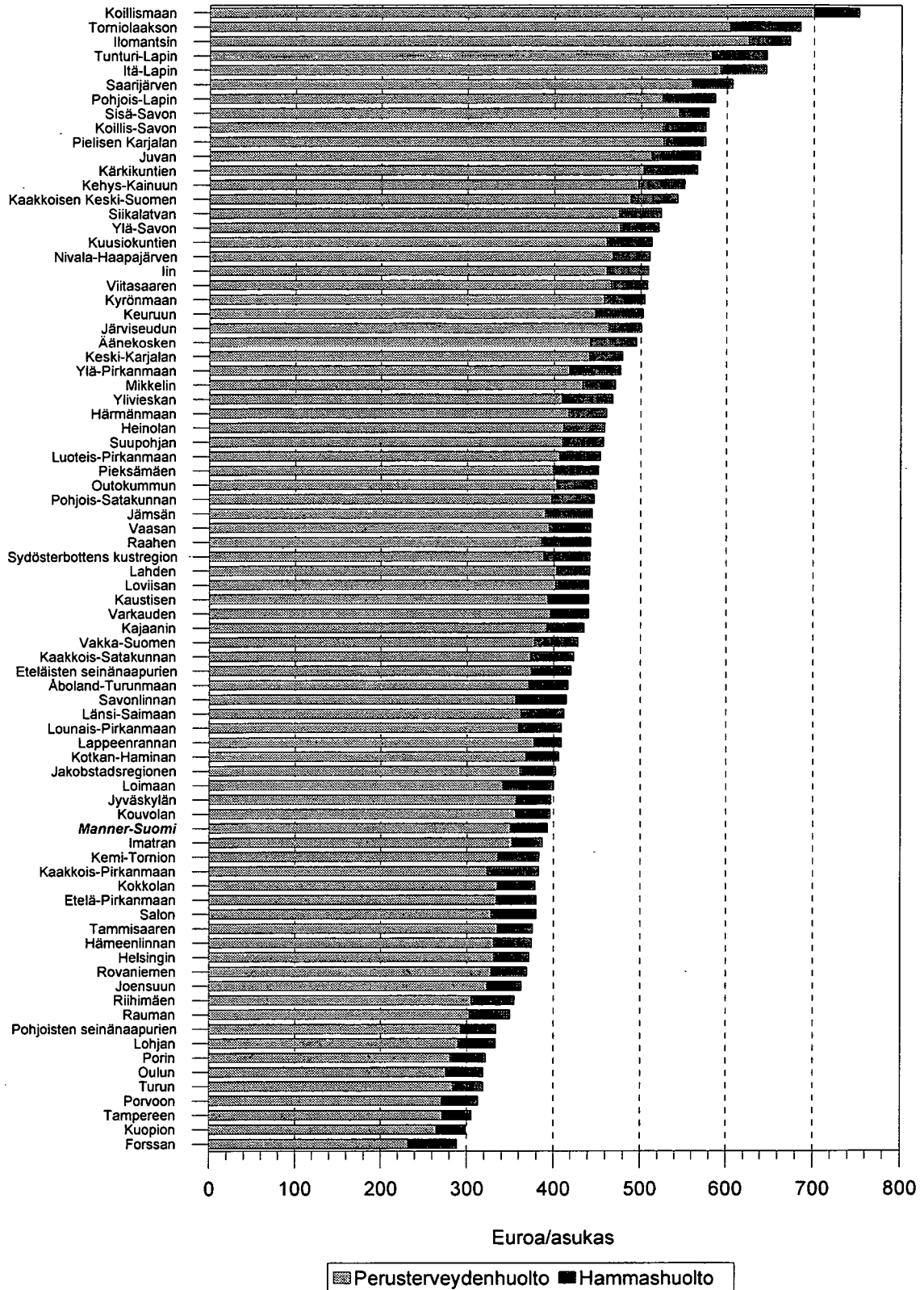

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Vuoden 2002 seutukuntarajat
Ahvenenmaan seutukuntien tieto puuttuu

Kuva 146. Lasten päivähoiton nettokustannukset seutukunnittain 2001.

Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2001

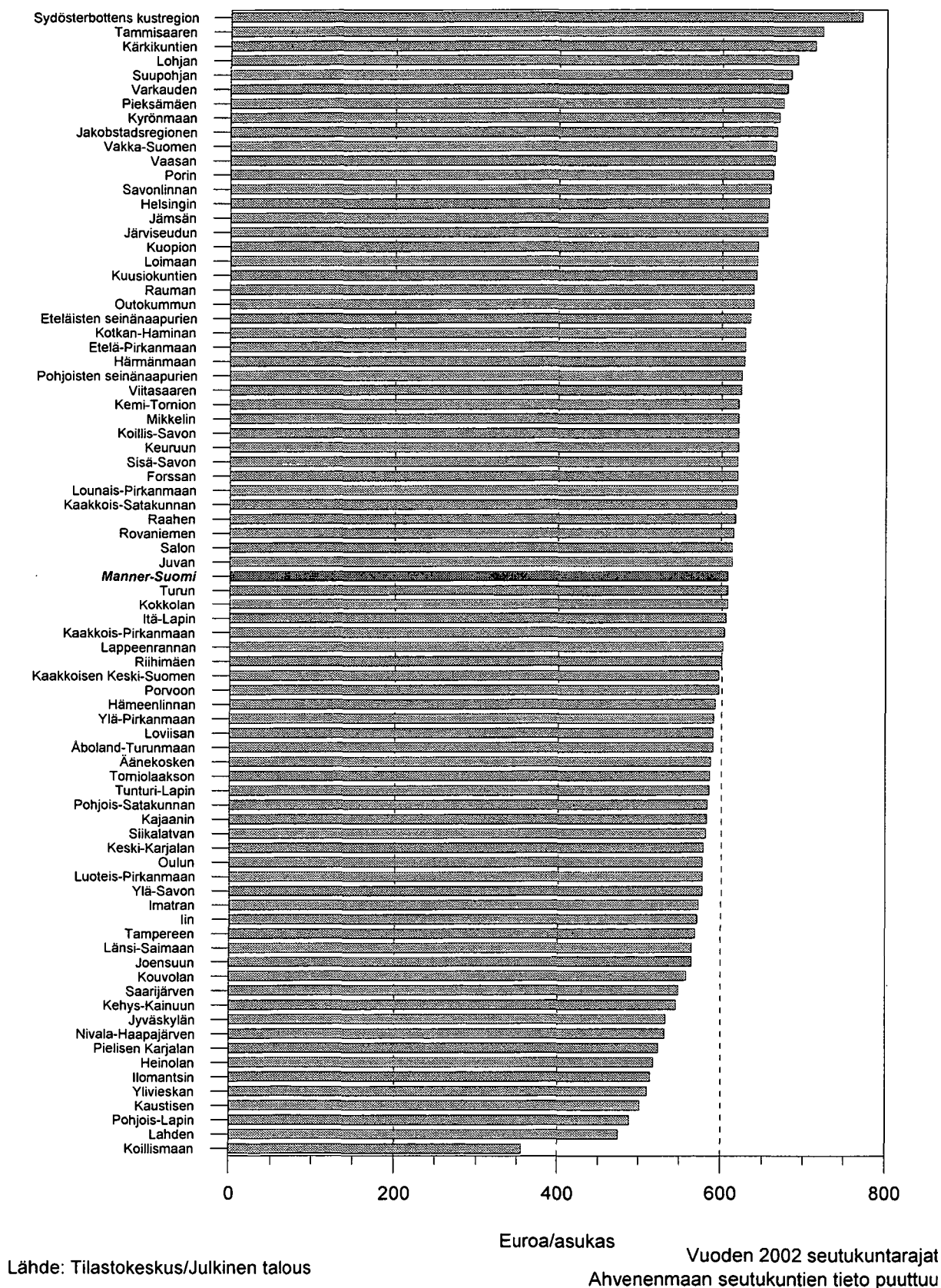

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Vuoden 2002 seutukuntarajat
Ahvenenmaan seutukuntien tieto puuttuu

Kuva 147. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2001.

Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 2001

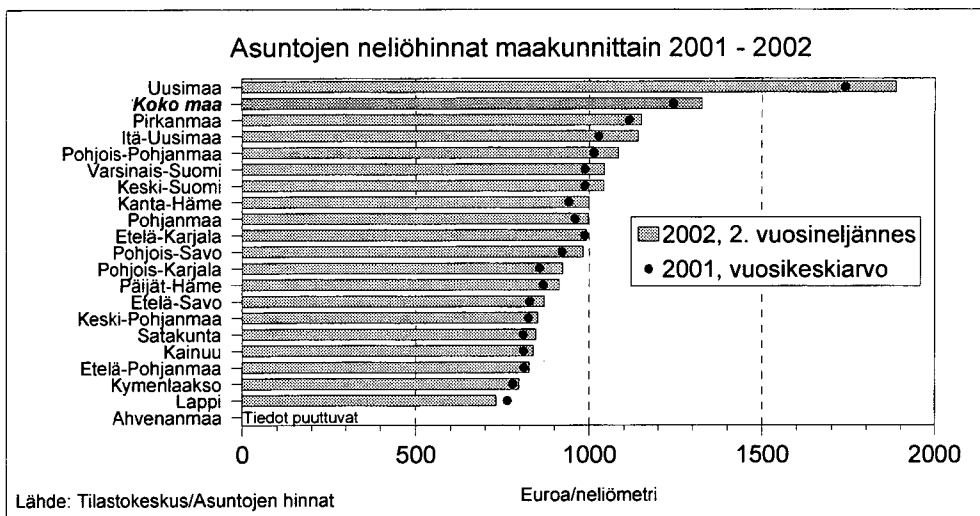
Kuva 148. Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 2001.

ASUMINEN JA RAKENNUKSET

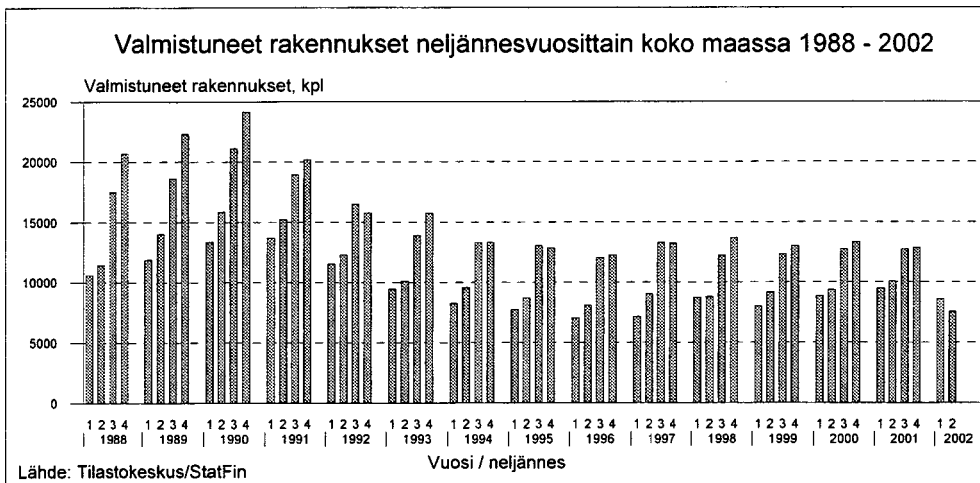
Asunto-osakehuoneistojen velaton keskihinta oli koko maassa 1 243 € neliömetriltä vuonna 2001. Uudellamaalla asunnot olivat huomattavasti kalliimpia kuin muualla maassa, siellä neliöhinnat olivat keskimäärin 1 737 euroa. Kymenlaaksosta ja Lapissa huoneiston sai edullisimpaan hintaan. Kaikissa maakunnissa lukuun ottamatta Lappia asunto-osakehuoneistojen velattomat neliöhinnat olivat nousseet vuoden 2002 toisella neljänneksellä verrattuna edellisvuoden keskiarvoon.

Valmistuneiden rakennusten määrä on vähentynyt vuodesta 1990 alkaen. Vuonna 2001 rakennuksia valmistui asukasluvuun nähden eniten Ålands skärgårdin seutukuntaan ja vähiten Rovaniemen seutukuntaan. Asuntotuotanto oli puolestaan vilkkainta Oulun sekä Tampereen seutukunnassa. Vähiten asuntoja valmistui Torniolaakson seutukuntaan.

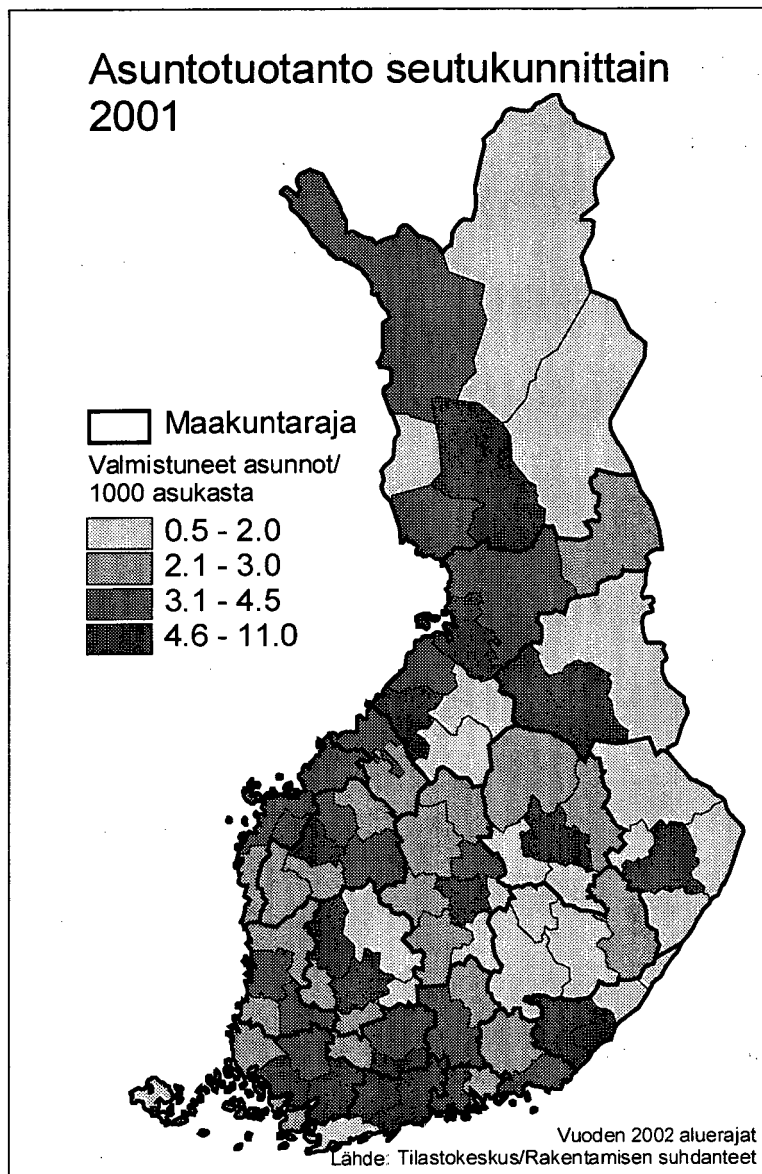
Asuntokuntien keskikoko oli vuonna 2002 keskimäärin 2,2 henkilöä. Kaustisen seutukunnassa asuntokuntien keskikoko oli seutukuntien suurin (2,7), Turun seutukunnassa vastaavasti pienin (2,0). Iin seutukunnassa yli 14 % asuntokunnista luokiteltiin ahtaasti asuviksi normi 3 mukaan. Asunto on tämän normin mukaan ahtaasti asuttu, kun siinä asuu enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti (keittiö mukaan luettuna). Omistusasunnoissa asuvien asuntokuntien osuus oli Ålands landsbygdnin seutukunnassa suurin ja Mariehamns stadin seutukunnassa pienin vuonna 2000.

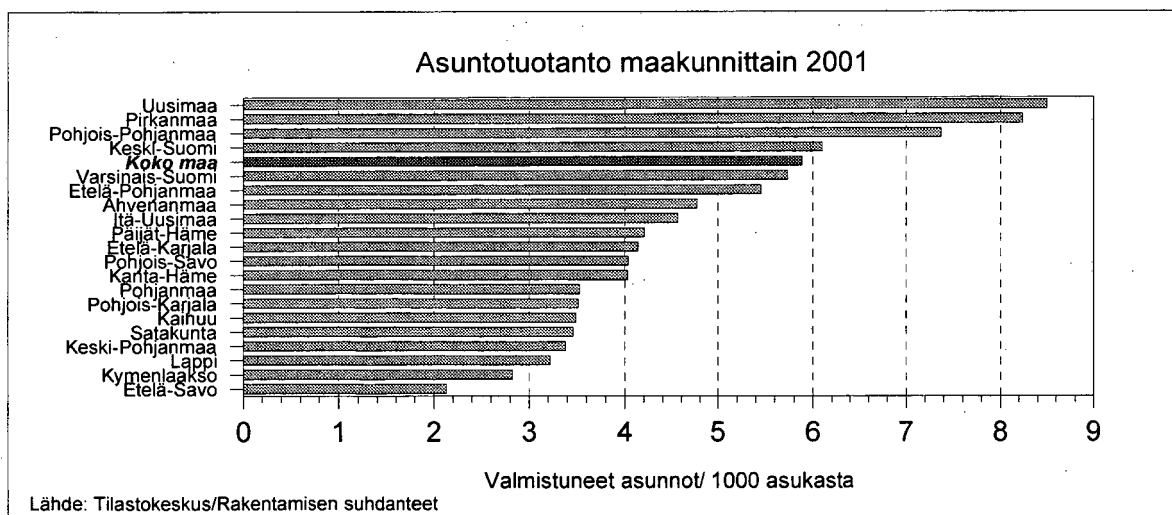
Kuva 149. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 2001 -2002.

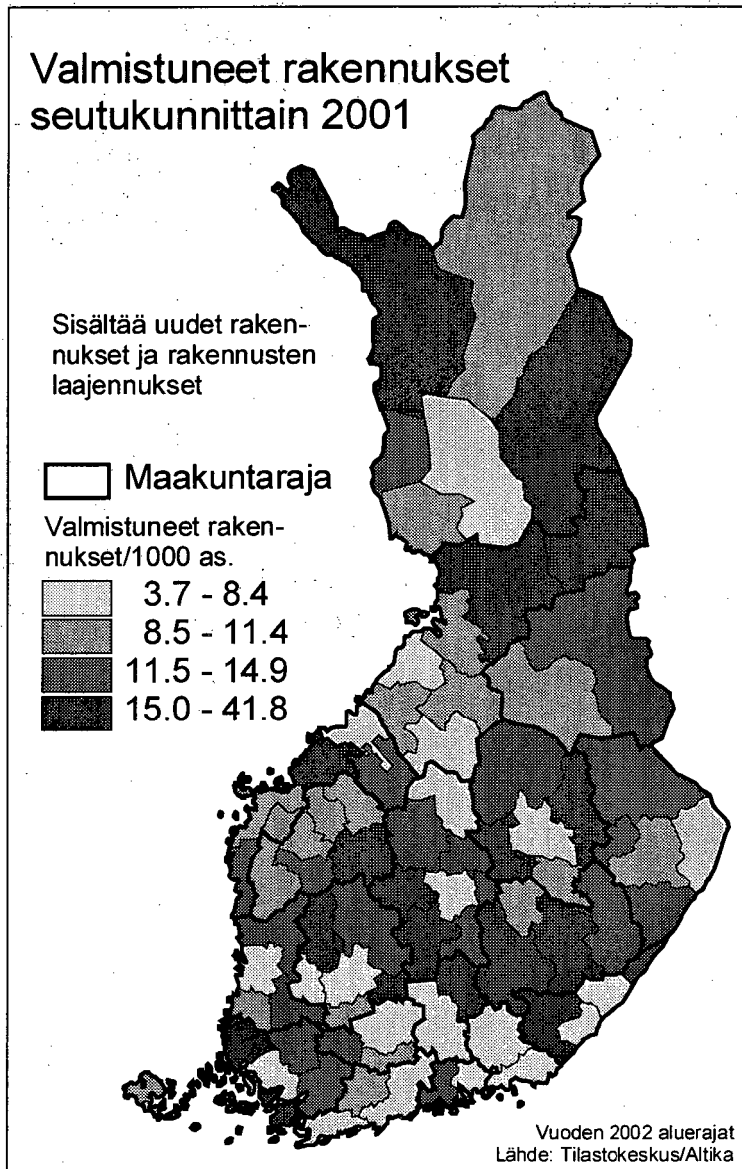
Kuva 150. Valmistuneet rakennukset neljännesvuosittain koko maassa 1988 – 2002.

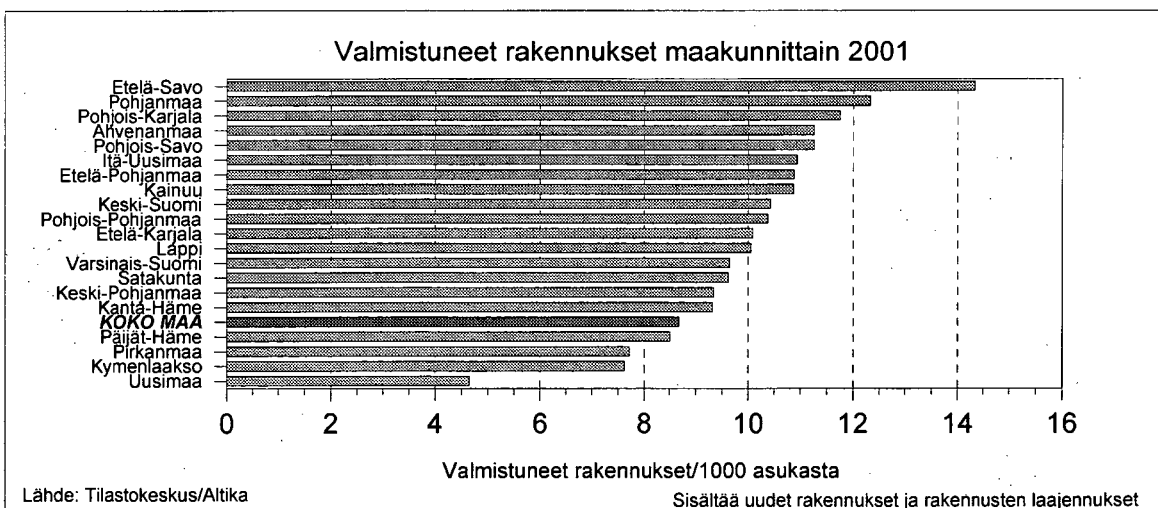
Kuva 151. Asuntotuotanto seutukunnittain 2001.

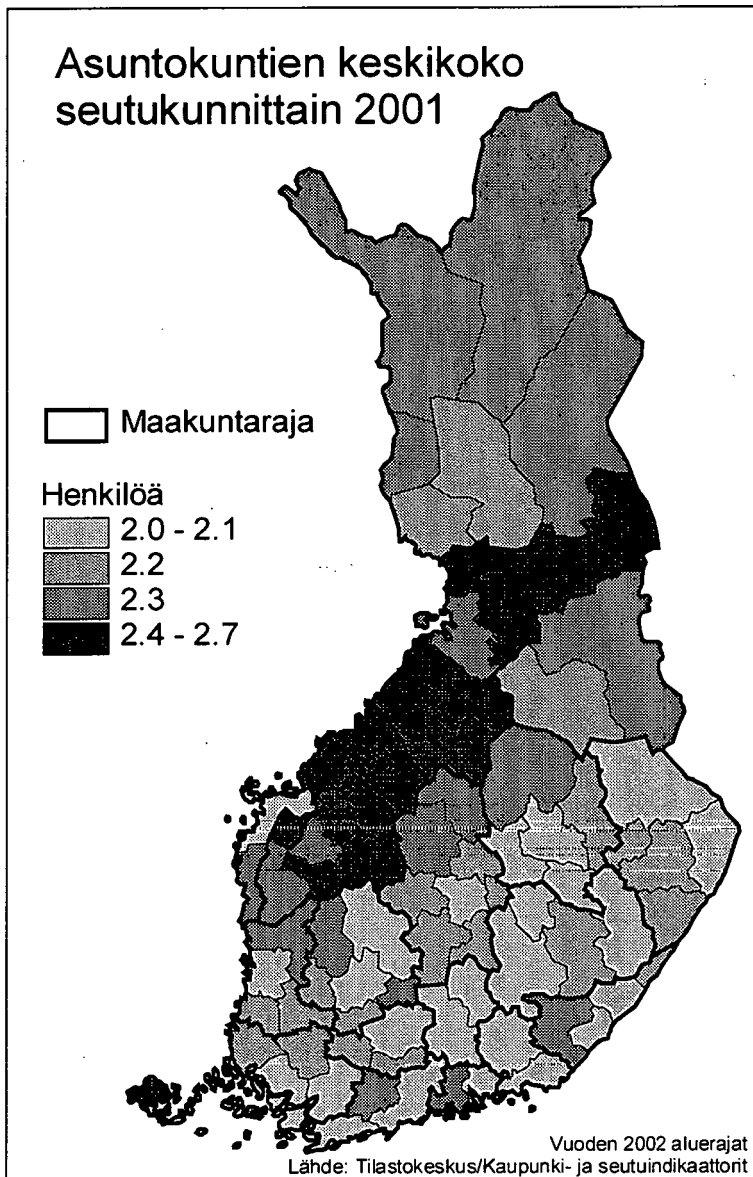
Kuva 152. Asuntotuotanto maakunnittain 2001.

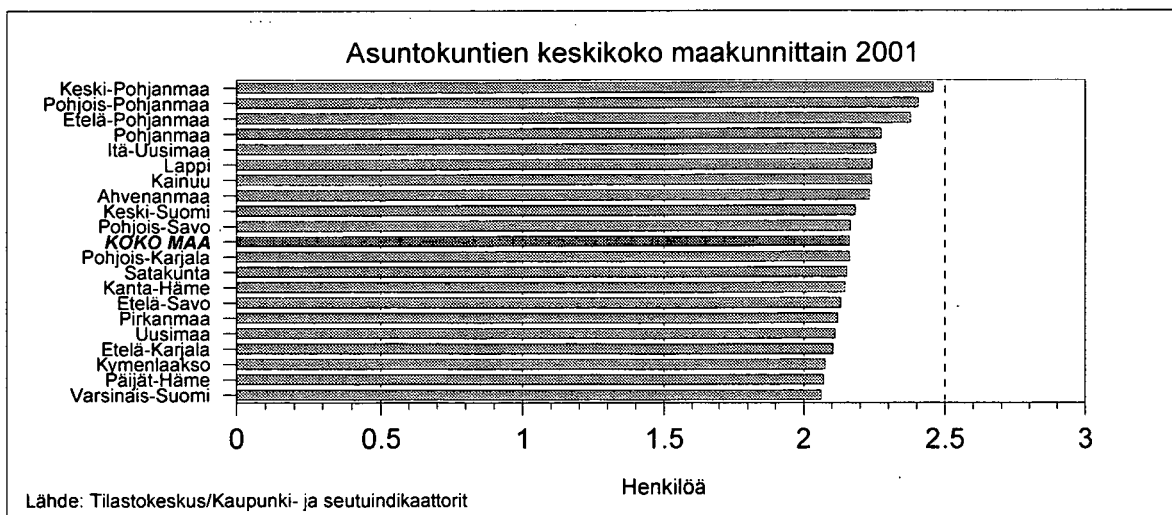
Kuva 153. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2001.

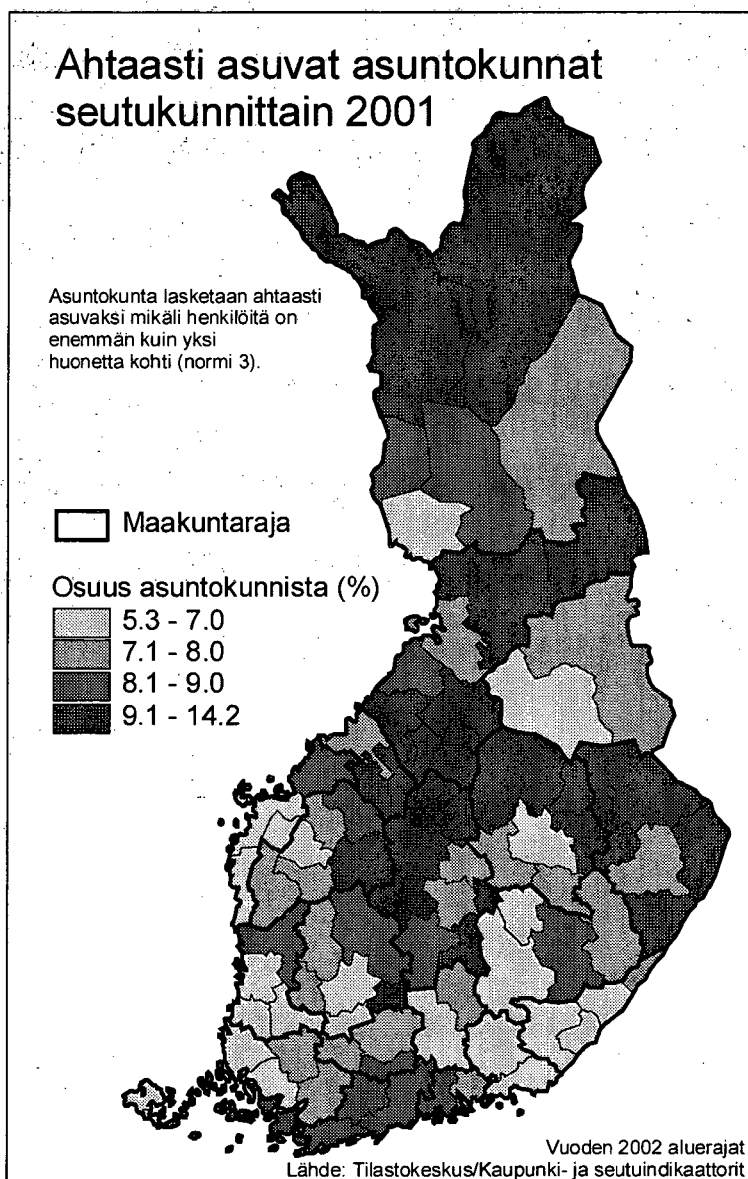
Kuva 154. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2001.

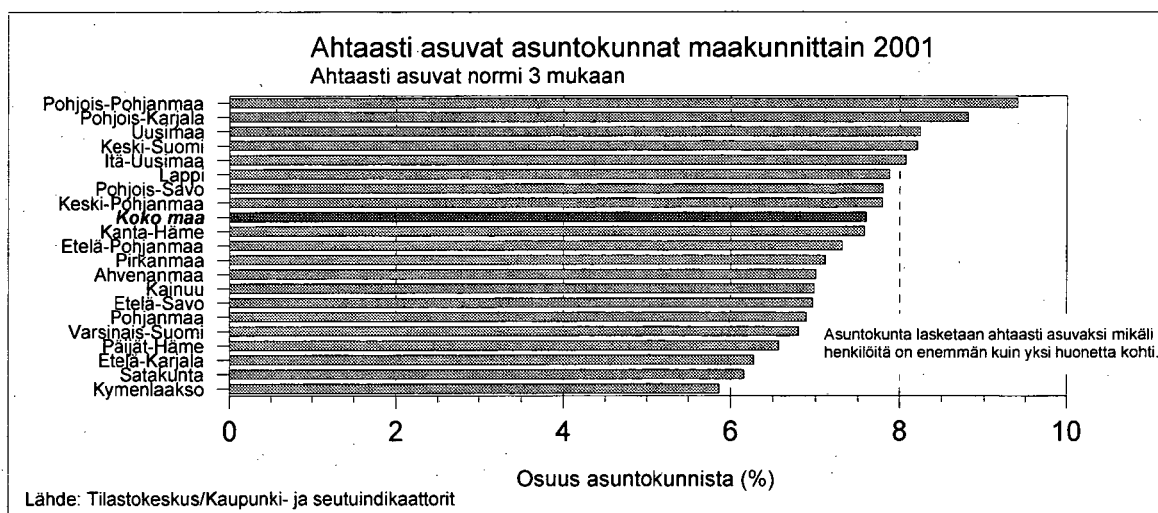
Kuva 155. Asuntokuntien keskikoko seutukunnittain 2001.

Kuva 156. Asuntokuntien keskikoko maakunnittain 2001.

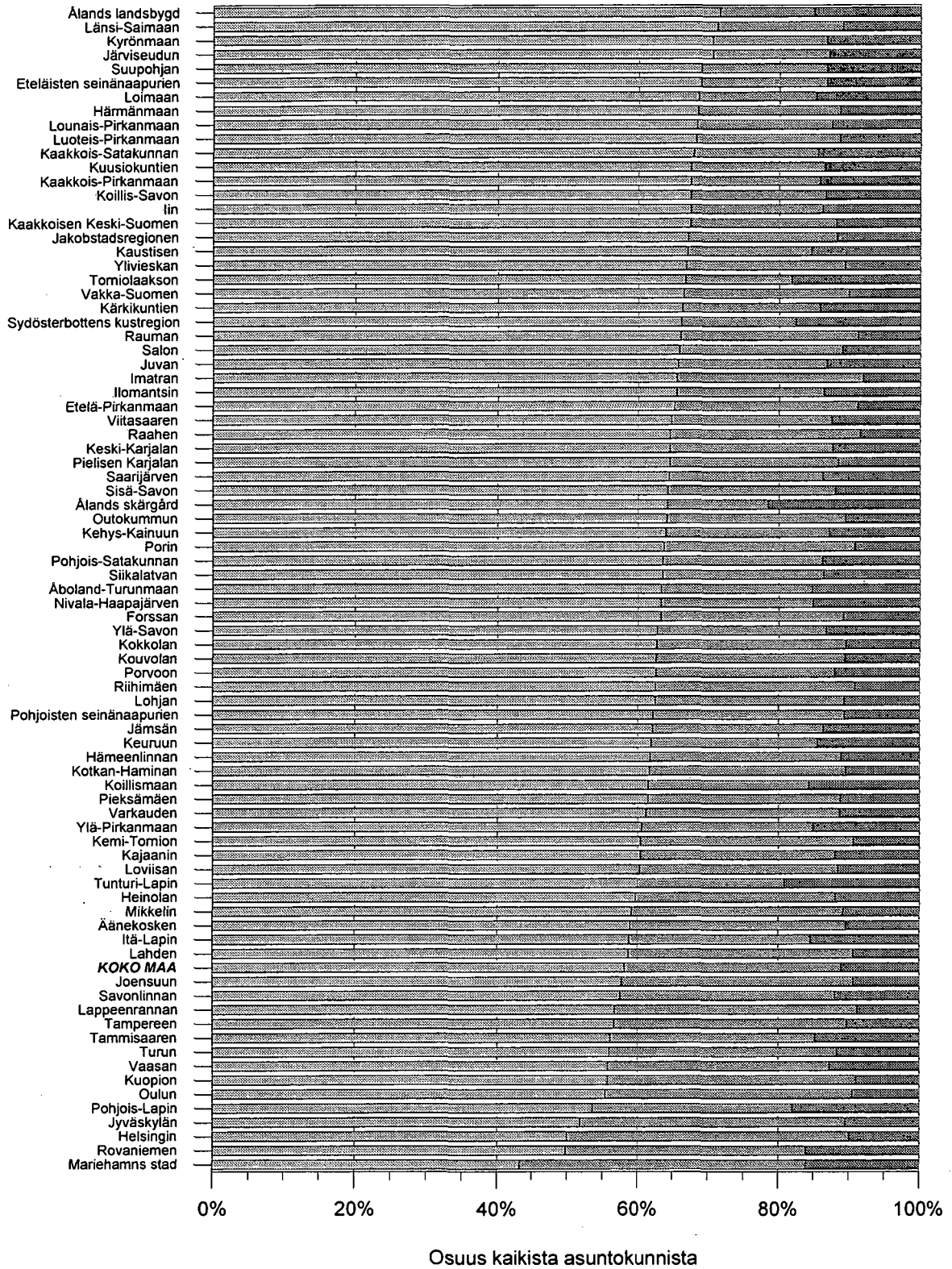

Kuva 157. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2001 (normi 3 mukaan).

Kuva 158. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 2001 (normi 3 mukaan).

Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2000

Lähde: Tilastokeskus/Asuminen

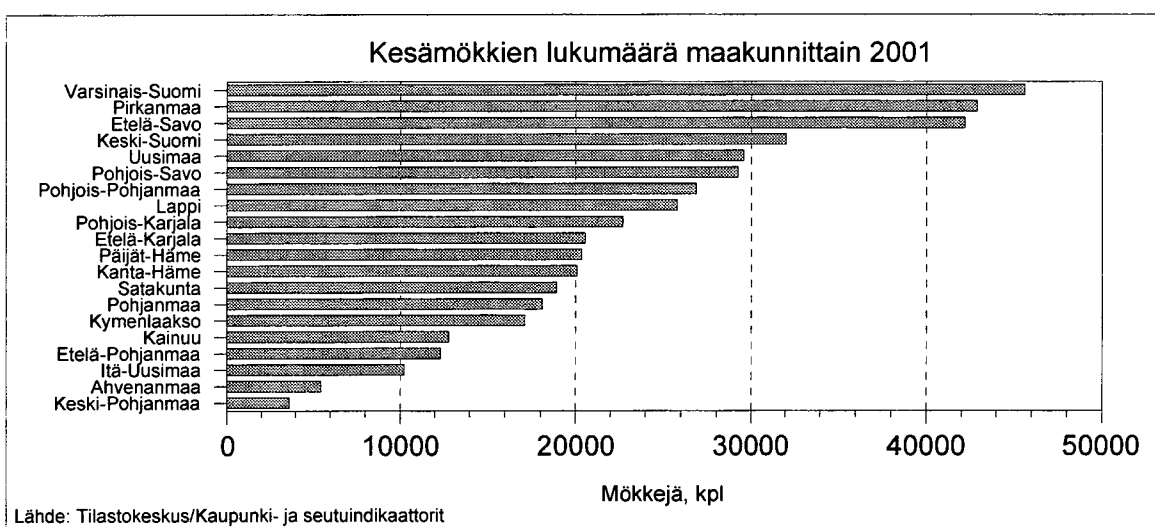
Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 159. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2000.

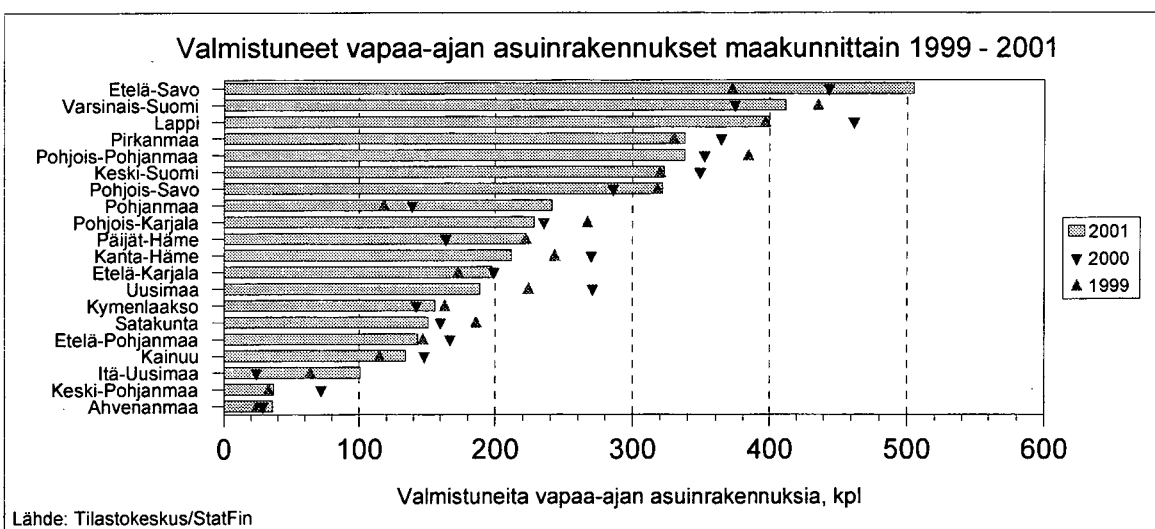
Kesämökkit

Suomessa oli vuonna 2001 yhteensä 456 706 kesämökkiä. Eniten niitä oli Varsinais-Suomessa, Pirkanmaalla ja Etelä-Savossa, kussakin yli 40 000. Etelä-Savossa mökkejä oli asukaslukuun suhteutettuna runsaimmin, hieman yli 260 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Mikkelin seutukunnassa mökkien määrä oli seutukuntien suurin, 19 400 kappaletta. Asukaslukuun nähden mökkejä oli kuitenkin eniten Ålands skärgårdin seutukunnassa. Maakunnista Uudellamaalla kesämökkejä on asukaslukuun verrattuna vähiten, seutukunnista vastaavasti Mariehamns stadin alueella.

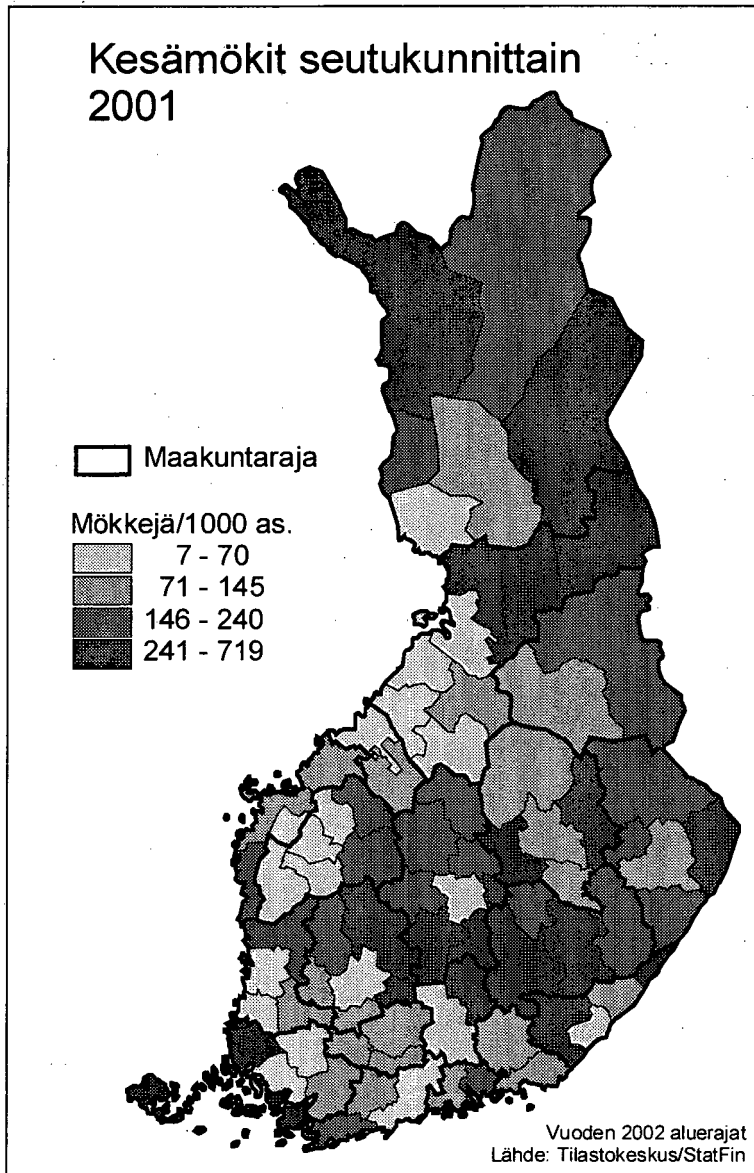
Uusia vapaa-ajan asuinrakennuksia valmistui vuonna 2001 yhteensä 4 686, mikä on hieman enemmän kuin edellisenä vuonna. Eniten mökkejä valmistui Etelä-Savoon ja Varsinais-Suomeen. Itä-Uudellamaalla valmistuneiden kesämökkien määrä kasvoi eniten edelliseen vuoteen verrattuna. Keski-Pohjanmaalla valmistuneiden mökkien määrä puolestaan väheni eniten.

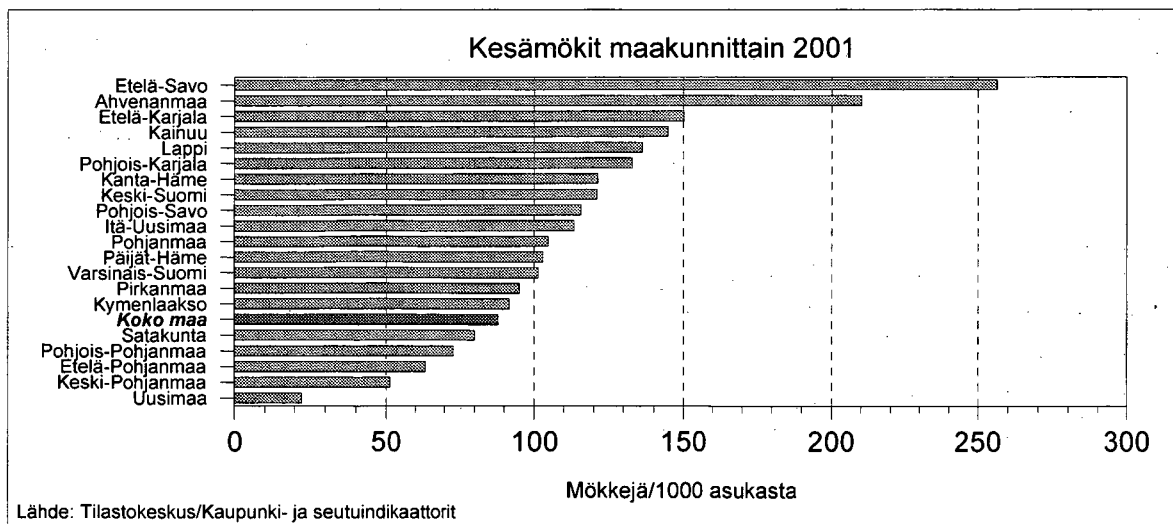
Kuva 160. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2001.

Kuva 161. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1999 - 2001.

Kuva 162. Kesämökki seutukunnittain 2001.

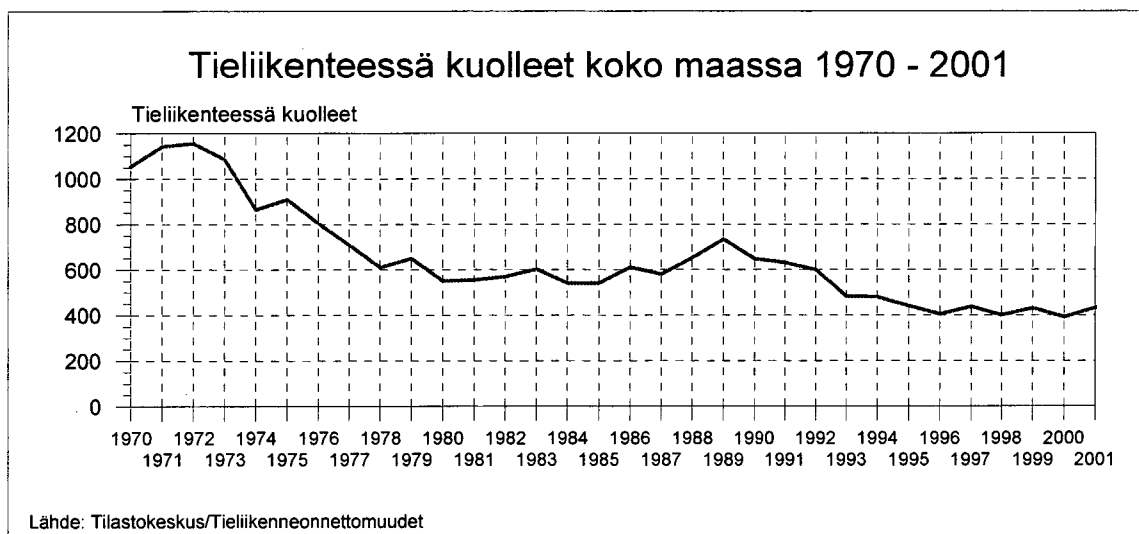
Kuva 163. Kesämökki maakunnittain 2001.

LIIKENNE JA MATKAILU

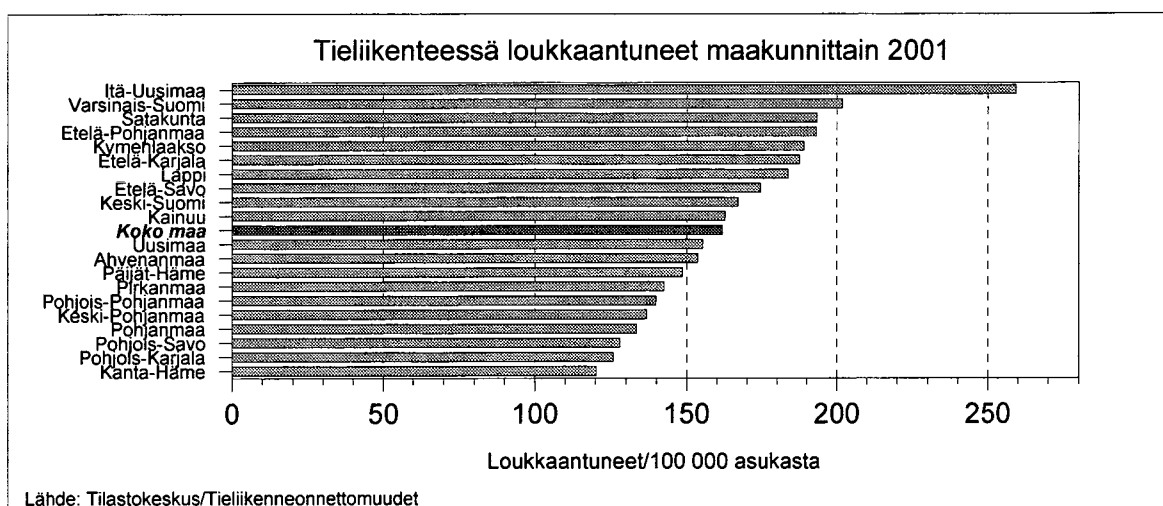
Suomessa oli vuonna 2001 tuhatta asukasta kohti 404 yksityistä henkilöautoa. Autois-tunein maakunta oli Pohjanmaa, ja suhteellisesti vähiten autoja omistivat uusimaalaiset. Seutukunnista autoistuneimmat olivat Kyrönmaa ja Sydösterbottens kustregion, joissa yksityisiä autoja oli yli 480 tuhatta asukasta kohti. Ahvenanmaan alueelta ei autojen lukumäärätietoa ole saatavilla.

Tieliikennekuolemat ovat vähentyneet 1970-luvun alusta lähtien. 1990-luvun puolivälin jälkeen tieliikenteessä kuolleiden määrä on pysytellyt suhteellisen tasaisena, noin neljässä-sadassa. Suhteellisesti eniten kuolemantapauksia sattui vuonna 2001 Etelä-Karjalassa, lähes 18 tapausta 100 000 asukasta kohti. Ahvenanmaalla liikennekuolemia ei sattunut lainkaan. Ahvenanmaan seutukuntien lisäksi kuudessa muussa seutukunnassa ei liikenteessä kuollut yhtään henkilöä vuonna 2001.

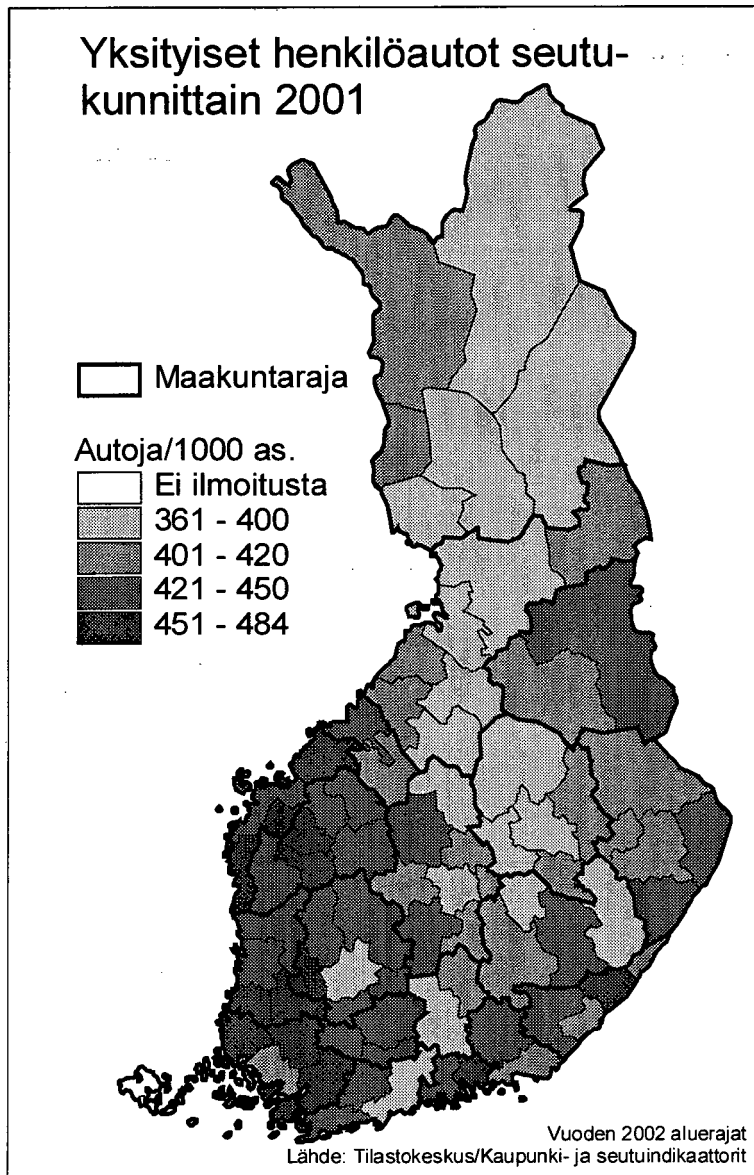
Tieliikenteessä loukkaantuneita oli samana vuonna suhteellisesti eniten Itä-Uudellamaalla. Kanta-Hämeessä ja Pohjois-Karjalassa tieliikenteessä loukkaantumisia sattui suhteellisesti vähiten.

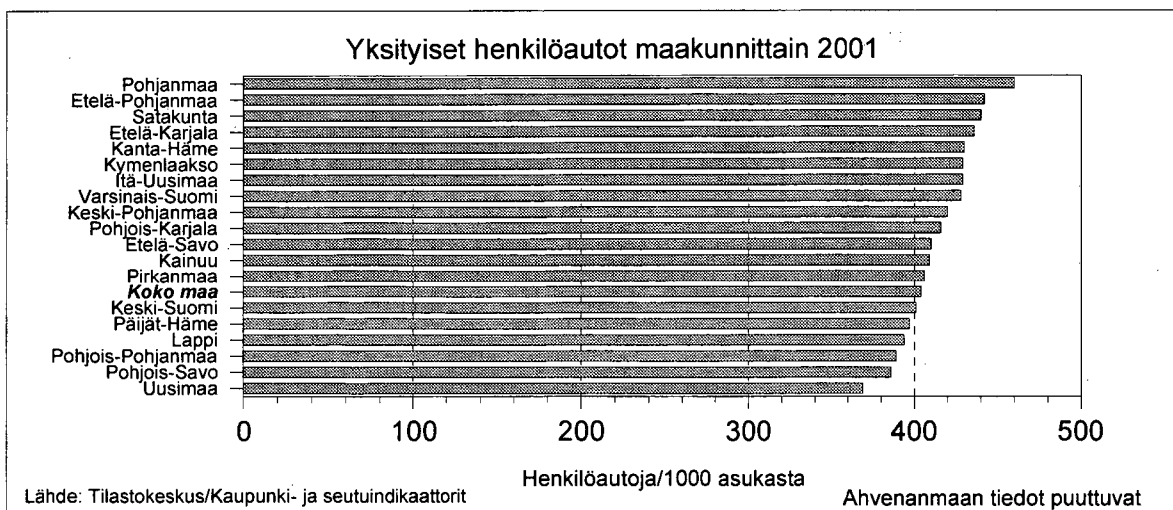
Kuva 164. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970 – 2001.

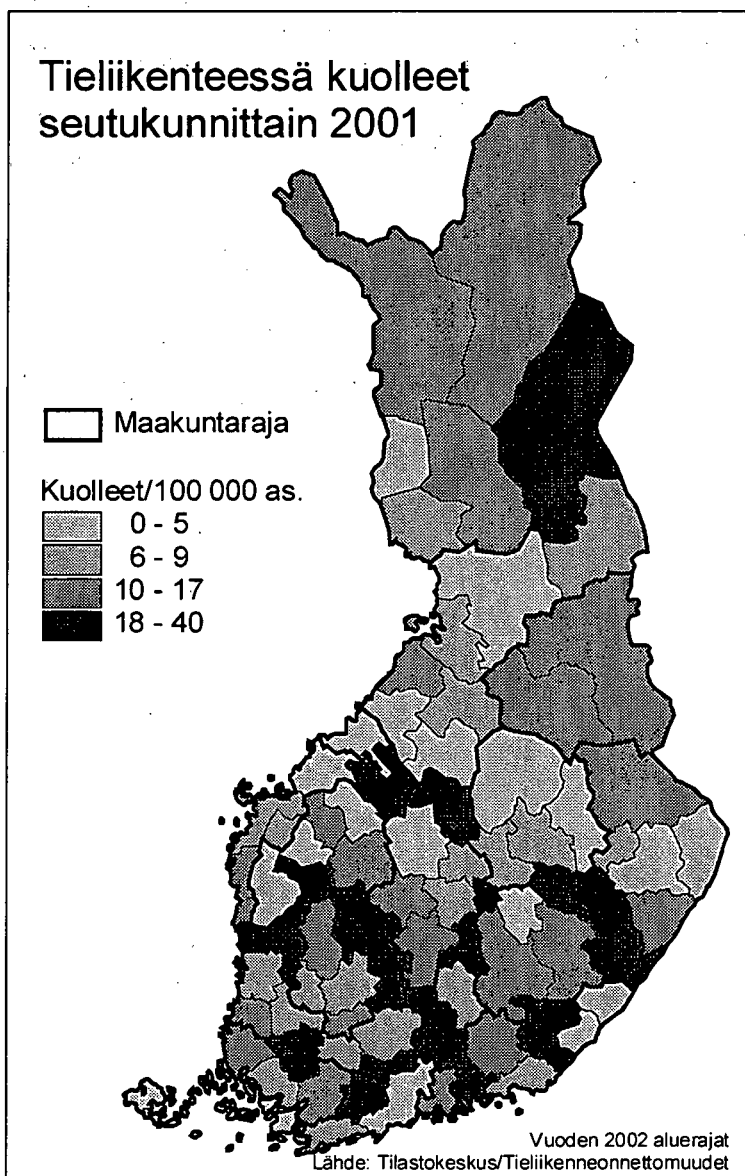
Kuva 165. Tieliikenteessä loukkaantuneet maakunnittain 2001.

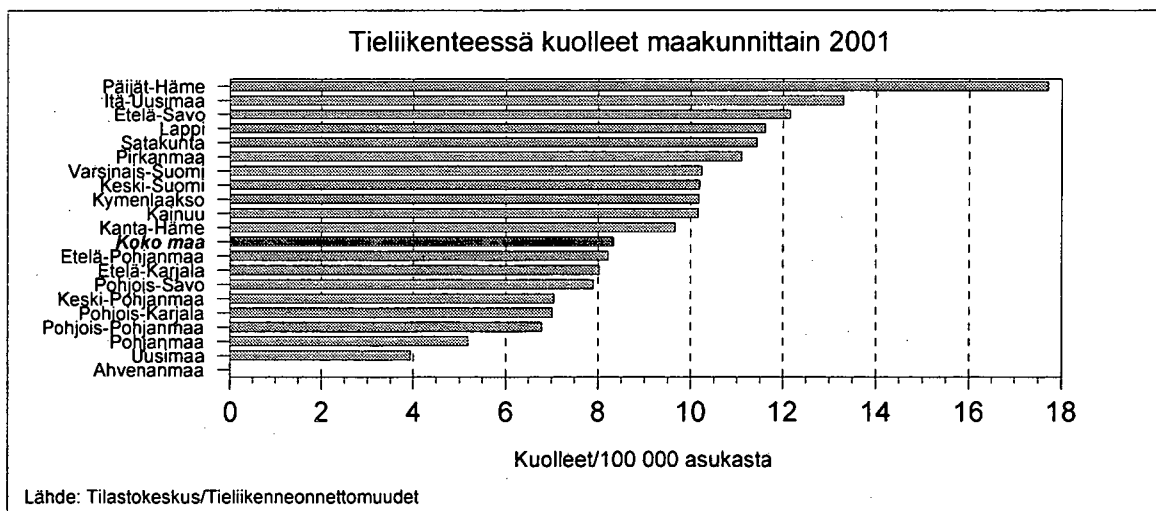
Kuva 166. Yksityiset henkilöautot seutukunnittain 2001.

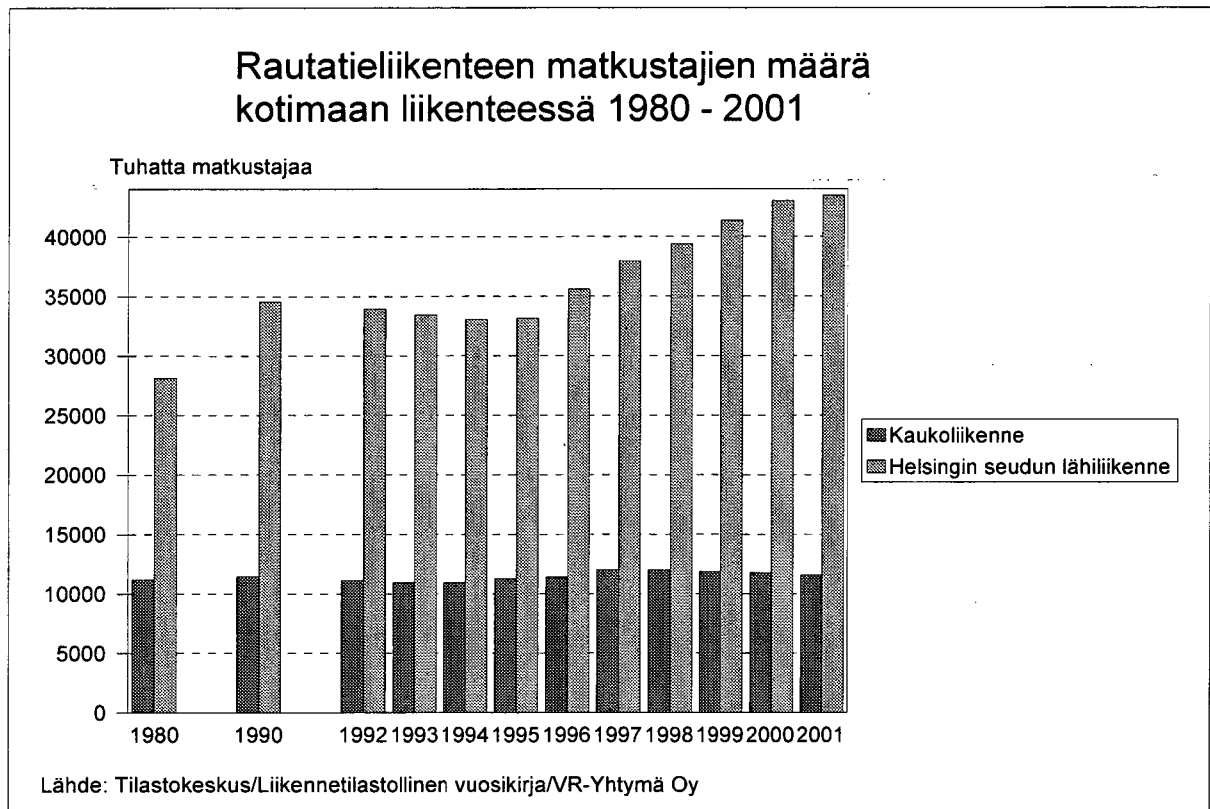
Kuva 167. Yksityiset henkilöautot maakunnittain 2001.

Kuva 168. Tieliikenteessä kuolleet seutukunnittain 2001.

Kuva 169. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2001.

Kuva 170. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980 – 2001.

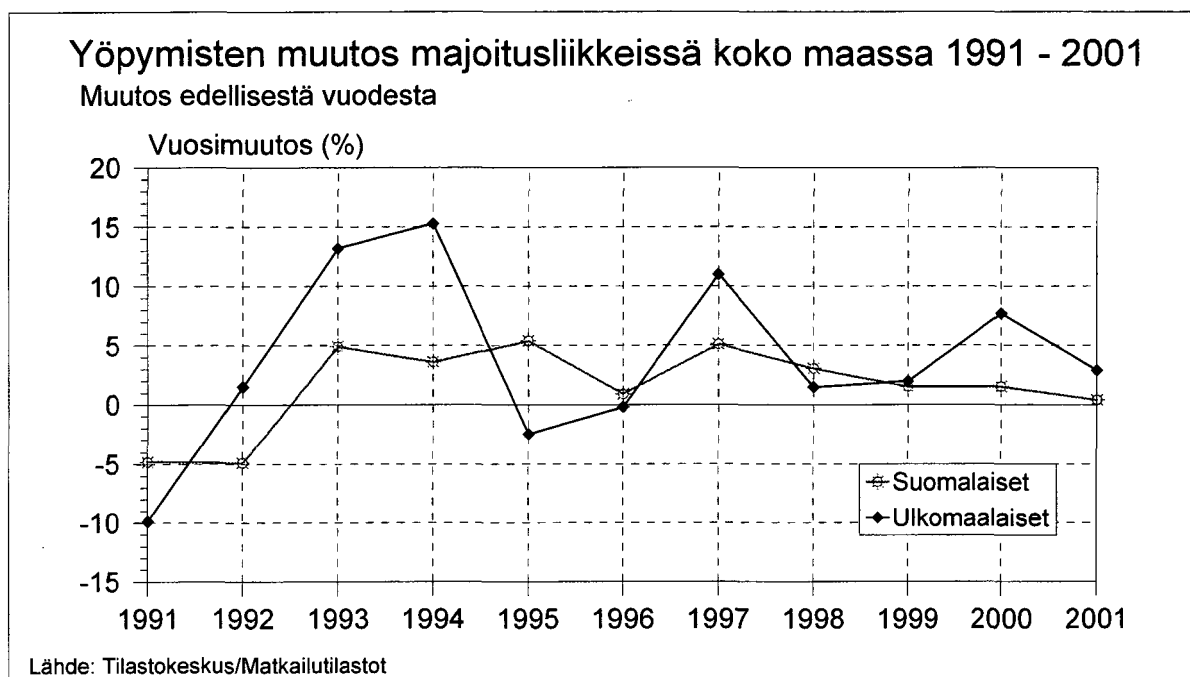
Rautatieliikenteessä matkustajien määrä on kasvanut vuodesta 1995 alkaen voimakkaasti Helsingin seudun lähiliikenteessä. Kaukoliikenteen matkustajamäärät ovat vaihdelleet vain vähän viime vuosina. Junaa käytti kulkuvälineenä vuonna 2000 yhteensä lähes 11,6 miljoonaa matkustajaa kaukoliikenteessä ja yli 43 miljoonaa matkustajaa Helsingin lähiliikenteessä.

Matkailu

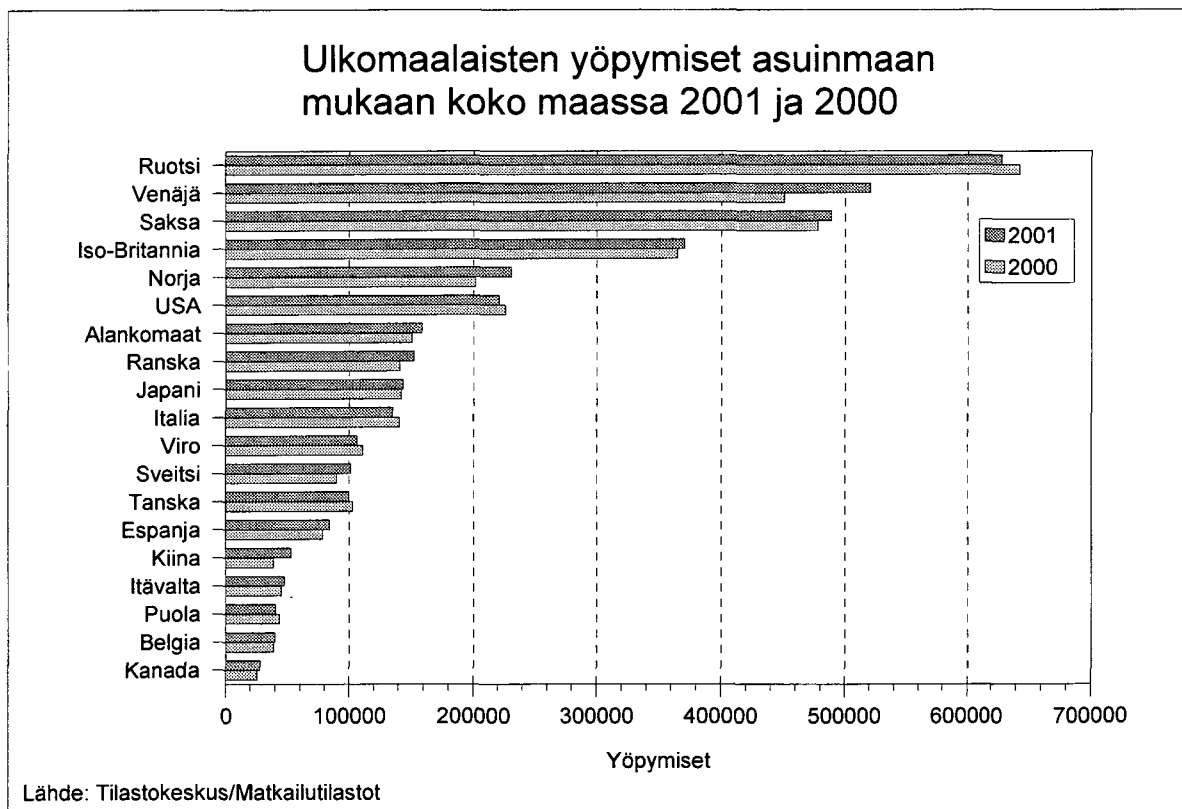
Koko maan majoitusliikkeissä kirjattiin vuonna 2001 yhteensä 16,2 miljoonaa yöpymistä. Suomalaisia yöpyjistä oli 12,0 miljoonaa ja ulkomaalaisia 4,2 miljoonaa. Yöpymisten määrä lisääntyi edellisestä vuodesta suomalaisten osalta 0,4 % ja ulkomaalaisten osalta 2,9 %. Ulkomaalaisten tekemistä yöpymisistä suurimman ryhmän muodostivat ruotsalaiset. Seuraavaksi eniten yöpymisvuorokausia tuli Venäjän ja Saksan matkailijoilta.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli elokuussa 2001 koko maassa 14 543. Toimipaikkojen määrä oli asukaslukuun suhteutettuna suurin Ålands skärgårdin ja pienin Siikalatvan, Outokummun ja Nivala-Haapajärven seutukunnissa. Toimipaikkojen osuus kaikista toimipaikoista oli suurin Tunturi-Lapin, Ålands skärgårdin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa.

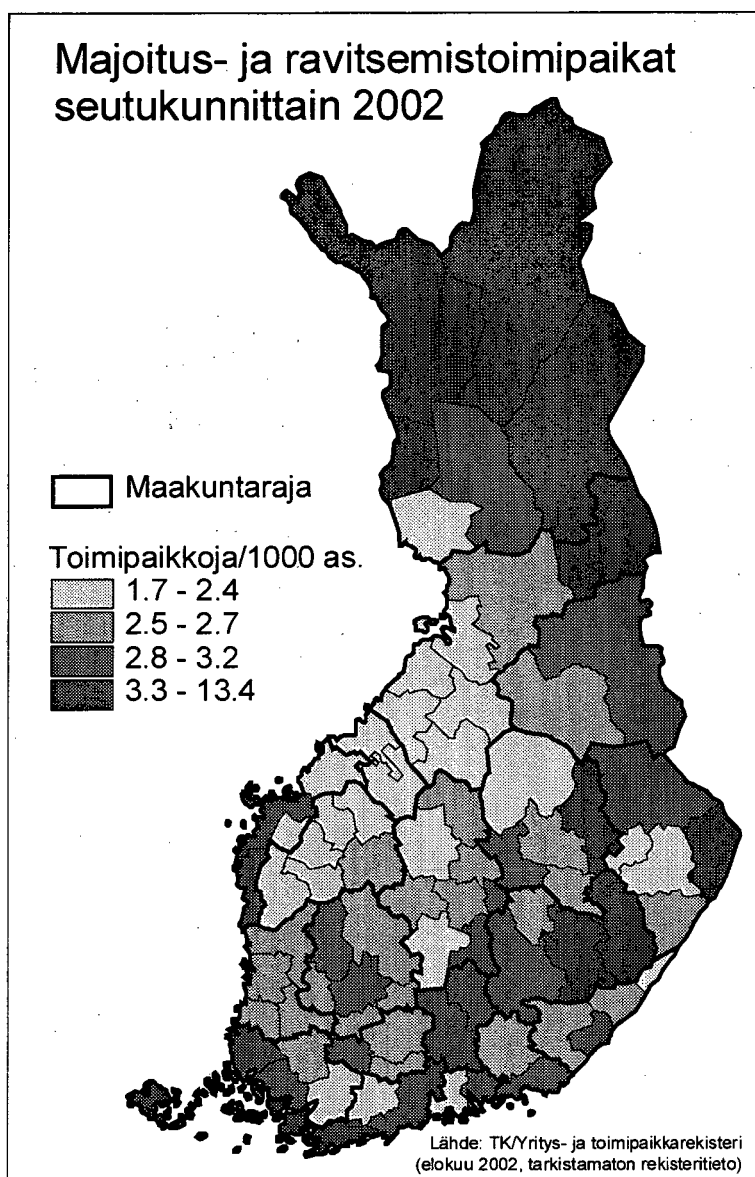
Majoituskapasiteetti on suurin Uudellamaalla, missä oli vuoden 2002 alussa yhteensä lähes 13 100 huonetta ja mökkiä. Lapissa majoituskapasiteettia oli seuraavaksi eniten, 7 268 huonetta ja mökkiä.

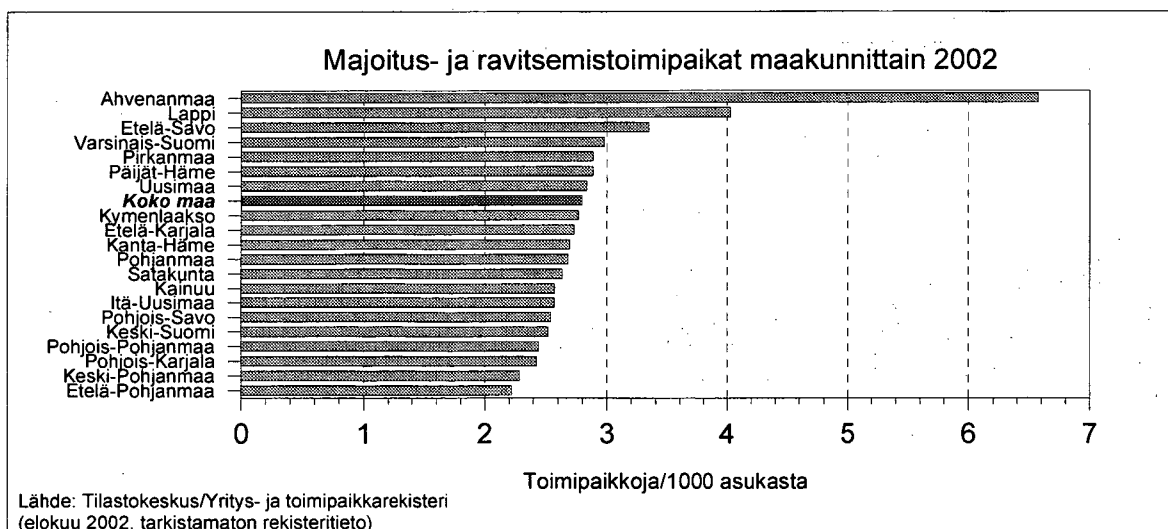
Kuva 171. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991 – 2001.

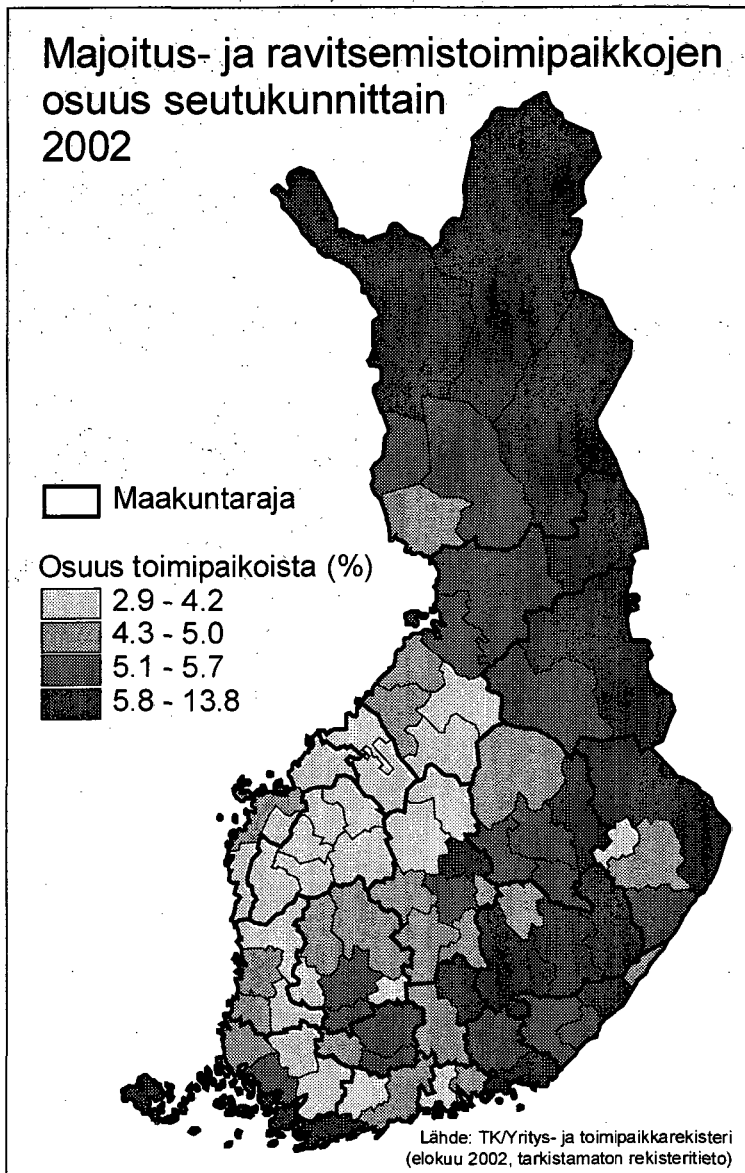
Kuva 172. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2001 ja 2000.

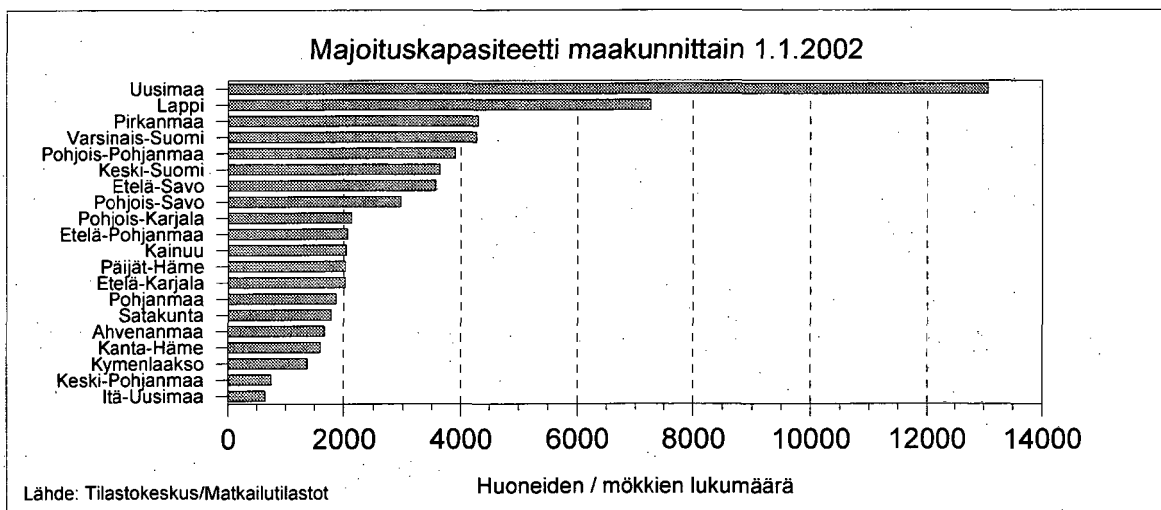
Kuva 173. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2002.

Kuva 174. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2002.

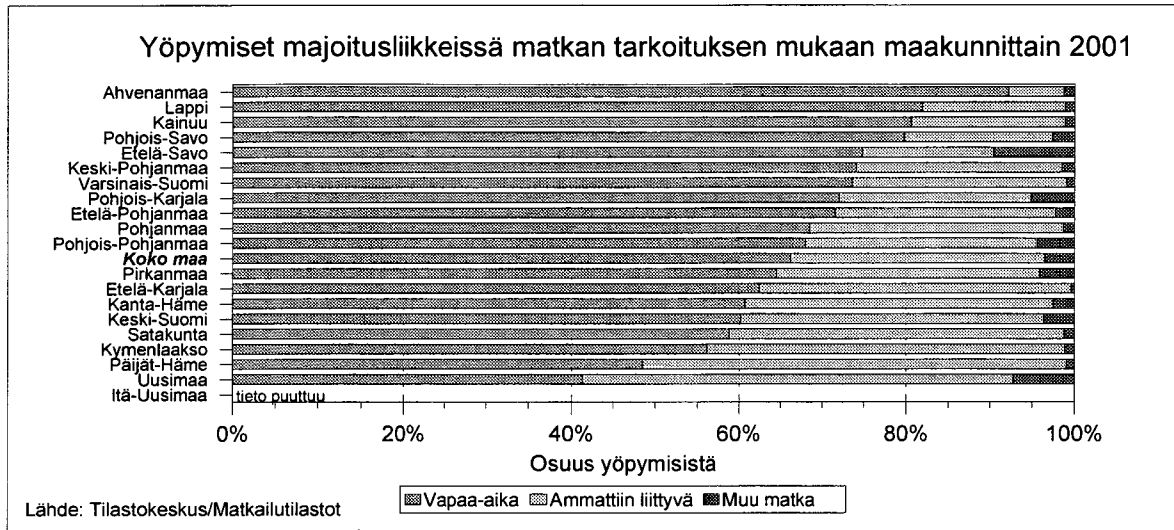
Kuva 175. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus seutukunnittain 2002.

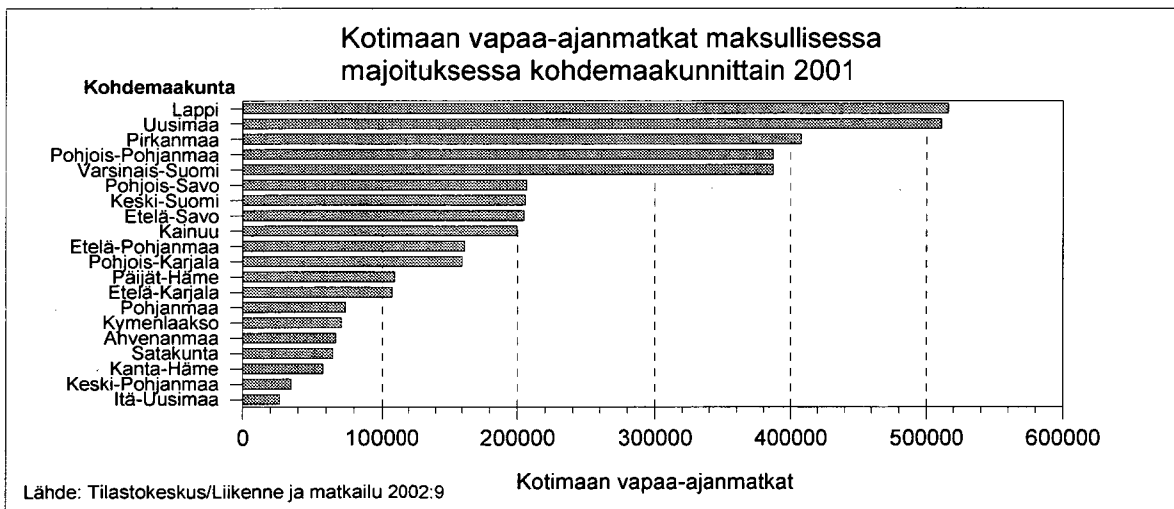
Kuva 176. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.2002.

Kaikista yöpymisistä vapaa-ajan yöpymisten osuus oli vuonna 2001 kaksi kolmannesta. Ahvenanmaalla vapaa-ajan matkojen osuus oli suurin. Uudellamaalla ja Päijät-Hämeessä yli puolet yöpymisistä liittyivät ammattiin.

Suomalaisten tekemistä kotimaan maksullisen majoituksen vapaa-ajanmatkoista eniten suuntautui Lappiin vuonna 2001. Sinne tehtiin yhteensä 516 000 matkaa. Toiseksi suosituin matkakohde oli Uusimaa, jonne matkoja tehtiin 511 000.

Kuva 177. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2001.

Kuva 178. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2001.

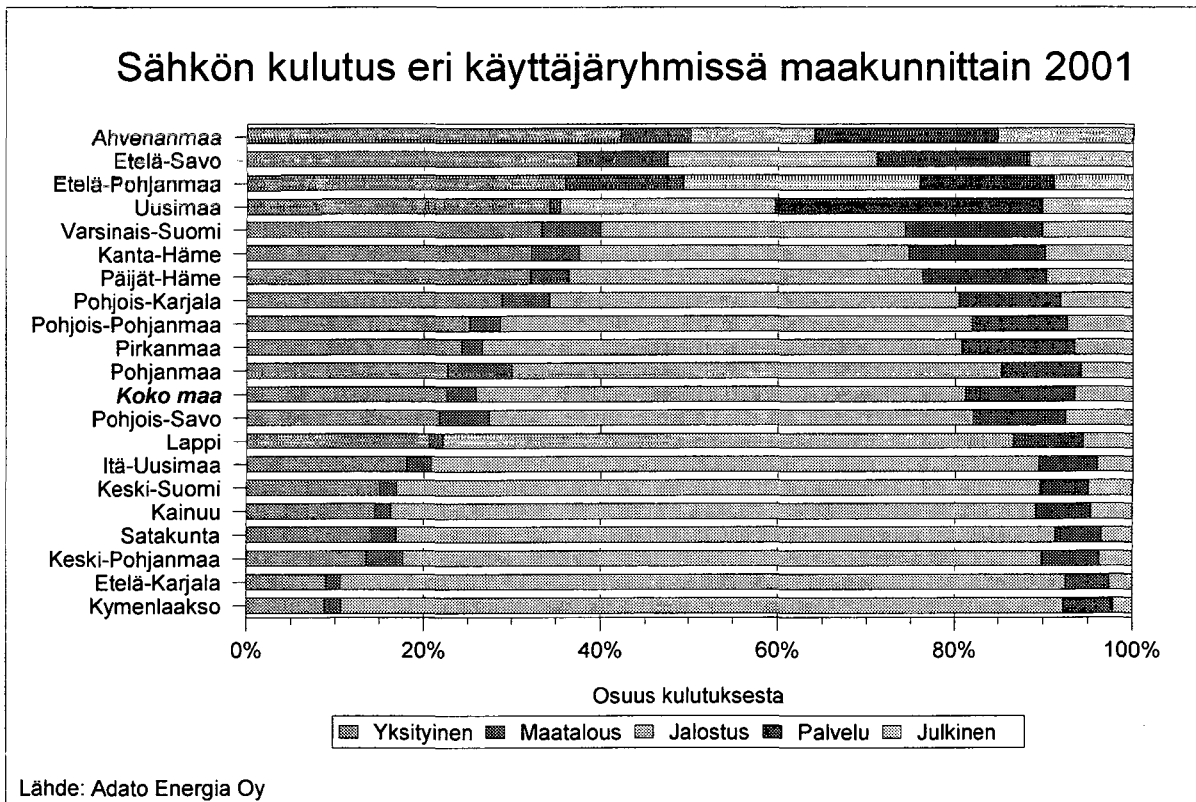
ENERGIATALOUS

Vuonna 2001 Suomessa tuotettiin sähköä yhteensä 71 229 GWh. Tästä yli neljäsosa tuotettiin Satakunnassa. Toiseksi eniten sähköä tuotettiin Itä-Uudellamaalla. Näiden maakuntien ohella Pohjanmaalla, Lapissa ja Pohjois-Pohjanmaalla sähkön tuotanto oli kulutusta suurempi. Vesivoimalla tuotettiin 18,3 % energian kokonaistuotannosta. Yli 35 % koko maan vesivoimaenergiasta tuotettiin Lapissa.

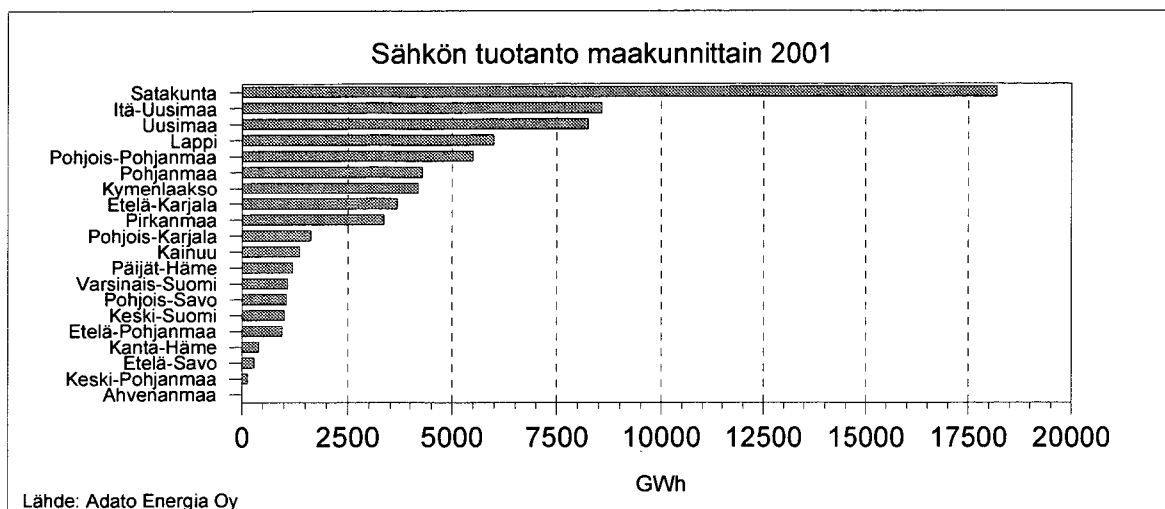
Sähköä kulutettiin vuonna 2001 yhteensä 78 161 GWh. Eniten sähköä kului Uudenmaan maakunnassa ja vähiten Ahvenanmaalla. Jalostus oli koko maassa suurin sähkön käyttäjäryhmä, sen osuus kokonaiskulutuksesta oli 55 %. Yksityisen kulutuksen osuus oli 27 % ja palveluiden 12 %. Kymenlaaksossa ja Etelä-Karjalassa jalostuksen osuus maakunnan sähkönkulutuksesta oli yli 80 %, kun taas Ahvenanmaalla, Etelä-Savossa, Etelä-Pohjanmaalla ja Uudellamaalla yksityinen sähkönkulutus oli jalostuksen kulutusta suurempaa. Maatalouden sähkön käyttö oli suurinta Etelä-Pohjanmaalla.

Jämsän seutukunnassa jalostus käytti suhteellisesti eniten sähköä (100 MWh/as) vuonna 2001. Vähiten sitä kului Rovaniemen ja Tunturi-Lapin seutukuntien teollisuudessa. Sydösterbottens kustregionin seutukunnan alueella maatalous kulutti suhteellisesti eniten sähköä (4,1 MWh/as).

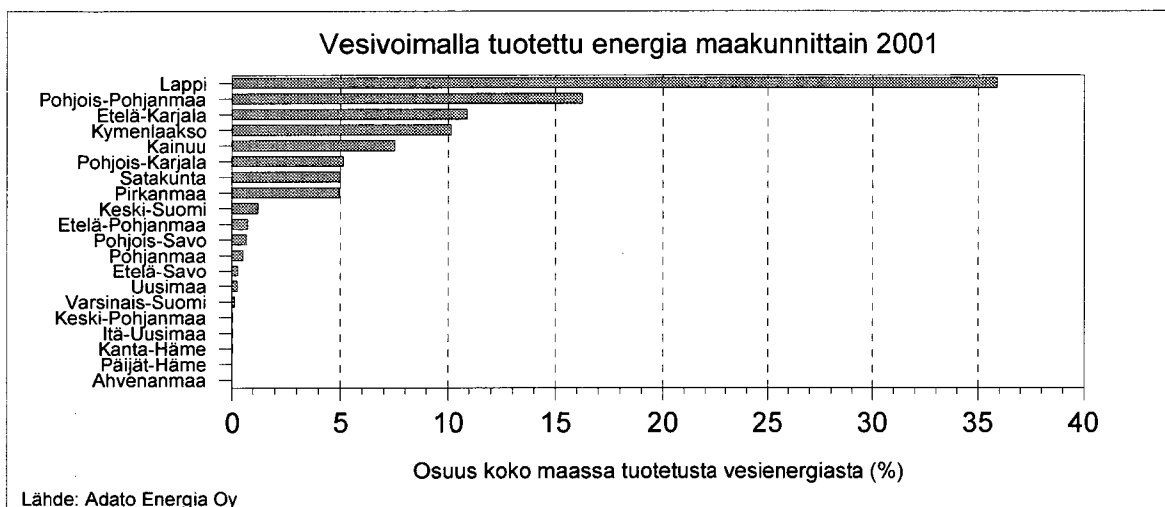
Yksityinen sähkön kulutus asukasta kohti laskettuna oli vähäisintä Härmänmaan seutukunnassa. Eniten sähköä kului yksityisessä käytössä Tunturi-Lapin ja Pohjois-Lapin seutukunnissa, kuten yleensäkin Lapissa. Pienintä yksityinen sähkön kulutus asukasmäärään suhteutettuna oli Uudenmaan, Pohjois-Savon ja Etelä-Karjalan maakunnissa.

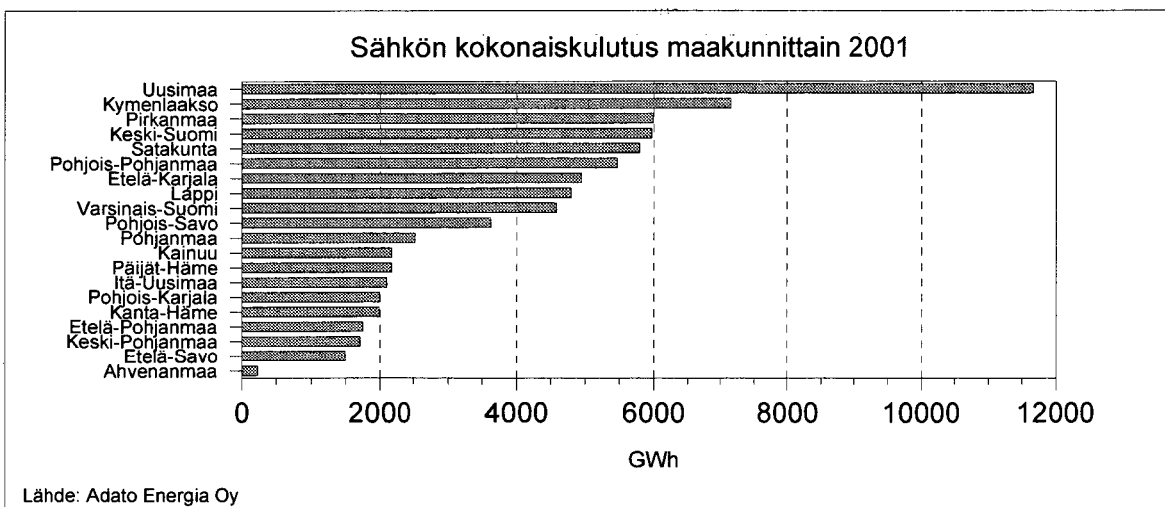
Kuva 179. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2001.

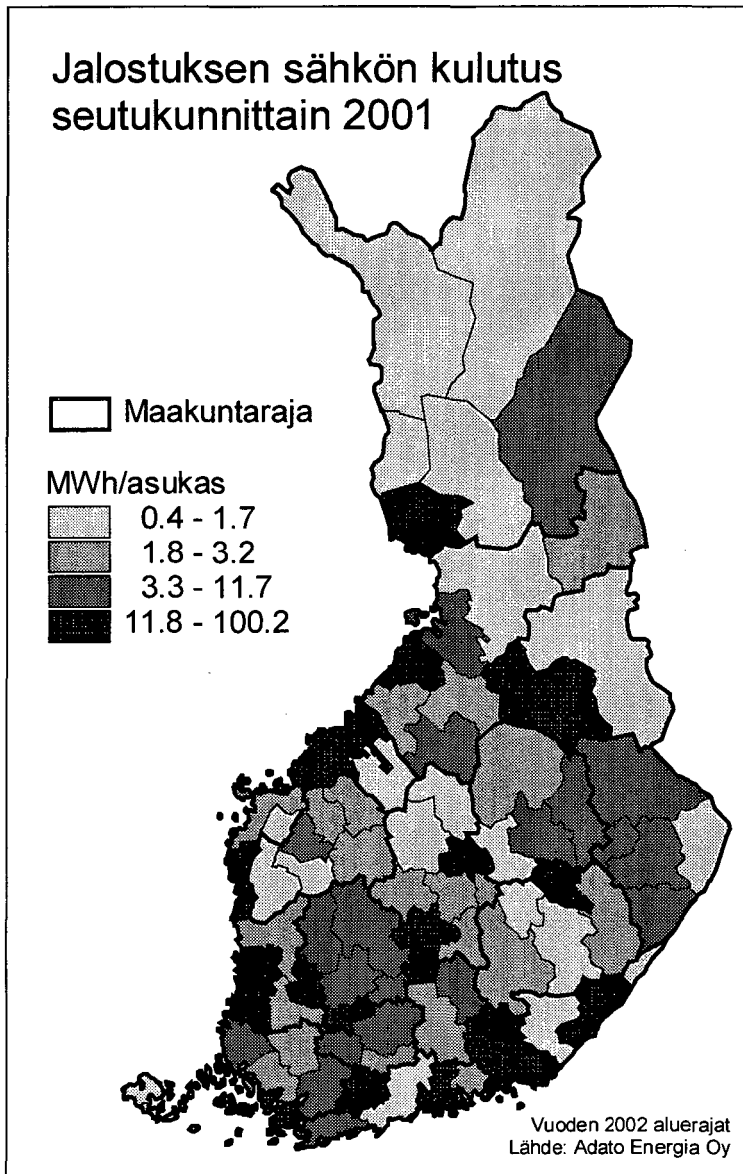
Kuva 180. Sähkön tuotanto maakunnittain 2001.

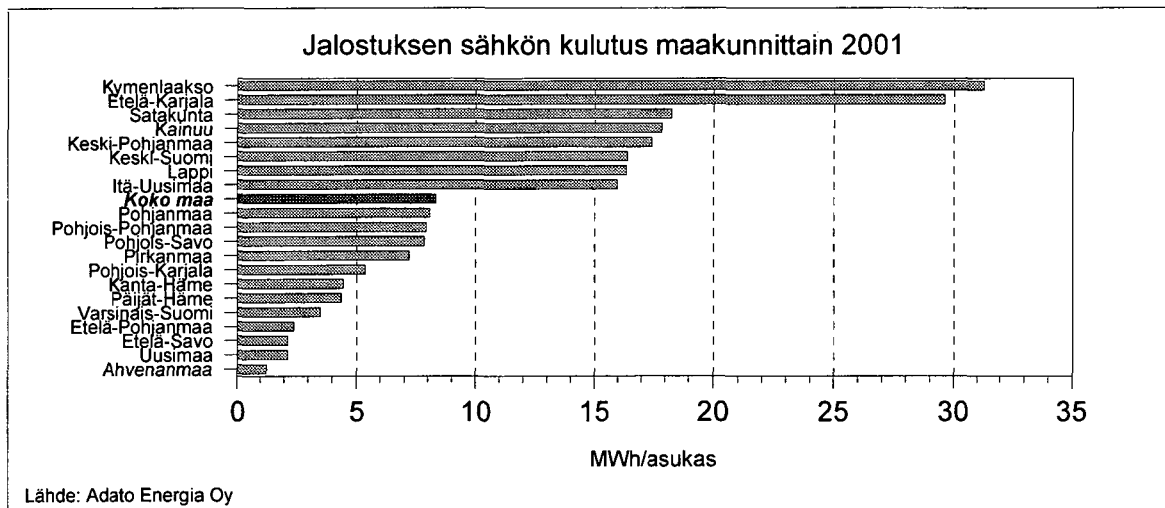
Kuva 181. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 2001.

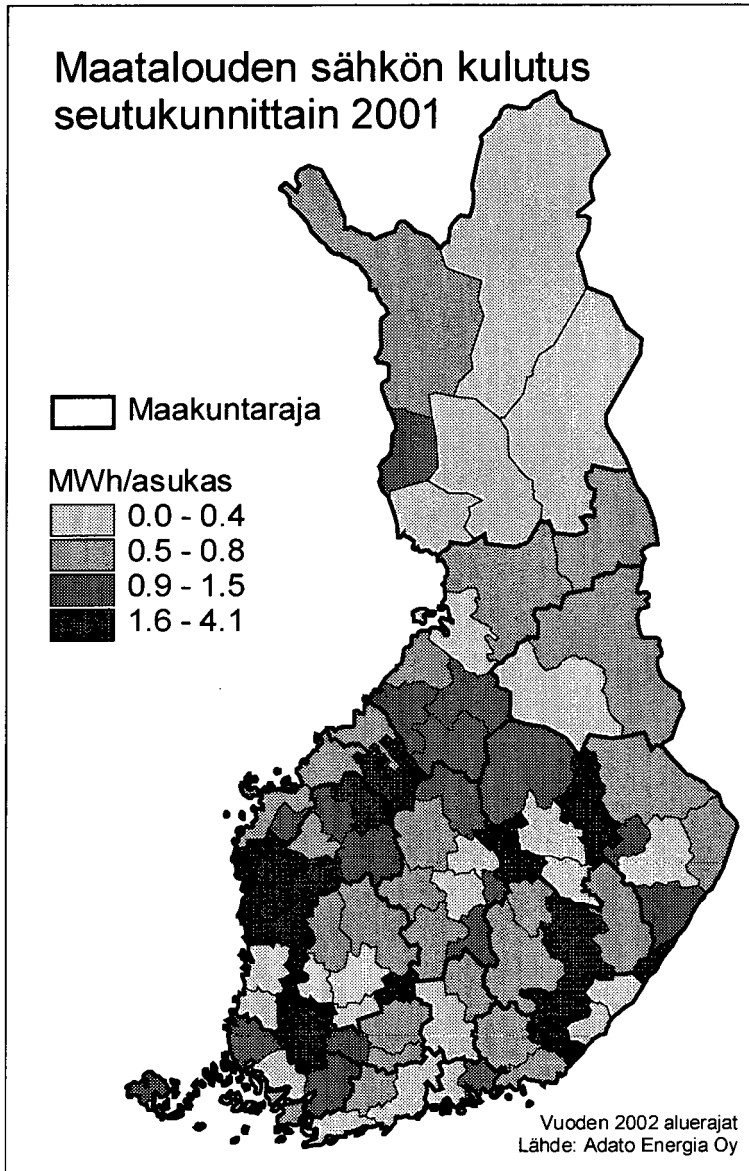
Kuva 182. Sähkön kokonaiskulutus maakunnittain 2001.

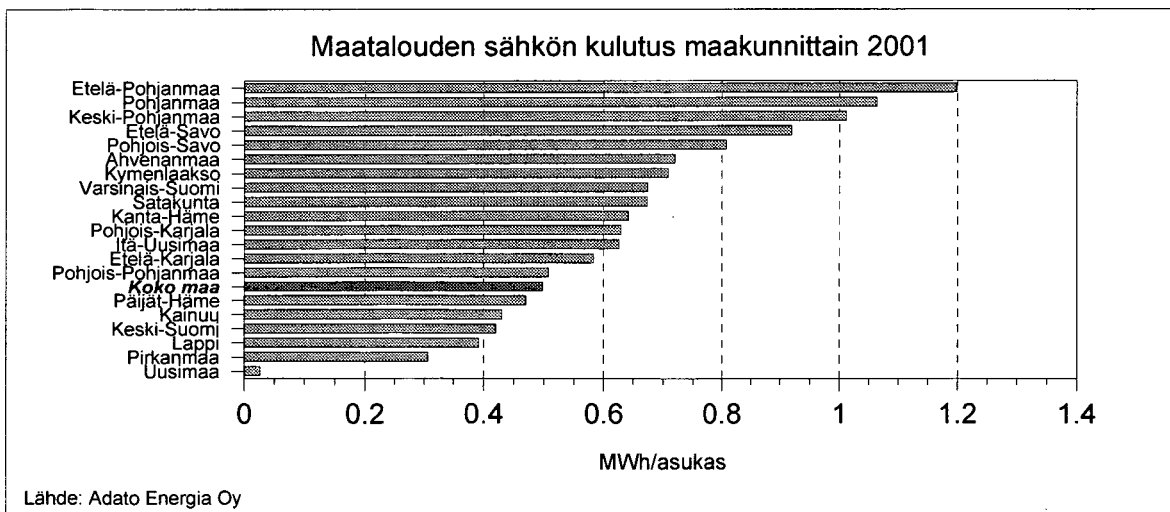
Kuva 183. Jalostuksen sähkön kulutus seutukunnittain 2001.

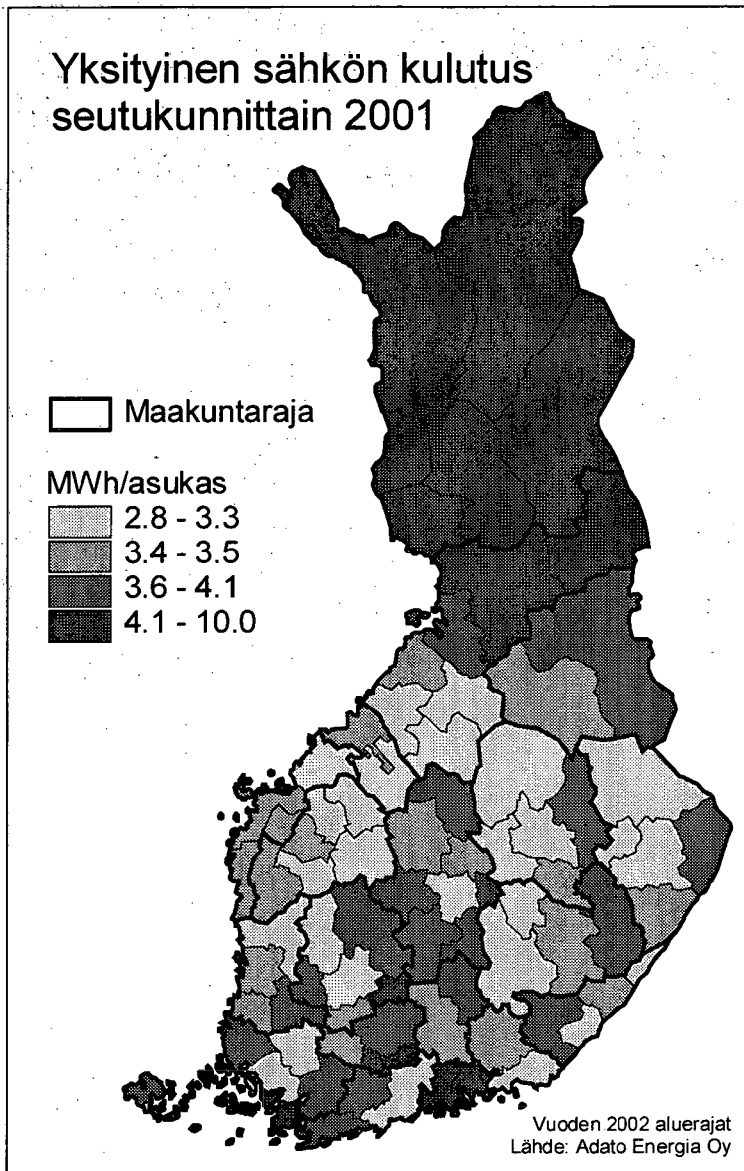
Kuva 184. Jalostuksen sähkön kulutus maakunnittain 2001.

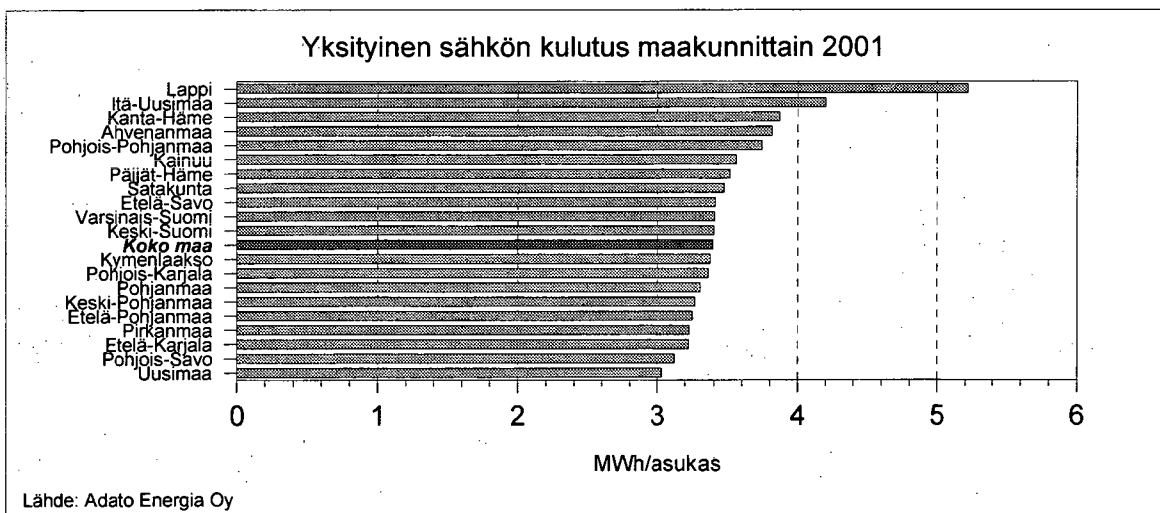
Kuva 185. Maatalouden sähkön kulutus seutukunnittain 2001.

Kuva 186. Maatalouden sähkön kulutus maakunnittain 2001.

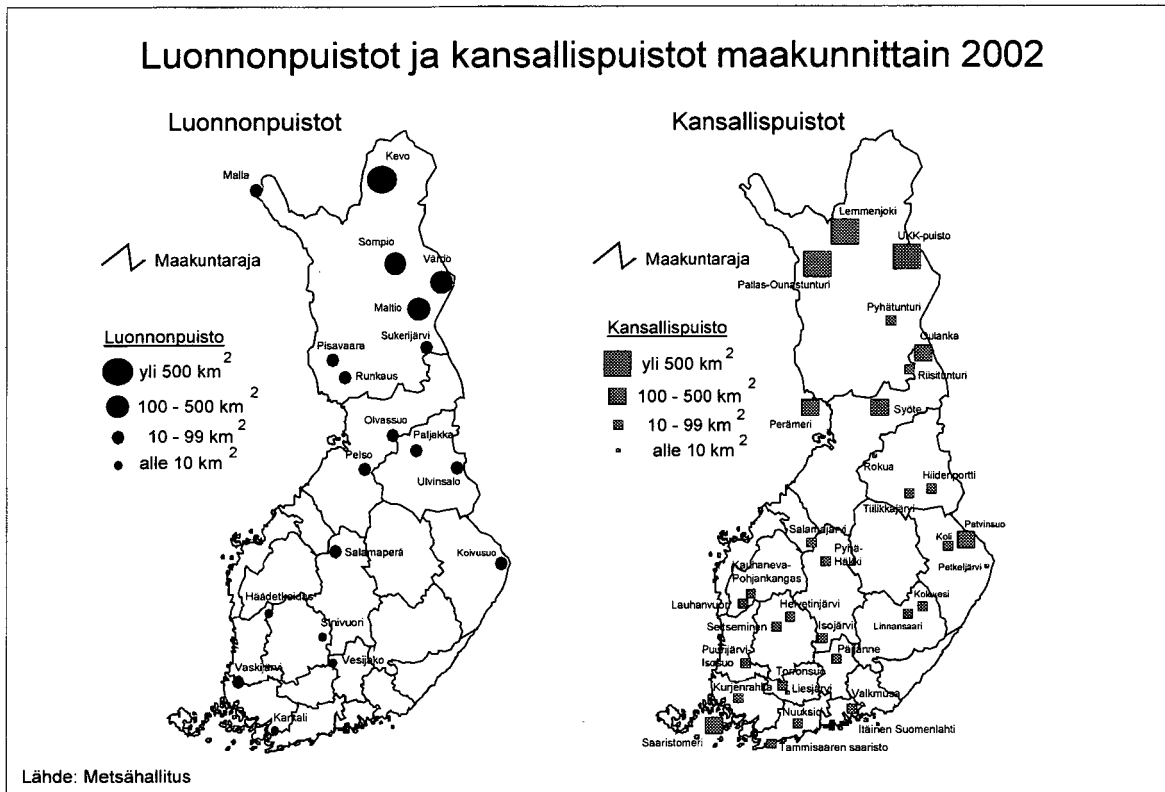
Kuva 187. Yksityinen sähkön kulutus seutukunnittain 2001.

Kuva 188. Yksityinen sähkön kulutus maakunnittain 2001.

YMPÄRISTÖN TILA

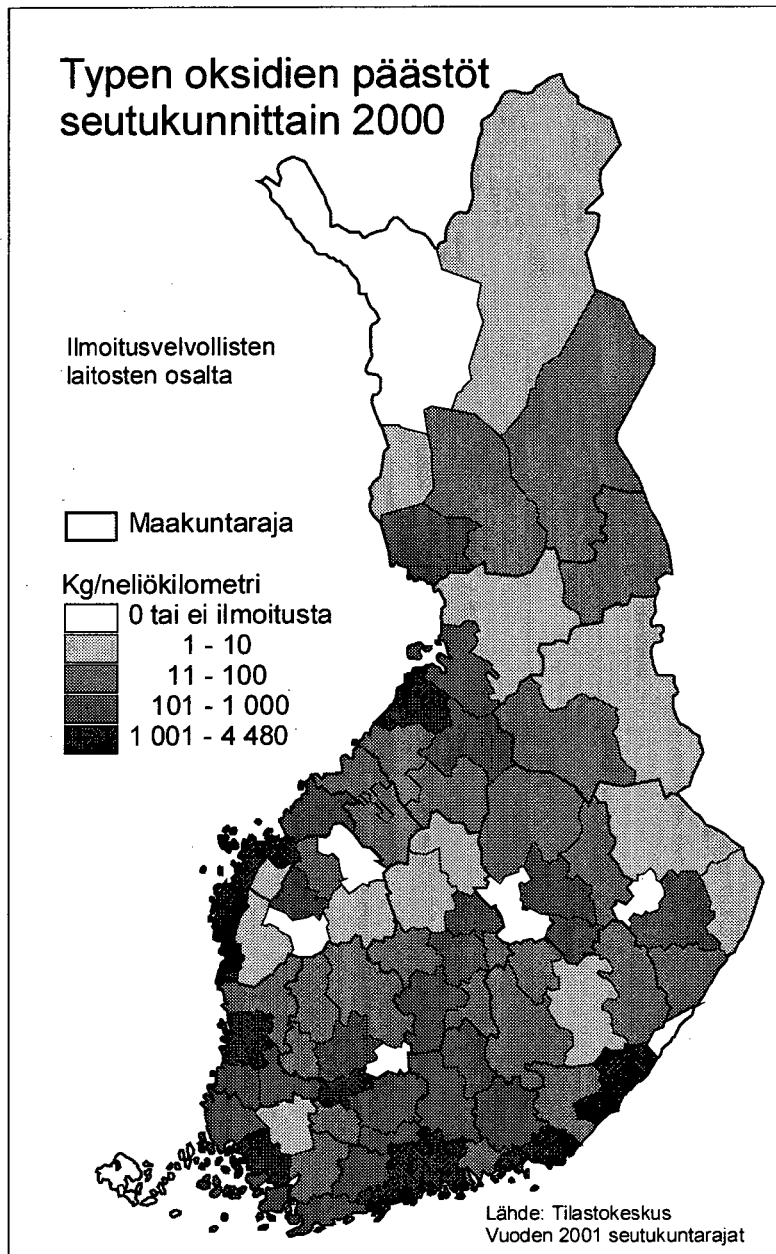
Suomessa oli vuonna 2002 33 kansallispuistoa. Niiden yhteenlaskettu pinta-ala on noin 8 079 km². Suurimman, Urho Kekkosen kansallispuiston pinta-ala on 2 500 km². Luonnonpuistoja Suomessa on 19 ja niiden yhteenlaskettu kokonaispinta-ala 1 531 km².

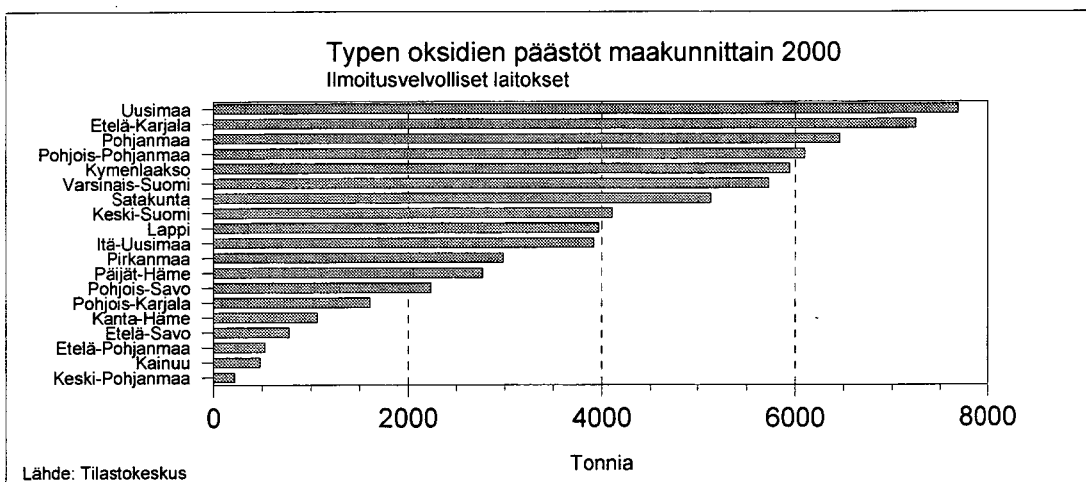
Kuva 189. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 2002.

Sekä rikki- että hiukkaspäästöjä syntyi maakunnittain tarkasteltuna eniten Pohjois-Pohjanmaalla vuonna 2000. Typen oksidien päästöt olivat suurimmat Uudellamaalla ja Etelä-Karjalassa.

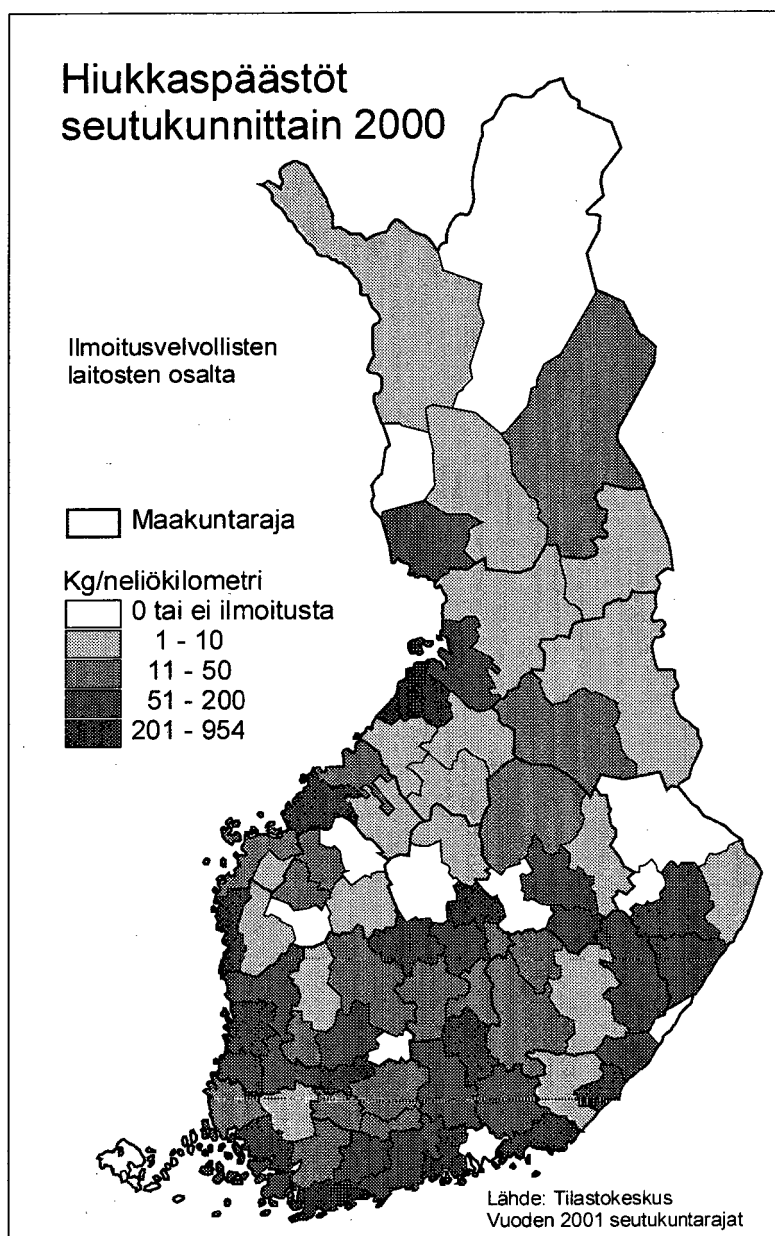
Maakunta- ja kuntakohtaiset tiedot päästöistä huomioidaan vain ilmoitusvelvollisten laitosten osalta. Vuonna 2000 Ahvenanmaalla sekä muutamissa Manner-Suomen seutukunnissa ei sijainnut ilmoitusvelvollisia laitoksia. Muiden seutukuntien osalta ilmoitusvelvollisten laitosten päästötiedot on suhteutettu niiden sijaintiseutukunnan pinta-alaan. Näin laskettuna typpioksidien päästöt olivat suurimmat Lappeenrannan seutukunnassa ja rikkidioksidipäästöt Etelä-Pirkanmaan ja Porin seutukunnissa. Hiukkaspäästöjä syntyi eniten Raahen seutukunnassa.

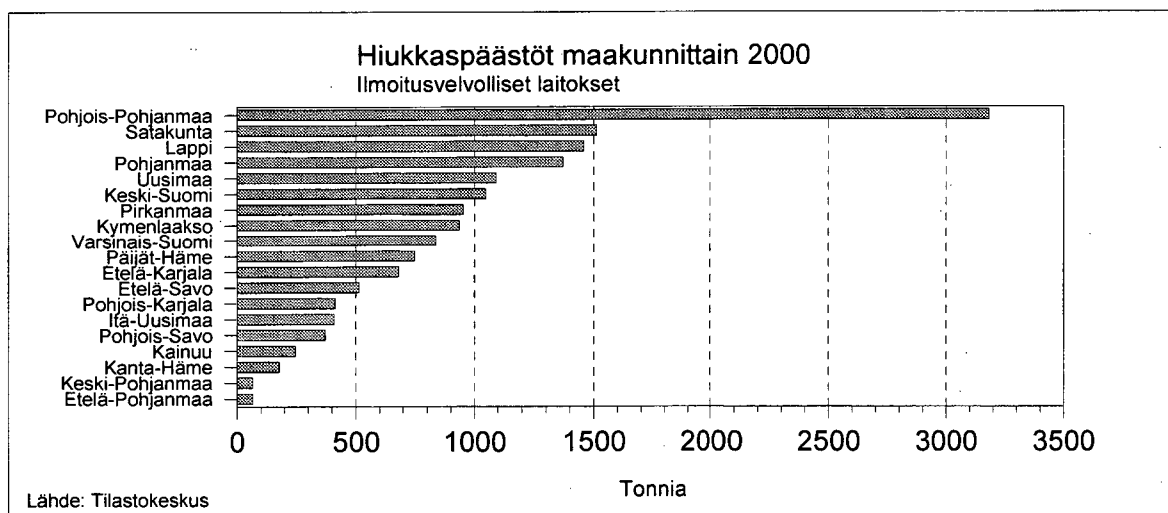
Kuva 190. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2000.

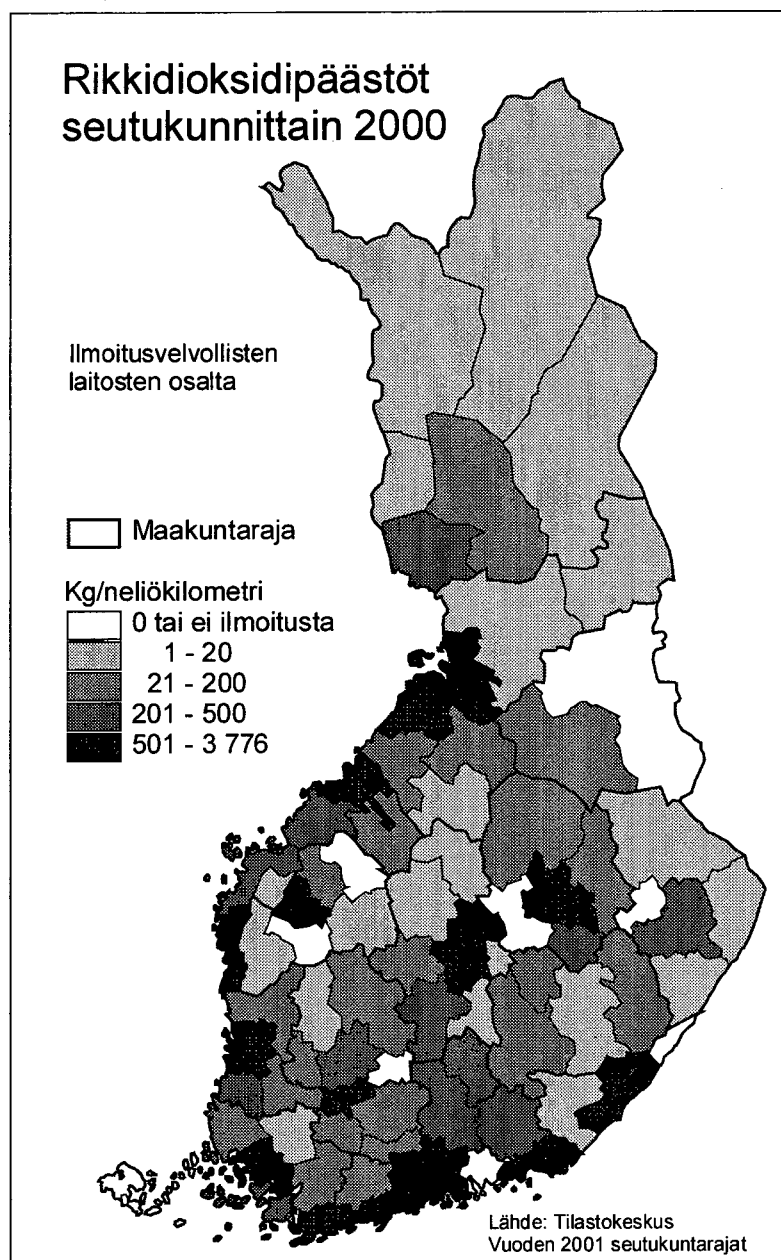
Kuva 191. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2000.

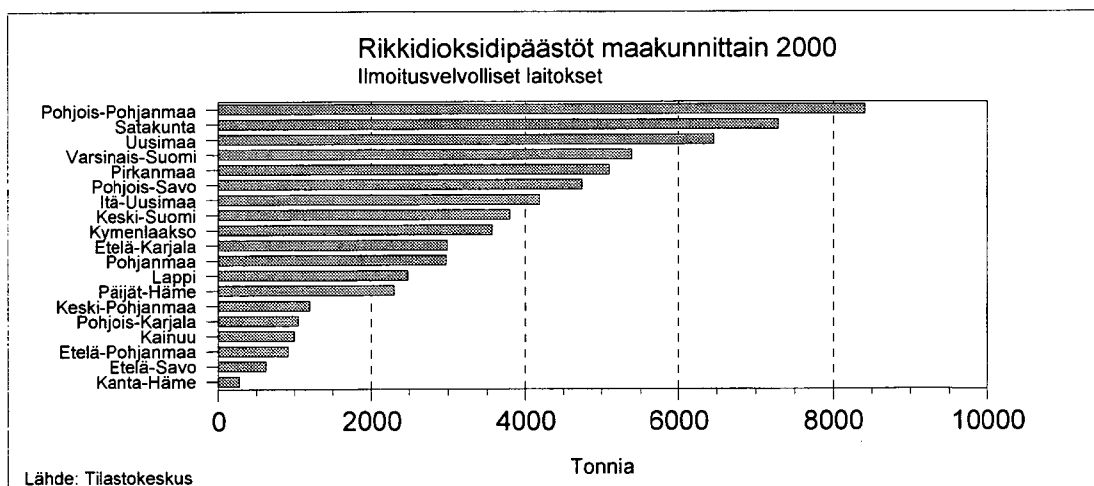
Kuva 192. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2000.

Kuva 193. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2000.

Kuva 194. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 2000.

Kuva 195. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2000.

OIKEUSTILASTOT

Vuonna 2001 haettiin koko maassa 2 674 yritystä konkurssiin. Henkilökuntaa näillä yrityksillä oli 10 000. Uudenmaan osuus konkurssiyritysten henkilökunnasta oli 29 % ja yrityksistä 31 %. Varsinais-Suomessa konkurssin tehneitä yrityksiä oli toiseksi eniten ja Satakunnassa henkilökuntaa toiseksi eniten. Ahvenanmaalla konkurssiin haettiin samana vuonna vain 9 yritystä.

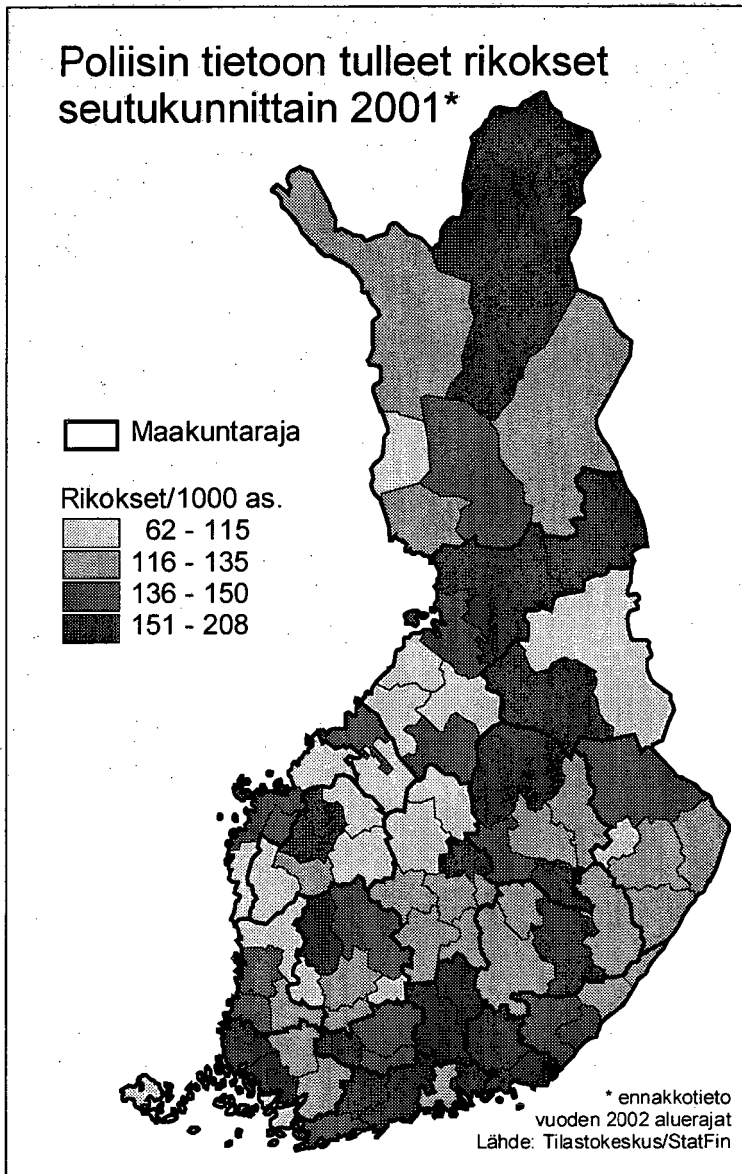
Rikostilastoilla kuvataan niiden rikosten määriä, joista on tehty rikosilmoitus, rangaistusvaatimusilmoitus tai annettu rikesakko. *Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset* sisältävät mm. omaisuusrikokset, henkeen ja terveyteen kohdistuneet rikokset, siveellisyyserikokset, rikokset julkista viranomaista ja yleistä järjestystä vastaan sekä liikennejuopumukset. *Muihin rikoksiin* kuuluvat mm. alkoholilakirikokset ja liikennesrikokset. Yhdessä nämä ryhmät muodostavat *poliisin tietoon tulleen rikollisuuden*.

Poliisin tietoon tuli vuonna 2001 koko maassa kaikkiaan yli 765 600 rikosta (ennakollinen tieto). Näistä rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia oli yli 514 000. Loviisan ja Varkauden seutukunnissa poliisin tietoon tuli eniten rikoksia asukaslukuun nähden, kun taas rikoslakia vastaan tehtiin suhteessa eniten rikoksia Mariehamns stadin seutukunnassa. Ålands skärgårdin ja Kaustisen seutukunnissa poliisin tietoon tulleita rikoksia oli vähiten. Kaustisen seutukunnassa myös rikoslakirikoksia oli vähiten.

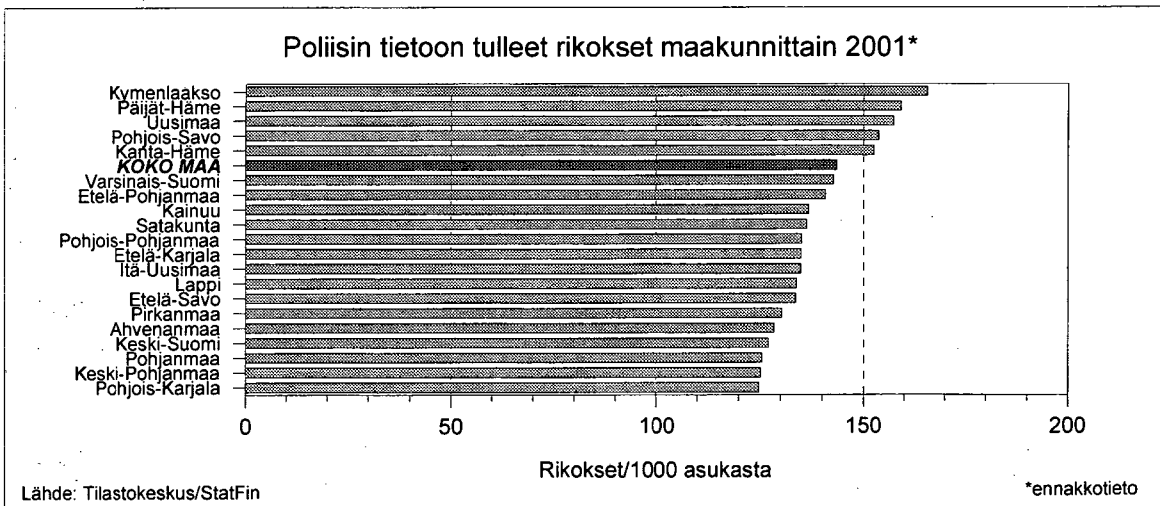
Maakunnista Kymenlaaksossa ja Päijät-Hämeessä poliisin tietoon tuli eniten rikoksia tuhatta asukasta kohti. Uudellamaalla tehtiin eniten ja Keski-Pohjanmaalla vähiten rikoksia rikoslakia vastaan.

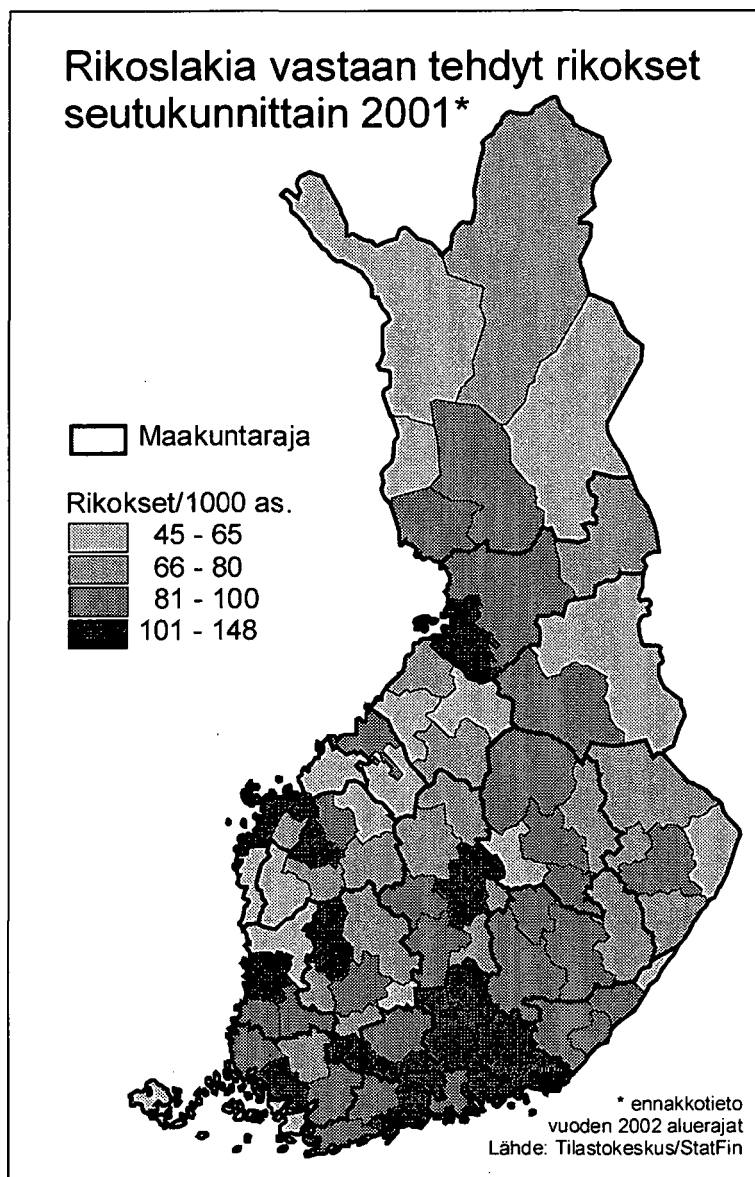
Kuva 196. Konkurssiin haettujen yritysten määrä ja henkilöstö maakunnittain 2001.

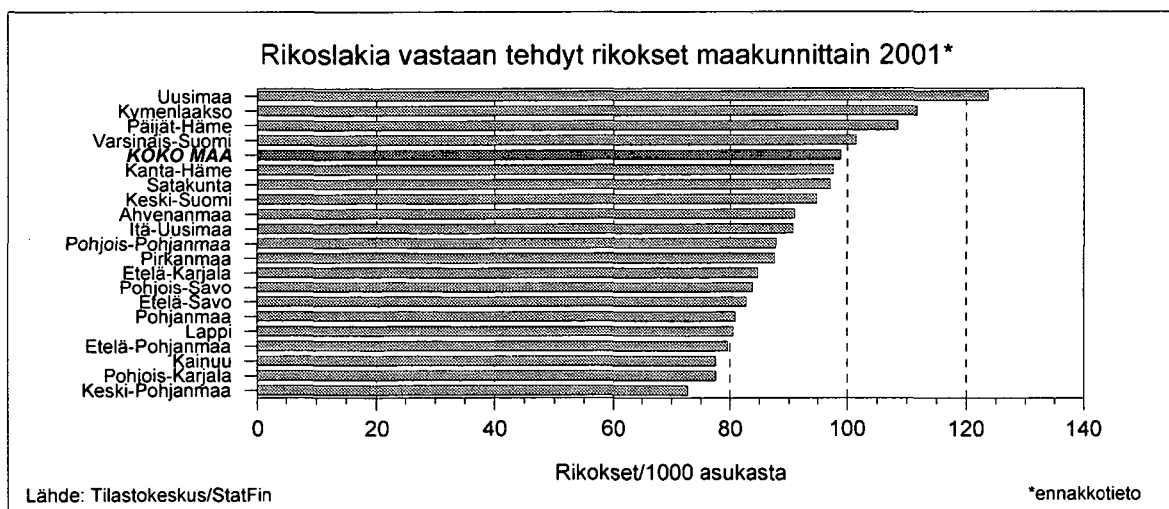
Kuva 197. Poliisin tietoon tulleet rikokset seutukunnittain 2001.

Kuva 198. Poliisin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 2001.

Kuva 199. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset seutukunnittain 2001*.

Kuva 200. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset maakunnittain 2001*.

KUNNALLISTALOUS

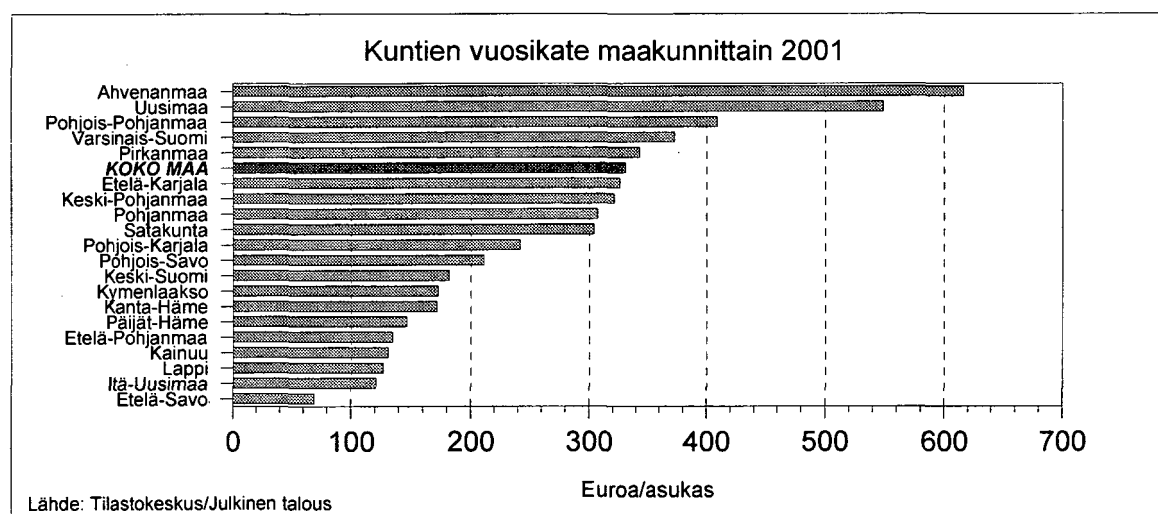
Seutukuntaakohtaiset kunnallistalouden tunnusluvut ovat katsauksessa kuntien yhteenlaskettuja lukuja. Ne eivät ole vertailukelpoisia vuonna 1996 tai sitä aikaisemmin julkaistujen tunnuslukujen kanssa, koska vuoden 1997 alussa Manner-Suomen kunnissa ja vuonna 1999 Ahvenanmaalla otettiin käyttöön uusi kirjanpitojärjestelmä, jossa soveltuvin osin noudatetaan kirjanpitolakia. *Verrattaessa tunnuslukuja keskiarvoihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.* Kunnallistalouden käsitteiden selitykset ja laskukaavat löytyvät julkaisun lopusta.

Kuntien keskimääräiset verotulot olivat vuonna 2001 selkeästi korkeimmat Helsingin seutukunnassa, 3 723 euroa asukasta kohti. Lisäksi kuudessa muussa seutukunnassa verotulot ylittivät koko maan keskimääräisen arvon. Maakunnista vain Uusimaa ylsi samaan. Etelä-Pohjanmaan maakunnan alueella verotulot olivat pienimmät. Kolmessa seutukunnassa verotulot jäivät alle 1 800 euroon asukasta kohti. Suhteessa vähiten verotuloja saatiin Siikalatvan seutukunnassa.

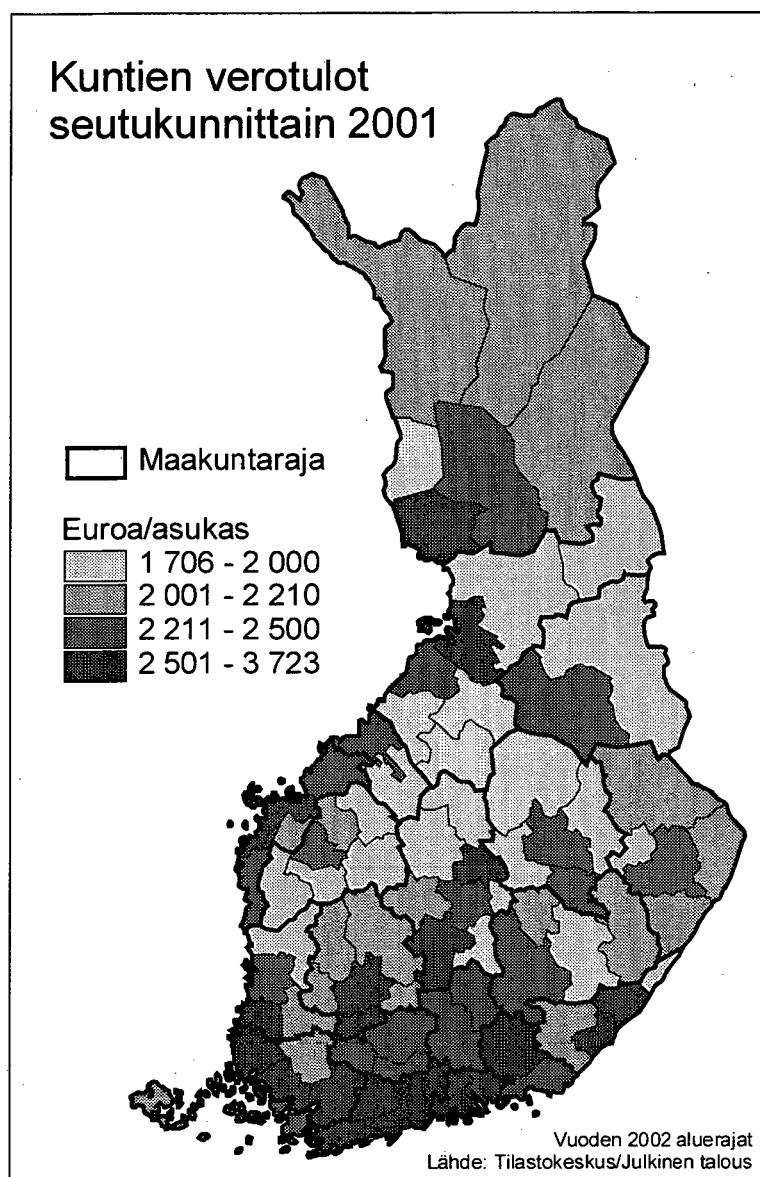
Kuntien lainakanta oli suurin Raahen, Mikkelin ja Kaustisen seutukunnissa, yli 1 700 euroa asukasta kohti. Suhteessa pienin lainakanta oli Länsi-Saimaan (191 euroa/asukas) seutukunnassa. Maakunnittain tarkasteltuna kuntien lainakanta asukasta kohti oli suurin Keski-Pohjanmaalla ja Lapissa.

Kuntien vuosikate (euroa/asukas) oli negatiivinen 7 seutukunnan alueella. Tunturi-Lapin ja Itä-Lapin seutukunnissa vuosikatteen olivat asukasluvuun nähden pienimmät. Suurin vuosikate oli Mariehamns stadin seutukunnassa ja maakunnista Ahvenanmaalla.

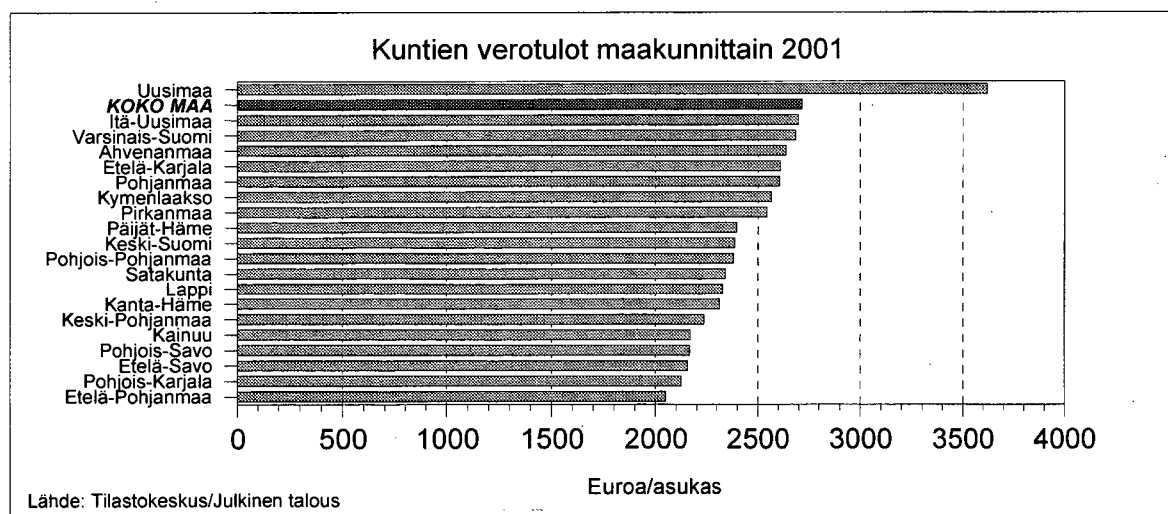
Kuntien henkilökunnan määrä vaihteli seutukunnissa Itä-Lapin 84 työntekijästä Loimaan seutukunnan 45 työntekijään tuhatta asukasta kohti. Pohjoisen ja itäisen Suomen seutukunnissa henkilökuntaa oli suhteessa eniten. Kanta-Hämeen maakunnassa kunnilla oli verraten vähän henkilökuntaa.

Kuva 201. Kuntien vuosikate maakunnittain 2001.

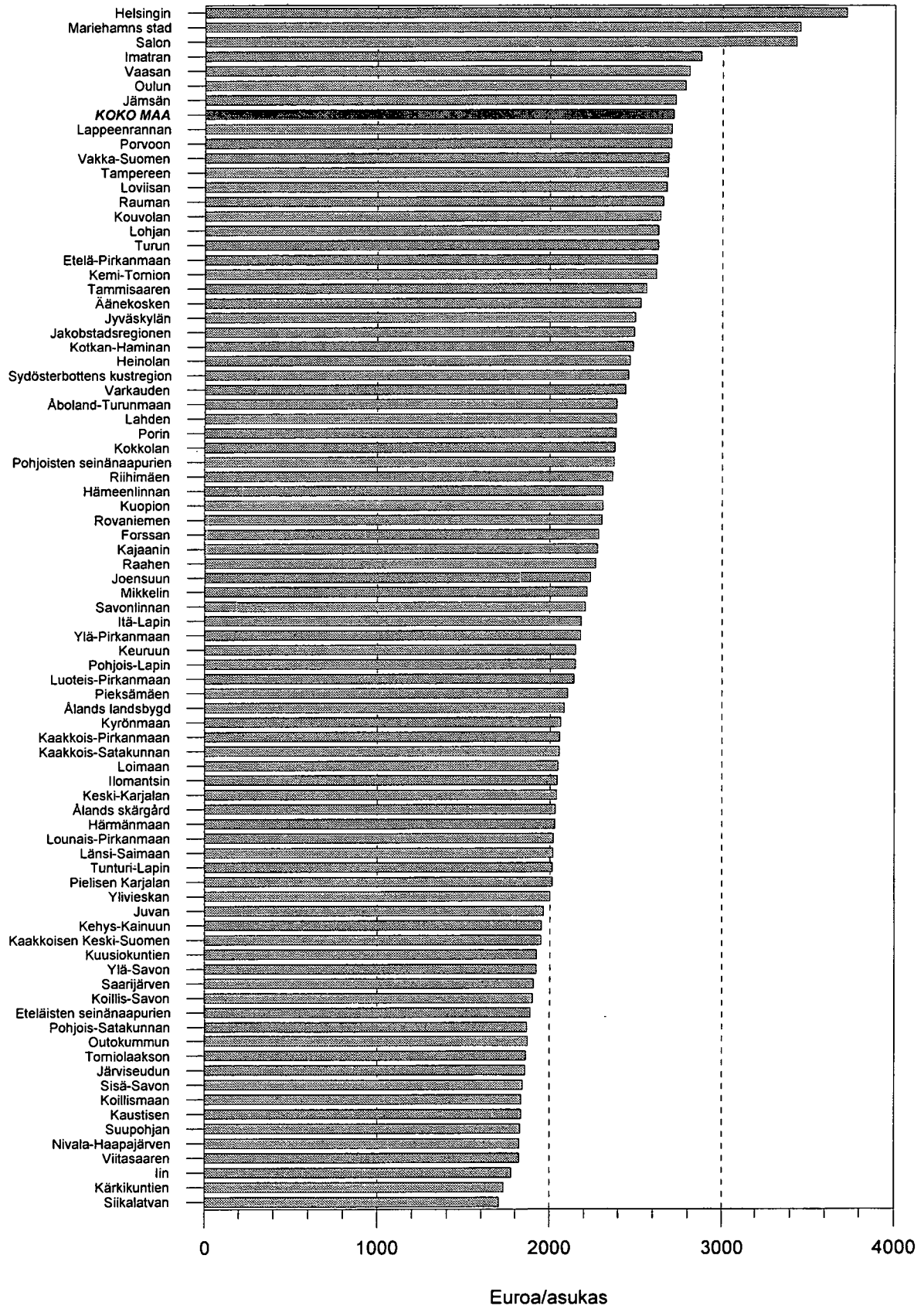

Kuva 202. Kuntien verotulot seutukunnittain 2001.

Kuva 203. Kuntien verotulot maakunnittain 2001.

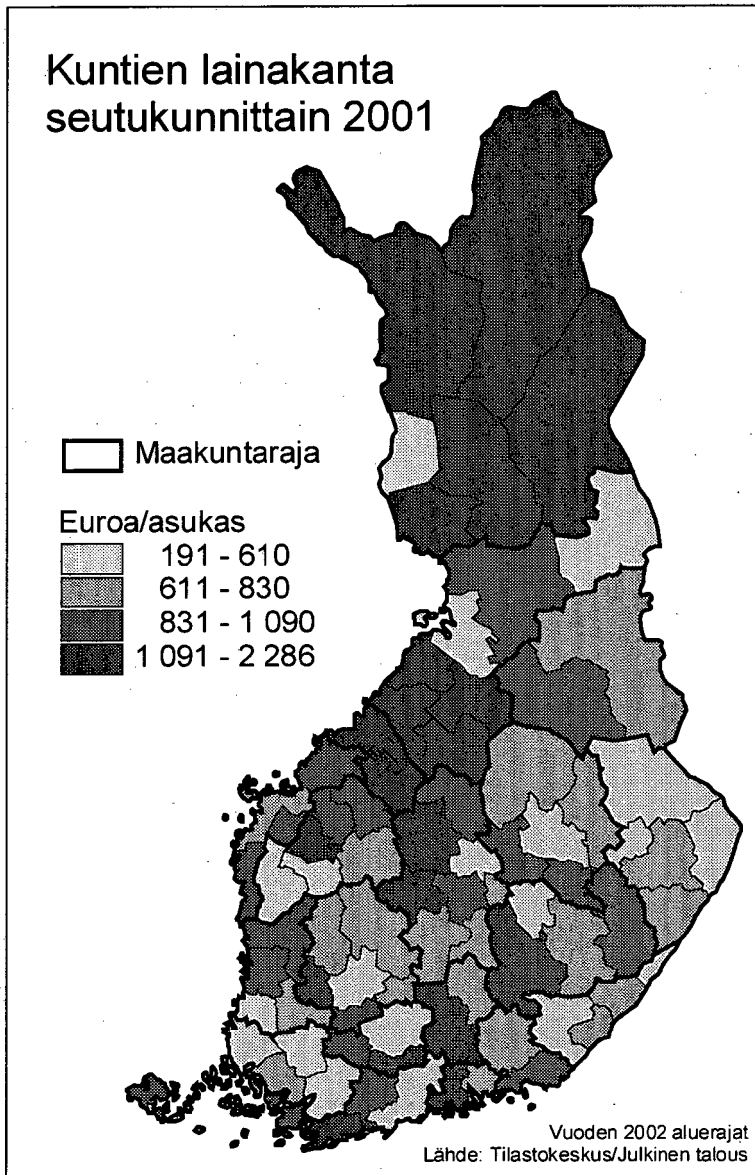
Kuntien verotulot seutukunnittain 2001

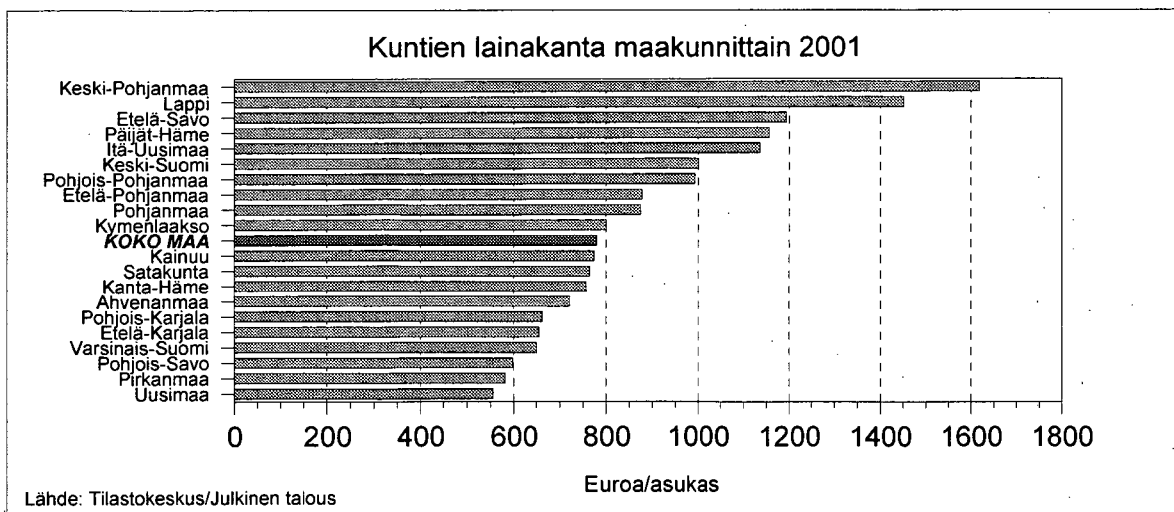
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 204. Kuntien verotulot seutukunnittain 2001.

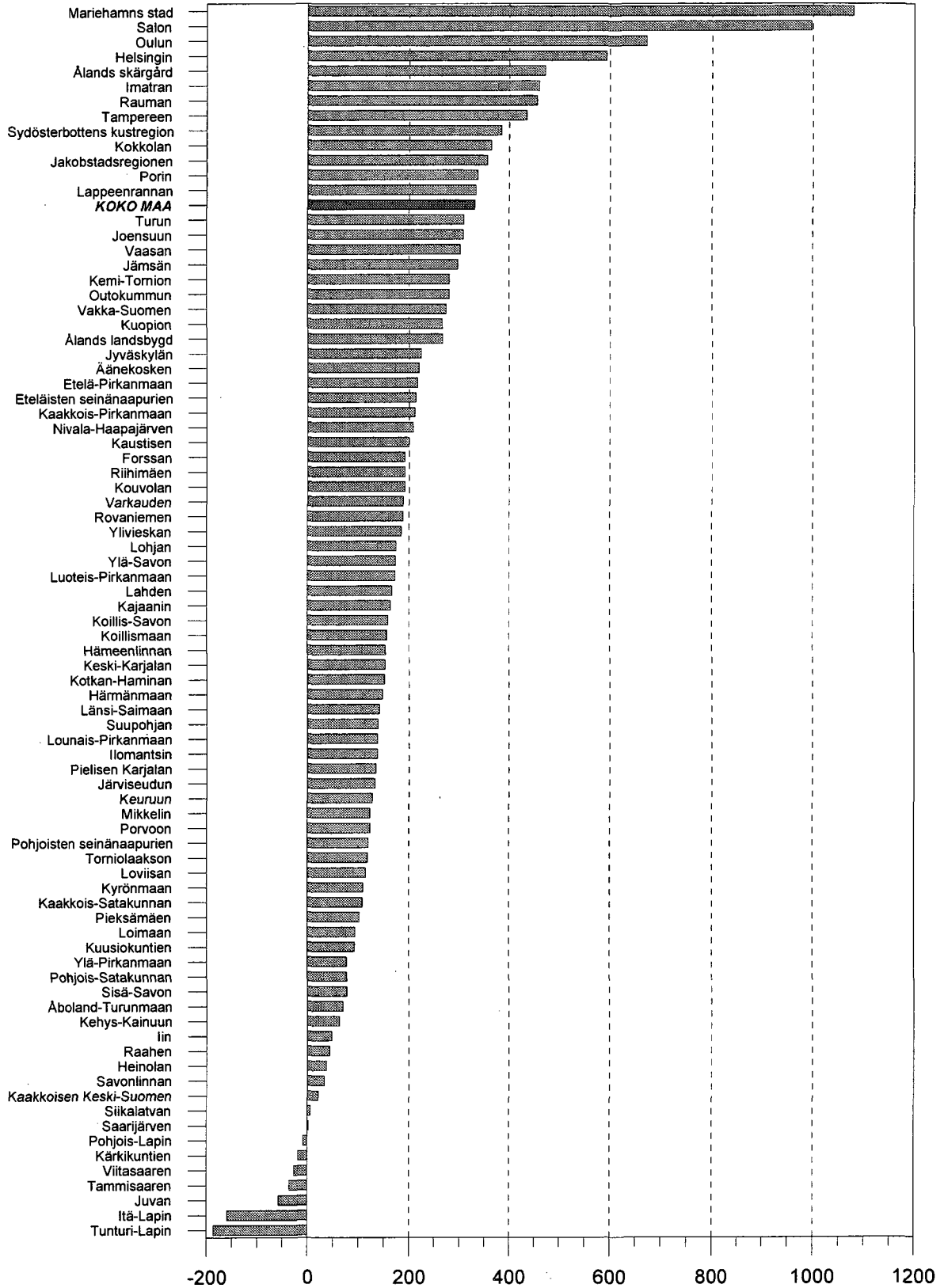

Kuva 205. Kuntien lainakanta seutukunnittain 2001.

Kuva 206. Kuntien lainakanta maakunnittain 2001.

Kuntien vuosikate seutukunnittain 2001

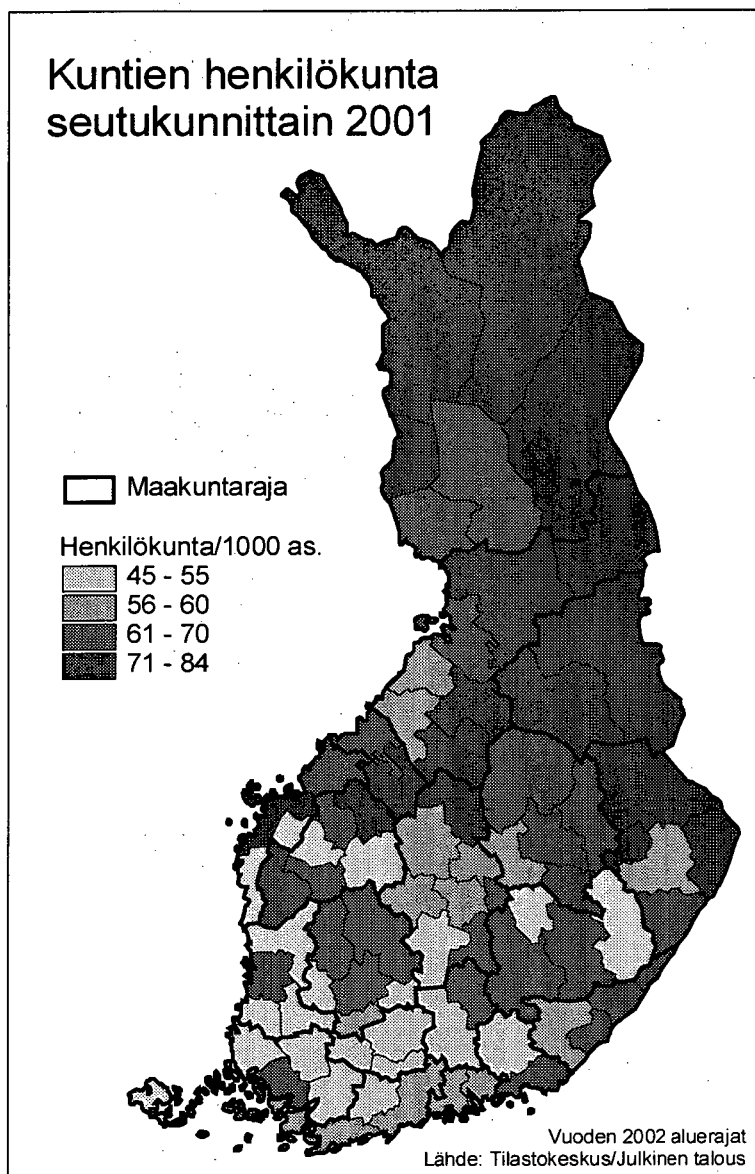

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

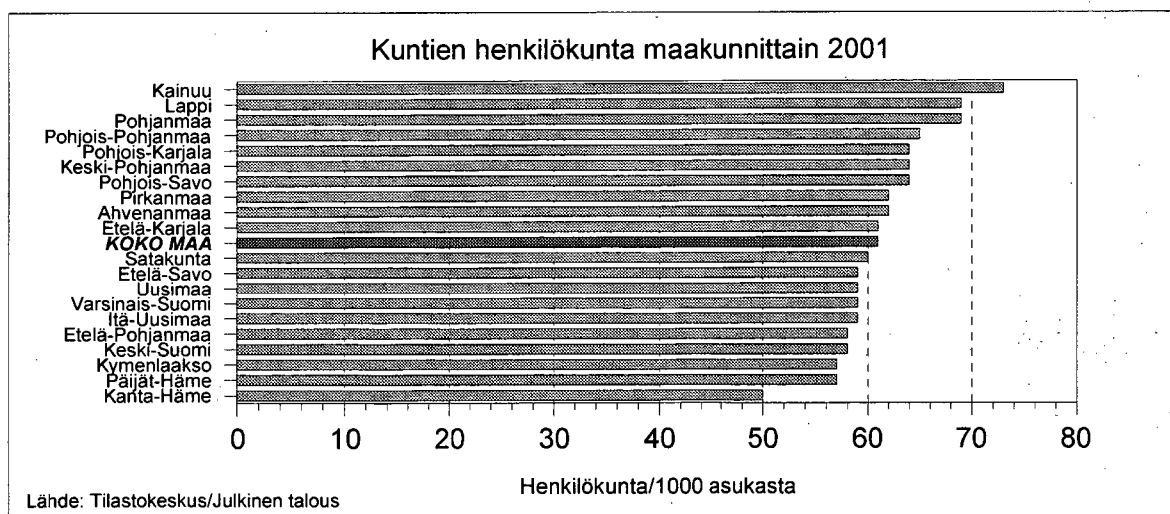
Euroa/asukas

Vuoden 2002 seutukuntarajat

Kuva 207. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2001.

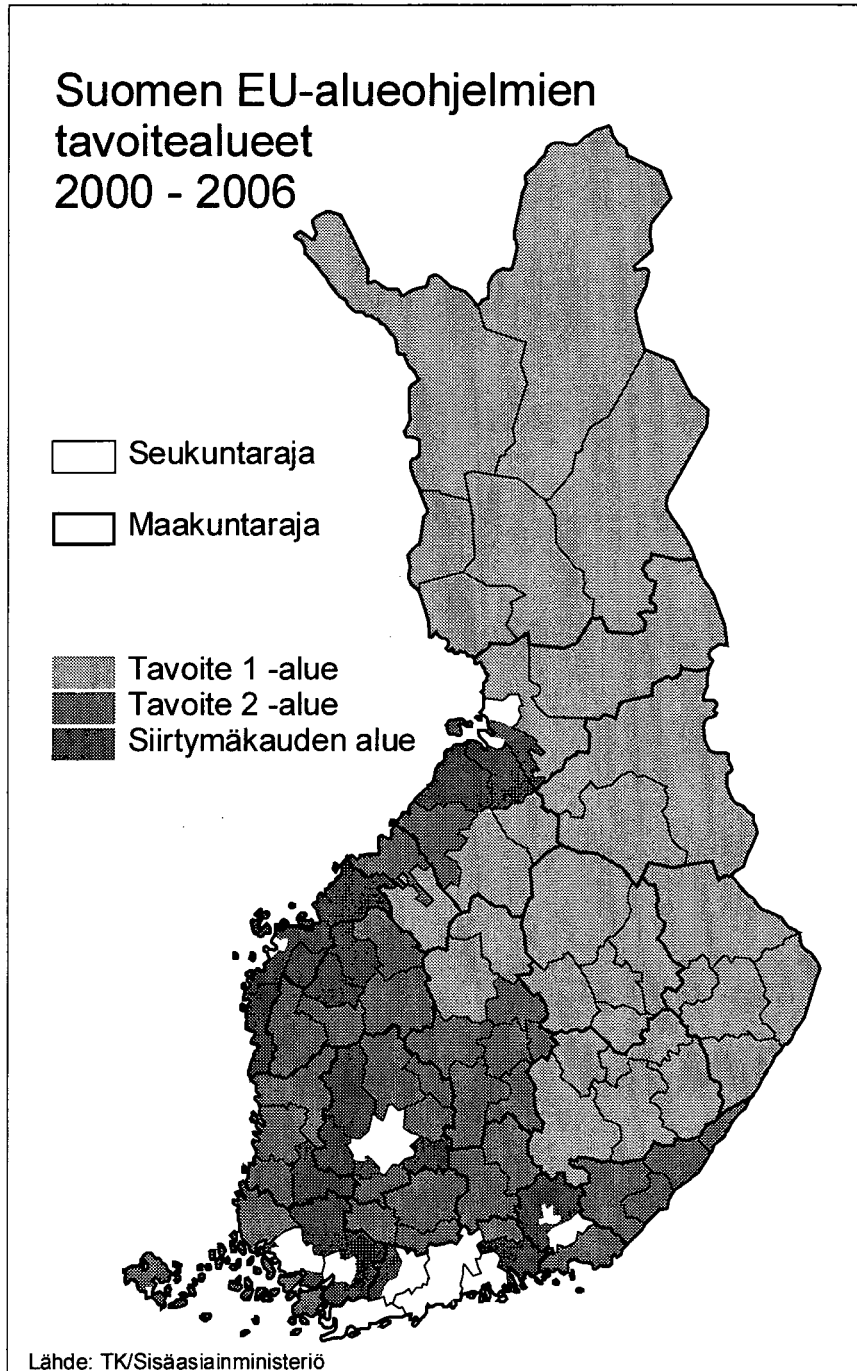
Kuva 208. Kuntien henkilökunta seutukunnittain 2001.

Kuva 209. Kuntien henkilökunta maakunnittain 2001.

ALUEPOLITIikka

Kansallisella ja Euroopan unionin (EU) aluepolitiikalla edistetään maan eri osien omista lähtökohdista tapahtuvaa kehitystä ja tuetaan kehitykseltään heikompia alueita. EU:n aluepolitiikan olennaisia osia ovat alue- ja rakennepoliittiset toimenpiteet, joita rahoitetaan yhteisin varoin muodostettujen rakennerahastojen avulla. EU-tuen suuntaamiseksi oikeisiin kohteisiin on sovittu tavoiteohjelmista. Ohjelmakaudella 2000 – 2006 tavoitteita on kolme, joista kaksi on alueellista. *Tavoite 1-ohjelmalla* tuetaan kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämistä ja rakenteellista muutosta. *Tavoite 2-ohjelma* tähtää rakennemuutoksesta kärsivien maaseutu- ja kaupunkialueiden kehittämiseen.

Kuva 210. Suomen EU-alueohjelmien tavoitealueet 2000 – 2006.

Suomessa toteutetaan kaudella 2000 – 2006 kahta tavoite 1-ohjelmaa, *Pohjois-Suomen ja Itä-Suomen tavoite 1-ohjelmaa*. Niiden keskeisenä tavoitteena on luoda uusia työpaikkoja ja parantaa työllisyyttä. Toimenpiteiden kohteena ovat ensisijaisesti kasvavat ja uudet yritykset. Tavoitteena on myös ohjelma-alueiden bruttokansantuotteen nostaminen lähemmäs maan keskiarvoa. Tavoite 2-ohjelmia on myös kaksi, *Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen tavoite 2 -ohjelmat*.

Siirtymäkauden tukea saavat vuosina 2000 – 2006 ne edellisellä ohjelmakaudella 2- tai 5b -alueisiin kuuluneet alueet, jotka eivät tällä ohjelmakaudella kuulu tavoite 2 -alueeseen. Tuen suuruus on noin neljännes varsinaisten ohjelma-alueiden tukitasosta (lähde: Sisäasiainministeriö).

Yritystuet

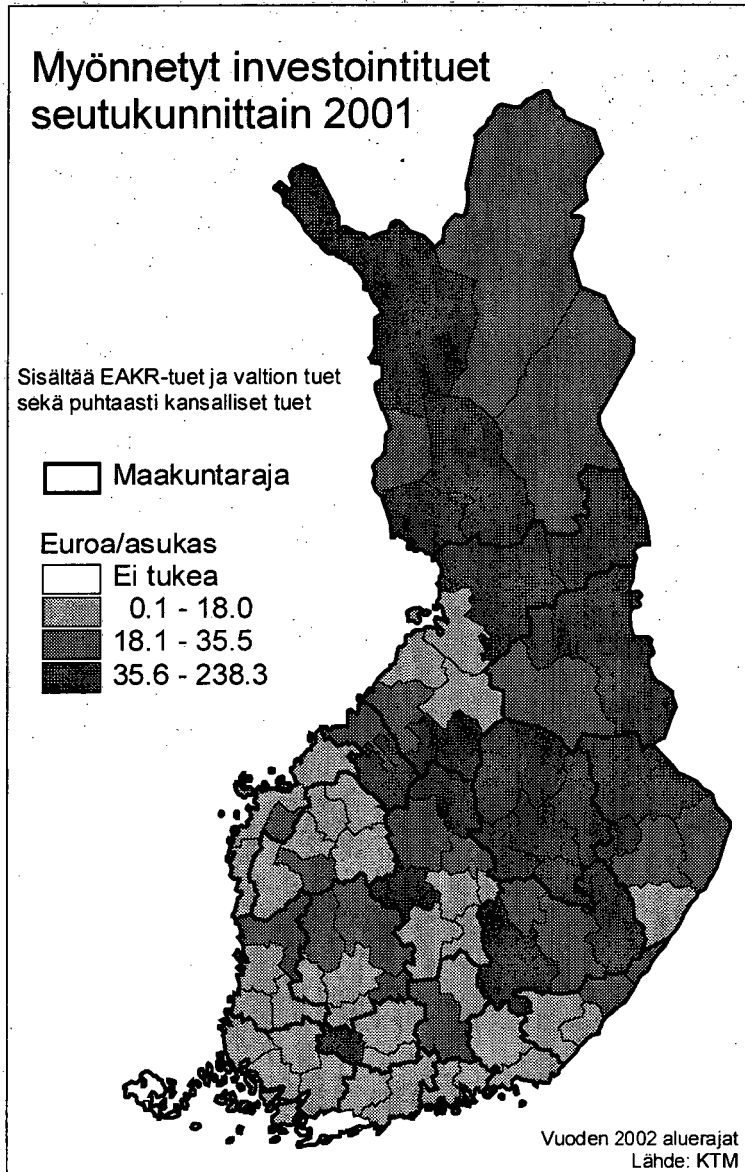
TE-keskuksen yritysosasto voi osarahoittaa yritysten investointi- ja kehittämishankkeita. Rahoitusmuodot ovat kehitysalueen investointituki, pienyritystuki, pk-yritysten kehittämistuki, toimintaympäristötuki, kansainvälistymistuki ja energiatuki. Kotimaisten valtion varojen lisäksi TE-keskusten kautta kanavoituu Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varoja.

Kehitysalueen investointitukea voidaan myöntää tuotannollisille, matkailualan ja yrityspalveluyrityksille, jotka aloittavat tai laajentavat toimintaansa kehitys- tai rakennemuutosalueella ja joilla on edellytykset kannattavaan toimintaan. *Pk-yritysten kehittämistukea* voidaan myöntää tuotannon, tuotteiden, liikkeenjohdon tai markkinoinnin kehittämishankkeisiin. Tavoitteena on kilpailukyvyyn parantaminen ja kansainvälistymisen edistäminen. Pk-yritykseksi luetaan yritys, jonka henkilöstö on alle 250 ja liikevaihto alle 40 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma enintään 27 miljoonaa euroa. *Pienyritystukea* voidaan myöntää tuotanto-, matkailu- ja yrityspalveluyrityksille, jotka edistävät yritystoiminnan kehitystä erityisesti maaseutu- ja rakennemuutosalueella. Pienyrityksen henkilöstön määrä on alle 50 ja liikevaihto alle 7 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma enintään 5 miljoonaa euroa ja josta tätä suurempi yritys ei omista yli 25 %.

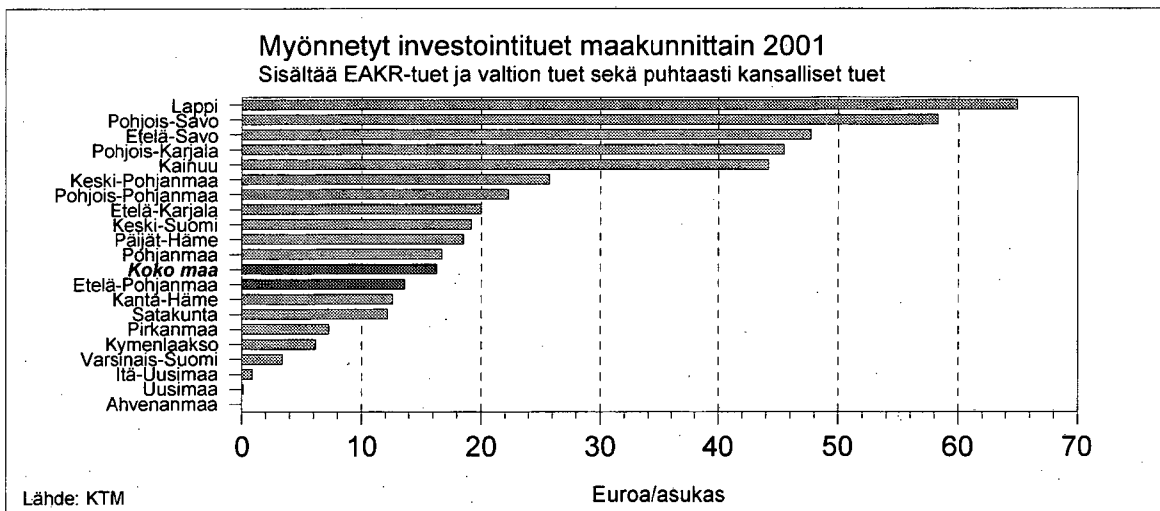
Tuki yritysten toimintaympäristön parantamiseen voidaan myöntää koko maassa yhteisöjen, säätiöiden, yritysten ja yksityishenkilöiden hankkeisiin, jotka kehittävät pk-yritysten tarvitsemia palveluja alueella. Tukea myönnetään yritysten tarvitsemien neuvonta-, tutkimus-, laatu-, markkinointi-, tuotekehitys- ja suunnittelupalvelujen kehittämiseen liittyviin hankkeisiin (lähde: TE-keskus).

Investointitukea myönnettiin vuonna 2001 suhteellisesti eniten Tunturi-Lapin seutukuntaan, 238 euroa asukasta kohti. Tähän tukeen on laskettu mukaan myös pienyritys- ja kehitysalueen investointituet. Kehittämistukea saivat suhteessa eniten Kaakkois-Pirkanmaan ja Tunturi-Lapin seutukuntien yritykset. Kehittämistuki sisältää myös pk-yritysten kehittämistuet. Myös toimintaympäristötukea myönnettiin eniten Tunturi-Lapin seutukuntaan. Tukiin on laskettu EAKR-tuet, valtion tuet sekä puhtaasti kansalliset tuet yhteensä.

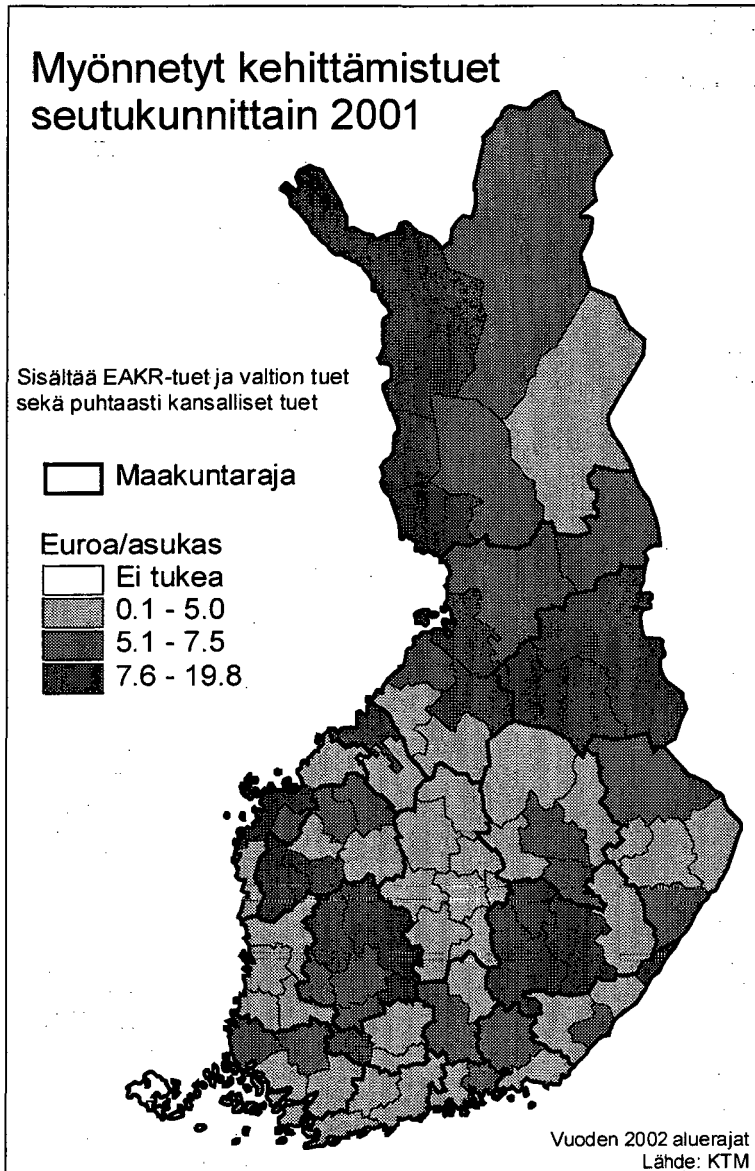
Maakunnittain tarkasteltuna investointitukea myönnettiin suhteessa eniten Lappiin. Sekä kehittämistukea että toimintaympäristötukea myönnettiin eniten Kainuuseen.

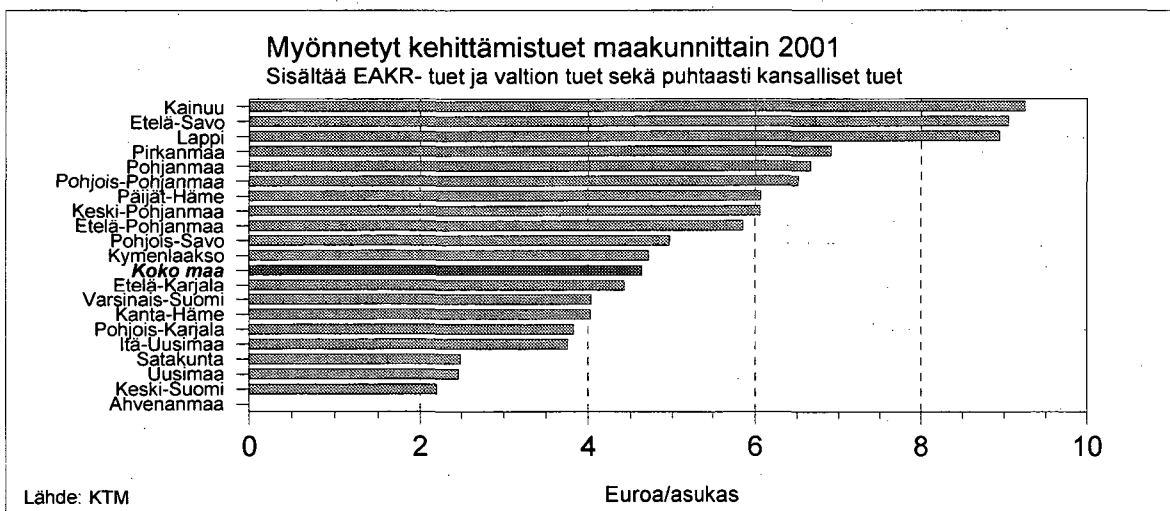
Kuva 211. Myönnetyt investointituet seutukunnittain 2001.

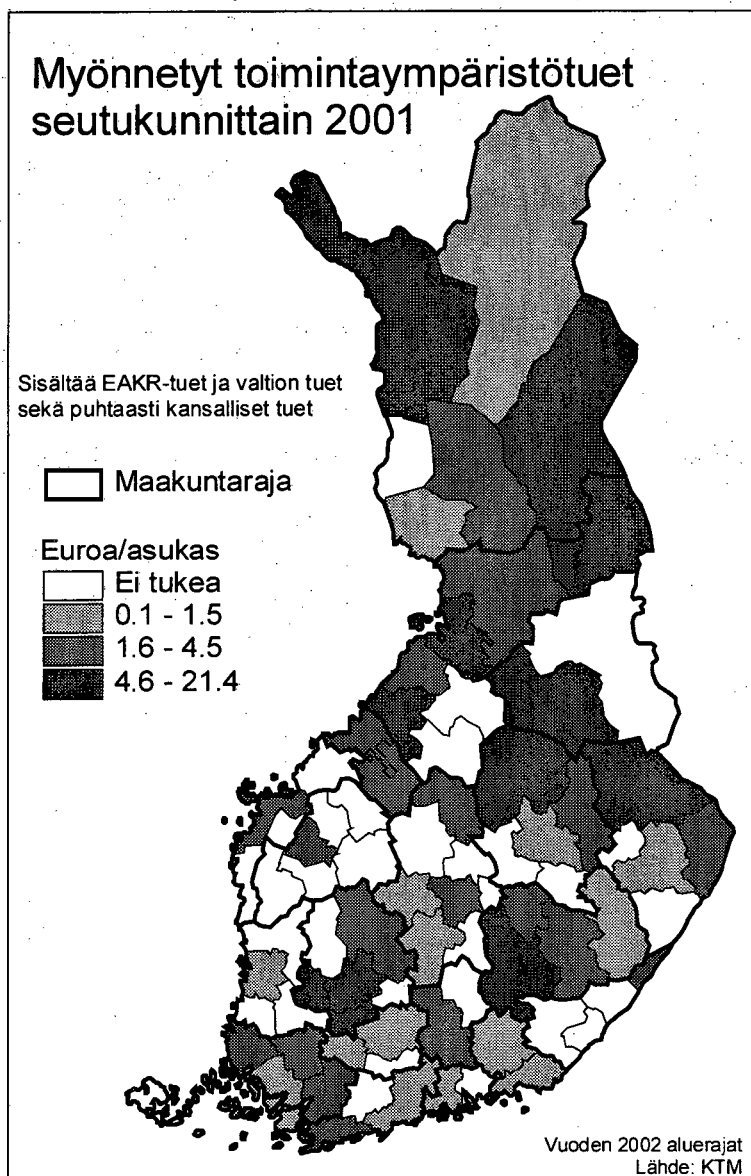
Kuva 212. Myönnetyt investointituet maakunnittain 2001.

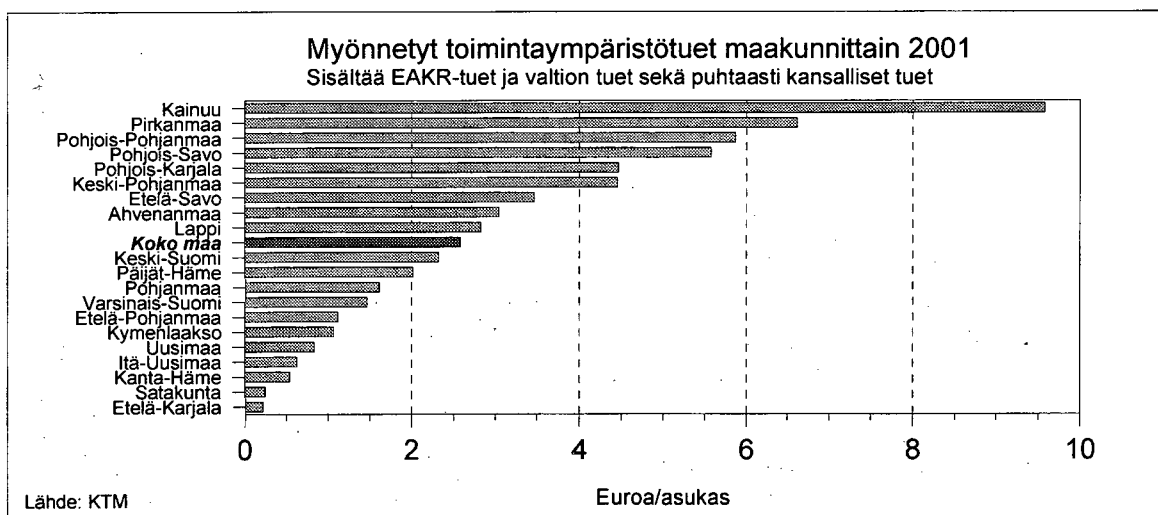
Kuva 213. Myönnetty kehittämissuuet seutukunnittain 2001.

Kuva 214. Myönnetty kehittämissuuet maakunnittain 2001.

Kuva 215. Myönnettyt toimintaympäristötuet seutukunnittain 2001.

Kuva 216. Myönnettyt toimintaympäristötuet maakunnittain 2001.

KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Tilastokeskuksen Internet-palveluita:

AlueOnline

www.tilastokeskus.fi/alueonline

StatFin-tilastopalvelu

www.tilastokeskus.fi/statfin

Kaupunki- ja seutuindikaattorit

www.tilastokeskus.fi

Tilastokeskus (TK)	www.tilastokeskus.fi
Adato Energia Oy	www.energia.fi
Ilmailulaitos	www.ilmailulaitos.fi
Metsähallitus	www.metsahallitus.fi
Oikeusministeriö	www.om.fi
Sisäasiainministeriö	www.intermin.fi
TE-keskus	www.te-keskus.fi
Tielaitos	www.tiehallinto.fi
Tullihallitus	www.tulli.fi
Työministeriö	www.mol.fi
Ympäristöhallinto	www.ymparisto.fi

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huoneluukuun.

Alueella työssäkäyvillä tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Aluetilinpidon tietosisältö on laajentunut ja tiedot ovat yhteensopivia koko maan tietojen kanssa. Uusittu aluetilinpito vastaa käsitteiltään ja luokituksiltaan Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän 1995 ohjeistusta (EKT95). Tietoja taloustoimista on suuralueittain, maakunnittain ja seutukunnittain

Asuntokunta. Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Arvonlisäys on bruttokansantuotteen toimialoittainen arvo.

Bruttokansantuote (BKT). Bruttokansantuote on lopputulos kotimaassa vuoden aikana tapahtuneesta taloudellisesta tuotantotoiminnasta. Bkt:sta ei vielä ole vähennetty tuotantovälineistön kulumista (kiinteän pääoman arvon vähennistä).

Informaatioalan toimialat:

Tavaratuotanto: Konttori- ja tietokoneiden valmistus (DL 30), Eristettyjen johtimien ja kaapeleiden valmistus (DL 313), Radio-, tv- ja tietoliikennevälineiden valmistus (DL 32), Mittaus-, tarkkailu- ja navigointilaitteiden yms. valmistus (DL 332), Teollisuuden prosessisäätölaitteiden valmistus (DL 333)

Palvelutuotanto: Viihde-elektronikan tukkukauppa (G 51432), Tietokonelaitteistojen tukkukauppa (G 51641), Tietoliikennevälineiden tukkukauppa (G 51652), Teleliikenne (I 642), Konttorikoneiden ja -varusteiden sekä tietokoneiden vuokraus (K 71330), Tietojenkäsittelypalvelu (K 72)

Sisältötuotanto: Kustantaminen (DE 221), Markkinatutkimus ja mielipideselvitykset (K 7413), Liikkeenhoidon konsultointi (K 7414), Mainospalvelu (K 744), Elokuva- ja videotoiminta (O 921), Radio- ja televisiotoiminta (O 922), Uutistoimistot (O 924)

Jalostusarvo (EU:n määritelmän mukainen arvonlisäys perushintaan sisältäen tukipalkkiot) mittaa eri tuotannon tekijöiden yhteenlaskettua jalostusarvoa toimipaikan liiketoiminnasta. Tuotannon bruttoarvon avulla voidaan laskea jalostusarvo seuraavasti: BRUTTOARVO - aine- ja tarvikeostot - ostot yrityksen muilta toimipaikoilta - varastojen muutos - ulkopuoliset palvelut - muut kiinteät ja muuttuvat kulut pl. henkilöstökulut + kauppatavaroiden hankinta = JALOSTUSARVO.

Koulutusasteen mittaaminen perustuu koulutusaikaan.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin alueen 20 vuotta täytäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso ja sitä suurempi on vastaava lukuarvo.

Kuntaryhitys. Kaupunkimaiset kunnat: Väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. **Taajaan asutut kunnat:** Väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000 mutta alle 15 000. **Maaseutumaiset kunnat:** Väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 tai väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4000.

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukasluukuun.

Nettomuutto on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

NUTS (Nomenclature of territorial units for statistics) on EU:n hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jonka mukaan laaditaan kaikki EU:n alueelliset tilastot: NUTS 1 (Manner-Suomi, Ahvenanmaa), NUTS 2 (suuralueet 6 kpl), NUTS 3 (maakunnat 20 kpl), NUTS 4 (seutukunnat 82 kpl) ja NUTS 5 (kunnat 448 kpl).

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista (rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus valmistui käyttökuntoon.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt Sisäasiainministeriö. Seutukuntia on Suomessa 82 kpl.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoiksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15-74 -vuotiaat henkilöt, jotka laskentahetkellä ovat työllisiä.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset*100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %.

Työttömyysasteella tarkoitetaan työttömän työvoiman prosenttiosuutta koko työvoimasta. Nuorten työttömyysasteella tarkoitetaan alle 25-vuotiaiden työttömien prosenttiosuutta saman ikäisestä työvoimasta.

Yritystoimipaikat on tilastoitu kunnittain. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

KUNNALLISTALOUDEN KÄSITTEET:

Kassan riittävyys on $365 \times \text{kassavarat} / 31.12. / \text{kassasta maksut tilikaudella}$. Tämä tunnusluku poikkeaa vuonna 1996 ja sitä aikaisemmissa tilastoissa käytetyistä kassan riittävyys laskukaavasta, sekä jonkin verran myös vuosien 1997 - 1999 kaavasta.

Lainakanta = Vieras pääoma - (saadut ennakot + ostovelat + muut velat + siirtovelat).

Suhteellinen velkaantuneisuus (%) = $100 * (\text{Vieras pääoma} - \text{saadut ennakot}) / \text{Käyttötulot}$.

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalon menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötuloihin on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Toimintakate muodostuu toimintatuottojen (=myyntitulot, maksutuotot, tuet ja avustukset, muut tuotot, valmisteverastojen lisäys tai vähennys, valmistus omaan käyttöön) ja toimintakulujen (=henkilöstökulut, palvelujen ostot, aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot, varastojen lisäys tai vähennys, avustukset, muut kulut) erotuksesta.

Vuosikate muodostuu seuraavasti: toimintakate + verotulot ja valtionosuudet - arvonnlisäveron takaisinperintä + korkotuotot + osinkotuotot + muut rahoitustuotot - korkokulut - muut rahoituskulut.

Yleishallintoon kuuluvat: Kunnan ylintä päätäntä- ja toimeenpanovaltaa käyttävien hallintoviranomaisten sekä niiden neuvoa antavien ja suunnitteluelinten tehtävät, niiden oheispalvelut, tilat jne, vaalit.

KUVALUETTELO

1. Läänit ja maakunnat 2002
2. Maakunnat ja seutukunnat 2002
3. Väestöntiheys seutukunnittain 2001
4. Väestöntiheys maakunnittain 2001

VÄESTÖ

5. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 1980, 1990 ja 2001
6. Väestö siviilisäädyn, iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2001
7. Väestö iän ja sukupuolen mukaan kuntaryhmittäin koko maassa 2001
8. Väkiluku seutukunnittain 31.12.2001
9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2001
10. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2001
11. Väkiluvun muutos maakunnittain 2001
- Ikä- ja sukupuolirakenne**
12. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2001
13. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2001
14. 15 – 64-vuotiaat seutukunnittain 2001
15. 15 – 64-vuotiaat maakunnittain 2001
16. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2001
17. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2001
18. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2001
19. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2001
20. Väestön keski-ikä maakunnittain 2001
21. Väestön keski-ikä muutos seutukunnittain 1999 – 2001
22. Väestön keski-ikä muutos maakunnittain 1999 – 2001
23. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2001
24. Sukupuolirakenne maakunnittain 2001

Luonnollinen väestönlisäys

25. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975 – 2001 sekä ennuste vuoteen 2030
26. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2001
27. Syntyneiden enemmisyys seutukunnittain 2001
28. Syntyneiden enemmisyys seutukunnittain 2000
29. Syntyneiden enemmisyys maakunnittain 2001

Muutot

30. Siirtolaisuus koko maassa 1945 – 2001
31. Muuttotase seutukunnittain 2001
32. Muuttotase seutukunnittain 2001
33. Muuttotase maakunnittain 2001
34. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2001
35. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2001

Ulkomaalaisväestö

36. Ulkomaalaisten määrä ja muutos 1976 – 2001 koko maassa
37. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2001
38. Ulkomaalaiset seutukunnittain 2001
39. Ulkomaalaiset maakunnittain 2001

Maakunnittaiset väestökartat

40. Väestöntiheys maakunnittain 2001
41. Muuttotase maakunnittain 2001
42. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2001
43. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2001

Väestöennuste

44. Väestöennuste kuntaryhmittäin 2000 – 2030, indeksi 2000 = 100
45. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2010
46. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2010
47. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030

ELINKEINOELÄMÄ**Yritykset ja toimipaikat**

48. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoitain koko maassa 2000
49. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä koko maassa 1989 – 2000
50. Yritystoimipaikkojen lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto maakunnittain 2000
51. Toimipaikat seutukunnittain 2002
52. Toimipaikat maakunnittain 2002
53. Toimipaikkojen lukumäärän muutos seutukunnittain 1999 – 2000
54. Toimipaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 1999 – 2000
55. Toimipaikkojen henkilöstön muutos seutukunnittain 1999 – 2000
56. Toimipaikkojen henkilöstön muutos maakunnittain 1999 – 2000
57. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos seutukunnittain 1999 – 2000
58. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos maakunnittain 1999 – 2000

Työpaikat ja työllinen työvoima

59. Työllinen työvoima toimialoitain koko maassa 1995, 1998 ja 2000*
60. Työllisen työvoiman muutokset toimialoitain koko maassa 1990 - 2000*

Alkutuotanto

61. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*
62. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2000*
63. Alkutuotannon työllistyvyys maakunnittain 2000*
64. Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty alkutuotannon mukaan
65. Alkutuotannon työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 – 2000*
66. Tilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 2000
67. Tilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 2000
68. Tilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 2000
69. Tilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 2000
70. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa seutukunnittain 2000
71. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa maakunnittain 2000
72. Maatilatalouden velat tilaa kohti seutukunnittain 2000
73. Maatilatalouden velat tilaa kohti maakunnittain 2000
- Jalostus**
74. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*
75. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2000*
76. Jalostuksen työllistyvyys maakunnittain 2000*
77. Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty jalostuksen mukaan
78. Jalostuksen työpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 – 2000*
79. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2000
80. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2000
81. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2000
82. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2001*
83. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2000
84. Teollisuustoiminnan vienti seutukunnittain 2000
85. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2000

Maakunnittaiset elinkeinokartat

86. Toimipaikat maakunnittain 2002
87. Työpaikkojen lukumäärän muutos maakunnittain 1997 – 2000
88. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2001*
89. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 2000
- Korkea teknologia ja informaatioala**
90. Teollisten toimipaikkojen kehitys koko maassa 1994 – 2000
91. Huipputeknologian toimipaikat seutukunnittain 2002
92. Huipputeknologian toimipaikat maakunnittain 2002
93. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat seutukunnittain 2002
94. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat maakunnittain 2002
95. Informaatioalan työpaikat seutukunnittain 2000*
96. Informaatioalan työpaikat maakunnittain 2000*
97. Informaatioalan toimipaikat seutukunnittain 2002

Palvelutoimialat

98. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*
99. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2000*
100. Palvelutoimialojen työllistyvyys maakunnittain 2000*
101. Elinkeinorakenne seutukunnittain 2000*. Seutukunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan
102. Palvelutyöpaikkojen muutos seutukunnittain 1998 – 2000*
- Tulonsaajien tulot**
103. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000
104. Valtionveron alaisen tulojen muutos iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1999 - 2000
105. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2000
106. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 2000
107. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2000
108. Valtionveron alaisen tulojen muutos tulonsaajaa kohti seutukunnittain 1999 – 2000
109. Valtionveron alaisen tulojen ja tulonsaajien lukumäärän muutos seutukunnittain 1999 – 2000

Bruttokansantuote ja aluetilinpito

110. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976 - 2001*
111. Arvonlisäyksen muutos toimialoitain koko maassa 2001*
112. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 1995 - 2000*
113. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2000*
114. Aluetilinpidon arvonlisäys seutukunnittain 2000*
115. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2000*
116. Aluetilinpidon arvonlisäys seutukunnittain 1995 ja 2000*
117. Maa-, riista-, kala- ja metsätalouden arvonlisäys seutukunnittain 2000*
118. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

119. Kaupan, majoitustoiminnan, liikenteen sekä rahoitus- ja kiinteistöpalveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*
120. Koulutuksen sekä terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden arvonlisäys seutukunnittain 2000*
121. Asuntojen omistuksen ja vuokrauksen arvonlisäys seutukunnittain 2000*

TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS

122. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995 – 2002
123. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2000*
124. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2000*
125. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2000*
126. Työpaikkaomavaraisuuden muutos seutukunnittain 1996 – 2000*
127. Työpaikkaomavaraisuuden muutos maakunnittain 1996 - 2000*
128. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2000*
129. Työttömien määrän muutos seutukunnittain 2000 – 2001
130. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 2002
131. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 2002
132. Työttömyysaste TE-keskuksittain elokuussa 2002
133. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain elokuussa 2002 (osuus työvoimasta)

KOULUTUS

134. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan eri kuntaryhmissä 2001
135. Koulutustaso maakunnittain 2001
136. Koulutusaste seutukunnittain 2001
137. Tutkinnon suorittaneet seutukunnittain 2001
138. Koulutusaste maakunnittain 2001
139. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001
140. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset maakunnittain 2001
141. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001

TERVEYS- JA SOSIAALIPAVELUT

142. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtäväalueittain koko maassa 2001
143. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001
144. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2001
145. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2001
146. Lasten päivähoiton nettokustannukset seutukunnittain 2001
147. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2001
148. Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 2001

ASUMINEN JA RAKENTAMINEN

149. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 2001 -2002
150. Valmistuneet rakennukset neljännesvuosittain koko maassa 1988 – 2002
151. Asuntotuotanto seutukunnittain 2001
152. Asuntotuotanto maakunnittain 2001
153. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2001
154. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2001
155. Asuntokuntien keskikoko seutukunnittain 2001
156. Asuntokuntien keskikoko maakunnittain 2001
157. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2001 (normi 3 mukaan)
158. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 2001 (normi 3 mukaan)
159. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2000
- Vapaa-ajan asuinrakennukset**
160. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2001
161. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1999 – 2001
162. Kesämökit seutukunnittain 2001
163. Kesämökit maakunnittain 2001

LIIKENNE JA MATKAILU

164. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970 – 2001
165. Tieliikenteessä loukkaantuneet maakunnittain 2001
166. Yksityiset henkilöautot seutukunnittain 2001
167. Yksityiset henkilöautot maakunnittain 2001
168. Tieliikenteessä kuolleet seutukunnittain 2001
169. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2001
170. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980 – 2001

Matkailu

171. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991 – 2001
172. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2001 ja 2000
173. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2002
174. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2002
175. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus seutukunnittain 2002
176. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.2002
177. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2001
178. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2001

ENERGIATALOUS

179. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2001
180. Sähkön tuotanto maakunnittain 2001
181. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 2001
182. Sähkön kokonaiskulutus maakunnittain 2001
183. Jalostuksen sähkön kulutus seutukunnittain 2001
184. Jalostuksen sähkön kulutus maakunnittain 2001
185. Maatalouden sähkön kulutus seutukunnittain 2001
186. Maatalouden sähkön kulutus maakunnittain 2001
187. Yksityinen sähkön kulutus seutukunnittain 2001
188. Yksityinen sähkön kulutus maakunnittain 2001

YMPÄRISTÖN TILA

189. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 2002
190. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2000
191. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2000
192. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2000
193. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2000
194. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 2000
195. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2000

OIKEUSTILASTOT

196. Konkurssiin haettujen yritysten määrä ja henkilöstö maakunnittain 2001
197. Poliisiin tietoon tulleet rikokset seutukunnittain 2001
198. Poliisiin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 2001
199. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset seutukunnittain 2001*
200. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset maakunnittain 2001*

KUNNALLISTALOUS

201. Kuntien vuosikate maakunnittain 2001
202. Kuntien verotulot seutukunnittain 2001
203. Kuntien verotulot maakunnittain 2001
204. Kuntien verotulot seutukunnittain 2001
205. Kuntien lainakanta seutukunnittain 2001
206. Kuntien lainakanta maakunnittain 2001
207. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2001
208. Kuntien henkilökunta seutukunnittain 2001
209. Kuntien henkilökunta maakunnittain 2001

ALUEPOLITIikka

210. Suomen EU-alueohjelmien tavoitealueet 2000 – 2006
211. Myönnettyt investointituet seutukunnittain 2001
212. Myönnettyt investointituet maakunnittain 2001
213. Myönnettyt kehittämistuet seutukunnittain 2001
214. Myönnettyt kehittämistuet maakunnittain 2001
215. Myönnettyt toimintaympäristötuet seutukunnittain 2001
216. Myönnettyt toimintaympäristötuet maakunnittain 2001

LÄÄNI:**Maakunta:**

Seutukunta

Kunnat 2002

ETELÄ-SUOMEN LÄÄNI:**Uusimaa:**

Helsingin

Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Kauniainen, Kerava,
Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Siuntio, Tuusula, Vantaa

Lohjan

Karjalohja, Karkkila, Lohja, Nummi-Pusula, Sammatti, Vihti

Tammisaaren

Hanko, Inkoo, Karjaa, Pohja, Tammisaari

Kanta-Häme:

Hämeenlinnan

Hattula, Hauho, Hämeenlinna, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tuulos

Riihimäen

Hausjärvi, Loppi, Riihimäki

Forssan

Forssa, Humppila, Jokioinen, Tammela, Ypäjä

Päijät-Häme:

Lahten

Artjärvi, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola, Orimattila,
Padasjoki

Heinolan

Hartola, Heinola, Sysmä

Kymenlaakso:

Kouvolan

Anjalankoski, Elimäki, Iitti, Jaala, Kouvola, Kuusankoski, Valkeala

Kotka-Haminan

Hamina, Kotka, Miehikkälä, Pyhtää, Vehkalahti, Virolahti

Etelä-Karjala:

Lappeenrannan

Joutseno, Lappeenranta

Länsi-Saimaan

Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Ylämaa

Imatran

Imatra, Rautjärvi, Ruokolahti

Kärkikuntien

Parikkala, Saari, Uukuniemi

Itä-Uusimaa:

Porvoon

Askola, Myrskylä, Pukkila, Porvoo, Sipoo

Loviisan

Lapinjärvi, Liljendal, Loviisa, Pernaja, Ruotsinpyhtää

LÄNSI-SUOMEN LÄÄNI:**Varsinais-Suomi:**

Åboland-Turunmaan

Dragsfjärd, Houtskari, Iniö, Kemiö, Korppoo, Nauvo, Parainen, Västanfjärd

Salon

Halikko, Kiikala, Kisko, Kuusjoki, Muurla, Perniö, Pertteli, Salo, Somero,
Suomusjärvi, Särkisalo

Turun

Askainen, Kaarina, Lemu, Lieto, Masku, Merimasku, Naantali, Nousiainen,
Paimio, Piikkiö, Raisio, Rusko, Rymättylä, Sauvo, Turku, Vahto, Velkua

Vakka-Suomen

Kustavi, Laitila, Mietoinen, Mynämäki, Pyhäranta, Taivassalo, Uusikaupunki,
Vehmaa

Loimaan

Alastaro, Aura, Karinainen, Koski Tl, Loimaa, Loimaan kunta, Marttila, Mellilä,
Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki, Yläne**Satakunta:**

Rauman

Eura, Eurajoki, Kiukainen, Kodisjoki, Lappi, Rauma

Kaakkois-Satakunnan

Huittinen, Kokemäki, Köyliö, Punkalaidun, Säskylä, Vampula

Porin

Harjavalta, Kullaa, Luvia, Nakkila, Noormarkku, Pomarkku, Pori, Ulvila

Pohjois-Satakunnan

Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Lavia, Merikarvia, Siikainen

Pirkanmaa:

Luoteis-Pirkanmaan

Hämeenkyrö, Ikaalinen, Kihniö, Parkano, Viljakkala

Kaakkois-Pirkanmaan

Kuhmalahti, Luopioinen, Pälkäne, Sahalahti

Etelä-Pirkanmaan

Kylmäkoski, Toijala, Urjala, Valkeakoski, Viiala

Tampereen

Kangasala, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Tampere, Vesilahti, Ylöjärvi

Lounais-Pirkanmaan

Mouhijärvi, Suodenniemi, Vammala, Äetsä

Ylä-Pirkanmaan

Juupajoki, Kuru, Längelmäki, Mänttä, Orivesi, Ruovesi, Vilppula, Virrat

Keski-Suomi:

Jyväskylän

Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Laukaa, Muurame, Uurainen

Kaakkoisen Keski-Suomen

Hankasalmi, Joutsa, Leivonmäki, Luhanka, Toivakka

Keuruun

Keuruu, Multia, Petäjävesi

Jämsän

Jämsä, Jämsänkoski, Korpilahti, Kuhmoinen

Äänekosken

Konnevesi, Sumiainen, Suolahti, Äänekoski

Saarijärven

Kannonkoski, Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pylkönmäki, Saarijärvi

Viitasaaren

Kinnula, Pihtipudas, Viitasaari

Etelä-Pohjanmaa:

Suupohjan Isojoki, Jurva, Karijoki, Kauhajoki, Teuva
Pohjoisten seinänaapurien Ilmajoki, Nurmo, Seinäjoki, Ylistaro
Eteläisten seinänaapurien Jalasjärvi, Kurikka, Peräseinäjoki
Kuusiokuntien Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Soini, Töysä, Ähtäri
Härmänmaan Alahärmä, Kauhava, Lapua, Ylihärmä
Järvisuudun Alajärvi, Evijärvi, Korttesjärvi, Lappajärvi, Vimpeli

Pohjanmaa:

Kyrönmaan Isokyrö, Laihia, Vähäkyrö
Vaasan Korsnäs, Maalahti, Maksamaa, Mustasaari, Oravainen, Vaasa, Vöyri
Sydösterbottens kustregion Kaskinen, Kristiinankaupunki, Närpiö
Jakobstadsregionen Krunuupyy, Luoto, Pietarsaari, Pedersören kunta, Uusikaarlepyy

Keski-Pohjanmaa:

Kaustisen Halsua, Kaustinen, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Ullava, Veteli
Kokkolan Himanka, Kannus, Kokkola, Kälviä, Lohtaja

ITÄ-SUOMEN LÄÄNI:***Etelä-Savo:***

Mikkelin Hirvensalmi, Kangasniemi, Mikkeli, Mäntyharju, Pertunmaa, Ristiina
Juvan Joroinen, Juva, Puumala, Rantasalmi, Sulkava
Savonlinnan Enonkoski, Heinävesi, Kerimäki, Punkaharju, Savonlinna, Savonranta
Pieksämäen Haukivuori, Jäppilä, Pieksämäki, Pieksämäen mlk, Virtasalmi

Pohjois-Savo:

Ylä-Savon Iisalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Pielavesi, Sonkajärvi, Varpaisjärvi, Vieremä
Kuopion Karttula, Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi, Vehmersalmi
Koillis-Savon Juankoski, Kaavi, Nilsia, Rautavaara, Tuusniemi
Varkauden Kangaslampi (siirtyi Juvan seutukunnasta v. 2002), Leppävirta, Varkaus
Sisä-Savon Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Pohjois-Karjala:

Outokummun Outokumpu, Polvijärvi
Joensuun Eno, Joensuu, Kiihtelysvaara, Kontiolahti, Liperi, Pyhäselkä
Ilomantsin Ilomantsi, Tuupovaara
Keski-Karjalan Kesälahti, Kitee, Rääkkylä, Tohmajärvi, Värtsilä
Pielisen Karjalan Juuka, Lieksa, Nurmes, Valtimo

OULUN LÄÄNI:***Pohjois-Pohjanmaa:***

Oulun Hailuoto, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Liminka, Lumijoki, Muhos, Oulu, Oulunsalo, Tyrnävä
Iin Ii, Kuivaniemi, Pudasjärvi, Utajärvi, Yli-Ii, Ylikiiminki
Raahen Pattijoki, Pyhäjoki, Raahen, Ruukki, Siikajoki, Vihanti
Siikalatvan Haapavesi, Kestilä, Piippola, Pulkki, Pyhäntä, Rantsila
Nivala-Haapajärven Haapajärvi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi, Reisjärvi
Ylivieskan Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi, Ylivieska
Koillismaahan Kuusamo, Taivalkoski

Kainuu:

Kehys-Kainuun Hyrynsalmi, Kuhmo, Puolanka, Suomussalmi
Kajaanin Kajaani, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Vuolijoki

LAPIN LÄÄNI***Lappi:***

Rovaniemen Ranua, Rovaniemi, Rovaniemen mlk
Kemi-Tornion Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola, Tornio
Torniolaakson Pello, Ylitornio
Itä-Lapin Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski
Tunturi-Lapin Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio
Pohjois-Lapin Inari, Sodankylä, Utsjoki

AHVENANMAA:***Ahvenanmaa:***

Mariehamns stad Maarianhamina
Ålands landsbygd Eckerö, Finström, Geta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland, Saltvik, Sund
Ålands skärgård Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga, Vårdö

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2002 on seutukunnittaiseen ja maakunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu, joka antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua aluetietoa Suomesta. Katsaus sisältää yhteensä n. 220 havainnollista diagrammia ja teemakarttaa, joissa esitetään tietoa Suomen seutukuntien ja maakuntien

- väestöstä
- elinkeinoelämästä
- bruttokansantuotteesta
- työllisyydestä
- koulutuksesta
- rakentamisesta ja asumisesta
- terveys- ja sosiaalipalveluista
- liikenteestä ja matkailusta
- rikollisuudesta
- energiataloudesta
- kunnallistaloudesta
- aluepolitiikasta

Julkaisussa olevia kuvia tai kuvien pohjana olevaa tilastoaineistoa voi tilata Tilastokeskuksen aluepalvelutoimistoista. Seutukunta- ja maakuntakatsaus ja sen sisältämä materiaali on kokonaisuudessaan saatavana myös Internetistä AlueOnline-palvelun kautta. Tutustu palveluun osoitteessa: tilastokeskus.fi/alueonline.

Katsauksen on tuottanut Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelu.

www.tilastokeskus.fi/aluekatsaus

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:	puhelin	faksi	sähköposti
Oulu	(08) 535 1410	(08) 535 1430	oulu@tilastokeskus.fi
Seinäjoki	(06) 429 0600	(06) 429 0645	seinajoki@tilastokeskus.fi
Tampere	(03) 3141 5900	(03) 3141 5950	tampere@tilastokeskus.fi
Turku	(02) 274 3430	(02) 274 3440	turku@tilastokeskus.fi
Myyntipalvelu	(09) 1734 2011	(09) 1734 2500	myynti@tilastokeskus.fi

ISSN 1456-2480
ISBN 952-467-008-9
Tuotenro: 9726

9 789524 670081